

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

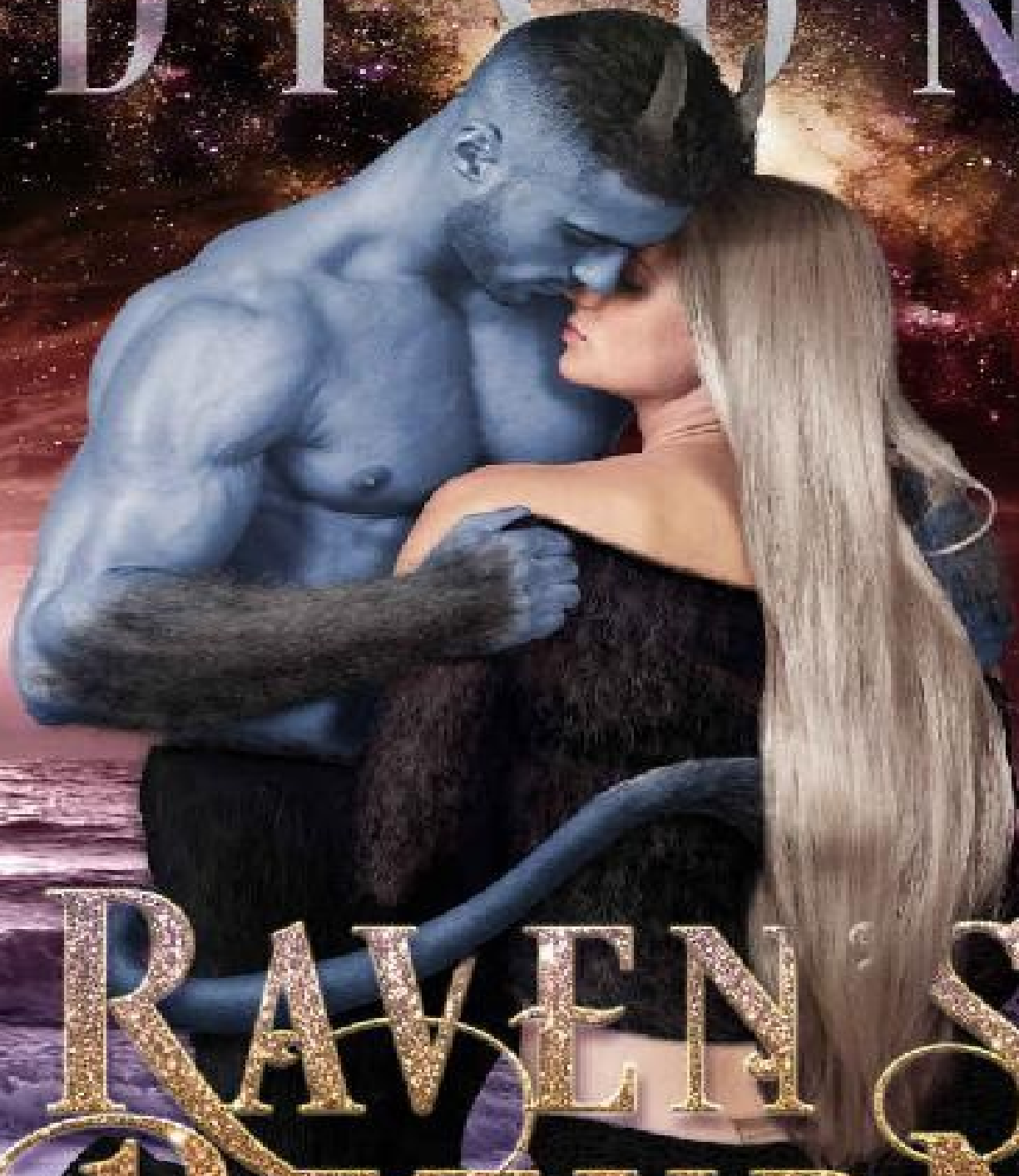
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY
DIVOON

RAVEN'S
RETURN

AN ICEHOLE NOVEL

RAVEN'İN DÖNÜŞÜ

BİR BİLİMKURGU UZAYLI ROMANTİZMİ

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Fotoğraf:

Sara Eirew Fotoğrafçı

Kapak tasarımı: Kati Wilde

Düzenleme: Aquila Düzenleme

Hataları: Hepsi benim,

bebeğim.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

RAVEN'İN DÖNÜŞÜ

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10 Bölüm

11 Bölüm 12

Bölüm 13 Bölüm

14 Bölüm 15

Bölüm 16 Bölüm

17 Bölüm 18

Bölüm 19 Bölüm

20 Bölüm 21

Bölüm 22 Bölüm

23 Bölüm 24

Bölüm 25 Bölüm

26 Bölüm 27

Bölüm 28 Bölüm

29 Bölüm 30

Bölüm 31 Bölüm

32 Bölüm 33

Sonsöz Epilog II

Yazarın Notu

ICEHOME İNSANLARI

Daha Fazla Okumak İster misiniz?

RAVEN'İN DÖNÜŞÜ

Kimse benim için geri gelmiyor.

Her zaman tek başımaydım ve bir buz gezegeninde neden farklı olsun ki? Bu yüzden vahşi bir serseri tarafından kaçırıldığımda, çiğ balığı ve zorlu yaşamı sevmeyi öğrensem iyi olur diye düşünüyorum.

Sonra... U'dron beni kurtarmaya geldi.

Beni her zaman herkesten daha iyi anladı. Arkadaşım ve sırdaşım oldu. Birlikte müzik yaptık. Ve şimdi o benim kahramanım mı? Ona olan aşkım daha derin bir şeye dönüşüyor. Korkunç sırlarımı duyduğunda beni istemeyecektir.

Ama U'dron'un kendine ait bir sırrı olduğu ortaya çıkar...

I

Bir inilti, zonklayan bir baş ağrısı ve ağızımda berbat bir tatla uyanıyorum. Öksürerek doğruldum, etrafıma bakarken dudaklarımı sildim. Ne olduğunu ve nerede olduğumu hatırlamaya çalışarak karanlığa bakıyorum. Uzaklara doğru gitmem gerektiğini biliyorum.

Kampın sonunda, ejderhanın indiği yerde. Herkes Mari, T'chai, Veronica ve Ashtar'ın etrafında toplanacak ve diğer kabileden gelen tüm dedikoduları öğrenmek isteyecek. Muhtemelen bir ziyafet ve bir çeşit kutlama olacaktır.

Kutlamaları seviyorum. Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi seviyorum ve bu da kendimi daha az sahtekar gibi hissetmemi sağlıyor. Ayrıca ben şarkı söylerken U'dron beni sanki özel biriymişim gibi izliyor. Bu da hoşuma gidiyor. Yüzümü ovuşturuyorum, derim kumla kaplanıyor ve yüzümü buruşturuyorum. Ne yapıyordum ben? Düşünmeye çalışarak beynimi zorluyorum. Doğru ya. Sahilde dalgaların sürüklediği odunları topluyordum ve "güvenli" bölge olarak kabul edilen yerin en ucuna kadar gitmiştim. Kumda ayak izleri görmüştüm ve çok küçük oldukları için beni korkutmuşlardı. Uzaylı ayak izlerinin neye benzediğini biliyorum, devasa. İnsan ayak izleri ise "normal" boyutlardadır. Ancak bu ayak izleri endişe verici derecede küçüktü ve çocuklardan birinin tek başına uzaklaştığını hayal ettim. Gruba geri dönüp diğerlerine haber verebilirdim ama gelgit hızla yaklaşıyordu ve bu yüzden aceleyle ilerledim.

Kamptan uzaklaştıkça ayak izlerini takip ettim, kayalıkların üzerinden geçtim çünkü diğer tarafta kuma doğru devam ettiklerini gördüm. Onları takip ettim... ancak kendimi suyla dolan bir gelgit mağarasında buldum. Daha düşünmeden dizlerime kadar gelmişti ama yine de mağaranın derinliklerine indim çünkü arkamda bir çocuk bırakmak istemiyordum.

Boktan bir insan olabilirim ama kesinlikle o kadar da boktan değilim.

Hatırladığım son şey başımın arkasına bir şeyin dokunduğu ve ardından karanlığın geldiği idi. Bir tür kayaya çarpmış olmalıyım ya da su beni suyun altına itti.

Tamam, yani... Ben öldüm mü?

Ben öldüm. İyi. Her neyse.

Alnımı ovuşturuyorum, boğulduysam ağızımın tadının neden tuhaf ve naneli olduğunu merak ediyorum. Gözlerimi açıp etrafıma bakıyorum. Hava çok karanlık ama tepemdeki yıldızları göremiyorum. Titriyorum, tuniğimin ıslak kumaşını çekistiriyorum. Eğer öldüysem, o zaman neden bu kadar soğuk? Göğüslerim donuyor ve ayak parmaklarımı zar zor hissediyorum. Tamam, o zaman ölmemiş olmalıyım.

Hâlâ mağaradayım. Her nasılsa. Üşüyen parmaklarıma üflüyorum, biri gelip beni alacak mı yoksa tek başıma mıyım diye merak ediyorum.

Ağızım eğlenerek burkuluyor. *Kaltak, sen hep tek başınaydın*, diyorum kendime.

Farklı bir şey beklemeyi bırakın.

Tamam. Tamam, yalnızım. Karanlığa doğru uzanıyorum ve şaşkınlıkla mercan gibi sert ve dikenli bir şeye dokunuyorum. Bir Noel ağacı büyüklüğünde olduğunu, dokunmaya devam ettikçe ve daha fazlasını buldukça fark ediyorum. Bunu mağarada gördüğümü hatırlamıyorum. Mağaraya girdiğimde tamamen boştu... en azından benim söyleyebildiğim kadarıyla. Yani mercan ben uyurken mi kıyıya vurdu? Yoksa tamamen farklı bir mağarada mıyım?

Ve eğer öyleyse, buraya nasıl geldim?

Arkamda bir yerde bir taş sıçrıyor. Tenimin her yeri karıncalanıyor.

"Alo?" Ayağa kalkıyorum ve her yerim ağrıyor. Her yerim. Daha fazla tuzlu su öksürüyorum ve

Bacağım sanki kazınmış gibi hissediyorum. "Kim var orada?

U'dron?" Neden U'dron'u çağırdığımı bilmiyorum.

Tamam, nedenini biliyorum. Büyük ihtimalle adama aşık oldum. İri, güçlü, şefkatli ve sakalları beni çok etkiliyor. Beni her zaman dikkatle izliyor, sanki söylediğim her kelimeyi ezberlemek istiyormuş gibi. Çok iyi bir davul çalıyor ve ne kadar tuhaf olursa olsun benim ritmimi tutmayı başarıyor. Gerçekte kim olduğumu bilmiyor, bu yüzden flört ettiği kişinin bir yalan olduğunu fark etmek biraz cesaret kırıcı. Arkadaş olduğu Kuzgun'un koca bir yalandan başka bir şey olmadığını.

Ben de kendime ondan o kadar da hoşlanmadığımı söylüyorum. Kendime, tıpkı geçmişte olduğu gibi, güvenebileceğim tek kişinin kendim olduğunu söylüyorum. Ve bu şu an için de geçerli.

Bu yüzden sesimi buz gezegenine geldiğimden beri benimsediğim daha tatlı bir tona ayarlıyorum. "Çocuklar? Kim var orada? Kimse yok mu? Benim, Raven."

Yanıt yok. Pekala, iki seçeneğim var. Bu mağarada kalıp donabilirim ya da bir çıkış yolu bulmaya çalışabilirim.

Işığı görene kadar etrafı yoklayarak ilerliyorum. Sonra ona doğru yöneliyorum ve açık havaya çıkıyorum. Gece vakti ve yıldızlar tepemde. Dışarısı pek sıcak değil ve sert bir esinti var. Bunun da ötesinde, bulunduğum yere iyice bakabilmem için yeterli ışık var.

Sahildeyim.

Bu kısmı şaşırtıcı değil. Biraz endişe verici olan kısım, buranın plajın daha önce gördüğümünden farklı bir bölümü olması. Burada kayalıklar uzun ve tehditkâr ve dik kenarlarından yukarı çıkmak için hiçbir yol sunmuyor. Etrafıma bakıyorum, ama üzerinde bulunduğum bu sahil şeridinden çıkmanın tek yolu... suyun içinden geçmek. Ve su buzla kaplı olduğu ve her türlü korkunç şeyle dolu olduğu için, bu benim için zor bir geçiş. Titreyerek kollarımı kavuşturuyorum ve sahilde birkaç adım atıp etrafıma bakıyorum. Botlarım vıcık vıcık ve ıslak, attığım her adımda eziliyor. Sular çekilmiş ve suyun kenarında bir sürü çöp ve moloz yığılmış. Sanki haftalardır kıyıya bir şeyler vuruyormuş da kimse temizlemeye ya da toplamaya zahmet etmemiş gibi... Bu çok tuhaf. Sağlam görünen bir tahta parçası alıyorum, sonra bir parça daha. Bu odunların hepsi sudan çıkarılıp kurutulursa iyi şeyler. Kampımızın yanındaki sahil temizlenmiş, herkes kulübe yapma çılgınlığına kapılmış.

Bu bana yine U'dron'u düşündürdü çünkü kulübesini benim için inşa ettiğini ima etmişti. Kıkırdadım ve hiçbir şey söylemedim, cevap vermeden kaçtım, ancak bu haberi haftalarca kalbime yakın tuttum. Teklifini kabul edemem ama yine de düşünmesi bile güzel.

Nerede olursam olayım, kabile buraya gelmedi. Klanlardan hiçbiri -Gölge Kedi, Uzun Boynuz ya da Güçlü Kol- buraya gelmedi. Ve bu biraz korkutucu. Nerede olduğumu bilmiyorlarsa, beni nasıl bulabilirler?

"Alo?" Biraz daha umutsuzca tekrar sesleniyorum. "Beni duyan var mı?"

Buraya nasıl geldim? Burası lanet olası Narnia değil. Bir kapıdan geçip başka bir dünyaya gidemem. Burası bir buz gezegeni. Paniklemeye başlıyorum ve kendimi sakinleşmeye zorluyorum.

Bunu yapabilirsin, Raven. Nasıl hayatta kalacağını biliyorsun. Diğerlerinin sana gösterdiği gibi ateş yak. Isın, sonra da sabah hava ısındığında nerede olduğunu bulabilirsin.

Isıtıcı. Hah.

Zihnimdeki notu "Daha Az Berbat Soğuk" olarak değiştiriyorum ve onunla devam ediyorum.

İkinci bir odun parçasını alıp yığından çıkarıyorum ve sonra tekrar aşağı atıyorum. Çok ıslak. Eğer sıfırdan bir ateş yakacaksam -bir şekilde- kuru olması gerekiyor. Tanrım. Şu anda, keşke hippı bir aşk çocuğundan daha iyi bir sahte kişilik seçseydim diyorum. Diğerleri gibi ava gitmedim. Zar zor ateş yaktım. Yemek pişirmeye, deri yuzmeye ve toplamaya yardım ediyorum ama kendimi çok

yetersiz hissediyorum.

Şu anda. Eğer bunu bir daha yaparsam, bir sonraki Raven kötü bir kaltak olacak. Tek başına bir sahilde mahsur kaldığında sevimli olmak hiçbir işe yaramaz.

Başka bir tahta parçası alıyorum, sonra doğrulup duruyorum.

Enkazın arkasından bir figür çıkıyor, dalgaların savurduğu odun yığınlarının üzerinden atlayarak bana doğru ilerliyor.

Figür yaklaştıkça bunun bir çocuk olduğunu fark ediyorum ama kamptaki çocuklardan hiçbirine benzemiyor. Gözleri khui mavisi ve hepimizin gözlerinin karanlıkta parladığı gibi ürkütücü bir şekilde parlıyor. Gölgele yüzünden görmek zor ama dört kolu olmadığından da eminim. Yine de insana da benzemiyor. Yüz hatlarında onu uzaylı gibi gösteren garip bir düzlük var, tıpkı alnındaki küçük boynuzlar ve kafasından bir alev gibi çıkan vahşi soluk saçlar gibi. Tam olarak insan değil ama gördüğüm uzaylılara da pek benzemiyor.

En azından ayak izlerinin gizemi çözüldü. Tanrıya şükür.

Tuhaf çocuk başını eğip beni izliyor, sonra vahşi bir hayvan gibi kamburunun üzerine çömeliyor. Soğuk havaya rağmen tamamen çıplak olduğunu ve üç ya da dört yaşından büyük olamayacağını fark ediyorum.

Vahşi mi o zaman? Bu nasıl oldu?

"Merhaba, tatlı şey. Sen kimsin?" Gülümsüyorum, sesim tatlı ve ona elimi uzatıyorum. "Üşüdün mü?"

Kuyruğu ileri geri sallanıyor ve kumu bir fırça gibi karıştırırken, gördüğüm uzaylı kuyruklarından çok ama çok daha kısa olduğunu fark ediyorum. Güdük ve gür. Bana kıkırdıyor ve sonra elleri ve dizleri üzerinde koşarak dalgaların sürüklediği odun yığınlarına geri dönüyor.

Onu kovalamalı mıyım diye düşünerek doğruluyorum. Bunu yaparken, yukarı baktım. Karanlığın içinde bir çift göz daha parlıyor. Daha büyük. Daralmış. Tehditkâr.

Uh oh. İkinci yeni gelen yaklaşıırken ona bakıyorum ve ciddi, çok ciddi bir bokun içinde olduğumu fark ediyorum. Bu sahilde tek başıma mahsur kalmadım. Burada yetişkin bir yabancıyla da birlikteyim. Bu çocuğun babası olmalı... ve beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyor.

En ufak bir şekilde.

Bir an tereddüt ediyorum, korkuyorum ve sonra diğer her şeyi oynadığım gibi bunu da oynamaya karar veriyorum. "Kuzgun" kişiliğime bürünüyorum, yüz hatlarımı yumuşatıyorum ve zenden başka bir şey vaat etmeyen mutlu bir gülümseme takınıyorum. "Merhaba. Ben Raven."

Yeni gelen alçak bir yere çömelmiş, beni izliyor. Gözleri hâlâ ihtiyatla kısılmış durumda ama ilerleme kaydettiğimi hissediyorum.

"Beni eve götürebilir misin?" Diye sordum. Bu bir yanıt vermeyince tekrar deniyorum. "İngilizce biliyor musunuz? Sa-khui?" Yabancı dilde bildiğim birkaç kelimeyi deniyorum. "Merhaba", "yemek" ve "ateş" gibi şeyler.

Yabancı bunların hiçbirine tepki vermiyor. Sadece beni izliyor.

"Tamam o zaman. Bir çift yabancıyla sahildeyim. Buraya nasıl geldiğim hakkında hiçbir fikrim yok ve kimse konuşmuyor. Harika." İçimi çektim ve başka bir odun parçası aldım. "Eğer benimle konuşmayacaksan, en azından bir ateş yakalım, olur mu?"

Çocuk başını bana doğru eğiyor ve geniş bir gülümseme yayılıyor. Nedense düşman gibi hissetmiyorlar ve ben de gülümsüyorum. Kim oldukları hakkında hiçbir fikrim yok ama belki arkadaş olabiliriz. Belki buz sarkıtlarına dönüşmeden önce eve nasıl döneceğimizi bulabiliriz. Çocuk uzanıp bir tahta parçası alıyor ve bana uzatıyor. Aldım, babasına baktım, kıpırdamamıştı. Tamam o zaman. Aklıma gelen ilk şarkıyı mırıldanmaya başlıyorum. Ginuwine'in "Pony "si. Her striptiz

kulübünün vazgeçilmezi ve benim de favorilerimden biri. Kafamda bir şarkı ve bir planla işe koyuluyorum.

Ateş yakamasam bile en azından üzerinde çalışabilirim. Etrafta yatıp donarak ölmekten iyidir.

ŞAFAĞA KADAR ODUN TOPLUYORUM, hepsini sahilin ilerisindeki bir yığının içine atıyorum. Dışlerim takırdıyor ve ıslak giysilerim tenime yapışıyor, bu yüzden birkaç kat giysimi çıkarıp kuma seriyorum. Ne de olsa çocuk ve babası neredeyse hiçbir şey giymemelerine rağmen donmuyorlar, ben de aynısını yapıyorum. Rahatsız edici derecede üşüyorum ama bir şekilde o kadar da kötü değil. Ben de hareket etmeye devam ediyorum, şarkı söylüyorum ve vücudumu biraz kardiyo ile ısıtmak için oraya buraya küçük bir dans adımı ekliyorum. Çocuk beni ilgiyle izliyor, ben çalışırken bana tahta parçaları uzatıyor.

Babam sadece beni izliyor.

Güneş doğduğunda, bitkin düşmüştüm. Kumsalın daha yukarısında, çoğunlukla kuru odunlardan oluşan iyi bir yığının var ve birbirine vurulduğunda kıvılcım çıkarabilen bir çift kaya buldum. "Gördün mü, bir şey öğrendim," diye fısıldıyorum etrafımdaki dünyaya. Kayalıkların kenarlarına düşmüş kurumuş, iğneye benzeyen otları toplayıp çıra olarak kullanıyorum. Kayalara birkaç kez vurarak bir kıvılcım çıkarıyorum.

Küçük çocuk boğazından irkilmiş bir ses çıkarıyor. Ona baktım. "Ne oldu?"

Ama o sadece ağzını kapatır ve bir adım geri çekilir. Bir süre sonra baba gelir ve kaşlarını çatarak çocuğunu uzaklaştırır. Tamam. Tamam.

Ateş yakmaya geri dönüyorum ve taşları tekrar tutuşturuyorum. Dumanı tüten küçük çıra yığınının üzerine eğilip üflüyorum. Alev alması çok uzun sürmüyor - Tanrı'ya şükür - ve onu hazırladığım ateş çukurundaki odunların üzerine aktarıyorum. Birkaç dakika sürüyor ama alevler sonunda dalları yalamaya başlıyor ve ben de rahat bir nefes alarak ellerimi sıcaklığa doğru uzatıyorum.

Çocuk ve babası dönüyor. Ateşin yanında, karşımda oturuyorlar ve ikisi de bana şüpheyle bakıyor.

"Elbette," dedim. "Gel takılalım. Herkese yetecek kadar yer var." Başımı koluma yaslayarak kuma uzanıyorum. Şimdi bir parça sıcaklık var ama çok yorgunum. Biraz uyuyacağım, diye karar veriyorum ve sonra evin yolunu aramaya koyuluyorum.

Uzakta olamam.

Wr'ven'den hiçbir iz olmadan tam bir gece geçtiğinde, sahil kabilesinden birinin onu benden sakladığından şüpheleniyorum. Mızrağımı alıp ucunu keskinleştirirken öfkem göğsümde buharlaşıp köpürüyor. Bu klan kümesinden biri R'ven'in Benim için özel. Onun için bir şeyler hissettiğimi biliyorlar, mutlaka rezonansla gelmesi gereken şeyler ve bunu istemiyorlar. Gölge Kedi klanının yankılanmasını istemiyorlar... ve bu yüzden onu benden saklıyorlar.

Bunu gözlerini deviren A'tam'a itiraf ediyorum. "Klan kardeşim, en zeki ben değilim ve ben bile bunun aptalca bir düşünce olduğunu biliyorum. Onu senden neden saklasınlar ki?"

"Başka ne olabilir ki?" Kemik mızrağımın kenarı boyunca taşı kazıyarak ucunun kenarlarını olabildiğince ölümcül hale getiriyorum. "Bütün erkekler burada ama o yok. M'tok ve S'bren dişileri çaldı. R'hosh'un dişisini çaldığını duydum. Biri onu benden çaldı." Çenem sıkıştı.

"Onunla rezonansa mı girdin?" A'tam kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak soruyor. "Hayır. Önemli değil. Yapacağım." Homurdanıyor.

Elinde mızrak olmadığını fark ettim. Aslında elinde bir fincan karides çayı var ve kamp ateşinin etrafında takılmayı planlıyormuş gibi görünüyor, şüphesiz vefasız B'shit'in etrafında olmak için. "Sessiz olun ve silahınızı hazırlayın. Bu sabah onu avlayacağız."

A'tam güler. "Görecek misin? Artık her şeyi gördüm. Eğer kaybolduysa, o zaman gerçekten mahvolmuş demektir." Omzuma dostça bir el koyuyor ama ben omuz silkiyorum, öfkem alevleniyor. Normalde klanımın beni azarlamasını iyi huylu bir tahammülle karşılarım ama bugün bunu hiç eğlenceli bulmuyorum. A'tam sonunda ruh halimi fark ediyor ve kuyruğuyla bana bir fiske vuruyor. "Bu kadar sinirlenme dostum. Onu bulacağız. Muhtemelen yıldızlara çok uzun süre baktı ve uzaklaştı. Bunun nasıl olduğunu bilirsin."

Sertleşiyorum. "*Peki bu tam olarak nasıl?*"

"Garip." Fincanına doğru kıkırdıyor. "Bir hyoo-man dişisi için bile garip."

Onu benim gibi tanımıyor. Hiçbiri tanımıyor. Hayal kırıklığıyla ayağa kalkıyorum ve döndüğümde O'jek ve benim ellerinde mızraklarla yaklaştığımızı görüyorum. İçimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. En azından bu işi ciddiye alıyorlar. "R'ven'i avlamaya hazır mıyız?" Sabırsızlığımı sesimden uzak tutmaya çalışarak soruyorum. "Güneş doğdu. Yakında dışarı çıkmalıyız. Bütün gece dışarıda kaldıysa üşümüş ve korkmuş olacaktır."

I'rec başını sallıyor, yüz ifadesi asık. "R'hosh ve avcıları tepelere doğru ilerliyor. Onlara kumsal ve mağaralar boyunca ilerleyeceğimizi söyledim, çünkü Gölge Kedi en iyi koku alma duyusuna sahip."

Başımı sallıyorum, gitmek için sabırsızlanıyorum. "Ayrılalım mı o zaman? Daha fazla yol kat etmek için farklı yönlere gidelim mi?"

"Yapacağız." I'rec gözlerini A'tam'a diyor. "Mızrağın nerede, aptal?"

A'tam sadece çay bardağını boşaltıyor ve sırtıyor. "Yakınlarda. U'dron sana diğerlerinin aptal dişiye ondan sakladığını düşündüğünü söyledi mi?" Kendi sözleriyle eğlenerek bana bakıyor.

"Bu çok mu garip?" I'rec sert bir sesle söylüyor. "T'ia'yı bizden uzak tutmuyorlar mı? Neden bir başkasını saklamasınlar ki? Belki de sizi istemeyen bir düşmanın peşinden koşmak için daha az zaman

harcasaydınız, daha fazla dikkat ederdiniz."

A'tam hırlıyor, alçak sesle ve vahşî bir şekilde ve gülen ifadesi kayboluyor. A'tam'a sinirlenmiş olsam da, I'rec'in üzerine atlamadan önce onu durdurmak için bir elimi göğsüne koyuyorum. Asla ciddi olmayan A'tam'ın konu B'shit'e gelince hassas bir noktası var ve I'rec de o cilveli küçük B'shit'ten beri sinirli ve suratsız.

insan diğer kabileyile yaşamak için ayrıldı.

Son zamanlarda Gölge Kedi yangınlarında işler gerginleşti.

"Sadece mızrağını al," diyorum A'tam'a. "Gidelim artık. Gün boşa geçiyor." Ateşe bir göz atıyorum, normalde sabahın bu saatinde insanlarla dolup taşar. Bu gün sadece dişiler ve genç yavrular var. Eli mızrak tutabilen herkes R'ven'i aramaya çıkmış.

"D'see'yi de getireceğim," diyor A'tam. "İz sürmeyi öğrenmesi gerekiyor."

Çenemi sıkıyorum, çünkü bir hyoo-man dişisini eğitmenin gerçekten zamanı mı? Şimdi R'ven'i kurtarma zamanı ve onu ne kadar çabuk bulursak o kadar iyi. D'see'ye ayak izlerini nasıl okuyacağını ya da rüzgârı nasıl takip edeceğini göstererek kaybedecek vaktimiz yok. Ama diğerleri şikayet etmiyor. D'see'nin arkadaşlığından hoşlanıyorlar ve hem O'jek'in hem de I'rec'in onunla rezonansa girmekten heyecan duyacaklarından şüpheleniyorum. İç çekerek, oyumun geçersiz olduğunu biliyorum.

A'tam koşarak uzaklaşıyor ve ben de I'rec'e bakıyorum. "O zaman yola çıkalım mı? A'tam D'see ile birlikte olacak. Ben güneye yönelip sahili takip edeceğim-"

I'rec bana başını salladı. "Sen A'tam ve D'see ile gideceksin. O'jek ve ben kuzeye gideceğiz."

Dişlerimi sıkıyorum. "Kendi başıma gidebilirim." A'tam ve D'see beni sadece yavaşlatır ve R'ven'i bulma ihtiyacı çok ağır basıyor. Onu korkmuş ve yalnız, sabah soğukunda titrerken hayal ediyorum. "En önemli şey R'ven'i bulmamız."

"A'tam içimizdeki en iyi burna sahip," diyor I'rec kesin bir ifadeyle. "O senin eksikliklerini telafi edebilir."

Bu ondan birçok kez duyduğum bir şey. Yine de her seferinde taze bir yara gibi hissediyorum. Onun gözünde ben gerçek bir avcı değilim. Ondandır bir mevsim daha yaşlı olmamın ya da diğerleri kadar et getirmemin bir önemi yok. En başarılı olmam gereken zamanda başarısız oldum ve I'rec bunu unutmama asla izin vermeyecek.

Ama öfkemi yutuyorum çünkü R'ven'in şu anda bana ihtiyacı var. "Gidelim o zaman."

UZUN ve sonuçsuz bir gün. A'tam R'ven'in kokusunu almak için elinden geleni yapıyor ama hiçbir yerde bulamıyor. D'see sessiz ve iyi ayak uyduruyor, bu yüzden onun hakkında bir şikayetim yok. R'ven'in bu yöne geldiğine dair herhangi bir ipucu aramak için sahilde ilerliyoruz ama hiçbir şey yok. Gün batımında döndüğümüzde I'rec ve O'jek'in de ondan hiçbir iz bulamadığını görünce hayal kırıklığım artıyor. Sa-khui avcıları ve diğer arayıcılar da dağlarda onun izine rastlamadı. Daha da kötüsü, hafif bir kar yağmaya başladı, bu da herhangi bir ayak izinin örtbas edileceği anlamına geliyor.

O gece ateşin başında yapılan toplantı kasvetlidir.

"Aramaya devam etmeliyiz," diyorum diğerlerine. "Benim gözlerim iyi görür. Geceleri onu arayabilirim."

R'hosh başını sallıyor. "Gece vakti kimseyi göndermenin bir anlamı yok. Eğer dışarıdaysa, sığınacak bir yer aramıştır. Sabah tekrar gideceğiz." Kızlarından birini göğsüne yaslamış, ateşe yakın duruyor, eşi ve diğer çocukları da yanında.

Yakınlarda, T'chai eşi M'rsi ile oturuyor. Onun saçlarını örüyor, arkasında duruyor ve tüm Uzun Boynuz bir arada kümelenmiş durumda, tıpkı benim ShadowCat... ve D'see ile oturduğum gibi. Düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturuyor ve sonra konuşmak için eliyle işaret ediyor. "Öylece ortadan kaybolamaz. Birileri izinin kokusunu alır."

"Tabii saklamıyorsa," diyor sa-khui'den T'shen. Yorgun görünüyor, arkadaşı omzuna yaslanmış. Bütün gün dışarıda arama yapmışlar.

Ateşin etrafındaki yüzlerin çoğunun yorgun ve bitkin olduğunu fark ediyorum. İnsanlar kendilerine uzatılan çorba kâselerini yorgun hareketlerle alıyor ve kimse fazla konuşmuyor gibi görünüyor.

"İzini mi saklıyor? Kuzgun mu?" Buh-brukh burnunu kırıştırarak şöyle der. "Bundan şüpheliyim. Asla kimseyle ava çıkmaz. İzini saklamayı nereden öğrensın ki?"

J'shel, "Belki de kamptan uzaklaştı ve bir kaza geçirdi," diyor.

Eşi kolunu tutuyor, yüzünde endişeli bir ifade var. "Bir kaza mı?" H'nah yankılanıyor.

"Denize sürüklendi," diye açıklıyor J'shel.

Bu düşünce içimi ürpertiyor. Kokusunun kaybolmasının tek yolu bu ve bu benim de aklıma birçok kez gelen bir düşünce... Ama R'ven akıllı. Buzlu dalgalardan kaçınıyor. Sürüklenecek kadar uzağa gitmez.

"Ya da bir gelgit kaarı," diyor N'dek, şüphesiz hyoo-man eşine saldırıyı hatırlayarak.

D'vi, "Bütün olarak yutulmadıysa, bir tür mücadele izleri olmalı," diye belirtiyor. "Kumun üzerinde kan lekeleri ve sahilde bulunan organ parçaları. Ya da cesedi akıntıya kapılacak kadar uzağa sürüklenmediyse vücut parçaları kıyıya vururdu-"

"Devi," diye tıslıyor An'shee, kitini göğsüne bastırarak.

"Ne?" D'vi gözlerini kırıştırarak sorar. Arkadaşı elini dizine koyunca dişi yere yığılır. "Özür dilerim.

Bu çok mu açıklayıcı oldu? Ben sadece olaylara mantıklı bir şekilde bakmaya çalışıyorum."

Yay gibi yelesi ve canavar gibi eşiyle W'lla konuşuyor. "Belki de sadece üzgündü ve gitmek istiyordu."

"Neden?" diye soruyor birisi.

W'lla omuz silkiyor. "Belki depresyondadır. Belki de artık burada olmak istemiyordur. Onu kalmaya zorlayamayız. Belki de bulunmak istemediği için gitti ve izini sakladı." Eşine bakıp parmaklarını onunkilerle birleştiriyor ve ikisinin de bir süreliğine ayrılıp geri döndüklerini hatırlıyorum.

Sözleri kalbimi acıtıyor, çünkü belki de haklıdır. Belki de R'ven tüm bunlardan yorulduğuna karar verdi ve diğerlerinin dikkati dağıldığında çekip gitti.

Ama bu benim tanıdığım R'ven'e uymuyor. Kederli gülümsemesi ve kararlı ifadesiyle dişiye uymuyor. Üzgün bir R'ven'in dudaklarında her zaman bir şarkı olmazdı. Üzgün bir R'ven ne zaman hayal kırıklığına uğrasam beni neşelendirmek için elinden geleni yapmaz ya da kayaların arasında gizli konuşmalar yapmak ve yıldızları izlemek için benimle buluşmazdı.

Bence onun hakkında

yanılıyorlar. "Kalmak istiyor,"

diyorum yüksek sesle. "Nereden

biliyorsun?" R'hosh soruyor.

"Sadece biliyorum."

R'hosh altın derili A'tar'a döner. "Tepemizden uçarken ondan bir iz gördün mü?"

Tereddüt ediyor, bana bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Hiçbir şey yok. Karda bir ayak izi bile yok."

R'hosh homurdanıyor. "Yarın tekrar arayacağız. Ondan sonra, eğer hiçbir iz bırakmadıysa, bunun bulunmayı istemediği için olduğu gerçeğini kabul etmek zorunda kalabiliriz."

Bence yanılıyorlar.

Bence R'ven mutluydu... ya da en azından yeterince mutluydu. M'rs'l'in yüzündeki sürekli üzgün ifadeyi düşünüyorum ve R'ven asla böyle değildi. Bence R'ven kaybolduysa ya da biri onu çaldıysa bulunmak isterdi. Ateşin etrafındaki erkeklerin yüzlerine bakıyorum. Ona kim ilgi gösterdi? I'rec ve O'jek göstermez. Gözlerimi ona diktiğimi biliyorlar. A'tam, B'shit'e kafayı takmış durumda. Geriye S'ssah ve R'jaal kalıyor. Gözlerimi Uzun Boynuz A'v'e doğru dikiyorum. Bu gece pek konuşmadı... belki

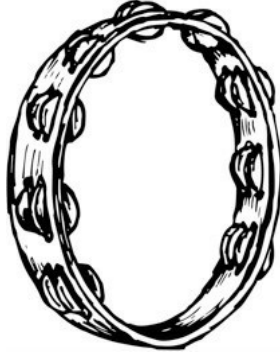
de onun nerede olduğunu zaten bildiği içindir?

Eğer durum buyrsa, o rezonansı zorlamadan önce onu bulmam iki kat daha önemli.

Eğer R'jaal onu aldıysa, yakınlarda bir yerdedir. Ve eğer oradaysa, onu bulacağım.

Diğerleriyle birlikte ateşin etrafında oturuyorum, benim gruptan uzaklaşmak için kaçınıyor ama çok da belli edemiyorum. Diğerleri kulübelerine doğru uzaklaşmaya başlayana kadar bekliyorum. Önce çiftleşen çiftler gidiyor ama sonunda I'rec ve R'jaal da ayrılıyor. O zaman ben de ayrılıyorum, gölgelere doğru süzülüyorum ve R'jaal'ın arkasından epeyce bir mesafe takip ediyorum. Kokusu esintide yoğun ama içinde R'ven'in kokusu yok. Onu takip ediyorum... ve kulübesine yöneldiğinde duruyorum. Kulübenin etrafında iki kez dönüyorum, hatta koku alıp almadığımı test etmek için bedenimi platformun altına kaydırıyorum ama hiçbir şey yok. Ve kısa bir süre sonra R'jaal horlamaya başladığında, belki de yanıldığımı kabul etmek zorundayım.

Eğer R'jaal ona sahip değilse, o zaman kim?

W Kisa bir süre sonra uyandığımda ateş sönmişti ve baba oğul bana dikkatle bakıyorlardı. Doğrulup gözlerimi ovuşturuyorum ve etrafıma bakıyorum. Sahilde farklı bir şey yok. Baba ve oğul barınak yapma ya da herhangi bir şey yapma zahmetine girmemişler ve oturuyorlar.

Uyumaya gittiğimde olduğu gibi benden kısa bir mesafe uzaktaydılar.

Bu gerçekten çok garip bir durum.

Soğuktan yüzümü buruşturarak kollarımı ovuşturuyorum. Sırılsıklam giysilerim olmadan hava sadece buz gibi ama yıkıcı derecede soğuk değil. Yani, berbat ve rahatsız edici, ama khi'i'm beni yeterince sıcak tutuyor, maruz kalmaktan ölmeyeceğim... umarım. Bu ikisini çok fazla etkilememiş gibi görünüyor, onlara bakarken düşünmeden edemiyorum. Sararmış yapraklardan başka bir şey giymiyorlar, ayakları derilerle kabaca sarılmış. Benim kadar rahatsız görünmüyorlar ama kim bilebilir ki? "Ateşle ilgilenmediniz mi? Sönmesine izin mi verdiniz?"

Çocuk bana göz kırptıyor. Babaya bakıyorum, o da aynı dar gözlü ifadeyle beni izliyor, sanki beni anlamaya çalışıyor.

"Siz hiç konuşmuyor musunuz?" Tekrar deniyorum. Evrensel isim paylaşma yöntemiyle göğsümü okşuyorum. "Ben Raven." Onlara elimle işaret ediyorum.

Çocuk babasına bakar.

Baba hiçbir şey söylemiyor. Yüz ifadesi değişmiyor.

Tekrar deniyorum. "Raven." Göğsümü sıvazlıyorum ama ne kadar elimle işaret edip adımları söylersem söyleyeyim, sanki bir duvarla konuşuyormuşum gibi oluyor. Hiçbir anlayış belirtisi göstermiyorlar. "Peki," diyorum sonunda ve pes ediyorum. Ayağa kalkıyorum, yeni bir kütük alıp ateşe atıyorum. "Bunu tekrar yapacağım, böylece hepimiz en azından kızarmış bir ateşin tadını çıkarabiliriz, tamam mı? Çünkü kıyafetlerimin kuruması gerekiyor ve bu havada kurumaları mümkün değil." Tepemizdeki bulutlardan süzülen karı işaret ediyorum.

Bu sefer ateşi yakmam birkaç dakika sürüyor ve alevler çıramı tutuşturduğunda rahat bir nefes alıyorum. Odun yığınına kaldırıp tutuşacağı bir yere yerleştiriyorum, sonra eğilip alevlere üflüyorum.

Adam ayağa kalkıp ateşe kum atıyor ve ben memnuniyetle arkama yaslandığım anda ateşi söndürüyor.

Şok içinde kekeledim. "Ne oluyor lan?"

Bana aynı inatçı bakışını atıyor ve içimde nefrete benzer bir şey hissediyorum. Kimseden nefret etmemeye çalışıyorum ama bu pislik gerçekten sınırlarımı zorluyor. Taşları ve çıramdan geriye kalanları topluyorum ve pisliğe meydan okuyan bir bakış atıyorum.

Yabancı ayağını kumda yavaşça sürüklüyor, bu da aynı şeyi tekrar yapacağının uğursuz bir göstergesi.

Kaşlarımı çatıyorum ve taşları yere atıyorum. "Nasıl ısınacağımıza dair daha iyi bir fikrin var mı? Kıyafetlerim buz gibi. Meme uçlarım lanet olası Titanik'in yan tarafında bir delik açabilecekmiş gibi hissediyorum." Kimse bana cevap vermeyince, hayal kırıklığıyla derin bir nefes daha çekiyorum. "Tamam, eğer böyle devam edecekseniz, burada kalmayacağım."

Ayağa kalkıyorum, tozluklarımı (ıslak ve buzlu) fırçallıyorum ve tüneli (yine ıslak ve buzlu)

alıyorum. Botlarımın (ıslak) bağlarını sıkıyorum (o da ıslak). Islak giysilerimi tekrar giyip kumsalda yürümeye başlarken adama ve çocuğuna kaşlarımı çatıyorum. Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yok ama her yer buradan iyidir.

Adamın yüzünde uğursuz bir ifadeyle hemen önüme geçmesi hiç de şaşırtıcı değil. Elini kaldırıyor, teni başkalarının da yaptığını gördüğüm bir kamufraj değişikliğiyle parıldıyor. Ve kaşlarını çatıyor, sanki bu beni geri dönüp tekrar yanmayan ateşimin yanına oturmaktan vazgeçirecekmiş gibi.

"Hayır," diyorum, yanından geçip giderken. "Git kendini becer. Huzur içinde yat." Ona bir barış işareti yapıyorum ve tekrar önüme geçmeye çalıştığında onu görmezden geliyorum. Sahili takip edersem, önümüzdeki birkaç gün içinde birine ya da bir şeye rastlamam kaçınılmaz. Karşılaşmazsam da dönüp diğer yöne giderim. Suyun kenarına kadar uzanan kayalıklara bakıyorum, dalgalar onlara çarpıyor. Bu sıkıntılı bir durum ama beni buraya getirdiyse bir yol olmalı. Eğer yol yoksa, o zaman diğer tarafa gideceğim. Tek bildiğim kalmayacağım-

Ayak sesleri kumda çıtırdıyor. Hızlı, koşan ayak sesleri. Büyük bir kol omuzlarıma dolanmadan ve burnuma ve ağzıma bir şey bastırılmadan önce aldığım tek uyarı bu. Leş gibi kokuyor. Yapraklar şifalı kokuyor ve beni esir alan alete karşı mücadele ederken, uzuvlarımın ağırlaştığını ve her şeyin bulanıklaştığını fark ediyorum.

Bayılmadan önceki son düşüncem, bunun daha önce ağzımın tadının neden bu kadar tuhaf olduğunu açıkladığı - çünkü bu ilk kez ilaç almam değil.

HER AN UYANIYORUM ve dünya sallanıyor. Midem çalkalanıyor ve ayağa kalkıyorum, çünkü kalkmazsam asit dolu bir göbek kusacağım. Ağzımda eskisi gibi berbat bir tat var ve hayal kırıklığı içinde homurdanma isteğime karşı koyuyorum. Bu pislik bana ilaç veriyor. Ne istediğini bilmiyorum ama buz gezegeni tarzı bir gelin olduğunu tahmin ediyorum. Evet, gerçekten kaba bir uyanış yaşayacak, çünkü onun küçük karısı ya da çocuğunun annesi olmak gibi bir arzum yok. Ağzımı ovuşturarak içindeki ilaç tadından kurtulmaya çalışıyorum ve dünya tekrar etrafımda sallanmaya başladığında etrafıma dikkat kesiliyorum.

Ben... kıyıda değilim.

Bir solukla geriye doğru sarsılıyorum, dünyanın en derme çatma salına benzeyen şeyin üzerinde önümde oturan adamdan kaçmaya çalışıyorum. Bu uzaylı bir yabancı ve ben salın arkasından kaymadan önce homurdanarak kolumu sıkıca kavriyor. Aynı zamanda bir tür iletişim olabilecek ilk sesi de çıkarıyor; saf bir kızgınlık sesi. Bana bir bakış fırlatıyor, eliyle suyu işaret ediyor ve sonra küreğini tekrar suya sokuyor. Sanki tüm bunlar benim suçummuş gibi davranıyor.

"Sala bineceğimi nereden bilebilirdim ki? Bana ilaç verdin." Ayağa kalkarken yumruklarımı kıvırıyorum, çatık kaşlı suratını yumruklamak istiyorum. Çocuğu olup olmaması umurumda değil, herif tam bir pislik. Ayağa kalktım ve etrafıma bakındım. Tabii ki okyanustayız, tüyler ürpertici, soğuk bir okyanus. Üzerinde bulunduğumuz sal, oldukça kötü bir şekilde oyulmuş ve sarmaşıklarla birbirine tutturulmuş birkaç ağaçtan başka bir şeye benzemiyor ve karşımda oturan adam, bir dalın ucuna tutturulmuş yapraklardan yapılmış gibi görünen bir kürek kullanıyor.

Bu bir kıza güven aşılamiyor mu?

Yanındaki küçük çocuk meraklı bir ifadeyle beni izliyor. Küçük kirli bir elini uzatıyor ve bana bir yaprak uzatıyor.

Babası ona bir bakış fırlatır.

Başımı sallıyorum. "Eğer hepsi aynıysa, o yaprağın ne için olduğunu tahmin edebilirim. Hayır, teşekkürler." Çocuk tekrar eliyle yaprağı almamı işaret ediyor ve yermiş gibi yapıyor. "Pak!" diyor adam alçak bir hırıltıyla.

Çocuk geri çekiliyor, babasının dizine yaklaşıyor. Yaprığı salın üzerine, aramıza koyuyor,

ve beni izliyor.

"Demek konuşabiliyorsun," diye düşünüyorum yüksek sesle. "Sadece benimle konuşmak istemiyorsun. Nasıl olduğunu anlıyorum. Endişelenmene gerek yok, seninle arkadaş olmak kesinlikle ilgimi çekmiyor. Kıyıya çıkar çıkmaz da senden siktir olup gideceğim." İkisine de sahte bir şekilde gülümsüyorum ve çocuğun uzattığı yaprağı alıyorum. Pak ya onun adı... ya da "dur" anlamına geliyor. Tekrar etmeye çalışıyorum. "Pak?"

Çocuk bana bakıyor ve gülümsüyor.

"Bu senin adın, tamam. Bildiğim iyi oldu." Bunu saklamak için beynime kaydediyorum ve bana uzattığı yaprağı alıyorum. İyi haber şu ki, eğer bu uyuşturucuysa, en azından tekrar kendimden geçebileceğim. Kokluyorum ve Pak'ın babasının yüzüne tuttuğu diğer şeylerden daha tatlı kokuyor.

Pak sessizce ağzını işaret ediyor ve çiğneme hareketi yapıyor, ardından hâlâ kürek çekmekte olan babasına hızlı ve gizli bir bakış atıyor.

Hmm. Yaprağı dudaklarıma götürüyorum ve kimse beni durdurmadığında en ufak bir ısırtık alıyorum. Önceki şeylerden farklı. Tadı neredeyse tatlı ve ağzımda diğer şeylerden kalan ekşi, tıbbi tangdan kurtulmama yardımcı oluyor. "Teşekkürler, Pak."

Baba kaşlarını çatıyor.

Sırıtiyorum. Sırf babayı kızdırmak için çocuğun adını günde milyonlarca kez kullanmayı planlıyorum.

Salda sessizlik var ve bu sessizlik beni uykuya sürüklüyor. Muhtemelen uyumamam gerektiğini biliyorum, çünkü güvende değilim, ama yapacak başka ne var ki? Üşüyorum, ıslığım, açım ve kıyidan çok uzaktayım. Aslında, etrafıma baktığımda kıyıyı zar zor görebiliyorum. Sanki yeni "arkadaşım" ondan uzaklaşamayayım diye beni kasıtlı olarak sahilden olabildiğince uzağa götürmüş gibi. Denesem bile beni yine uyuşturacak. Bu yüzden salın ucunda oturuyorum ve durumu değerlendirirken sakın kalmak için elimden geleni yapıyorum. Sonsuza kadar bu salda kalamayız. Yemek yemeli, su içmeli ve tuvalete gitmeliyiz. Babamın eninde sonunda uyuması gerekecek ve denize düşme tehlikemiz olmadan bunu salın üzerinde yapamayacak. Sadece zamanımı beklemeli, hangi cehenneme gideceğimizi bulmalı ve sonra

Uzakta.

Zorlu hayatımın bana öğrettiği bir şey varsa, o da nasıl hayatta kalınacağıdır. Bunu atlatacağım ve sonra bu adam bana bulaştığı için pişman olacak. Bir esnemeyle yerime yerleşiyorum ve dalgaların salın kenarlarında ileri geri sallanışını izliyorum. Çocuk beni izliyor ve ben de ona yarım bir gülümseme sunuyorum. Eğer babası bu kadar hıyar olmasaydı, sevimli bir çocuk olurdu, diye karar verdim. Sa-khui'ye benzemiyor ama kamuflajı tenime uyacak şekilde dalgalanıp renk değiştirdiğinde, dört yaşındaki bir çocuğun bildiği tek yolla benimle flört ettiğini düşünüyorum.

Pak salın yan tarafına bakıyor, ben de bakıyorum. Teknenin kenarından bir dokunaç sürünerek gemiye doğru ilerliyor. Ben haykıramadan Pak elini uzattı, o şeyi suyun içinden yakaladı ve bükte. Sertçe. Çirkin bir patlama sesi duyuldu ve şey elinde gevşedi. Uçan Spagetti Canavarı yaratıklarından birine benziyor, sadece kıyıda gördüğümüz küçük olanlardan daha büyük.

Pak sevinçli bir ifadeyle yakaladığı şeyi babasına gösterir. Adam başıyla onaylıyor ve Pak'a bakarken yüzünde bir gurur ifadesi beliriyor. Küçük çocuk bana dönüyor, büyük, sulu bir dokunaç koparıyor ve sonra onu uzatıyor.

"Bununla ne yapmam gerekiyor?"

Pak onu ağızına götürüyor ve sonra makarna gibi höpürdeterek yiyor; çıkardığı sesler ve dudak şapırdatmalarına kadar.

"Aman Tanrım. Bu akşam yemeği mi?" Zor yutkunuyorum. Adalıların çoğunun yemeklerini çiğ yediğini biliyorum ama... genellikle balık oluyor ve kendimi suği olduğuna inandırabiliyorum.

Bu suği değil. Bu balçık.

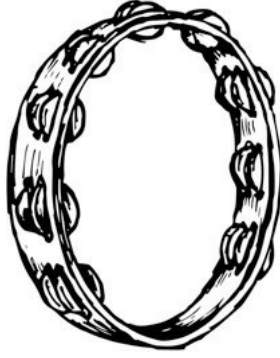
Pak bir tane daha koparıyor, iç organları küçük eline sıcıyor. Bana uzatıyor ve midem gurulduyor. En az yirmi dört saattir bir şey yemedim ve gücümü korumak için yakında bir şeyler yemem gerekecek. Ne yazık ki hiçbir yerde büyük bir güveç tenceresi ya da bir büfe göremiyorum. "Lanet olsun, bunu yemek zorundayım, değil mi?" Derin bir nefes çekiyorum, erişteyi ondan alıyorum ve ne kadar ıslak ve soğuk olduğunu görüp irkilmemeye çalışıyorum. "Suği eriştesi," diyorum kendi kendime. "Suği eriştesi. Suği eriştesi."

Burnumu tutarak o şeyi emiyorum. Pak

yüzümdeki ifadeye keyifle gülüyor.

"Kapa çeneni. Şu anda senden hoşlanmıyorum," diye mırıldandım.

Baba ikimizi de görmezden geliyor ve kürek çekmeye devam ediyor.

I R'ven'i tek başıma aramak zorunda kalacağım açık. Bir gün daha geçip de ondan hâlâ bir iz bulamayınca diğerleri omuz silkiyor ve bizi geride bırakmaya karar verdiğini düşünüyorlar. Tehlikede olmadığını, çünkü hiçbir iz olmadığını ve bu nedenle bizden saklanmış olmalı.

Yanırlıyorlar. Yanıldıklarını biliyorum.

Bu yüzden onu kendim arayacağım.

Bir çanta alıyorum ve içine erzak, birkaç günlük yiyecek ve bir deri dolusu su dolduruyorum. Bir ağ ve oltalar, mızrağım, ateş yakma kiti ve bıçağın yanı sıra battaniye olarak kullanılabilecek ya da hava çok soğuksa giyilebilecek bir kürk şal getiriyorum. Adadaki evime döndüğümde yanıma alacağımdan çok daha fazlası var ama bu toprakları evimdeki mağaraları ve mağaraları bildiğim gibi bilmiyorum. Orman zeminini avucumun içi gibi bilirdim. Burada her şey tuhaf ve hazırlıklı olmalıyım. En kalın botlarımı giyiyorum ve hava kararana ve yıldızlar tepemde parlayana kadar bekliyorum.

Belki de gideceğimi I'rec'e ya da en yakın arkadaşım olan A'tam'a söylemeliyim. Böylece birkaç gün içinde dönmezsem beni aramaya geleceklerini bilirler. Yine de hiçbir şey söylemem. Eğer I'rec'e söylersem, rütbesini geri çekecek ve kalmam için ısrar edecek. Gerçek bir avcı olmadığımı ve bu yüzden dişiyi aramaya gitmemem gerektiğini. Bunu gerçek avcı olanlara, kanıtlamayı geçenlere bırakmalıymışım.

Layık olanlar.

Bu kelimeden nefret ediyorum, değerli. Sezonun son on turunda bunu çok fazla duydum. Ben de herkes kadar avcıyım. Klanımdaki diğerleri kadar, hatta belki de daha fazla av yakaladım çünkü sürekli kendimi kanıtlamak zorunda hissediyorum. I'rec kadar güçlü, O'jek kadar geniş ve A'tam'dan daha sessizim. Gölge Kedi'den geriye kalanların en yaşlısıyım.

Ben değerliyim. Değerliyim.

Ve R'ven'i bulup onu eve getireceğim. Bu düşünce kafamda çınlarken, çantamı omzuma atıyorum, mızrağımı alıyorum ve sahile doğru ilerliyorum.

Buradaki kumlar evdekilerden biraz farklı, daha büyük ve ayak altında daha fazla çıtırdıyor, bu yüzden sessiz kalmak için yavaş hareket ediyorum. Burnum en ufak kokuları yakalamak için diken diken oluyor ama kampın kendisi her zamanki insan kümesinden başka bir şey değil; kokular, duman, yemek ve F'rli'nin tüylü hayvanı. Kıyıdaki kulübelerin yanından geçiyorum, kurutma raflarının yanından geçiyorum, birinin atılmış ağının yanından geçiyorum. Sonsuz gelgit havuzu kümelerinin yanından geçiyorum ve sonra kampın "sınırını" belirleyen, hyoo-man'lerin asla geçmediği büyük taş yığınının yanından geçiyorum.

Bu sadece bir önsezi, ama sanırım R'ven bu yoldan gitti. Dostça bir yol değil, ama belki de yine de bu tarafa geldi. Belki de bilmediğimiz bir sebebi vardı. Ama dağlara gitmediyse mantıklı olan tek yol bu. Kıyıya sarılan kayalıkları inceliyorum. Mağaralarla dolu olduklarını biliyorum, çoğu gelgit olduğunda suyla dolan kayalardaki misafirperver olmayan deliklerden biraz daha fazlası. Sertçe yutkunuyorum, çünkü R'ven'in bedeninin burada yüzdüğünü, uzun, soluk yelesinin suda aktığını hayal ediyorum...

Hayır. O ölmedi.

Gözlerimi kapatıyorum ve göğsüme dokunuyorum, khiu'min yankılanmasını istiyorum. Bana ona giden yolu göstermesi için. Ailem hayattayken böyle hikâyeler duymuştum. Uzun Kuyruk klanı tarafından zevk eşi çalınan büyük bir avcının hikayesini. Ne kadar ararsa arasın onu bulamamış.

Gözlerini açtı ve khui'sinden ona rehberlik etmesini istedi. Yankılandı ve eşini bulana kadar şarkının sesini takip etti. Eşi ona geri döndü ve Uzun Kuyruk onu bekleyen kollarına bıraktı.

Güzel bir hikaye ama... khui'm sessizliğini koruyor ve ne kadar umut etsem de şarkı söylemesini sağlayamıyorum.

İç çekerek önümdeki kayalıkları inceliyorum. Bir hyoo-man'in tırmanması için çok fazla, bu yüzden o tarafa gittiğini sanmıyorum. Belki de mağaralardan diğer tarafa geçmenin bir yolunu bulmuştur. Belki de yüzmüştür. Buzlu sulara bakıyorum. Sahilin bir sonraki bölümü çok uzakta olmayabilir, kayalıkların diğer tarafında. Eğer durum buysa, belki kokusu orada bulunabilir.

Denemeye değer. Eğer kokusunu burada bulamazsam, geri dönüp başka bir yerde arayacağım. Bir yerlerde olduğunu biliyorum... Sadece onu bulmalıyım.

Ondan vazgeçmeye hazır değilim. Diğerleri neden aramam gerektiğini anlayamazlar... neden benim için bu kadar önemli olduğunu. O benim için neden bu kadar önemli. Onunla rezonansa girmedim ama... birbirimizi anlıyoruz. R'ven'in akraba bir ruh olduğunu hissediyorum.

Gerçekten arkadaş olduğumuz ilk geceyi düşünüyorum ve mağaraları ararken bu düşüncelerin kafamdan geçmesine izin veriyorum.

Birkaç hafta önce

R'VEN, toplanmaya rağmen ateşin yanında değil.

Bu alışılmadık bir durum. Normalde davulumu alır almaz ilk ortaya çıkanlardan biri o olur, benden ritim tutmamı isterken yüzünde bir gülümseme belirir. Eğildiği, uzun, soluk yelesini kulaklarının arkasına sıkıştırdığı ve sanki sahilde var olan tek kişi benmişim gibi benimle konuştuğu o anlar için yaşıyorum. Onun tüm dikkati benim üzerimdeyken davulumu çıkarıp müzik yapmak için her bahaneyi kullanırım, tabii bu R'ven'in de benimle birlikte müzik yapacağı anlamına geliyorsa. Benim halkım şarkılara söz yazmaz, sadece ritme uygun olarak mırıldanır. Ama R'ven farklıdır. Şarkılarında her zaman sözlere yer verir ve bunlar tuhaf sözler olsa bile, onu söylerken duymak hoşuma gider. Yumuşak, tatlı bir sesi var ama gerektiğinde gürleşebiliyor.

En çok da şarkı söylerken bana bakıp gülümsemesini seviyorum. Sanki birlikte olduğumuzda müzikle bir anı paylaşıyoruz ve bu bana bir şeyler hissettiriyor.

İstememem gereken şeyler çünkü ben gerçek bir avcı değilim. Kanıtlamayı tamamlayana kadar bir zevk eşi alamam... ve şimdi asla alamayacağıma göre, rezonans devreye girmedikçe bir eşim olamaz. Ama R'ven'e gülümseyebiliyorum. Ona bakabilirim ve davulumu çalabilirim... ve umut edebilirim.

Bu yüzden ateşe gelmediğinde fark ediyorum. Başka kimse dikkat etmiyor gibi görünüyor ve vazgeçmeden önce bir süre gönülsüz bir ritim çalıyorum. Shail'den bir kase lezzetli güveç alıyorum ve bir tane daha istemeden önce mideye indiriyorum. Ayın iki turundan daha önce buraya inmiş olmamıza rağmen, yiyeceğin bu kadar bol olması, istediğimiz kadar yiyebilmemiz ve bunun bir sorun olmaması beni hâlâ şaşırtıyor.

Shail bana ikinci bir kâse uzatıyor ve gülümsüyor, ben de ona sormaya karar veriyorum. Sıradan görünmeye çalışıyorum. "R'ven bu gece nerede? Davulumla birlikte şarkı söylemesine ihtiyacım var."

Bana bakışları kurnazcaydı. "Sanırım tutulmak istemedi. Sormamı ister misin?" "Hayır," diye

kestirip attım. "Sadece merak ediyordum-"

"Hey, Tia," diye sesleniyor Shail ve iri siyah bukleleri olan genç, güzel kadın I'rec'in yanından ayrılıp Shail'e doğru ilerliyor. T'ia bana değerlendirci bir bakış atıyor, ağzında bir gülümseme beliriyor. Ağzımı hatırlıyorum-

Döndürme oyununu oynadığımızda onunla çiftleşti ve bu beni umutlandırdı... ta ki o da birkaç kişiyle ağız yoluyla çiftleşene kadar. Şimdi bile hem I'rec ve O'jek'e hem de S'ssah ve R'jaal'a sataşılıyor. Kimse onun için özel değil, bu yüzden beni içine çekme çabalarını görmezden geliyorum.

Yine de Shail'in bir başkasını kenara çekmesini isterdim.

"U'dron Raven'ın nerede olduğunu merak ediyordu," diyor Shail kayıtsızca.

"Sen biliyor musun?" "Şimdi mi?" T'ia yelesinden bir tutamı parmağının etrafında döndürüyor ve kıkırdıyor.

Kendimi aptal gibi hissederek kâseyi tuttum. "Ben sadece onun şarkı söyleyişini duymak istedim..."

"Sorun yok, tatlım." Shail bir anne edasıyla koluma dokunuyor. "Bir centilmen gibi davranıyorsun. Onu sorman çok hoş." T'ia'ya sert bir bakış attı. "Öyle değil mi?"

"Çok tatlı," diye yankılandı T'ia sırtarak.

Toplantıyı tamamen terk etme dürtüsüne karşı koyuyorum ve kaseyi yüzüme doğru kaldırarak yahnimi yudumluyorum.

T'ia sonunda, "Sinirli bir ruh hali içinde," dedi. "Takılmak istemediğini söyledi. Çakralarını yeniden hizalaması falan gerekiyormuş. Nasıl olduğunu bilirsin."

Shail kollarını kavuştururken boş kâsemi yere bırakıyorum. "Git onu bul ve iyi olup olmadığını sor. Bu bana Raven'ın yapacağı bir şeymiş gibi gelmedi. O nazik bir ruhtur."

T'ia boğazından mızımız bir ses çıkarıyor. "Ama ben konuşuyorum, Gail. Gitmek istemiyorum. Ben ve ben-"

"Gidip onu bulacağım," diyorum hemen. "T'ia'nın kutlamayı terk etmesine gerek yok."

"Emin misin?" Shail soruyor. Başımı salladığımda tekrar koluma vuruyor. "Ona, kendisi için biraz yiyecek ayırdığımı söyle. Bize katılacak havada olmasa bile yiyecek bir şeyleri olur."

"Bunu onunla paylaşacağım," diyorum ciddiyetle ve sonra ateşin yanındaki gruptan uzaklaşıyorum. O'jek bana meraklı bir bakış attı ama davulumu alıp ona uzattım. "Artık müzikten sen sorumlusun."

Boğazından tiksinti olabilecek bir ses çıkarıyor.

Uzaklaşıyorum ve çiftleşmemiş dişilerin uyuduğu büyük mağaraya doğru ilerliyorum. İçeride kimse yok, bu yüzden kampın etrafından dolaşıp tanıdık bir ince form ve soluk bir yele arıyorum. Tepelere doğru giden patikalar var ama R'ven'in gece vakti tek başına dağlara çıkacağını sanmıyorum. Hiçbir şeyi öldürüp "ruhunu yaralamayı" tercih etmediğini söyleyerek diğerlerinin avcılık derslerine katılmıyor. Çoğu gün vaktini kampta geçiriyor, dikiş dikiyor, post işliyor ya da Shail için Z'hren'i izliyor. Kokusu sahile kadar gidiyor, ben de onun yerine oraya gidip kıyı boyunca yürüyorum.

Neredeyse onu görmeyi özleyecektim. R'ven suyun kenarındaki en büyük kayalardan birinin üzerinde yatıyor, gecenin içinde soluk bir lekeden fazlası değil. Yine de kokusu beni çağırıyor, burada olduğuna dair bana güven veriyor ve peşinden tırmanmaya başlıyorum. Kaya düşündüğümünden daha uzun, en az iki hyoo-man boyunda, bu yüzden bu kadar kolay tırmanabilmesinden etkilendim. Ama... belki de şimdi burada kapana kısılmıştır? Onu kurtarmak için bir sebep daha.

Yanına tırmanıyorum, başımı üstten uzatıp etrafa bakıyorum. "R'ven?"

Şaşkınlıkla bana bakıyor ve yan dönüyor. "U'dron? Burada ne işin var?" "Kapana mı kısıldın? Aşağı inmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Dalgın ifadesi yerini gülümsemeye bırakıyor. "Hayır. Ben iyiyim. Buraya sadece meditasyon yapmaya geldim."

"Med-uh-tayt," diye yankılanıp yolun geri kalanını tırmanıyorum. Kayalar pürüzsüz değil ve avuç içlerimle dizlerimi yırtıyor ama R'ven buradaysa ben de burada olmak istiyorum. O oturup suya bakarken ben de yanına oturup bağdaş kuruyorum. "Bu kelime de ne?"

"Fark etmez. Yalan söylüyorum." Bana zayıf bir gülümseme sunuyor. "Sanırım sadece biraz yalnız kalmak istedim." Kıpırdamadan duruyorum. "Gideyim mi?"

"Hayır, sorun yok." Dizime dokunuyor. "Kalabilirsin. Arkadaşlığını seviyorum."

Boynumda ısı yükseliyor ve kendimi memnun ve garip bir şekilde gergin hissediyorum. Neden gergin olduğumu bilmiyorum - bu sadece R'ven. Ama dizime nasıl dokunduğunu düşünüp duruyorum. Rahatça uzanıp dizimi ovuyorum, tayımda onun dokunduğu yeri okşuyorum. Ona söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışıyorum. "Nasılsın?"

Yüzünde yorgun bir gülümseme beliriyor. "Bu gece yorgunum." Hafifçe dönüp yüzünü suya dönüyor ve dizlerini göğsüne bastırıyor. Dalgalara bakıyor ve başka bir şey söylemiyor.

Üzgün görünüyor ve onu rahatsız ettiğim için endişeleniyorum. "Arkadaş ister misin? Yoksa gitmeli miyim?" "Emin değilim."

Homurdanıyorum. "O zaman kalacağım ve sessiz kalacağım." Onun gibi ben de sulara doğru dönüyorum ve onları hayranlıkla izliyorum. Dalgalar burada daha yavaş görünüyor, buzla yüklü oldukları için. Burada her şey buz gibi ve soğuk; D'vi denen kişi adanın bu kadar sıcak olmasının nedeninin Büyük Sigara Dağı'nın "ısı cebi" gibi bir şey yaratmasından kaynaklandığını açıklamıştı. Elbette bunu anlatmak için daha büyük kelimeler kullandı ve anlamadığım pek çok şey söyledi. Yine de yeterince iyi anlıyorum. Burası soğuk. Benim evim sıcaktı. Kavramam gereken tek şey bu.

Bu yerde yiyecek ve dişiler var, bu yüzden otomatik olarak Uzun Kuyruk klanının tamamını ve klanımın çoğunu öldüren Büyük Sigara Dağı'nın dibindeki evden daha iyi. Ve... burada R'ven var.

Bana gülümsediğini görmek için her türlü soğuğa katlanırım.

Kampta davul çalmaya başlıyor, ses rüzgârla taşınıyor ve O'jek'in beceriksiz vuruşundan içten içe irkiliyorum. Davula sabırsızca vuruyor, nasıl anlattığını düşünmeden bir hikaye anlatıyor.

Yanımdaki R'ven kıkırdayarak sessizliği bozuyor. "Bu oldukça kötü."

"Öyle." Yüzümü buruşturuyorum. "O'jek çok çabalıyor ama ruhunda istikrarlı bir ritim yok."

"Senin gibi değil," diye onaylıyor ve içim ısınıyor. "Neden onlarla birlikte değilsin?"

"Neden onlarla birlikte değilsin?" Ben de karşı çıkıyorum.

Bir iç geçiriyor ve arkasına yaslanıp kendini bir kez daha kayaların üzerine bırakıyor. "Bazen gerçekten buraya ait olduğumu düşünmüyorum."

Bağırsaklarıma saplanan bir mızrak gibi. Ben de aynı şeyi düşünmedim mi? "Bunun nasıl bir his olduğunu bilirim." Ben de onun gibi kayaların üzerinde geriye doğru kayıyorum ve gökyüzüne bakıyorum. "Etrafındaki herkes kolayca uyum sağlıyor gibi görünürken, sen ne kadar çabalarsan çabala dışarıda kalmak zordur."

R'ven bir an sessiz kaldı ve sonra itiraf etti, "Daha önce birinin şarkılarımla dalga geçtiğini duydum."

Ona bakmak için döndüm. "Birileri şarkılarınızı sevmiyor mu?"

Başını salladı. "Tempoyu çok fazla değiştirdiğim konusunda şaka yapıyorlardı. Sesleri aynı çıkmıyor... ve tuhaf şarkılar seçiyormuşum. Ben sadece bildiğim ve sevdiğim şarkıları seçiyorum. Simon ve Garfunkel'den çok Rihanna biliyorsam elimde değil."

"Şarkılarını seviyorum," diyorum inatla.

Karşılık olarak gülümsemesi adadan gelen meyve kadar sıcak ve tatlıdır.

"Bana kim olduğunu söyle," dedim. "Onlarla konuşacağım. Duygularını incitmeleri hoşuma gitmiyor."

Başını iki yana sallar. "Önemli bir şey değil. Ve benim duymam için değildi, bu yüzden sanırım sadece... ağzından kaçırıyordu, anlıyor musun? Sadece biraz stres atıyordu. Bunu yüzüme karşı söyleyeceğini hiç sanmıyorum."

"Ama yine de seni incitti."

Sessizlik. Sonra omuz silkti. "Sanırım bazen sunabileceğim tek şeyin müzik olduğunu"

düşündüğüm için. Ben

Burada tercüme edilen her şeyde yetenekliyim. Ben-" Bir an duraksıyor ve sonra kendini durduruyor. "- farklıyım," diyor sonunda.

"Ben de buraya ait değilim," diye itiraf ediyorum. Kanıtlamayı tamamlayamamam Gölge Kedi'nin bunca zamandır sakladığı bir sır, çünkü I'rec diğer klanların önünde zayıf görünmemizi istemiyor. Yine de bunun son derece farkındayım.

R'ven bana yumuşak bir sesle, "Bence sen oldukça harikasin," diyor. Beni dürtüyor. "Sanırım Steph de senin öyle olduğunu düşünüyor. Sana baktığını fark ettim."

S'teph? R'ven'in beni fark etmesini istiyorum, başka bir kadının değil. S'teph güzel, bence, kabarık kıvrımları ve anlayışlı gülümsemesiyle... ama o R'ven değil. "Ben... gözümü başkasına diktim."

"Oh," diyor, çok yumuşak bir sesle.

Kim olduğunu ikimizin de bildiğinden şüpheleniyorum ve boynum tekrar ısınıyor. Ben de onun gibi gökyüzüne, bu gece ortaya çıkan yıldızlara ve hem Büyük hem de Küçük Ay'ın düşürdüğü soluk ay ışığına bakıyorum. R'ven gökyüzüyle çok ilgili görünüyor ve ben de o bana ne demek istediğimi daha fazla sormadan önce konuyu değiştirmekle çok ilgileniyorum. Boğazımı temizliyorum. "Neden yıldızlara bakıyorsun?"

Kıkırdıyor. "Ah. Bilmiyorum. İçlerinde resimler olması gerekiyordu. Takımyıldızlar. Ama ben hiçbir şey göremiyorum. Sanırım ben çok büyük bir aptalım."

Aptal mı? R'ven? Zekice şarkıları ve her zaman sabit bir ritim tutturmasıyla mı? İmkansız. Yıldızlara bakıyorum, içlerindeki resimleri görmeye çalışıyorum ama tek gördüğüm... yıldızlar. Gökyüzündeki ışık lekeleri. "Ben de onları göremiyorum. Belki de ikimiz de koca bir aptalız."

Kahkahası sahile yayılıyor ve boynumdaki sıcaklık vücudumun diğer bölgelerine yayılıyor. Onun böyle güldüğünü duymak bana kendimi iyi hissettiriyor. Çok iyi. Alaycı bir tavırla koluma hafifçe vuruyor. "Bunu beni daha iyi hissettirmek için söylüyorsun."

"Değilim," diye söz veriyorum. "Hiçbir şey görmüyorum ama... gökyüzünde bir ışık püskürmesi var, sanki ay hapsirmiş ve her yere püskürtmüş gibi."

R'ven daha sert kıkırdıyor. "Bu yıldızların tarif edildiğini duyduğum en romantik yol, asla." Kahkahası kesiliyor ve küçük bir iç çekiyor. "Bana eşlik ettiğin için teşekkürler, U'dron."

"Her zaman" diyorum ve bunda ciddiylim.

Sanırım bu gece R'ven'den benimle yıldızlara bakmasını isteyeceğim. Hava açık ve aydınlık, güzel bir gece... eğer o kayıp olmasaydı. Yıldızlara bakmak o ilk geceden sonra hep birlikte yaptığımız bir şey oldu. Ne zaman kendimi yalnız ya da keyifsiz hissetsem, diğerlerine yıldızlara bakmaya gittiğimi söylerdim ve R'ven de kaçınılmaz olarak bana katılırdı. Aynı şey onun için de geçerliydi - eğer o gruptan ayrılırsa, ben de ona katılırdım ve yıldızları birlikte izler, diğerleri ne derse desin, yıldızlarda nasıl hiçbir resim görmediğimiz hakkında konuşurduk.

Bu paylaştığımız, bize ait olan bir şeydi.

İşte bu yüzden onu tekrar bulacağım. Çünkü R'ven'i herkesten daha iyi tanıyorum ve onun da bulunmak isteyeceğini biliyorum. Diğerlerini gerçekten yalnız kalmak istediği için terk etmiyor; istenmediğini hissettiği için kendini ayırıyor.

Onu aramayı bıraktıklarını öğrenirse, gerçekten istenmediğini hissedecektir. Bu şekilde incinmesine izin vermeyeceğim, bu yüzden onu bulacağım. Yarı dolu su mağaralarında çok fazla değerli zaman harcıyorum ama R'ven'den hiçbir iz yok, duvarlara yapışan hiçbir koku yok. Yıkıp

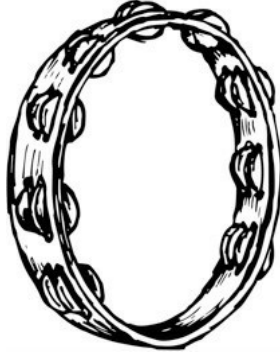
gitmiş olmalı. Kıyıya çıkıyorum ve kayalıkları takip ederek güneye doğru yüzmeye karar veriyorum. Bıçağımla

Dişlerimi sıkıp vücudumdaki giysileri çıkardıktan sonra çantamı ıslanmaması için başımın üstünde tutarak yola koyuluyorum.

Berbat bir yüzüştü ama kısa sürdü. Bir sonraki sahil şeridi kısa bir mesafe ötede ve soğğun etkisinden sıyrılarak hızla sudan çıkıyorum. Hiçbir deniz canlısı bana saldırmadı, bu yüzden bıçağımı bir kenara bırakıp bu sahil şeridinde etrafa bakıyorum, ilerlerken ayaklarımı ısıtmak için yere vuruyorum. Bu sahilde hiç R'ven kokusu yok, bu da hayal kırıklığı yaratıyor, bu yüzden çantamı başımın üstüne koyup tekrar yüzerek güneye doğru ilerliyorum. Kayalık duvarları takip ediyorum ve mağaralarda güzel hyoo-man'imin izlerini arıyorum ama hiçbir şey yok.

Sonra, üç kulaç aşağıda, kokusunu alıyorum. Onun güzel kokusundan sadece bir nefes. Eski ama bu R'ven. Ve sahili araştırdığımda, söndürölmüş ve yarısı kumla örtölmüş bir ateşin kalıntılarını görüyorum.

Buraya geldi. Kalbim heyecanla kabarıyor ve doğru yolda olduğumu biliyorum.

Aİki gün süren sonsuz soğuktan sonra ayak parmaklarımla bir daha asla ısınmayacağımdan eminim. Ayrıca bir daha asla ateşin başından ayrılmayacağımdan da eminim. Uyku kürklerimi kampın tam ortasına bırakacağım ve bok içindeki bir domuz kadar mutlu bir şekilde çukurun yanında uyuyacağım.

Çünkü babam ve Pak ateşe inanmıyor gibi görünüyorlar. Ya da çadırlara. Ya da herhangi bir barınağa. Babam bizi bir yerlere götürürken günlerimizi salda, buz gibi sularda yüzerek geçiriyoruz. Neresi olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Geceleri, açık kumlarda uyumak için kıyıya gidiyoruz. Her şey berbattı. Korkunç, soğuk, sefil ve ıslak. Birkaç kez ateş yakmayı deniyorum ama babam ya söndürüyor ya da kıvılcım çıkarmaya çalıştığımda elimdeki taşları tokatlıyor. Sonunda anlıyorum ama bu beni sinirlendiriyor. Bulunmak istemedikleri ve ateşin duman çıkaracağı açık. Ama ben bulunmak istiyorum, bu yüzden dikkat etmediklerinde bir çift vurucu taşı cebime koyuyorum ve sutyenime çıra dolduruyorum ve kaçmak için fırsat kolluyorum. Geceleri titrediğimde, dişlerim takırdarken, Pak yanıma sokuluyor ve küçük bedenini bana yaslayarak sıcaklığı paylaşıyor. Saçlarını okşayarak ona sarılıyorum ve çocuk için üzülüyorum. Babası onu seviyor, bu çok açık, ama bu şekilde yaşanmaz.

Üçüncü gün, Pak'ın balıkçılık becerileri sayesinde yine çiğ dokunaçlar var. Hayatımda tattığım en kötü şey ama şikayet edemem çünkü yiyecek başka bir şey yok. Elbette arada bir çiğ balıkla çeşitlendiriyoruz ama onlar herhangi bir şeyi pişirme fikrine karşı gibi görünüyorlar. En azından bol miktarda kar var ve tatlı su kaynağı olmadığına susuzluğumuzu gidermek için avuç avuç yiyebiliyoruz.

Bu sefil bir varoluş ve Pak ile babasının bu şekilde nasıl bu kadar uzun süre hayatta kaldıklarından emin değilim. Bunu da belirtiyorum. Beni dinlediklerinden ya da anlayabildiklerinden değil. "Sadece söylüyorum," diye devam ediyorum o gün herhalde yüzüncü kez. "Pişmiş yemek lezzetlidir. Ve başka ne lezzetlidir biliyor musunuz? Sıcak olmak. Memeler. Ateşi bile ben yakacağım. Parmağını bile oynatmana gerek kalmayacak."

Ama tabii ki boş bakışlar karşılıyor
bakışlarımı. İç çekiyorum.

Tekrar kaçmaya çalışmayacağım. Babam beni daha fazla yaprakla uyuşturacak ve ben zaten nerede olduğumu bilmiyorum. Ayrıca uyuyamadığım için çok bitkin ve yorgun düşünüyorum. Babam ve Pak yırtık pırtık yapraklardan başka bir şey giymedikleri için iyi görünüyorlar ama ben sürekli üşüyorum. Kıyafetlerim hâlâ nemli, el ve ayak parmaklarım uyuşmuş durumda ve Pak'ın geceleri benimkine kıvrılan küçük bedeni bile dişlerimin takırdamasını engelleyemiyor. Kıyafetlerim sıcak olsaydı, bu bir şey olurdu. Kuru olsalardı, soğuğa dayanabilirdim. Ama soğuk ve nem berbat bir kombinasyon ve bitim olmasaydı hipotermiden hasta olacağımdan şüpheleniyorum.

Dördüncü günün sabahı, babam salını çıkarıp tekrar binmemiz gerektiğini söyleyince kırılıyorum. "O şeye binmek istemiyorum," diyorum ona, titreyerek. "Bunun hakkında konuşamaz mıyız?"

Babam sadece salı işaret ediyor, yüzünde bir çatıklık var.

"Konuşabildiğini biliyorum," diyorum en tatlı çiçek çocuk sesimi kullanarak. "Pak'la konuştuğunu duydum. Sadece benimle konuşmuyorsun. O zaman işaret diliyle mi konuşacaksın?"

ASL bilmiyorum ama kollarımı ovuşturup üşüdüğümü belirtiyorum. Ateş yakmak istediğimi gösteren bir işaret yapıyorum, ellerimi hayali bir ısıya doğru uzatıyormuş gibi yapıyorum. Kıyıyı işaret ediyorum. "Burada kalalım. Güvenli, değil mi?"

Babam bana yine boş boş bakıyor.

Bir elimi yüzüme götürdüm, sinirli ve soğuk ve sadece... bitti. Aptal, sıcak gözyaşlarım

yanaklarım ve ben sefilce burnumu çekiyorum. "Bunu yapmaya devam edemem," diyorum. "Ben Nadine gibi bir hayatta kalma uzmanı değilim. Flor gibi bir hemşire değilim. Hippi bir çocuk bile değilim. Ne olduğumu biliyor musun? Ben bir striptizciyim, dostum. Ben bir striptizciyim ve kamp yapmıyorum, bunu da kesinlikle yapmıyorum." Gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesine izin verdim, çünkü ağlamak iyi hissettiriyordu. Olumlu olmamak ve her şey yolunda gidecekmiş gibi davranmak iyi hissettiriyor.

Eğer mutsuz olmak istiyorsam, mutsuz olacağım, lanet olsun. Küçük bir el soğuk parmaklarıma dokunuyor.

Aşağıya bakıyorum ve Pak boştaki elinde kıpırdayan spagetti canavarlarından birini daha tutuyor. Parmaklarımı tutup yarattığı bana uzatıyor ve bu hem tatlı hem de korkunç. O sadece bir çocuk. Neden üzgün olduğumu bilmiyor, sadece üzgün olduğumu... bu yüzden beni beslemeye çalışıyor.

"Teşekkürler Pak," diyorum usulca. Sanırım bir çocuk böyle devam edebiliyorsa, ben de edebilirim.

Derin bir nefes alıyorum, kendimi destekliyorum ve babamın salına doğru yöneliyorum. Omzuma dokunuyor ve neredeyse bir özür diliyor. Belki o da böyle yaşamaktan hoşlanmıyor. Belki de sahip oldukları tek şey budur. Eğer durum buysa, sinir krizi geçirdiğim için biraz kötü hissediyorum... ama sadece biraz.

Küçük salın en ucunda oturuyorum, bacaklarım altımda katlanmış. Pak önümde oturuyor, sanki harika bir gün geçiriyormuş gibi gülümsüyor. Spagetti canavarının boynunu arkadan kırarak onu öldürüyor ve dokunaçları gevşiyor. Bununla birlikte bir tanesini çıkarıp bana uzatıyor. İstemeye istemeye alıyorum, tadını ya da tadını yıkayacak hiçbir şeyim olmadığı gerçeğini fark etmemeye çalışıyorum.

"Benden ne istiyorsun?" Babama onuncu kez soruyorum. Dokunaçları çiğneyerek bir cevap bekliyorum. Elbette bir cevap yok. Hiç olmadı. Babam sadece bana bakıyor, sonra kaba küreğini alıp bizi dalgalara doğru itiyor. Kıyıdan çok uzaklaşmadan, buz gibi su damlayan tekneye tırmanıyor ve kürek çekmeye başlıyor.

"Daha fazla su," diyorum o deniz suyunu bize doğru savururken. Ellerimi bir pislik gibi havada sallıyorum. "Yaaaay."

Pak sesimi duyunca kıkırdadı. "Yaaay!"

"Pak," diye tıslıyor babası ona.

Pak hemen sessizleşiyor ve ben çocuk için üzülüyorum. "Özür dilerim," diyorum. "Bu benim suçum. Benim hatam."

Hem babam hem de Pak bana bakıyorlar.

Suya bakarak iç çekiyorum. Aptal, aptal kumsal. Aptal, aptal buz gezegeni-

Hâlâ bakıyorlar. Kaşlarımı çatıyorum, yanlış bir şey mi yaptım yoksa söylenmemiş bir kuralı mı çiğnedim diye merak ediyorum. "Ne oldu?"

Babam Pak'ın küçük omzuna dokunuyor ve sonra daha sert kürek çekmeye başlıyor. Küreğini daha önce göstermediği bir yoğunlukla suya saplıyor ve içimi bir endişe kaplıyor. Hâlâ oldukça yakın olan kıyıya bakıyorum ama hiçbir şey göremiyorum. "Çocuklar?"

"R'VEN," diye gürleyen bir ses arkamızdan sesleniyor. O kadar yüksek ki -kıyıdan bile- sıçramama neden oluyor.

Salda arkamı dönüp omzumun üzerinden bakıyorum ve uzaylı bir adamın kıyıya doğru koştuğunu görüyorum. Kim olduğunu söyleyemeyeceğim kadar uzakta ama tınışını çıkarıp çantasını attığında geniş omuzlarını ve çenesiyle kontrast oluşturan siyah sakalını tanıyorum.

"U'dron!" Sevinçle ığlık atıyorum. "Benim peşimden mi geldin?"

U'dron suya atıyor ve bize doğru yüzmeye başlıyor.

"Dikkatli ol," diye sesleniyorum ellerimi yüzüme götürerek. Biraz endişeliyim. Bu suda bir yüzücüyü kolayca sollayabilecek bir sürü korkutucu şey var. Bu durum U'dron'u rahatsız etmiş gibi görünmüyor; yüzünde kararlı bir ifadeyle dalgaları hızla yarıyor. Çıkıp yüzmek istiyorum.

ama o kadar üşüyorum ki bu fikir bana korkunç geliyor.

Tam cesur olmaya karar vermişken, babam omzuma bir el koyarak beni yerimde sabitliyor.

Sinirlenerek elini silkiyorum. "Yeterince hızlı kürek çekemiyorsun, seni pislik! Biri beni kurtarmak için burada!"

Babam bana dık dık bakıyor, onu itmeye çalıştığımda eli nemli tuniğime dolanıyor. Ne piç ama.

Bir an sonra, U'dron'un kafası suyun yüzeyini kırıyor. Uzun, sümüksü bir dokunaç koluna, bir diğeri de boynuna sarılmıştı ama o bunları görmezden gelerek sala tutunmaya çalıştı. Bunu yaptığı anda, her şey neredeyse devriliyor ve ben bir çığlık daha atıyorum, bu sefer korkudan. Buraya sığamıyorum ama suyun içinde de kalamıyorum.

Babam bir ayağını U'dron'un yüzüne dayar ve sertçe iter. "Git başımdan! Bu dişi benim. Onu ben buldum!" Çeviri kaba, dil bozuk ama anlamı açık.

"O senin değil," diye homurdanıyor U'dron, babam onu aşağı itmeye çalışırken sala tutunuyor. Her şey neredeyse tekrar devriliyordu ve ben Pak'ı yan tarafa kaymadan önce yakaladım.

"Oh, şimdi konuşuyor muyuz?" Haykırıyorum. "Gerçekten mi?" Bu konuda bu kadar hıyar oldukları için hepsinin ağzına bir tane patlatmak istiyorum. "Benden başka herkesle konuştuğunuza inanamıyorum. Ne oluyor?"

Babam homurdanır ve U'dron'u tekrar tekmelemeye çalışır. U'dron bacağını yakalıyor ve yumuşak bir hareketle onu da kendisiyle birlikte suya sürüklüyor. Pak küçük bir dehşet çıığı atıyor ve ben de onları takip edemeden çocuğu yakalıyorum. Sal sefilce sallanıyor ve kürek suya düşüyor. Kahretsin. Şimdi suya mı atlayacağız yoksa burada kalıp kıyıya ulaşmaya mı çalışacağız? "Burada bekle Pak," diyorum çocuğu serbest bırakarak. "Otur. Bizi karaya çıkaracağım."

Küreğe uzanıyorum ama tam o sırada U'dron ve babam sudan fırlıyor, iki kızgın kedi gibi birbirlerine hırılıyorlar. Vuruşuyorlar, dövüşüyorlar ve o filmsi dokunaçlardan daha fazlası etraflarına sarılıyor, ikisi de fark etmiyor gibi görünüyor. Bir an sonra suyun altına geri dönüyorlar ve kürek ulaşamayacak bir yere sürükleniyor. Hay sikeyim. Eğilip yakalamaya çalışıyorum-

-Sonra da buz gibi suya girdim.

Bunun şoku göğsüme bir tokat gibi çarpıyor. İçimdeki her şey yumruk yemiş gibi hissediyor ve tekrar yüzeye çıkana kadar suyu tırmalıyorum. Hay sikeyim. Oh lanet olsun. "U'dron?" Gevezelik ediyorum.

Sal yakınlarda sürükleniyor, Pak üzerinde tek başına, yüzünde endişeli bir ifade var. Bir an sonra çocuk yanımdaki suya atlıyor. Harika. Eğer bu en saçma durum değilse, ne olduğunu bilmiyorum. Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum.

Pak çırpınıyor, başı su yüzeyine çıkıyor ve sadece yüzme bilmeyen bir çocuğun kendini neye bulaştırdığını anladığında çıkardığı o korkunç nefesi çıkarıyor. Onu omzundan tutup kendime doğru çekiyorum ve küçük kolları boğulacak kadar sıkı bir şekilde boynuma dolanıyor. "Hadi kıyıya çıkalım, küçük dostum."

U'dron ve babamı kontrol etmek istiyorum ama suyun altında çırpınıp duruyorlar, hâlâ savaşıyorlar. Mücadele edebiliyorlarsa boğulmuyorlardır diye düşündüm, bu da onları benden ve Pak'tan bir adım öne çıkarıyor. Elimden geldiğince kıyıya doğru kürek çekiyorum ama hava o kadar soğuk ve çamurlu ki sanki dondurma içinde yüzüyorum ve çok geçmeden uzuvlarımı hissedemez hale geliyorum, dişlerim soğuktan yüksek sesle takırdıyor.

Bacaklarım o kadar soğuk ki bir şeyin beni yakaladığını fark etmiyorum, ta ki suyun altında sarsılana kadar. Daha fazla deniz suyu tarafından yutulan bir çığlık atıyorum ve yüzeye çıkmak için mücadele ediyorum. Bunu yaptığımda Pak ağlıyordu ve hem U'dron'un hem de babamın başımızın dertte olduğunu fark edip bize doğru yakaladıklarını görüyorum.

Tanrıya şükür.

Birine beni boğmadan önce Pak'ı omuzlarımdan indirmesini söyleyemeden, bacağımdaki şey beni yakalıyor ve tekrar suyun altına çekiyor. Güçlü bir el beni tutup tekrar yüzeye çekmeden önce bir nefesten daha uzun süre suyun altında kalmıyorum. U'dron gözlerimin içine bakıyor ve kollarını bana doluyor.

"Bekle."

"Pak," diye kekeleyorum, çocuğu bir yerlerde kaybettiğimi fark ediyorum.

"Babasının elinde." U'dron beni çekiştiriyor, suyun altındaki şey de öyle. Kaşlarını çatıyor, beni tuttuğu yerden çekmeye çalıştığını fark ediyor ve yüzeyin altına uzanıyor. Bir an sonra, şimdiye kadar gördüğüm en büyük spagetti canavarı yaratığını çıkarıyor, dokunaçları sallanıp bükülüyor, gagası kan damlayan dalların arasına gizlenmiş.

Kimin kanı olduğunu düşünmek istemiyorum. Sadece sudan çıkmak istiyorum. U'dron o şeyi uzağa fırlatmaya çalışırken ona yapışıyorum, ama o sadece koluna yapışıyor. Homurdanarak onu görmezden geliyor ve beni sıkıca tutuyor. Gözlerimiz kısa bir süreliğine buluşuyor ve suya odaklanıp beni kıyıya çekmeye başlamadan önce gözlerinde zengin bir duygu var.

Kendimi ona yaslıyorum, çünkü o sıcak ve güçlü ve beni kurtarıyor. Benim büyük uzaylı kahramanım.

"Sana sahibim," diye mırıldanıyor sudan çıkarken saçlarıma doğru. "Sana sahibim, R'ven. Güvendesin."

"Biliyorum," diyorum dişlerim takırdayarak. "P-P-Pak?"

U'dron kumsalda sudan uzaklaşıyor ve beni dikkatlice kumların üzerine bırakıyor. "Burada bekle." Sanki bir yere mi gideceğim? Ama atılmış çantasına ve kıyafetlerine doğru koşuyor ve dehşete kapılıyorum, koca vücuduna hala yapışmış birkaç deniz canlısı olduğunu fark ediyorum. Bir bacağına yılan gibi bir şey dolanmış ve spagetti canavarı omzundan yukarı doğru sürünüyor, dalları her yerde derisine yapışıyor. Sırtında da emicileri olan bir şey var ve bu manzara karşısında küçük bir acı çığlığı attım.

Dönüp bana bakıyor. "R'ven?"

"Sana yapışmış şeyler var, U'dron."

Rahatlar. "Evet. Biliyorum. Bekleyebilirler." Çantasını kaptığı gibi koşarak yanıma geliyor ve yanımda diz çöküyor. Bir bıçak çıkarıyor ve sıırıslam giysilerimi kesiyor. "Çok üşümüşsün," diye mırıldanıyor. "Dudakların tenimin renginde ve bunun olmaması gerektiğine eminim." Sesi nazik ama alaycı; kıkırdamak istiyorum ama dişlerim çok sert takırdıyor. Tanrım, o en iyisi. Böyle bir zamanda beni gülümsetmeye mi çalışıyor?

Beyaz Atlı Prens'in mavi tenli ve tüylü kollu bir buz gezegeninde ortaya çıkacağı kimin aklına gelirdi?

U'dron tuniğimi kesiyor ve göğüslerimi görünce bir an duraksamasını bile umursamayacak kadar üşüyorum. Bana sunduğu tuniği açgözlülükle alıyorum ve başımdan geçirmeme yardım etmesine izin veriyorum. Omuzlarıma kalın bir kürk sarıyor ve ben bunun ne kadar sıcak ve iyi hissettirdiğini görüp ağlamak istiyorum.

"Bacığın o kadar da kötü değil," diye beni rahatlatıyor.

Benim... bacağı mı? Yarı donmuş bacaklarıma bakıyorum ve baldırımdan aşağıya doğru akan kanı görünce neredeyse bayılacaktım. "Ne oluyor lan...?"

U'dron homurdanıyor ve sonra spagetti canavarı omzundan çekip yere fırlatıyor. "Gagalarının yanında küçük pençeleri vardır ve avlarını tutmak için deriye batarlar."

"İğrenç," diye nefes alıyorum ve kanın kolundan aşağı süzülüşünü hayranlıkla izliyorum. Bu neden tuhaf bir şekilde seksi? Kesilmiş pazularını takip ettiği için mi? Yoksa buz beni mi etkiliyor?

U'dron diğer yaratıkları hiç düşünmeden kumun üzerine fırlatıp atıyor ve sonra benim üzerimde çalışmaya devam ediyor. Parçalanmış derimden uzun bir şerit kesip bacağıma sarıyor ve sıkıca bağlıyor. "Bu iyi mi?"

Başımı sallıyorum. Doğrusu, zar zor hissedebiliyorum. "Peki ya sen?"

Bana yine yarı alaycı bir gülümseme daha veriyor. "Daha kötülerini de yaşadım.

parmak."

"Gösterişçi," diye karşılık vermeyi başardım.

Bana hiç bu kadar seksi görünmemiş dişlerini gösteriyor ve sonra ayağa kalkmama yardım ediyor. "Sana bir ateş yakacağım ve sonra ısınacaksın. Aç mısın? Susadın mı?"

Ateş kulağa cennet gibi geliyor. "Ateş yakmak isterdim ama bana izin vermiyorlar."

Kaşlarını çatarak bana bakıyor ve sesimin mızımızlanıyormuşum gibi çıktığını fark ediyorum. Pak ve babamı tamamen unutmuşum ve sahile bakıp onları arıyorum. Kısa bir mesafe uzaktalar, Pak iri ve temkinli gözlerle bizi izliyor, babam ise ellerini oğlunun omuzlarına koymuş bize vurdumduymaz bir bakış atıyor. Yüzünde kocaman bir morluk var ve bunun U'dron'dan kaynaklandığından şüpheleniyorum.

Tanrım, hiç bir erkek bu kadar ateşli olmuş mudur? Şu anda U'dron'un önünde dizlerimin üzerine çöker ve eğer isterse teşekkür etmek için ona hizmet ederdim.

U'dron bakışlarımı takip ediyor ve sonra homurdanıyor. "Seni kızdırmaya çalışıyorlardı," diyor alçak bir sesle. "Onlar dışlanmış bir klan. Sadece yaşlıların ateş yakmasına izin verilir."

"Ne? Bu aptalca bir kural." Dişlerim gıcırıyor. "Peki dışlanmış klan nedir?"

"Daha sonra açıklayacağım. Şimdilik seni ısıtacağız. Yürüyebilir misin?" U'dron belime sabitleyici bir kol koyuyor, üzerime öyle şefkatle eğiliyor ki kalbim sızlıyor. "Seni taşıyayım mı?"

"Ben iyiyim," diye fısıldıyorum, kürklere daha sıkı sarılıyorum. Kalbimin bu adam için pıt pıt atmasına izin veremem. O benim ne olduğumu bilmiyor. Bu yapışkan bir durum ama... her seferinde bir kriz. Kalbim, geri kalan kısmım ısınana kadar bekleyebilir.

U'dron'un işaret ettiği kaya kümesine doğru tökezliyorum. Burada ateş yakmaya yetecek kadar rüzgâr engeli var ve ben kayalardan birinin üzerine otururken, o da çantasını çıkarıp çıra ve çubuklar üreterek işe koyuluyor.

"Biraz dalgaların karaya attığı odun getirmemi ister misin?" Kürklerin altına sokularak soruyorum.

"Hayır. Sen kal ve ısın. Ben bunu hallederim." Bana sert bir bakış atıyor ve kalkmaya kalkarsam gazabına uğrayacağımı söylüyor. Bandajdan kaçınarak bacaklarımı sıkıca sarıyorum ve sahilde dolaşırken onu izliyorum. Biraz odun almak için eğiliyor ve ıslak taytıyla bana dar arka tarafını gösteriyor... ama sonra Pak ve babamın kısa bir mesafede durup sadece izlediklerini görüyorum.

Ve kendimi suçlu hissediyorum. Çünkü Pak ve babam beni kaçırdı ama bana zarar vermek istediklerini sanmıyorum. Ne istediklerinden emin değilim ama düşman gibi hissetmiyorum. Ve güzel, sıcak bir ateş yakmak üzereyim.

Pak'ın titrediğini gördüğümde kararımı vermiştim. Sırılsıklam olmuşlar ve üzerlerinde giysi yok, sadece yapraklar var. U'dron bir kucak dolusu odunla dönüyor ve ben iki "serseriye" yaklaşımlarını işaret ediyorum.

Pak babasına bakar.

Babası kımıldamıyor.

İç çekiyorum.

U'dron bir ateş yakıyor ve çok geçmeden ateşten sıcaklık çıtırtiları ve alevler yükseliyor. Yaklaşıp kemiklerimdeki soğuğu ısıtmasına izin veriyorum. Dostum, bu çok güzel. Arkadaşım ıslak tozluklarını çıkarıyor, üzerinde sadece bir peştamal var ve ona çok fazla bakmamaya çalışıyorum. Her yönden gerçekten iyi yapılı U'dron ve gün geçtikçe daha da irileşip güçleniyor gibi görünüyor. Adalıların birçoğu kampta bolca bulunan yiyeceklerle şişmanlamış ve bu U'dron'un güçlü vücuduna da yansımış. Artık kas yığınının başka bir şeye benzemiyor. Sağlam ve kalın.

Tanrım, kalın severim.

"Aç mısın? Susadın mı?" Yanımda oturuyor, battaniyeyi vücuduna daha sıkı sarıyor. "Birazdan

yola çıkacağız ve seni eve gtrecekđim ama şimdilik ısınmalısın."

Hala uzaktan bizi izleyen babam ve Pak'a bakıyorum. "Neden ateşimizin yanına gelip ısınmıyorlar?"

U'dron bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Çünkü onlar dışlanmış bir klan." "Yani?"

Kaşlarını çattı. "Yani... onlar dışlanmış bir klan."

"Bununla ne demek istediğinizi anlamıyorum. O... kötü bir şey mi yaptı? O bir suçlu mu?"

Kelime boğazıma düğümleniyor ve tüm sırlarımı ve gerçekte kim olduğumu öğrenirlerse nasıl muamele göreceğimi düşünüyorum. "Bir şey için cezalandırılıyorlar mı?"

"Hayır... onlar dışlanmışlar. Klan işaretleri olmadan doğarlar ve bu nedenle gerçek insanlar değillerdir." Omuz silkiyor ve mızrağının ucuyla ateşi dürterek kütüklerin yerini değiştiriyor. "Dışlanan herkes köylerine götürülür ve gerçek klanlar yerine onlarla birlikte yaşamak zorunda kalır."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Buna inanmıyorsun, değil mi? Onların insan olmadığına? Sadece büyük boynuzlarla doğmadıkları için mi?"

U'dron omuz silkiyor. "Ben buna inanmak için yetiştirildim. Bunun ötesinde pek düşünmedim."

Pak ve babama bakıyorum. Bazı açılardan tıpkı adadaki diğer uzaylılara benziyorlar - kamufajlarıyla renk değiştiriyorlar. Benzer yapılara ve aynı farklı yüz yapısına sahipler, belirgin elmacık kemikleri ve kaplamasız burun, büyük ama bir şekilde yine de narin özellikler. Pak'ın güdük küçük kuyruğunu, babamın küçük boynuzlarını ve bir anime karakteri gibi havaya dikilen saçlarını düşünüyorum. Yaprak takıyorlar. Ateşin ne olduğunu biliyorlar. Sal yapıyorlar. Konuşuyorlar bile, sadece benimle değil.

Tabii ki onlar da insan.

Ve onlar da ateşin yanında ısınmayı hak ediyorlar. Babam beni kaçırdı sanırım. Ya da belki de beni suyla dolu mağaradan çıkarırken ona karşı koymayayım diye bana ilaç verdi? Bilmiyorum ve tabii ki ona soramam. Yine de bana karşı kaba değildi. Beni hiç taciz etmedi ya da kendimi güvensiz hissettirmedi. Sadece farklı fikirlerimiz vardı. Onlarla gitmemi istedi; ben istemedim.

Bu onların insan olmadığı anlamına gelmez.

"Yani... insanlar doğduklarında dışlanıyor mu?" Sesimi hafif tutmaya çalışarak U'dron'a soruyorum. "Klanınızın özelliklerine uymadıkları için mi?"

Başını sallayarak kumun üzerine diz çöküyor ve dalgaların sürüklediği odunlardan bir yemek sehpası yapıyor. "Her klan, doğumda onları seçen ruh tarafından gururla tanınır. Biri o ruh olmadan doğduğunda, dışlanır."

"Bir çocuğun büyük boynuzları ya da senin gibi kürkü olmadan doğması gibi." Ön kolunu işaret ediyorum. Bu en büyük gösterge.

"Gölge Kedi, kedi ruhuyla doğar," diyor elini açarak ve parmaklarının ucundaki pençeleri görüyorum. Doğru. Bunlar ve gruptaki en büyük dişler.

"Yani dişlerim ya da boynuzlarım yoksa, klanlarınızdan birinde değilim, öyle mi?" "Atalarımızın ruhu tarafından seçilmediniz, doğru."

"Az önce beni ve sahildeki diğer tüm insanları tarif ettiğinin farkında mısın?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Senin kurallarına göre -ki iğrenç ve yanlış bu arada- sen de benimle konuşamazsın."

Bana kaşlarını çattı. "Bu... farklı."

"Neden, insan olduğum için mi?" Başımı sallıyorum. "Devi'yle baskın ve çekinik genler hakkında konuşmalısın," diyorum ayağa kalkarak. "Büyük boynuzlarla ya da pençelerle doğmamış

olması Pak'ın suçu değil. Ne yani, şimdi hayatının geri kalanında çiğ balık yemek ve kusurlu olduğunu düşündüğün için benimle konuşmamak zorunda mı?"

"Bu bir gelenek," diyor U'dron sert bir şekilde. "Kuralları ben koymadım."

"Ama burası bizim sahilimiz ve yeni topraklarımız," diyorum ona. "Yeni kurallar koyabiliriz. İnsanlar geçmişı kendilerine karşı kullanmamalı." Tanrım, belki de burada kendimi düşündüğüm için bu kadar savunmacı davranıyorum. "Yeni bir başlangıç yapabiliriz. Başka yerlerde uygulanan kurallar -özellikle de yanlış, aptalca olanlar- burada geçerli olmak zorunda değil. Hepimiz insanız." Kürkleri vücuduma daha sıkı sarıyorum ve ateşten ayrılıyorum.

U'dron ayağa fırlar. "R'ven? Nereye gidiyorsun?"

"Onları gelip bizimle oturmaya davet etmek için. Çünkü onlar da insan ve onlar da ısınabilmeli."

"Seni çaldı," diye homurdanıyor U'dron.

"Hayır, yapmadı. Sanırım bana yardım ediyordu. Gelip bizimle oturduğunda bunu ona sorabilirsin." Babam ve Pak'ın yüzlerinde temkinli ifadelerle bekledikleri yere doğru yürüyorum. Pak'ın küçük bedeni titremiyor ama tüyleri diken diken olmuş durumda ve babasıyla birlikte çok üşüdüklerinden şüpheleniyorum. Bu onları öldürmeyebilir ama yine de berbat bir durum. Omuzlarımdaki katlardan birini çıkarıp yavaşça Pak'ın üzerine örtüyorum ve küçük bedeninin etrafına doluyorum. Yumuşak bir sesle, "Gel ve ateşin yanına otur," diyorum ve elimle sıcaklığı işaret ediyorum.

Hareket etmiyorlar.

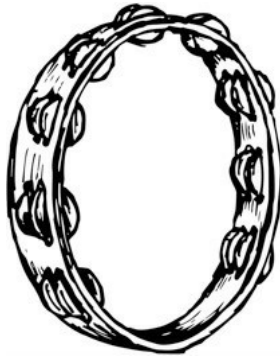
U'dron'a bakmak için arkamı dönüyorum ve onun da beni takip ettiğini görünce şaşırıyorum. "Lütfen onları davet eder misin? Beni anlayamazlar."

U'dron başını sallıyor. Benimle aynı fikirde değilse bile bunu belli etmiyor. Bunun yerine babama ve Pak'a işaret ediyor. "Ateşimizde ikiniz için de yer var. Bize katılın."

Babam tereddüt ediyor. "Biz dışlanmış bir klanız."

U'dron'a, "Ona bu saçmalığın artık bir önemi olmadığını söyle," diye tısladım.

Bir kez başını sallıyor. "Klanlarımızı sıcak kıyılarda geride bıraktık," diyor U'dron. "Bu yeni topraklarda hepimiz eşitiz. Bize katılın ve Büyük Tüten Dağ'ın ölümünden nasıl kurtulduğunuzu bize anlatın."

R'ven küçüğü ateşin yanına götürüyor ve sıcaklığın yanına oturduğunda yüzündeki ifade şaşkın bir zevk. Bu beni suçluluk duygusuyla kalbimden vuruyor. Bir yavrunun da en az kırılğan bir insan kadar sıcaklığa ihtiyacı olduğunu nasıl fark edemedim? Utanç üzerime çöküyor,

Dışlanmış erkeğe bize katılmasını ve oğlunun yanına oturmasını işaret ediyorum. Onlar otururken, "Hepimize yetecek kadar yemeğim var," diyorum.

R'ven bana sanki şimdiye kadar gördüğü en nazik erkekmişim gibi bakıyor. Bu dişinin çok verici ve anlayışlı bir kalbi var. Bu erkek onu benden çaldı ve tek düşünebildiği onun ve oğlunun bakıma ihtiyacı olduğu. Onun tepkisi utancımı daha da arttırıyor. Onun gözünde hepimiz insanız. Kabilelere göre ayrılmıyoruz. Hyoo-Man'lar boynuzlarımızın büyüklüğünü umursamazlar ve Güçlü Kol ya da Uzun Boynuz'la çiftleştirildiklerinde itiraz etmezler. Bir eşleri ve bir halkları olduğu için mutlular. Sahildeki grubu düşünüyorum. Üç klan var, hepimiz çok farklıyız ve bir de yıldızlardan gelenler var. Hyoo-man'ler ve Sa-khui kabilesi var. Hatta "ejderha" adı verilen kanatlı bir yaratığa dönüşen altın bir erkek bile var.

Pek çok farklı halk var ve hepsine kapımız açık. Neden dışlanmışlar olmasın? R'ven'in de belirttiği gibi artık adada değiliz. Atalarımızın kuralları geçerli değil.

Kanıtlanmamı ve kabilemin gözünde nasıl bir avcı olmadığımı düşünüyorum. Tüm bu mevsim dönüşleri beni etkiledi ve rahatsız etti, peki ne için? "Gerçek" bir erkek gibi avlanabileyim diye mi? Balıkları daha hızlı yakalamamı ya da dvisti'yi zaten avladığımdan daha hızlı avlamamı sağlamayacak. Av hayvanları sırf gerçek bir avcı olduğumu bildikleri için tuzaklarıma akın etmeyecek.

Kendimizi içinde bulduğumuz bu yeni dünyada hiçbir anlamı olmaması gereken bir başka kural.

Erzak kesesini çıkarıp içinden birkaç parça kurutulmuş et çıkarıyorum ve önce R'ven'e sonra da yavruya uzatıyorum. Yemeğin kokusu yaklaştıkça babanın midesinin guruldadığını duyabiliyorum ama çocuğu kucağına oturtuyor ve kendisi için bir porsiyon almadan önce çocuğunun yediğinden emin oluyor. Yemeği onlar için saklıyorum, kendime hiç ayırmıyorum. "Çay için karidesim yok," diyorum onlara. "Ama yapraklarım var."

"Herhangi bir çay harika olur," diyor R'ven, sesi tatlı.

Ateşin üzerinde ısınan poşete çay yapraklarımı ekliyorum, parmağım ile karıştırıyorum. Henüz tam sıcak değil. Dudaklarını mutlu bir şekilde şapırdatarak kurutulmuş balık şeritlerini yiyen yavruya bakıyorum. "İyi bir evlat," diyorum yabancıya. "Adı ne?"

Babası çocuğun yelesine dokunuyor, yüzünde düşünceli bir ifadeyle onu okşuyor. "Onun adı Pak. Benim adım Juth."

Ürkekliğimi gizliyorum.

"Bunlar harika isimler," diyor R'ven hyoo-man dilinde. "Söndürmedikleri sürece bizimle birlikte ateşin başında kalabileceklerini söyle." İkisine de gülümsüyor. "Pak ve Juth."

Erkek bana tedirgin bir bakış fırlatıyor. R'ven'in neşeli ses tonundan bir şeyler anladığına ve anlamadığına şüphe yok. Onların isimleri onurlu isimler değil. Öyle olsalardı J'th ya da J'uth, P'akh ya da P'kh olurlardı. İsimlerinin onurlu bir ritmi yok ve bu da onların farklı olarak

işaretlenmelerinin bir başka yolu.

Yine de R'ven bunu görmüyor ve ben de görmemeye çalışıyorum. Seyahat için kullandığım oyma fincanı çaya batırıyorum ve sonra R'ven'e uzatıyorum, o da alıp sıcak sıvıyı yudumluyor, sonra da sete uzatıyor. Çay

Çocuk iki eliyle fincanı tutarak içiyor ve sanki daha önce hiç sıcak bir içecek içmemiş ve ne yapacağını bilmiyormuş gibi küçük burnunu kırıştırıyor. Babasına uzatır, o da başını sallar.

R'ven kadehi tekrar alıp bana sabırsız bir bakış attığında konuşuyorum. "R'ven iyi isimleriniz olduğunu söylüyor. Eşin nerede?"

Juth adındaki erkek R'ven'i işaret ediyor.

Ben ayağa fırladığımda bile R'ven öksürüyor ve balgam çıkarıyor, içimde sıcak bir kıskançlık kabarıyor. "Rezonansa mı girdin?"

"Ne?" R'ven boğuluyor, başını sallıyor. "Hayır!"

Juth yüzünde inatçı bir ifadeyle, "O benim," diyor. "Sahil kanunlarına göre kıyıya vuran her şeye sahip çıkabilirim."

Hırlamamak için kendimi zor tutuyorum. Zar zor. "O senin değil."

"Doğru," diyor R'ven. "Sen söyle ona." Juth'a kızgın bir bakış atıyor. "Seni savunduğumu düşünmek için."

"Dişiyi bir mağarada buldum," diye devam ediyor Juth.

R'ven soluk soluğa kalır. "Arkamdan gizlice yaklaşıp ağzıma yaprak koydun ve beni bayılttın! Bu biraz farklı!" "Benim,"

diyor Juth açıkça.

"Kaltak, bunu denersen kalbini göğsünden sökerim," diye hırlıyor R'ven, sesi tatlılığını kaybediyor. Hem Juth hem de ben şaşkınlıkla ona bakıyoruz. Yüzü kızarıyor ve bana eliyle işaret ediyor. "Ona bir kıza sahip çıkamayacağını söyle."

"O senin değil," diye tekrarlıyorum. "Hiç kimse bir hyoo-man dişisine sahip çıkamaz. Bir erkeğin kürklerine yankılanmalı ya da gitmeyi seçmelidirler."

"Seninle bir yere gideceğimi sanıyorsan da siktir git," diye ekliyor R'ven hararetle. "Tanrım. Kibarlığımın karşılığı bu işte." Fincanı tekrar çaya daldırıp Pak'a uzatıyor ve babasına ters ters bakıyor. "Bu çocuğa babasının berbat olduğunu söyle."

Gülümsememi geri alıyorum. R'ven'in öfkeli tepkisi kıskançlığımı hafifletiyor ve biraz rahatlıyorum. Dışlanmışın sözleriyle beni bu kadar kızdırmasına şaşırdım. Daha önce bir dişiyi karşı kıskançlık hissetmemiştim. Bu yeni bir duygu ve bundan hoşlandığımdan emin değilim. Geldiğimizden beri sahilde pek çok güzel, ilginç kadın oldu ama kendime onların bana göre olmadığını söyledim. Yine de R'ven'e bağlandım ve onu kendiminmiş gibi hayal etmeye başladım.

Tabii ki Juth'un ilgisini çekmedi. Onun zaten bir çocuğu var. Belki de Büyük Tüten Dağ'ın ikinci ölümünden sağ çıkamamış olsa da, onun da bir eşi olacaktı.

Juth bana sinsi bir bakış attı. "Dışlanmalı, değil mi? Dişinin boynuzları yok, güçlü kolları yok, pençeleri ya da kuyruğu yok. Bu da onu benim halkımdan biri yapar, sizinkilerden değil."

"Hepimiz aynı insanlarız." R'ven parmak uçlarını şakaklarına bastırıyor. "Bu adamın mantığı başımı ağrıtıyor."

"Neden garip kelimeler geveliyor?" Pak bir lokma daha çiğneyerek soruyor. "Kafasında bir sorun mu var?"

"O bir hyoo-man," diye açıklıyorum onlara. "Onlar farklı bir halk ve farklı bir dil konuşuyorlar. Ve o bir hyoo-man olduğu için, kumsal yasası artık burada geçerli değil." Juth'un kaşlarını çatmasını görmezden geliyorum, sözlerime güveniyorum. "Artık adalarda değiliz. Tıpkı senin artık dışlanmadığın gibi, bu yasa da geçerli değil. Sahildeki yeni klanımıza katılabilirsin ama bir dişinin üzerinde hak iddia edemezsin."

"Ona sahilde başka kadınlar olduğunu söyle," diyor R'ven. "Bana sahip olamaz."

"O zaman ona bir tane daha verirsin?" Ona dönüyorum, arkadaşlarını bu kadar kolay önermesi

beni eğlendiriyor. Alay ediyor. "Hayır. Ama onlarla takılabilir ve yankı bulup bulmadığını görebilir. En azından bir çift

pantolonun." Parmaklarını ona doğru salladı.

"O yankılanmayacak. Onun zaten bir oğlu var."

"Bizden mi bahsediyorsun?" Juth soruyor, bakışları R'ven ve benim aramda gidip geliyor. "Pak benim oğlum değil. O benim oğlum çünkü dışlanmış klandan geriye sadece biz kaldık."

"Ah," diyor Raven, yüz ifadesi yumuşayarak. "Şimdi neredeyse kendimi kötü hissediyorum. Neredeyse." Pak ve Juth'a doğru eğiliyor. "Bizimle eve gelebilirsiniz." Kelimeleri sendeleyerek söylüyor, sanki bu bir şekilde onu anlamalarını sağlayacakmış gibi ses tonunu yükseltiyor ve ben de eğlenerek gülümsüyorum. "Artık güvendesiniz. GÜVENDE."

Juth o boş bakışlarıyla ona göz kırpmıyor. Sonra bana döndü. "O senin dışın mı?"

R'ven boğazından sinirli bir ses çıkarıyor ama ben sadece gülümsüyorum. Benim kadını mı? Keşke öyle olsaydı. "O kimseye ait değil."

Serserinin yüzünde kurnaz bir ifade belirir. "İşte burada yanılıyorsun. Onu sahilde buldum. O benim. Kanun böyle."

R'ven bana kaşlarını çatı. "Bu adamdan gerçekten hoşlanmamaya başladım."

"Bu sadece inatçılık," diyorum ona, Juth'un sözleri karşısında öfkelenmek istemeyerek. Ne düşünürse düşünsün R'ven'i almayacak. Buna bir son vereceğim. "Takas yapmak istiyor, hepsi bu."

"Hepsi bu kadar olsa iyi olur." Kürkleri göğsüne daha sıkı sarıyor ve Juth'a ters ters bakıyor.

Juth biz konuşurken ikimizi de izliyor, gözleri kısılmış. "Neden o saçma sapan konuşuyor ama sen onu anlayabiliyorsun? O da seni anlayabiliyor?"

"Hyoo-man'ların bizden farklı kelimeleri var," diye açıklıyorum ona. "Yıldızlardan gelen erkeklerden biri kafama bir çakıl taşı koydu ve ona sihir verdi, onu bu şekilde anlayabiliyorum."

"Kafanda bir çakıl taşı mı?" Juth açıkça şüpheci. "Kulağına mı?"

Bir homurtu dikkatimi dağıtıyor. R'ven'e bakıyorum, bir elini ağzına bastırmış, omuzları titriyor. Önce ağladığından endişelendim ama bir kıs kıs gülünce bize güldüğünü fark ettim. Ayağındaki kuma sahte bir tekme atıyorum, çünkü biz arkadaşız. "Bu kadar komik olan ne?"

"Çakıl taşı mı?" Kıkırdıyor. "Gerçekten Mardok'un kafana taş koyduğunu mu düşündün?" Gözleri kakhaha gözyaşlarıyla parlıyor.

Onun gülecek kadar rahat olmasına mı sevindim, yoksa bana gülmesine mi yaralandım bilmiyorum. "Neydi o zaman?"

"Bir çip! Bir çeviri çipi!"

Kaşlarımı çatıyorum. Gülüşünü anlamıyorum. "Çip, kayadan kopan bir çakıl taşı değilse nedir?" "O bir kaya değil! Neden bir kaya dilleri anlamanı sağlasın ki?"

"Sihirli olduğu için mi?"

R'ven tekrar kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Bu bir teknoloji. Çip, duyduklarınızı almak ve sizin için tercüme etmek üzere programlanmış küçük bir bilgisayar."

Söylediği kelimelerin çoğunu anlamıyorum. Hâlâ sihir olduğunu düşünüyorum ama daha fazla zorlamıyorum. Sırf zeki olmadığım için bana tekrar gülmesini istemiyorum. Juth'a dönüyorum. "Onun senin olduğunu söylüyorsun. Onun karşılığında ne istiyorsun?"

"Onun için takas mı yapmak istiyorsun? Onu kendinize saklamak için mi?"

R'ven'in kakhahaları kesiliyor ve gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. "Ne-"

"Evet," diyorum açıkça. R'ven'i eşim olarak ne kadar çok istiyor olursam olayım, onu kendime saklamayacağım. Ben "gerçek" bir avcı değilim, bu yüzden bir eş alamam. Ama Juth'un böyle şeyleri bilmesine gerek yok. "Konuş ve bana onun karşılığında ne istediğini söyle."

Yüzündeki ifade, kenarda köşede yaşamaya alışmış bir leş yiyicinininki gibi kurnazlaşıyor. "Bir eş paha biçilemez bir şeydir. Eğer onu sana verirsem, o zaman benim için bir eş kalmaz."

"Belki de sizin ve oğlunuz için daha önemli olan başka şeyler vardır," diyorum küçük çocuğu işaret ederek. "Yiyecek. Kendinizi sarabileceğiniz sıcak kürkler. Barınak." Bu sefer ona en hesapçı bakışımı atıyorum. "Ateş yakmak için taşlar."

"Sadece büyüklerin ateş yakmasına izin verilir," diyor temkinli bir şekilde, ama dikkatini çektiğimi görüyorum. "Klanınızın büyükleri gitti," diye belirtiyorum. "Bu seni yaşlı yapmıyor mu?"

Juth düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturuyor ve dinlediğini anlayabiliyorum. "Eğer bu doğruysa... o zaman taşları alıp kendim için ateş yakmayacağımı nereden biliyorsun?"

Sahili işaret ediyorum. "Hadi gidin. Taşları alın ve ateş yakmayı öğrenmeye çalışın. Sanırım büyüklerin sana hiç göstermedi? Sana yakıt olarak ne kullanacağını öğrettiler mi? Uzun bir gece boyunca nasıl devam ettireceğinizi?" Öne doğru eğildim, ellerim dizlerimin üzerinde. "Belki de bu toprakların evimize pek benzemediğini fark etmişsinizdir. Soğuk ve ıslak ve ateş çok önemli. Sence sen ve oğlun ısınmadan ne kadar dayanabilirsiniz?"

"Bu kadar uzun süre dayandık." Juth bana gururlu ve meydan okuyan bir bakış attı.

"Evet ve bunun için perişan oluyorsun. Oğlun ateşin tadını çıkarıyor. Baksana ona." Elimi, sıcak çay bardağını dudaklarına götüren, küçük bedeni kürkle sarılmış Pak'a doğru savuruyorum. "Senin ona verebileceğinden daha fazlasına ihtiyacı var. Bu konuda yardımcı olabilirim."

Dışlanmış olan bana öfkeli bakıyor. Oğluna bakamayacağını söyleyerek gururunu incittiğimi biliyorum ama şu anda R'ven'in öyle ya da böyle benimle geleceğini anlaması gerekiyor. Kendisine yardım edebilir ya da gitmesine izin verebilir ama onunla kalmayacak.

R'ven ayağa kalkıyor ve kürkleri vücuduna yakın tutarak yanıma geliyor. Yanıma oturuyor ve sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi eğiliyor. "Ona bizimle kampa geri gelebileceğini söyle."

"Ne? Neden?" Kaşlarımı çattım.

"Çünkü bol miktarda yiyecek ve yatacak yer var," diyor R'ven, yüz ifadesi ciddi. "Yanında bir çocuk var."

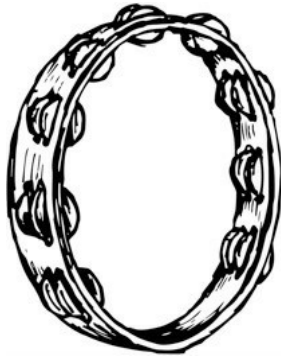
"Seni çaldı ve şimdi bile seni elinde tutmak için pazarlık yapıyor ve sen onu kampa geri mi getireceksin? Onu diğerlerinin yanına mı koyacaksın?" Bu düşünce beni tamamen şaşırttı. "Ya seni tekrar çalarsa? Ya tüm yiyeceğimizi çalarsa?"

Önce yavruya ve babasına, sonra da bana bakıyor. İfadesinde beni ürküten bir uzaklık var. "Yani çaresizken kötü bir şey yaptı diye sonsuza dek toplumdan atılmayı mı hak ediyor?"

"İnsanlar kurallara uymazsa, onlara nasıl güvenilebiliriz?"

"Yapamazsın." Sesi tatlılaşıyor ve bana anlamlı gözlerine bir şekilde ulaşmayan bir gülümseme veriyor. "Söylediğim her şeyi unut."

R'ven benden uzaklaşıyor ve her ne kadar gülümsüyor olsa da, ona bir şekilde haksızlık ettiğimden şüpheleniyorum. Telafi edemeyeceğim bir hata yaptığımı... ama ne?

U'dron ve dışlanmış Juth benim üzerimden pazarlık yapıyorlar. Pak'ın mutlu bir şekilde sıcak çay içmesini, babasının payına düşen tayınları yemesini ve omuzlarına doladığı battaniyeye sokulmasını izliyorum. Dayanıklı bir küçük adam ama sıcak tutan giysiler ve bir battaniyeyle daha iyi olacağı açık.

dolu bir karın. Ama beni rahatsız eden bu değil. Bu noktada beni rahatsız eden pazarlık bile değil.

U'dron'un sözleri beni derinden yaraladı - Juth'a güvenilemez çünkü o bir hata yaptı.

Konuşmadan anladığım kadarıyla Juth beni kaçırmak istememiş. Beni mağarada gördü, çaldı ve sonra benimle ne yapacağını bilemedi. Ateş konusunda rahatsız edici olmak dışında, bana asla zarar vermedi ve bana elini sürdüğü tek zaman gitmeye çalıştığım zamandı. Benim ona ait olduğumu ve bir tür pazarlık kozu olduğumu düşünmesi mantıklı. Juth bir hata yaptı. Gerçekten benimle ilgili değildi. Şu anda bile Juth benimle eş olmaktan çok yiyecek ve erzakla ilgileniyor gibi görünüyor. Adam aylardır bir çocukla yalnız. Hepimizin istediği şeyi istiyor -güvenlik ve emniyet- ve bu yüzden onu kabileye geri getirmek mükemmel bir çözüm olacaktır.

Ancak U'dron, Juth'un eylemleri nedeniyle bu fikirden hoşlanmıyor. Bunu kısmen anlasam da, bu beni derinden etkiliyor. Ne kadar aptalca olursa olsun, sonsuza dek geçmişimizin eylemleriyle mi yargılanacağız? Çünkü eğer öyleyse, ben tamamen mahvoldum.

Burada Juth'la birlikte olmaya alışsam iyi olur, çünkü içimden bir ses diğerleri gerçekte kim olduğumu öğrenirse dışlanan tek kişinin o olmayacağını söylüyor. Ben Raven değilim, güneşli bir geçmişli olan hippie bir ailenin hippie çocuğu. Ben Louise Skinner'ım, striptizci ve eski bir mahkum. Hayatımı mahvettiğimi ve buraya gelene kadar da mahvetmeye devam ettiğimi... ve sonra üçüncü kez her şeyi mahvettiğimi çünkü bir kişilik bulduğumu.

Yine de başka seçeneğim var mıydı? Etrafım, tüm cüsselerine ve güçlerine rağmen nispeten masum olan insanlardan oluşan bir kabileyle çevrili. Kaçırılan kadınlar iyi, temiz tipler. Bir hemşire. Bir öğrenci. Bir kahve baristası. Lanet bir roman yazarı. Kimse benim gibi seks işçisi değil. Kimse benim gibi yıllarca hapse girip çıkmadı. Herkes kendini tanıtmaya başladığında kim olduğumun bir sorun olacağını biliyordum ve hayatta kalmam gerekiyordu.

Böylece Raven doğdu.

Abartmıyorum. Sahnede taktığım uzun siyah peruk sayesinde sahne adım Raven oldu. Soluk rengimle iyi uyum sağlıyordu ve erkekler her zaman gotik bir hatunun seksi olduğunu düşünürdü. Hippie bakış açısı annemden geliyor. Gerçekten hippie ve özgür aşık bir tipti. Babamın kim olduğunu bilmiyordum. Hiç öğrenemedim. Annem bir komünde yaşamış, bana hamile kalmış ve artık ona uyuşturucu vermedikleri için oradan ayrılmış. Annem için her zaman yaşam tarzından çok uyuşturucuyla ilgiliydi ve ona hiçbir zaman güvenemedim. Onu özlemiyorum. Dans etmeyi özlemiyorum. Hapishaneyi de özlemiyorum, gerçi şartlı tahliye memurumun şu anda şehri terk ettiğimi düşündüğünden ve hakkımda arama emri çıkarttığından eminim.

Önemli değil. Louise Skinner'ı bir daha asla bulamayacaklar. Bir grup tatlı uzaylı ve bir o kadar tatlı insanla çevrili bir buz gezegenine düşmüş ve tertemiz karın üzerindeki tek leke olmuştur.

Bu yüzden sırrı içimi yiyip bitirene ve artık dayanamayana kadar öldü. Bazı günler o kadar da kötü değil.

Ama bazen, bu gece olduğu gibi, bu beni derinden yaralıyor.

U'dron ve Juth tartışmaya devam ediyor ve ben de ateşin yanına uzanıp battaniyelerin arasına kıvrılıyorum ve sırtımı ateşe ve onlara veriyorum. Sonunda sesleri kesiliyor ve yorgun bir uykuya dalıyorum.

Kısa bir süre sonra birinin battaniyeleri yanımdan kaldırmasıyla uyandım, sadece büyük, sıcak bir beden yanımdaki kuma uzandı. Sarsılarak uyandım ve U'dron'un yüzünü gördüm.

"Uyumaya devam et," diye mırıldandı. "Erken kalkacağız ve sahil kampına dönüş yolculuğuna başlayacağız."

"Neden battaniyelerimi çalyorsun?"

"Diğerini Juth aldı ve oğluyla paylaşıyor. Paylaşmalıyız... Tabii onlarla paylaşmayı tercih etmezseniz?"

İsteksizce battaniyenin bir kenarını almasına izin verdim. Sözleri beni incitmiş olsa da, kürkümü başkasıyla paylaşmaktansa U'dron'la paylaşmayı tercih ederim. Beynim buna dikkat etmiyor gibi görünse de, büyük adama aşık olmama izin yok. O beni kurtardı ve kalbim onun etrafında pıt pıt moduna geçti. Beni yakınına çekmesini ve kolunu bana dolamasını, beni sudan çıkardığında yaptığı gibi sıkıca tutmasını istiyorum.

Bunun yerine sırt üstü yatıyor ve yüzünde düşünceli bir ifadeyle gökyüzüne bakıyor.

Daha önce uyanık değildiysem bile şimdi uyanık durumdayım. U'dron'un bu kadar yakın olması üzerimde böyle bir etki yaratıyor. Formunun yakınlığının, sıcaklığının ve büyüklüğünün çok farkındayım. Yan dönüp rahatlamaya çalışıyorum ama beynim milyonlarca düşünceyle dolup taşıyor ve bir türlü uykuya geri dönemiyorum. Juth kadar kötü -belki de daha kötü- olduğumu bilseydi yanımda bu kadar huzurla yatar mıydı?

U'dron boğazından kısık bir

sesle homurdanıyor. Bir

gözümü açıyorum. "Ne?"

Omuzlarını silkiyor ve gökyüzüne doğru başını sallıyor. "Ben de buradaki yıldızlarda resim göremiyorum."

Bu benim savunmamın bir kısmını eritti. Yıldızlardan bahsetmek neredeyse bir özür gibi geliyor. "Birkaç mil uzakta olduğumuz için gökyüzü değişmedi," diyorum ona takılmadan edemeyerek. "Eğer onları orada sahilde göremiyorsan, burada da göremezsin."

"Tüm bunların bizi aptallar gibi gökyüzüne baktırmak için bir yalan olduğunu düşünmeye başlıyorum," diye homurdanıyor.

Ha. "Bu gerçek bir şey, sizi temin ederim. Belki de sadece doğru zihniyete sahip değilizdir." Ayağıma bir şey çarpıyor -muhtemelen küçük bir yengeç- ve sarsılarak uzaklaşıyorum, bu sırada kaval kemiğine tekme atıyorum. "Özür dilerim."

Yine homurdanıyor. "Bu gece kumun üzerinde uyumak zorunda kalmandan nefret ediyorum. Daha iyisini hak ediyorsun."

Bu beni eritti. Geçmişteki günahları konusundaki tutumu hakkında ne hissedersen hissedeyim, bu hala birinin bana söylediği en tatlı şeylerden biri. Uzanıp omzuna dokunuyorum, sadece birazcık. "Peşimden geldiğin için teşekkür ederim."

"Sahildeki tüm kabile iki gündür senin peşinde."

"Öyle mi?" Bu beni neden şaşırttı bilmiyorum. Ben bir kadını, eminim birileri için uygun bir eş olduğum içindir. Geçmişimi bilmedikleri için yani. "Bu çok tatlı. Şu anda dışarıda mı arıyorlar?"

"Hayır." U'dron'un sesi hoşnutsuz geliyor. "İzinden hiçbir iz yoktu ve kimse nereye gittiğini bilmiyordu, bu yüzden R'hosh ve diğerleri kendi isteğiyle gittiğini düşündüler. Biliyordum-" Duraksıyor ve sonra devam ediyor. "Daha iyisini biliyordum, bu yüzden seni aramaya devam ettim."

Diğerlerinin benden vazgeçtiğini duymak duygularımı incitiyor mu bilmiyorum. Demek istediğim, Callie ve Penny erkeklerle birlikte ortadan kayboldular ve kimse onları çok fazla aramadı çünkü onlara kur yapıldığını biliyorlardı. Willa ve Gren birlikte ortadan kayboldular ve görünüşe göre bir çanta toplayıp birkaç günlüğüne kaçmak bir gelenek. Açıkçası beni arayan olduğu için minnettarım. Hiç kimse

geçmişte önemsemiştim. On üç yaşımdayken erkek arkadaşlarımdan biriyle birlikte olmak için bir haftalığına evden ayrıldığımı hatırlıyorum, eve öfkeyle döndüğümde annemin bana kızmasını, endişelenmesini ya da başka bir şey yapmasını bekliyordum. Bunun yerine bana beş dolar verdi ve ona bir paket sigara almamı istedi.

Yani evet, birinin benimle ilgilenmesi... farklı. Güzel.

"Diğerleri vazgeçtikten sonra bile beni aramaya devam mı ettin?" Elim koluna götürdüm ve pazusuna dokundum. Tanrım, çok büyük. Sert. Biraz daha yaklaşıp başımı üzerine koyuyorum ve vücudunun sıcaklığı gibi kokusu da beni sarıyor.

U'dron yanımda geriliyor ama bir süre sonra rahatlıyor. "Seni aramaktan asla vazgeçmem, R'ven."

Gözlerim aptalca yaşlarla doluyor. Neden en tatlısı bu? Neden içimi bu kadar acıtıyor? "Arkadaş olduğumuz için mi?"

"Çünkü eğer izin verilseydi senin zevk eşin olurdu." Uzanıp yavaşça elimi tutuyor; sıcak, nasırlı, büyük ve güçlü bir el. "Benim gözümde bu sahildeki tek kişi sensin."

İtirafı beni ürküttü. Doğrudum ve şaşkınlıkla ona baktım. "U'dron..."

"Biliyorum." İri adam keskin dişlerini göstererek yüzünü buruşturuyor. "Benim gibi bir erkekten böyle şeyler duymak istemezsin. Ama yine de nasıl hissettiğimi bilmen benim için önemli. Böyle bir şeyi taşımak ve paylaşmamak doğru gelmiyor."

Şaşırdım kaldım. Birbirimize karşı daha derin duygular beslediğimizi biliyorum ama bu şekilde itiraf etmesi? Bana o son derece ciddi bakışını atarken bunu açıkça itiraf etmesi? Hoşuma gitti. Çok fazla hoşuma gitti.

"Ah, U'dron," diye fısıldıyorum, ona daha da yaklaşıp. Göğsüne yaslanıyorum, kumlu, dağınık saçlarım omzuma dökülüyor. Gözleri karanlıkta parlayan fenerler gibi, gururlu yüz hatlarını ve bana sahiplenici ama şefkatle bakışını vurguluyor. Sanki dünyadaki kurtarılmaya değer en özel şey benmişim gibi.

Onunla birlikte olamayacağımı söylemeliyim. Çirkin bir geçmişi olan büyük bir yalancı olduğumu. Tanıdığını sandığı Raven olmadığını.

Onun yerine eğilip onu öptüm.

I dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, bunu yaparken alt dudağını hafifçe emiyorum. Sakalı yumuşak ve düşündüğüm gibi kaşındırıcı değil, ön kolundaki kürk gibi daha tüylü. Dudakları sıcak ve nefesi şaşırtıcı derecede tatlı. Ağzını nazikçe öperken de hareket etmiyor.

tekrar dudaklarını ayırıyor. O da geri çekilmiyor ve U'dron'un daha önce herhangi biriyle yakınlaşp yakınlaşmadığını merak etmeye başlıyorum. Kimse adadaki hayattan bahsetmiyor ve sanırım hala kaybettiklerinin yasını tutuyorlar... ama şimdi merak ediyorum. Kabilesi kadınlarla dolu muydu? Ona hiç dokunuldu mu? Yoksa hep yalnız mıydı?

Sekse ya da dokunmaya yabancı değilim ama kendimi hep çok ama çok yalnız hissetmişimdir.

Yine de bu anda yalnız hissetmiyorum. U'dron benim için geldi. Juth'un benimle gitmesine izin vermeyecek.

Juth beni yüz kez çalsa bile, U'dron beni kurtarmak için yüz bir kez orada olurdu.

Ağzına küçük öpücükler kondururken bile ona "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Önemsediğin için teşekkür ederim."

Uzanıp yanağıma en şefkatli hareketiyle dokunuyor ve gözlerindeki o bakış çok parlak. Başka bir şey söyleyemeden eğilip onu tekrar öpüyorum, dilimi ayırdığı dudaklarının arasına sokuyorum. Nefesi kesiliyor, sonra beni kendine doğru çekiyor ve dili benimkiyle buluşuyor. Büyük bir eli belimi kavıyor, beni tutuyor, ben de ona doğru eğilip öpüyorum, öpüyorum ve öpüyorum. Bu öpücükler, dilinin alaycı dokunuşlarıyla, daha derin bir yakınlık için flört etmekten başka bir şey yapmayan, acı verici derecede tatlı öpücükler. Onu yakalamak ve tadıyla kendimi uyuşturmak istiyorum ama Juth'la sahilde olduğumuzun farkındayım, bu yüzden onu birkaç kez daha öpüyorum ve sonra başımı kaldırıyorum.

"R'ven," diye mırıldanıyor U'dron, sesi kısık. "Yapmamalıyız..."

Haklısın. Çünkü Juth yanlış anlayacak. Çünkü birbirimizle rezonansa girmiyoruz. Çünkü o benim sırlarımı bilmiyor. Yapmamak için milyonlarca neden var ama kendimi öne eğilmiş ve sırf bu yüzden hızlıca bir öpücük daha kondururken buluyorum. "Belki geri döndüğümüzde," diye fısıldıyorum.

Gözlerindeki bakış o kadar sıcak ve özlem dolu ki, beni yeniden isteklendiriyor. Bacaklarının arasına uzanıyorum ve peştamalının üzerinden sikini okşuyorum. Belki beklerken ona bunu verebilirim.

Ama bana başını sallıyor. "Yapmamalıyız." Ve elimi kasıklarından kaldırıp avucuma bir öpücük konduruyor.

İlk defa bir erkek bedava el işini geri çeviriyor, hem de hiç bu kadar tatlı bir şekilde. Ona gülümsüyorum ve sonra bir kez daha göğsüne sarılıp kalp atışlarını ve okyanusun dalgalarını dinliyorum. Geri döndüğümüzde belki birkaç öpücük daha çalabilirim, "Raven" kişiliğimi tekrar benimsemeden önce onunla birkaç dakika daha geçirebilirim.

Bu düşünce beni dehşete düşürüyor ve birdenbire sahile dönmek istemiyorum.

Sabah olduğuunda oyalamak için bir plan yapıyorum.

Zihinsel olarak hâlâ U'dron'un öpücüklerine ve iri bedeninin bana verdiği hisse takılmış durumdayım. Bu sabah onun üzerinde uyandım, başka bir yengeç ayağımın üzerinden geçerken onun büyük bedenine süründüğümün hayal meyal farkındaydım. Kumsalda uyumak korkunç, ama uyandığımda kendimi

U'dron ve peştamalındaki baştan çıkarıcı kütük mü? Zor değil.

Yaramazlık yapıp, sırf onun iniltisini duymak için üstünden inerken yere vurmuş olabilirim. U'dron kendini ayarlayıp bir kez daha ilgilenirken ve sabah çayını koyarken bacaklarımı katlayıp ateşin yanına oturdum ve battaniyelerle kıvrıldım.

"Yakında yola çıkacağız," diyor U'dron, tüm otoritesiyle. Bana doğru bir bakış attı. "Juth senin dönüşün karşılığında kamptan erzak almayı kabul etti."

Başımı sallıyorum, esniyorum ve dikkatimin yarısını veriyorum. "Kabileye katılmana sevindim.

Bence hoşuna gidecek." Juth bana sadece sessiz bir bakış attı. "Katılacağımızı söylemedim."

U'dron'a bakarak göz kırpyorum. Konu bu değil mi? O da bana omuz silkiyor. "Tamam, belki oranın ne kadar güzel olduğunu görünce fikrini değiştirirsin."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," diyor Juth. Eliyle sahili işaret ediyor. "Burada, oğlum ve ben özgürüz.

Bize kural koyacak ya da ne yapacağımızı söyleyecek kimse yok. Biz kendimize aitiz."

Sözleri beni duraksattı çünkü o haklı. Burada özgürüz. Burada, rol yapmaya gerek yok. Birden geri dönmek için acelem azalıyor ve dün gece U'dron'u öptüğüm aklıma geliyor. Böylece oyunculuk yeteneklerimi ortaya çıkardım, ayağa kalktım ve hemen bir nefesle tekrar yere yığıldım.

U'dron hemen yanıma geldi, yüzünde endişe vardı. "R'ven? Neyin var?"

"Aptal ayak bileğim." Ovalıyorum, yüzüm buruşuyor. İyi hissediyorum ama bunu bilmesine gerek yok. Yürüyemezsem gidemeyiz ne de olsa. "Belki dün gece bir şey ısırılmıştır?"

"Bir bakayım." Büyük avcı ayak bileğimi nazıkçe kavırıyor ve parmaklarını tenimde gezdiriyor. Küçük bir dokunuşla nefesimi içime çekiyorum, çünkü çok iyi hissettiriyor. "Hiç yara yok."

"Belki de ben çarpıtmışımdır."

Juth bana dar gözlerle bakıyor. Onu görmezden geliyorum.

U'dron bileğimi kontrol etmeye devam ediyor, diğeriyle karşılaştırıyor ve sonra başını sallıyor. "Seni geri taşımam gerekecek."

Bekle, ne? Elini tutup yalvaran bir bakış attım. "Bir gece daha burada kalamaz mıyız? Ne zararı var ki? Biraz balık tutup ızgara yapabiliriz ve ateşin başında takılabiliriz."

Düşünceli bir şekilde beni inceliyor, sonra her zamanki vurdumduymaz ifadesini takınan Juth'a bakıyor. "Pekâlâ, eğer kumsalda uyumak senin için sorun olmayacaksa."

"Sorun değil. Bir gece daha geçirmenin hiçbir zararı olmaz." Ona neşeli bir gülümseme verdim.

U'dron ve Juth işe koyulurken kendimi biraz suçlu hissediyorum. Bulutların görüntüsünden pek hoşlanmıyorlar, bu yüzden bir sürü odun toplayıp basit bir sundurma yapıyorlar ve sonra U'dron beni oraya taşıyor. Onlar yiyecek ararken ben Pak'ı izliyorum ve patty-cake oynayarak kendimizi eğlendiriyoruz. Daha önce hiç el çırpma oyunu oynamamıştı ve her seferinde tekerlemeyi bitirdiğimizde yüzündeki sevinç ifadesi içimi acıtıyor. Zavallı çocuğun bir aileye ve yanında olacak arkadaşlara ihtiyacı var. Harlow ve Rukh'un oğlu sessiz küçük Rukhar'ı ve Liz ve Raahosh'un kızlarını düşünüyorum. Hepsi birlikte oynuyor, Raashel diğer ikisine patronluk taslıyor ve bahse girerim Pak'ın da birkaç arkadaşına ihtiyacı vardır.

Juth'un kabileye katılma konusundaki isteksizliği? Bunu anlıyorum. Kimse bir grup insan tarafından "daha az" görülmek için kaydolmak istemez. Hayatı boyunca dışlanmış biri olarak muamele gördü ve sahilde diğerlerine katıldığında bunun değişmeyeceğini düşündüğü için onu suçlamıyorum. Ne de olsa benim de aynı korkularım var. Uyum sağlayabilmek için kim olduğumu

gizledim... ve bu Şimdiye kadar işe yaradı.

Çünkü Şimdi U'dron'u öpmek ve burada dedikleri gibi onunla "kürk paylaşmak" istiyorum.
İstiyorum ki

kulübesini onunla paylaşmak ve her türlü şehvet uyandırıcı şeyi yapmak istiyorum. Yaşadığım tüm cinsel kaşıntıları kaşımak istiyorum ve bunu onunla yapmak istiyorum. Bana o kadar çekici geliyor ki, sadece dış görünüşünden dolayı değil -ki bu da çok güzel bir şey- ama beni gerçekte olduğum gibi gördüğünü hissediyorum. Ben hippy bir çocuk değilim, striptizci ya da eski bir mahkum değilim, sadece biraz yalnız ve hayatında hiç güvenecek kimsesi olmamış bir kıyım.

Ona kim olduğumla ilgili gerçeği söylemek istiyorum ama bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorum. Hoşuna gitmezse, kabiledaki diğer herkese anlatır ve o zaman hepsi sırlarımı öğrenir. Pak'la bir tur daha patty-cake yaparken dudağımı çiğniyorum, sadece yarı dikkatle. Eninde sonunda gerçeğimi açıklamak zorunda kalacağım ama biriyle rezonansa girene kadar beklemeyi umuyordum çünkü o zaman bağlı olduğum kişiyi atmadan beni atamazlardı.

Birine aşık olduğum için gerçeği söylemek istemem planın bir parçası değildi. Yine de aramızda büyük bir yalan varken U'dron'la takılmayı doğru bulmuyorum. Birkaç öpücük bir şeydir - hepimiz sahilde birkaç tur şişe çevirme oynadık. Ama gerçekten biriyle yatmak? Muhtemelen U'dron kadar büyük bir bakire olan biriyle? Bu ona ihanete uğramış gibi hissettirebilir... ya da daha kötüsü, kirlenmiş.

Ugh.

U'dron'u uzaktan izlerken bile bütün gün bunlar için endişeleniyorum. Balık avlarken beline bağladığı ağı atlıyor ve onun yerine zıpkınla balık avlamayı tercih ediyor. Juth ile kıyıda birkaç kez buluşuyor, sessizce konuşuyorlar ve sonra ikisi birlikte çalışıyorlar - biri avladıkları her neyse onu diğerinin bulunduğu alana sürüyor ve ikinci avcı saldırıp bıçaklıyor. Bu etkili bir avlanma tekniği ve akşam yemeğini erken hazırladığımızda, hepimizin doymasına yetecek kadar kalın, soluk balık eti parçaları oluyor. Bir kayanın üzerinde cızırdarken üzerlerine birkaç ot serpiyorum ve hem Juth'un hem de Pak'ın gözlerini pişen yemekten alamadıklarını fark ediyorum.

"Bu gece bizim için şarkı söyleyecek misin?" Karnımızı doyurduktan sonra U'dron bana soruyor. Bu istek karşısında şaşırdım. "Bu gece mi?"

Başını sallıyor. "Bu bana büyük bir keyif verir."

Juth ve Pak'a bakıyorum ama ne düşündükleri gerçekten önemli değil. Beni belirleyen U'dron'un yoğun bakışları. Zihnimdeki müzik kutusunu karıştırıp, herhangi bir eşlik olmadan kulağa neyin hoş geleceğine karar vermeye çalışıyorum. İnce sesimle kulağa hoş gelecek tek bir şey bile düşünemiyorum, bu yüzden onun yerine "What a Wonderful World "ü söylüyorum. Repertuarımın çoğunda olduğu gibi müstehcen ve cinsel bir şeyler söylemek istiyorum ama Juth ve Pak tam karşımızda otururken değil.

Şarkıyı bitirdiğimde U'dron geniş bir gülümsemeye bürünüyor. "Bunu sevdim."

"Ben de istiyorum." Bu şarkıda masum ve saf bir şeyler var. Belki de "I'm a Slave 4 U" şarkısını söylemekten ve U'dron'a bütün gece sıcak, anlamlı bakışlar atmaktan daha iyi bir seçimdi, ki benim asıl düşüncem de buydu.

Dostum, kızı striptiz kulübünden çıkarabilirsin ama striptiz kulübünü kızdan çıkaramazsın.

Pak babasına ona öğrettiğim "yeni oyunu" gösteriyor ve U'dron da benim ona göstermemde ısrar ediyor. Yetişkin bir adamla patty-cake oynamak biraz garip hissettiriyor ama U'dron'un bunu sadece beni tekeline almak için bir bahane olarak kullandığını hemen anlıyorum. Karşıma oturuyor ve bacaklarını altına katlıyor, dizlerimiz birbirine değecek kadar yakın oturuyor ve elinin benimkine ilk vuruşu bana her türlü pis şeyi düşündürüyor. Bana doğru attığı gizemli küçük gülümsemeler de öyle.

Tanrım, çok kötüyüm.

Bu durumda ne yapacağımı bilmiyorum. Geçmişte ne zaman birine karşı bir şeyler hissetsem, hemen harekete geçerdim. Benimle çıktıklarında neye bulaştıklarını biliyorlardı ve eğer bir erkek para için kıyafetlerimi çıkarmamdan hoşlanmıyorsa, bu onun sorunuydu. Kim olduğumu hiç saklamadım. Ama geçmişte çıktığım erkekler genellikle harika tipler değildi. Parti çocukları ya da iyi vakit geçirmek isteyen erkeklerdi.

Uzun zamandır.

Daha önce U'dron gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Nazik ve şefkatli, benim ihtiyaçlarımı kendi ihtiyaçlarından üstün tutuyor. Başkalarının ihtiyaçlarını da kendi ihtiyaçlarından üstün tutuyor. Geldiğinden beri tam bir öğün yemek yediğini sanmıyorum ve Pak ile Juth yanında getirdiği tüm erzağı yiyip bitirdi. Yakaladığımız yiyecekler bol, ama onun porsiyonlarının ya bana ya da Pak'a gittiğini fark ediyorum. Rahat etmemiz için bütün gün yorulmadan çalıştı, ateşi harladı ve bir barınak inşa etti. Ben de yardım etmek için elimden geleni yaptım ama bileğimi incittiğim yönündeki aptalca yalanım yüzünden elim kolum bağlı.

Dahası, bana söylediklerim önemliymiş gibi bakıyor. Ona Juth ve Pak'ı insan olarak kabul etmenin ve onları dışlanmışlardan daha fazlası olarak görmenin neden önemli olduğunu anlattığımda beni dinledi. Sözlerimi tarttı ve değerlendirdi.

Ben.

Baş döndürücü bir duygu. Tabii ki, hayatta şüpheli seçimleri olan eğitimsiz bir kız olduğumun farkında değil, ama yine de akıllı, bilge ve zeki olarak düşünülme hissinin tadını çıkarabiliyorum.

El oyunları bitiyor ve sonra ateşin etrafında konuşuyoruz. Daha doğrusu U'dron konuşuyor, çünkü hem Pak hem de Juth hiçbir şey paylaşmaya istekli görünmüyor. U'dron Juth'a buraya nasıl geldiklerini ve adalarından nasıl kaçtıklarını soruyor ama Juth taş gibi sessiz. Böylece U'dron boşluğu dolduruyor, sesi sakın, zengin ve güven verici ve Gölge Kedi'nin "soğuk kıyılara" yolculuğundan ve bizimle tanışmasından bahsediyor. İptal edilen plaj oyunlarından ve bileme gerektirmeyen "sihirli" bıçaklardan birini edinmeyi nasıl hayal ettiğinden bahsediyor.

Juth sanki böyle bir şeyin varlığına tam olarak inanmıyormuş gibi homurdanır.

U'dron Pak ve Juth'a bakarak, "Artık uyumalıyız," diyor. Küçük çocuk babasının koluna yaslanmış uyukluyor, ağzı gevşek. Juth da yorgun görünüyor, yüzü çizilmiş.

U'dron'a bakıyorum ve onun cüssesini ve gücünü Juth ile karşılaştırmadan edemiyorum. Tüm yeni gelenlerin sahilimizde ilk gördükleri zamanı hatırlıyorum, hepsi önlerindeki yeni her şey karşısında şaşkın görünüyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmış bakışlarını, öpüşme oyunlarını oynama heveslerini ve vücutlarının ne kadar sırim gibi göründüğünü hatırlıyorum. Belki işimin doğası gereği, ama insanların fiziksel formlarına dikkat ederim. Elbette fittiler, kaslıydılar, düz karınları ve bir çeyreklik sıçratabileceğiniz sıkı kalçaları vardı. Ama bunun ötesinde, çok fazla kaburga kemiği gördüğümü ve U'dron bir şey almak için eğildiğinde omurgasının kemikli topuzlarını görebildiğimi hatırlıyorum. Kasları ne kadar zayıf olduklarını gizliyordu ama yine de düşük kiloluydular ve U'dron'un anlattıklarına bakılırsa bunun nedeni adadan geriye kalanların üç küçük klanı geçindirmeye yetmemesiydi. Açlıktan ölüyorlardı. Juth'a bakıyorum ve bakışlarında aynı yorgun açlığı görüyorum, bildiği tek hayatın bu olduğunu, her gün ve her gece karnının tok olmasının onun için yeni olduğunu, yiyecek hiçbir şeyin olmadığı sabahları beklediğini ve boş bir mideyle uyumayı beklediğini görüyorum.

U'dron artık açlıktan ölmüyor, gözlemliyorum. Aylarca yağsız balıktan daha fazlasını düzenli olarak yedikten sonra şişmanlamış. Önceden "güzel" olduğunu düşündüğüm kasları şimdi ağız sulandırıyor. Hareket ettiğinde artık omurgasının topuzlarını göremiyorum ve kalçaları devasa. Eski zaman güreşçileri gibi kalın bir kas yığını ve bir o kadar kalın bir boynu var. Shadow Cat klanından olmasına rağmen, cüsse açısından hantal Strong Arm klanında olması gerekiyormuş gibi görünüyor. Kocaman elleri de var. Muazzam.

Şahsen ben onun cüssesinin büyük bir hayranıyım. Büyük, büyük hayranıyım. Sadece bakması lezzetli olduğu için değil - çünkü öyle - ama gelişiyor. Burada, bu buzlu sahilde, en iyi hayatını yaşaması gerekiyordu.

Ben, bu dünyanın eski bir striptizciye ihtiyacı olduğundan emin değilim. "R'ven?"

U'dron'a bakıyorum ve ben onu ölçüp biçerken onun benimle konuştuğunu fark ediyorum. Oh. Utanç verici. "Hmm?"

"Uyumak ister misin?" Kulağını ovuşturuyor, yüzünde tuhaf bir ifade var ve utandığını fark ediyorum.

Bu beni eritti. "Tabii, yatak iyi olur."

Başını sallıyor ve ben izlerken ateşin üzerine büyük bir kütük koyuyor. Kolları kütüğün ağırlığıyla esniyor, bu manzara beni nefessiz bırakıyor. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Boynuzları Uzun Boynuz'a kıyasla küçük ve daha çok Sa-khui kabilesinin boynuzlarına benziyor. Saç çizgisi boyunca, gür saçlarının çenesinin hemen altında kesildiği yere doğru kıvrılıyorlar. Uzun erkeklerin çoğu saçlarını daha uzun kullanıyor ama ben onun kısa saçlarını seviyorum. Geniş yüzünü güzel bir şekilde çerçeveliyor ve saçlarını başının tepesinde bir tanga at kuyruğu ile alnından geride tutuyor. Benimle ve diğerleriyle yaklaşık aynı yaşta, belki biraz daha büyük. A'tam bir film yıldızı gibi muhteşem, ama U'dron tamamen ham bir güç. Yüz hatları biraz daha kaba ama bu kadar cesurca erkeksi görünmeleri hoşuma gidiyor. Burnu büyük, doğru, ama bir ok gibi düz ve kalın kaşlarını güzelce çerçeveliyor. Çenesi kare şeklinde ve boynu kalın; dişleri ve her şeyiyle harika bir gülümsemesi var.

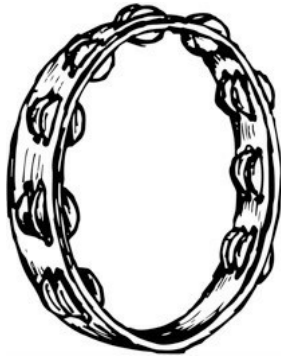
Tamam, kesinlikle çok sert bakıyorum. Etrafımdaki tüyleri topluyorum ve kısa mesafeyi sürünerek bizim tarafımıza geçiyorum. U'dron çantasını düşünceli bir şekilde barınağın ortasına yerleştirmiş, Juth ve oğluyla aramızda bir bölücü sağlamıştı. Bunun masum bir seçim olduğuna eminim ama bunun için de oldukça minnettarım çünkü bu gece adamı tekrar öpmeye kesinlikle niyetliyim.

O ateşteki odunları ayarlarken ben de gizlice kıyafetlerimi düzeltiyor, bir elimle uzun ve karışık saçlarımı düzeltiyorum. Annemin İskandinav kökenleri sayesinde kabilenin en soluk rengi benim ve uzaylı gözlere pek de çekici gelmediğim için biraz endişeleniyorum. Yüzüm ortalama, ama iyi bir vücudum olduğunu biliyorum. Umarım bu diğer her şeyi telafi eder. Dudaklarımı ısırarak renklenmelerini sağlıyorum ve giydiğim büyük boy tuniği ayarlayarak bir omzumdan rahatça kaymasına izin veriyorum.

U'dron ateşi bırakırken bana bakıyor ve ben de gülümsüyorum.

Kulağını tekrar ovuşturuyor, yüzüne o garip ifade geliyor. Diğerlerine bakıyorum ama Juth Pak'ı barınağın diğer tarafına taşıyor ve sırtı bana dönük bir şekilde onunla birlikte yatıyor. Olabildiğince özel bir durum, bu yüzden U'dron'a doğru bir hoş geldin gülümsemesi daha fırlatıyorum. Bu gece gelip benimle yatmazsa, ipucunu alabilirim.

Ama yanıma geliyor, yanıma uzanıyor ve tekrar yıldızlara bakıyor.

I Kürk battaniyeyi ikimizin üzerine ayarlayıp ona bakıyorum. Titriyormuş gibi yapıp ona yaklaşıyorum, ne kadar kurnaz bir yaratık olduğumu gösteriyorum. "Bu gece orada hiç resim gördün mü?"

"Hiçbir şey." Gözlerimiz buluştuğunda bana küçük bir gülümseme veriyor. "Belki de ben bunun için zihin."

"Evet, bu ikimiz için de geçerli." Yanına yerleşiyorum, başımı omzunun kıvrımına yaslıyorum ve yıldızları seyrediyorum. "Ama hâlâ her gece bakıyor musun?"

Kahkahası göğsünde gürleyerek bedenimi titretiyor. "Seviyorum."

"İyimser olduğun için mi?"

"Çünkü bu bana, eğer bir tane bulursam seninle konuşmak için bir şans daha verecek."

Ayak parmaklarım kıvrılıyor. Bu koca adam ne kadar tatlı? Beni itip itmeyeceğini merak ederek göğsüne sarılıyorum. İtmeyince elimi karnına koyuyorum. "Benimle vakit geçirmek için bahaneler bulmana gerek olmadığını biliyorsun. Seninle takılmak hoşuma gidiyor."

"İyi bir davulcu olduğum için mi?"

İltifat mı bekliyor? Bu düşünceye gülümsemeden edemiyorum. "Çünkü iyisin, komiksin ve beni dinliyorsun. Her şey müzikle ilgili olmak zorunda değil, tıpkı yıldızlarla ilgili olmak zorunda olmadığı gibi." Parmak ucumu geniş göğsünün üzerinde hafifçe gezdiriyorum, acaba onunla sert bir şekilde flört ettiğimi fark edecek mi yoksa hiçbir şeyden haberi yok mu diye merak ediyorum. "Sadece birlikte takılabilir ve konuşabiliriz. Saçmalayabiliriz. Birbirimizi daha iyi tanırız."

"Mmm."

"Mmm" ne tür bir cevap? Bana hiçbir şey anlatmıyor. Ben burada tüm kartlarımı gösteriyorum, bu adama beni öpmesi için yalvarıyorum, o ise yıldızları izlemeye geri dönmeyi tercih ediyormuş gibi davranıyor. Belki de dün geceyi yanlış yorumlamışımdır. Öpücükten hoşlandığını sanmıştım... ama sonra elimi de itti. Karışık sinyallerden bahsediyoruz.

Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım. Bir erkekten hoşlanmam için genellikle çok şey gerekir, çünkü beni dans ederken izleyen tüm sürüngenler yüzünden. İnsanlığın çirkin yüzünü güzel yüzünden çok daha fazla gördüm, bu yüzden birine karşı bir şeyler hissettiğimde bunu hemen belli ediyorum. Genellikle kabul görürüm ve ilişkiler normalde çok uzun sürmese de, hiçbir zaman baştan reddedilmedim. Bir erkeğin benden hoşlanıp hoşlanmadığını genellikle anlayabilirim.

U'dron bana her türlü karışık sinyali gönderiyor. Önemsiyormuş gibi davranıyor ama aynı zamanda yere bıraktığım şeyi almak için hiçbir hamle yapmıyor. Belki de böyle bir insan olduğu için hassas davranıyordur? Ve ben de böyle bir insan olduğum için her şeyi yanlış mı anlıyorum?

Birden kendimi inanılmaz derecede kararsız hissettim. Sadece benden hoşlanıp hoşlanmadığı konusunda değil, kendi arzu edilebilirliğim konusunda da. Belki de onun gibi biri için fazla solgun ve zayıfım. Belki de Steph gibi sağlam ve kıvrımlarla dolu, psikoloji diploması üzerinde çalışan birinden daha çok hoşlanıyordur. Zeki, sevimli ve kocaman göğüsleri var. Ve hoş biri.

Ve muhtemelen sabıka kaydı da yoktur. Sönük bir şekilde

doğrudum ve ondan uzaklaştım. "İyi geceler."

"R'ven?" U'dron'un sesi sadece benim duyabileceğim kadar alçak. "Bir sorun mu var?"

İçimden "sorun değil" diyerek onu rahatlatmak geliyor ama yorgunum ve gururum biraz incinmiş durumda. Yanlış bir şey yaptığının farkında değil ve bu adil görünmüyor.

sırf beni mutsuz ettiği için ona saldırmak istemiyorum. "Sorun yok. Ben sadece... durumu yanlış anladım."

Kocaman eli omzuma hafifçe dokunuyor. "Ne demek istiyorsun?"

Belli ki bunu açıkça söylemem gerekecek. Yüzüm utançtan yanarken, konuşmadan önce derin bir nefes alıp çantasına bakıyorum. "Benden hoşlandığını sanıyordum. Erkeklerin kızlardan hoşlandığı şekilde benden hoşlandığını. Bilirsin işte, kürkleri paylaşmak istersin. Zevk çiftleşmesi."

U'dron tamamen sessiz ve ben bunun ne kadar kötü gittiğini hayal ederek irkiliyorum. "Dediğim gibi," diye tekrar başlıyorum. "Bir yanlış anlaşılma oldu ve özür dilerim-"

"R'ven." Tunığının geniş yakasından sarkan omzumu başparmağıyla okşuyor. "Ben... yanılmıyorsun. Senden etkilendim." Küçük bir kahkaha attı. "Hem de çok. Çok fazla."

Dönüp şüpheci bir bakışla ona bakıyorum. "Birinden çok fazla etkilenmek diye bir şey var mı emin değilim."

U'dron boğazından garip bir ses çıkarıyor. "Bu... zor."

Doğruluyorum, tuniğin önümden aşağı düşmesine izin veriyorum ve göğüs dekoltesi ile meme ucunun bir kısmı ortaya çıkıyor. Düzeltmiyorum. Bakışları göğüslerime yöneldiğinde içimi bir sıcaklık kaplıyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve bir tanesini tuniğin içinden rahatça parmaklamak için uzanıyorum. "Bunda bu kadar zor olan ne?" Fısıldıyorum. "Sana dokunduğumda hoşuna gitti mi?" Diğer elimi yine çıplak göğsüne kaydırıyorum, parmak uçlarımı muhteşem yumuşaklıktaki teninde gezdiriyorum. "Çünkü sana dokunmak gerçekten hoşuma gitti."

Bakışları, diğer tarafta Juth ve oğlunun uyuduğu pakete doğru kayıyor. "Yaptığımı biliyorsun," diye mırıldanıyor.

"O zaman benden çok fazla etkilenmiyorsun," diye takılıyorum öne doğru eğilerek. Ben hareket ettikçe tunik açılıyor, önümün tamamı ortaya çıkıyor ve bakışları oraya gidiyor, gözleri ateşle parlıyor. "Tam olarak doğru miktarda çekicisin." Elimi battaniyenin altına kaydırıyorum ve eminim ki kaya gibi sert ve oldukça iri bir çocuk. İşte bu heyecan verici. Daha önce hiç süper donanımlı bir erkekle birlikte olmamıştım ve itiraf etmeliyim ki ona bir test sürüşü yapmaya fazlasıyla hazırım. Üzerine eğilip yüzlerimizi aynı hizaya getiriyorum ve ağzına hafif bir öpücük konduruyorum. "Öpüşmekle ilgili bir sorunun mu vardı?"

"Hayır," diyor, sesi kısık. Bakışları üzerimde öyle bir açıklıkla geziniyor ki, bedenime bir heyecan daha yayılıyor. "Ağzının benimkiyle çiftleşmesi hoşuma gitti."

Benim de hoşuma gitti. Onu tekrar öpüyorum, dilimi onunkine değdirmeyi ihmal etmiyorum. "İleri gittiğim için mi? Seni çok mu zorluyorum?" Elimi tekrar sikinin üzerinde gezdiriyorum. "Ben sadece... seksi seven bir kıyım. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Sanırım yapmasaydın beni rahatsız ederdi," diye itiraf ediyor. Gözbebekleri büyüyor ve avucumun içinde siki seğiriyor. Peştamal giyiyor ama pek çok erkekte gördüğüm o baştan çıkarıcı çıkıntıları hissedebildiğime eminim. Adalılar -ve aslında sa-khui'ler- çıplaklık konusunda utangaç değiller ve bu yüzden son birkaç ayda çok sayıda yapılı erkek vücudu gördüm. Bu kesinlikle bir zorluk değil. U'dron'un iyi donanımlı olduğunu her zaman biliyordum ama U'dron'un sertliği buzlu suda yüzen U'dron'dan çok farklı ve bu büyük bir değişim. Çok büyük, çok kalın bir değişim.

"Bana dokunmak ister misin?" Alt dudağını ısırarak usulca soruyorum.

Düşük bir inilti çıkarıyor ve neredeyse tereddüt etmesini bekliyorum. Ama hemen tasmayı daha da aşağı çekerek göğüslerimden birini tamamen ortaya çıkarıyor ve ucunu okşuyor. Parmaklarının altında daha da sıkılaşıyor ve sadece bu küçük dokunuş bile içime bir sıcaklık gönderiyor. Bundan daha fazlasını istiyorum. İri ellerini vücudumda gezdirmesini, keşfetmesini ve öğrenmesini

istiyorum. Onunla harika, terli bir seks yapmak istiyorum. Burada, sahilde olmak zorunda değil. Bu gece için sadece püşp sarılabılırız (ve tamam, biraz göğüs okşayabiliriz). Yüzünde şaşkın bir ifadeyle meme ucumu okşuyor ve ben onu tekrar öperken bile küçük bir inilti çıkarıyorum, dudaklarım çılgınca onunkilerin üzerinde.

"Belki sahile döndüğümüzde," diye mırıldanıyorum, göğsümü okşarken elimi onunkinin üzerine koyuyorum, "belki sen ve ben bu zevk çiftleşmesi olayını deneriz?"

Yüz ifadesi üzgünleşiyor. "R'ven... İstiyorum ama yapamam." O...yapamaz mı?

İlk başta onu doğru duymadığımı düşünüyorum. Ama yüz hatlarını bir keder ifadesi kapladığında ve göğsümden çekildiğinde, bundan daha ileri gidemeyeceğimizi anlıyorum. Bir sebepten dolayı gerçekten *yapamıyor*. Kaşlarım çatılıyor ve dilimin ucunda ona nedenini sormak var... o sırada bariz cevap aklıma geliyor.

Benden etkileniyor ama benimle birlikte olamıyor... çünkü ben yokken başka biriyle birlikte olmuş olmalı.

Oh. Oh Tanrım. "Çünkü... bilirsin...?" Sertçe yutkundum.

Yüzünde utanç ifadesi belirdi. "Sana böyle söylemek istemedim."

Lanet olsun. Bu doğru. Sahildeki kaltağın biri erkeğimi çalmış. "Sorun değil," diyorum odun gibi bir sesle, tuniğin yakasını tekrar olması gereken yere doğru kaldırıyorum. Artık kendimi seksi ve özgüvenli hissetmiyorum. Kendimi pislik gibi hissediyorum. "İyi geceler."

Sırtımı ona dönerek tekrar uzanıyorum ve diğer tarafımdaki sürüye bakıyorum. Bana yanlış anladığımı söylemesini istiyorum. Her şeyin yolunda olduğunu ve beni gerçekten istediğini.

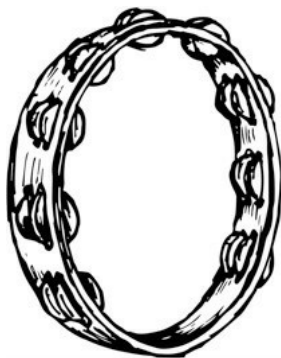
"Üzgünüm, R'ven. Eğer izin verilseydi, seni seçerdim," diye mırıldanıyor.

"Teşekkürler." İşe yaramıyor. Tek düşünebildiğim, ne kadar aptal olduğum. Burada bakire ve utangaç olduğunu ama yine de benden hoşlandığı için etkilendiğini sanıyordum. Benden hoşlandığı doğru. Sadece biyoloji devreye girdi ve onu başka biriyle eşleştirmeye karar verdi. Eşi diğer sahilde olduğu için şu anda sessiz.

Bir zorunluluk duygusuyla peşimden gelmiş olmalı.

Ne kadar kötü değil mi? Ve işte ben ona asılıyordum, tüm fiziksel "isteklerimi" karşılayan, nazik, sevecen ve kaba bir davul çalan adamın benden hoşlandığı için peşimden gelmesinden heyecan duyuyordum. Oh, benden hoşlanıyor... ama bunun bir önemi yok.

Bu yeni dünyada bir numaralı kural, rezonansın her zaman karar verici olduğudur.

GR'ven yuvarlanıp uykuya dalarken içimdeki suçluluk duygusu çalkalanıyor. Neden bir şey söyledim ki? Neden mi? Elim onun muhteşem memesinin üzerindeydi ve yüzündeki ifade katıksız bir zevkti. Ağzı benimkinin üzerindeydi, parmakları sikimin üzerinde geziniyordu ve ben hiçbir şeyi bu güzel hyoo-man'i o anda istediğim kadar kötü istememiştim. Ama zevk konusunu açtığında ona karşı dürüst olmak zorundaydım.

Bir eş alamam, çünkü ben gerçek bir avcı değilim.

Bunu fark etmiş olmalı, çünkü yüzünde tanıma belirdi ve benden geri çekildi. Yüzündeki ihanete uğramış ifadeden dolayı bedenim utançla doldu. Tabii ki gerçek bir avcının onunla ilgilenmesini ve ihtiyaçlarını karşılamasını istiyor. Klanımın gözünde ben hâlâ bir çocuktan başka bir şey değilim. Kanıtta başarılı bir avı bitirene kadar asla bir çocuktan başka bir şey olmayacağım... ve şimdi bu asla olmayacak.

R'ven'e asla sahip olamam.

Boğazımda bir sürü kelime düğümleniyor. Uyurken onu izliyorum, kendi etrafında kıvrılırken ince omuzları kamburlaşıyor. Sadece bir nefes uzakta. Kadınların en mükemmeli olduğunu bilmeli. En sevimli. En nazik. Onun ruhu benim ruhuma daha önce hissettiğim her şeyden daha şiddetli bir şekilde şarkı söylüyor. Benden daha iyisini hak ettiğini.

Yine de kelimeler boğazımdan çıkmıyor, çünkü bunu bilmeme rağmen... Onu hala istiyorum. Başka bir erkeğin ona dokunacağı düşüncesi beni hayal kırıklığı ve açlıkla çılgına çeviriyor. Sessiz O'jek'i düşünüyorum, yetenekli tavırları ve ava çıkma eğilimi ile... onun için doğru kişi olmaz. R'ven'in etrafında insanlara ihtiyacı var. Grupları sever ve O'jek yalnız olmayı tercih eder. I'rec, T'ia ve oyunlarından çok etkileniyor ve müziğe tahammülü yok. A'tam B'shit'i istiyor ve R'ven erkeğinin gözünde birinci olmayı hak ediyor. Ve R'jaal...

Yumruklarımı sıkıyorum çünkü R'jaal onun için iyi bir eş olabilir ama ben bunu istemiyorum. Bunu hiç istemiyorum.

Onun güzel memesini, yüzünde davetkâr bir ifadeyle bana nasıl gösterdiğini düşünüyorum. Böylesine güzel, arzulanan bir dişinin çiftleşmek için bana yaklaştığını düşünmek dizlerimin bağına çözüyor. Eğer gerçek bir avcı olsaydım, onu şu anda kumda sırtüstü yatırır, tatlı sıcağının içine sokardım. R'ven'in vücudunun dokunulduğunda yumuşacık ve mükemmel olacağını, kısa bir süre dokunduğum meme ucu kadar esnek ve duyarlı olacağını biliyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, sikim peştemalime o kadar düzenli bir şekilde ön sperm sızdırıyor ki kontrolümü kaybetmeye yakın olduğumu biliyorum.

Dünya, ona dokunamayacağımı bile bile bana böylesine baştan çıkarıcı bir kadın sunduğu için acımasız. Ya da... Dokunabilirim ama kim olduğumu öğrendiğinde büyük bir hayal kırıklığına uğrayacak. Gerçek bir avcı olmayan biriyle çiftleştiği için aşağılanacak. Utanç onu takip edecek.

Buna izin veremem, bu yüzden kendimi kontrol etmeliyim.

Yıldızlara bakıyorum, şu anda hepsinden nefret ediyorum.

Şafaktan önce uyandım, duyularım alarmdaydı.

Bir şeyler ters gidiyor.

Kendi kendime kaşlarımı çatarak hemen R'ven'e bakıyorum. Uyuyor, ağzı hafifçe açık, yelesi kumların üzerine dökülüyor. Bacakları kürkünün altında kıvrılmış ve puslu, soğuk sabahın içinde titriyor. Onu görünce içim özlemle doluyor. Bedenini kendime doğru çekip göğsüme yatırmaktan, sıcaklığımı onunla paylaşmaktan başka bir şey istemiyorum... ama bu hoş karşılanmayacaktır. Gökyüzüne bakıyorum, uğursuz bir hava var, ikiz güneşler kara bulutların ardına gizlenmiş. Belki de bugün seyahat için iyi bir gün değildir. Bu sahili bulmak için yüzdüğüm buz gibi suları düşünüyorum ve bir gün daha kalıp dördümüzün de rahatça dinlenebileceği büyüklükte bir sal yapmanın daha iyi olup olmayacağını merak ediyorum. Elimi yüzüme sürüyorum ve bir şekilde yine sönmüş olan ateşe doğru ilerliyorum.

Sinirlenerek yanına çömeliyorum, ancak kömürlerin üzerine kum döküldüğünü fark ediyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve Juth'un uyuduğu yere bakıyorum, çünkü bu şüphesiz onun el işi... ama onun yeri boş.

O öldü. Oğlu da.

Homurdanarak uyudukları yere doğru ilerliyorum ve elimi kumun üzerine koyuyorum. Uyuyan bedenlerinin izleri orada, ama kum soğuk; bir süredir yoklar. Korkup uzaklaşmış olabilirler mi? Bir şekilde benden önce uyanıp uyanmadıklarını merak ederek sahilde bir aşağı bir yukarı bakıyorum ama ayak sesleri uzaktaki su kenarına doğru ilerliyor ve kayboluyor. Eğilip içime çekiyorum; kokuları bayat ve eski.

Demek ki bunu planlamışlar. Bizimle kampa dönmeye hiç niyetleri yoktu.

Kızmak istiyorum ama aslında Juth'un isteksizliğini anlıyorum. Bu bir değişim ve değişim her zaman hoş karşılanmaz. Ayın son birkaç dönüşünde yeterince şey yaşadı -hepimiz yaşadık- değişim hoş karşılanmaz. Bunu başından beri planladığından şüpheleniyorum. Anlaşmamıza göre kendisi ve oğlu için yiyecek karşılığında R'ven'i geri verecekti. Kabileler karışımına katılacaksa böyle bir anlaşmanın gerekli olduğunu düşünmemiştim ama şimdi neden ısrar ettiğini anlıyorum.

Çok zekice. En azından anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirebilirim. Kamptan kısa bir mesafede onun için erzak bırakacağım ve onları almaya gelip gelmeyeceğini göreceğim. İçimden bir ses geleceğini söylüyor. İçimden bir ses bir süredir kampımızı izlediğini ve bizimle pazarlık yapmak için fırsat kolladığını söylüyor ve R'ven aradığı fırsattı.

Uzun Boynuz klanı üyeleri M'tok ve S'bren'in dişileri çaldıkları zamanki gibi, onu eşi olarak sahiplenmeye hiç ilgi göstermediği için garip bir şekilde rahatladım. Onlar rezonans sağlamak için çalmışlardı; Juth da R'ven'i erzak takası için çalmıştı. Dişime bakıyorum -benim değil, kendime hatırlatıyorum- ve o zaman fark ediyorum.

Juth ve Pak'a uyumaları için ödünç verdiğim

kürk gitti. Çantam da öyle.

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyorum çünkü o çantanın içinde ateş yakmak için kullandığım vurucu taşlarım, bıçağım, ağım, ipim ve son yiyecek malzemelerim vardı. R'ven'in şu anda giydiği kürk ve tuniğim dışında her şey gitti.

"U'dron?" R'ven esneyerek doğruldu. "Neyin var?"

Yanağında kum var ve ben dalgınca uzanıp parmaklarımı yumuşak teninde gezdirerek kumu temizliyorum. Ne yaptığımı fark edip donakalıyorum ve R'ven büzüşerek uzaklaşıyor. *Aptal*, diyorum kendime. *Seni istemiyor. Sırrını öğrendi ve gerçek bir avcı olmayan bir erkeğin dokunuşunu hoş karşılamıyor. Ona dokunamazsın.*

Ona cevap verirken sesim öfkeyle -kendime- düzleşiyor. "Juth ve Pak gece yarısı ayrıldılar ve

tüm malzemelerimizi aldılar."

"Onlar ne?" Gözleri açılıyor ve şaşkınlıkla artık boş olan barınağa bakıyor. "Olamaz.

Bizimle birlikte dönmeleri gerekiyordu. Burada tek başlarına kalırlarsa kendilerine nasıl bakacaklar?" Bu düşünce karşısında sesi çok mutsuz çıkıyor, yumuşak kalbi onlar için endişeleniyor. "Onları bulmamız gerek."

"Bulunmak istediklerini sanmıyorum."

Sanki bizimle aynı fikirdeymiş gibi, gökyüzü açılıyor ve üzerimize buz yağdırmaya başlıyor. R'ven sığınağın altına doğru ilerliyor ve ben de hemen ona katılarak kötü havadan uzaklaşıyorum.

R'ven bacaklarını yukarı kıvrıyor, kürkünü vücuduna doluyor, kaşları çatılıyor. "Gittiklerinden emin misin? Ya... ya kayboldularsa?"

"O kaybolmadı. Bizimle dönmek istemedi."

Yüz ifadesi hüzne dönüşüyor. "Bunu yapsalar onlar için çok daha iyi olurdu. Zavallı Pak." Bir süre sonra, "Zavallı Juth." diye ekliyor.

Onlara hâlâ nasıl sempati duyabildiğine hayret ediyorum. Çürük barınağın altına doğru ilerliyorum, buz taneleri barınağa çarpıp zemini küçük donmuş beyaz toparla kaplarken bile. Tahtaya çarpıyor ve çatlaklardan kayarak çakıl taşları gibi bize çarpıyorlar. "Hâlâ onların tarafını mı tutuyorsun?"

"Şey, evet." Bana yaralı bir ifade veriyor. "Başlarına çok kötü şeyler geldi ve bildikleri tek yolla hayatta kalmaya çalışıyorlar. Ben sadece iyi bir hayatları olsun istiyorum. Onlara yardım etmek istiyorum."

"Seni çalmış olsalar bile mi?"

"İnsanlar bazen iyi nedenlerle kötü şeyler yaparlar," diyor ve okyanusa bakıyor, bana bakmaktan kasıtlı olarak kaçınıyor. "Bu onları kötü insanlar yapmaz."

Homurdanıyorum. Bir klanın parçası olsaydı Juth'un hayatının nasıl olacağını hayal etmeye çalışıyorum. Yüzünde bu kadar temkinli bir ifade olmazdı. Kendisine sunulan yiyecekleri kapmaz ya da yangınları söndürmezdi. Eşyalarımı bu kadar hevesli bir bakışla izlemezdi. Bıçağıma nasıl baktığını, ona ödünç verdiğim kürke gereğinden uzun süre nasıl dokunduğunu fark ettim. Bu şeylerin onun için bir lüks olduğundan şüpheleniyorum ve... eğer durum buysa, başımızın üstünde yeri var.

Zahmetli ama aynı zamanda R'ven'le bir ya da iki gün daha geçireceğim anlamına geliyor ve bundan şikayet edemem.

R'ven kollarını dizlerine dayıyor ve asık suratla çakıl taşlı yağmura bakıyor. "Şimdi ne olacak?" Omuz silkiyorum. "Bunun durmasını bekleyeceğiz ve sonra geri dönmeye hazırlanacağız."

"Juth ve Pak'ı aramaya gitmek istemiyor musun?" Dönüp bana bakıyor.

"İstiyor musun?" Şaşırdım. "Bulunmak istediklerini sanmıyorum."

"Bu, onlardan vazgeçmemiz gerektiği anlamına gelmiyor."

Ses tonundaki sertlik şaşırtıcı. Söylediklerimi tekrar düşünüp onu gücendirmiş olabilir miyim diye merak ediyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor. "Neden bu kadar savunmacısın, R'ven?"

"Değilim," diye itiraz ediyor ve sonra başını sallayarak bir kez daha suya bakmak için geri dönüyor. "Unut gitsin. Sadece geri döneceğiz."

Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum... ve ne olduğundan emin değilim. Her şey çok kötü gidiyor. Tek istediğim R'ven'i kurtarmak, onun bana zevkle bakmasını sağlamaktı... ama şimdi bana hiç bakmıyor. Terli avuçlarımı bacaklarıma siliyorum. "Bileğin nasıl?"

"Tamam."

"Görebilir miyim?"

Bana bir bakış fırlatıyor ve yanaklarının merakla pembeleştiğini fark ediyorum. "İhtiyacın var mı?"

"Acı çekmediğini ve sadece üstünü örtüğünü bilmek beni daha iyi hissettirir." Önünde durarak onu bana bakmaya zorluyorum. "Bana kızgınsın ama tek istediğim senin güvende olman ve

rahat."

Yüz ifadesi yumuşuyor ve bana bakıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve uzun bir süre öylece kalıyor, sonra iç geçiriyor. "Sana kızgın değilim, U'dron. Ben sadece... hayal kırıklığına uğradım. Bizde."

Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum ve küçük ayağını kalın kürkünden ayırıp inceleyebiliyorum. En azından ellerimle yapabileceğim bir şey bu, oysa tek istediğim giydiği ödünç tuniği kapmak, vücudundan sökmek ve çiftleşen çiftlerin kulübelerinden gelen yumuşak ciyaklamaları duyana kadar her yerini yalamak. Ayak bileğini avuçlarımın arasına alıp parmaklarımı derisinde gezdiriyorum. Sağlıklı görünüyor ve şişlik yok. Tenine bir dokunuş yapıyorum ama ısırıldığına dair hiçbir iz ya da belirti göremiyorum. Cildi yumuşak, bileği narin ve elimde çok küçük. Ayağını yere koymadan önce parmaklarımı baldırında gezdirmekten kendimi alamıyorum. "Yeterince iyi görünüyor."

"Evet." Sesi yumuşak. Ona bakıyorum ve o da dikkati dağılmış bir ifadeyle ağzıma bakıyor. Esen rüzgârda hoş bir koku yayılıyor, onun uyarılmışlığı. Sadece ayağına dokunduğum için mi?

Bir hayal kırıklığı iniltisini bastırıyorum ve tekrar ayağa kalkıyorum, aletim sertleşiyor ve ihtiyaçla ısrar ediyor. "Juth ve oğlundan iz var mı diye kıyıyı kontrol edeceğim. Sen burada kal." O benim uyarılmışlığımın kanıtını göremeden, kuyruğum hüsrarla titreyerek hızla uzaklaşıyorum.

Mükemmel dışının beni istemesi ve benim onu geri çevirmem haksızlık. Buz taneleri kızgın balıkların binlerce minik ısırtığı gibi tenime çarpıyor ve dikkatimin dağılmasını memnuniyetle karşılıyorum. Fırtına dinmiyor ve çok geçmeden tüm sahil botlarımın altında kayganlaşan yeni bir beyaz tabakayla kaplanıyor. Yüzeye beceriksizce basarak kayıyorum ama Juth ayak izleri bıraktıysa bile artık örtülmüş durumda. Onun yerine bir süre kokusunu takip etmeye çalışıyorum ama izler suyun kenarına kadar gidiyor ve sonra kayboluyor. Bu adam çok zeki. Onu omzunda oğluyla, çantamı tutarken ve izini kaybettirmek için dalgaların kenarında yürürken hayal ediyorum. Yakınlarda bir mağarada olabilir... ya da çok çok uzakta. Dönüp R'ven'e bakıyorum ama onun küçük bedeni hâlâ barınakta.

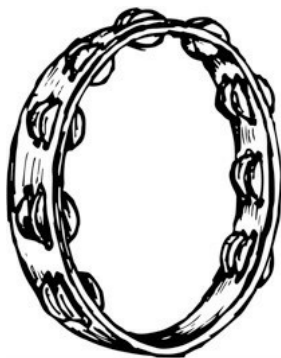
Ona baktığımda, uzaktaki figürünün bana doğru döndüğünü görebiliyorum, sanki beni arıyormuş gibi. Yüz ifadesini göremeyecek kadar uzaktayım ama içimde bir başka sıcak özlem dalgası dolaşüyor. Bunca zamandır arkadaştık, o ve ben. İyi arkadaştık. Gizli arkadaşlar. Her şeyin elimden kayıp gittiğini hissediyorum ve bunu durdurmak için çaresizim.

Bir şeyler değişmeli. Ama ne değişmeli? Utancımı değiştiremem. Kanıtlama yarışması düzenleyemem, çünkü ada yok. Zaferime sevinecek bir klan yok. Onurla aşağı indirecek bir gök pençe yok.

Bu yeni yerde bile geçmişe hapsolmuş durumdayım. Bu adil değil ve bir an için içimde hayal kırıklığı kaynıyor. Buz, sanki benimle alay ediyormuş gibi boynuzlarıma çarpıyor ve sürekli bir yağmur halinde yüzüme çarpıyor. İşte bu yeni dünyada yanlış olan bir şey daha. Yağmur donmuş, dünya soğuk ve ben buraya bile uyum sağlayamıyorum. Ateş için geri getirmek niyetiyle büyük bir odun parçası alıyorum. Bunun yerine, dokunduğumda parçalanıyor, yarısı kumun üzerine çöküyor ve bana su dolu bir avuç küften başka bir şey bırakmıyor. Hayal kırıklığıyla homurdanarak onu bir kenara atıyorum ve buzun üzerinde bir sal gibi kaymasını izliyorum.

Bu beni duraklattı. Ellerimi kalçalarımın koydum ve görünce homurdandım. Fırtınanın dinmesini beklerken burada R'ven'le birlikte olacaksam, sanırım bir sal yapabilirim. Yüzdüğüm sulara onu nasıl güvende tutacağım konusunda endişeliydim - o daha küçük ve kamufle olmuyor, bu yüzden su canlıları için kolay bir av olarak görülebilir. Fırtına ve kötü ayak bileği de eklenince, bir gün daha bekleyip bir sal yapmak mantıklı geliyor.

Ne de olsa bir sal onu güvende tutabilir. Memnun bir homurtuyla işe koyuldum.

W Ellerimle çalışmak iyi bir dikkat dağıtıcı. Öfkem ve hayal kırıklığım odunların üzerine çıktıkça azalıyor, altlarında daha az çürümüş parçalar aramak için büyük yığınları kaldırıyorum. Bu noktada hepsi bir süredir sahilde duruyor ve birkaç parça çok fazla tahrip olmuş durumda.

sürekli tuzlu su kullanılacak. Kıyıda, ölü yapraklar ve çürümüş sarmaşıklarla çevrili bu kadar çok enkaz görmek beni kederlendiriyor. Hatta arada sırada, kabuklu leş yiyiciler tarafından şişirilmiş ve yarısı yenmiş bir kaari leşi bile buluyorum. Bunların hepsi benim evimden ve hepsinin çürümek üzere kıyıya yığıldığını görmek ruhumu hüznlendiriyor. Kalp ağacından ağaçları, parlak sarı çiçekleri ve kalın, dikenli gövdeleri olan yapraklı yeşil çalılar hatırlıyorum. Şimdi sadece gövdesi kaldı ve her şey kirli bir kül tabakasıyla kaplandı.

İyi bir sal yapmaya yetecek kadar odun çıkarmam biraz zaman alıyor ve dayanıklı şeritler halinde soyulup ip haline getirilebilecek bir kıl-odun bulana kadar daha da fazla zaman geçiyor. Malzemelerimi enkazdan çıkarırken, kalın bir küme halinde hala dalın kendisine bağlı olan bir yer fıstığı dalı buluyorum. Gördüğümde kalbim küt küt atıyor ve fındıkları sallayarak elime alıyorum. İçinden herhangi bir ses gelmiyor, bu da içindekilerin hâlâ iyi durumda olabileceği anlamına geliyor. Bir tanesini kokluyorum ve kokusu ev anılarımı, annemin bıçağıyla bir tanesini kırıp yarısını bana ikram edişini, yüzünde neşeli bir gülümseme, küçük kardeşimi sırtına bağlayışını hatırlatıyor.

Kayıp beni vuruyor ve ailemi ve evimi özlemekten uyuşmuş bir halde dala bakıyorum. Hepsi benden alındı. Çoğu gün bununla yaşayabiliyorum, ama bazen belli bir koku çarpıyor ve o zaman üzüntü hiç bitmeyecekmiş gibi geliyor. Yer fıstıklarının bir kenara fırlatmak istiyorum, böylece artık onları koklamak zorunda kalmayacağım, böylece anılar gidecek.

Ama R'ven'in yiyecek bir şeylere ihtiyacı var ve eğer hala iyilerse, beni akşam yemeğimiz için balık tutmaktan kurtaracak. Kafam geçmişin düşünceleriyle dolu, fındık salkımını alıp barınağa doğru ilerliyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, barınağın önünde çıtırdayan bir ateş var. R'ven büyük bir kütüğü alevlerin üzerine tutuyor ve ben geldiğimde bana bakıyor. "Bunu sen mi yaptın?" Şaşkınlıkla soruyorum.

Ağzı bir çizgi halinde düzleşiyor. "Buna inanmak neden bu kadar zor? Şarkı söylemek ve dans etmekten başka şeyler de yapabiliyorum."

Bu onu neden kızdırıyor? "Yapabileceğini biliyorum," diyorum ona, hayal kırıklığı karşısında şaşırmış bir halde. "Sadece memnun oldum. Vurucu taşlar olmadan ateş yakmak kolay değil. Juth malzemelerimizle birlikte gittiğinden beri onlarsız ateş yakmak için epey zaman harcamayı düşündüm. İşin bittiğine, senin ısındığına ve iyi bakıldığına sevindim."

"Oh." Rahatsız görünüyor. "Taşları bulmak kolaydı. Bu kumsalın her yerinde varlar ve doğru ışıktaki parlıyorlar, ben de birkaç tane aldım." R'ven tekrar barınağın altına kıvrılıyor. Elinde uzun bir dal var ve onu ateşi dürtmek için kullanıyor. "Seni terslediysem özür dilerim. Ben sadece..." Nefes alıp veriyor. "Berbat bir ruh halindeyim."

Neden öyle olduğunu biliyorum. Cevabı, ne zaman onun yanında olsam gerilen peştemalim kadar açık. Birbirimize iğneler batırıyoruz, bir kavga başlatmak isteyip istemediğimizden emin değiliz, bir çift huysuz gece kuşu gibi. Ya da en azından ben onun bir kavga başlatmak istediğini

düşünüyorum... Sadece ağzını bana dayamasını, elimi tekrar yumuşak memesine koymasını istiyorum, böylece tepe noktasının parmaklarıma karşı sertleştiğini hissedebileyim. Onu kumların üzerine yatırmak ve dilimi tenine değdirerek her yerini tatmak istiyorum.

Bir kucak dolusu odunu hayal kırıklığı içinde ateşin yanına atıyorum ve bir parçayı ikiye ayırıyorum. İyi hissettiriyor

En azından bir şeyleri kırmak. "Ben bir sal yapacağım. Bileğini bir gün daha dinlendirebilirsin. Hava açtığında ve sal inşa edildiğinde, yüzerek diğerlerine geri döneceğiz."

"Bu iyi bir fikir," diyor R'ven ve bana küçük bir gülümseme sunuyor. "Fikrini değiştirmesi durumunda Juth'a geri dönmesi için zaman verir."

Fikrini değiştirmeyeceğini düşünüyorum. Yakınlarda olduğundan, bizi izlediğinden, tekrar çalabilmek için daha fazla erzak bırakmamızı beklediğinden şüpheleniyorum. Onun yerinde olsaydım ben de öyle yapardım. İyi bir avcı avını izler ve hareketlerini öğrenir, böylece ne zaman saldıracağını bilir.

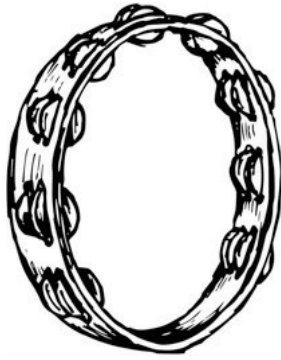
Gerçek bir avcı olduğumdan değil. Bu düşünce hayal kırıklığı içinde çenemi sıkıkmama neden oluyor ve başka bir tahta parçası alıp dizimin üzerinde kırıyorum, boyutunu salımıza uyacak şekilde ayarlıyorum. Ya da... çünkü hayal kırıklığımı ondan çıkarmak iyi hissettiriyor.

R'ven boğazını temizler. "Üşüdün mü? Tunığini geri istiyor musun?"

Vücuduma bakıyorum. Botlarımı ve peştemalımı giyiyorum, sıcak tutan tuniğim şu anda onun vücudunda. Tozluklarımın nereye gittiğini bilmiyorum ve şu anda Juth'un vücudunda bir yerlerde olduklarından şüpheleniyorum, o hırsızın. Yine de buz gibi havaya rağmen üşümüyorum. Aksine, ter içinde kaldım. "Sende kalsın."

R'ven'in kürkten başka bir şey giymediğini düşünmek beni daha da terletiyor. Bu bana dün geceyi hatırlatıyor, yumuşak memesini elime bastırdığı zamanı ve o kadar mükemmel hissettirdi ki-

Peştemalımdaki sorunu görmemesi için dönüp başka bir odun yığını almak üzere uzaklaşıyorum. Çalışmak için tüm odunları onun yanına sürüklemenin bir anlamı yok, sadece onun yanında olmak istiyorum. Bir salı kumsalda da ateşin yanında olduğu kadar kolay bir şekilde bir araya getirebilirim... ama yine de sırf onun yanında olmak için kendime daha fazla iş çıkarıyorum.

"T burada yemek var."

U'dron'un huysuz sesi beni hayallerimden çekip çıkarıyor. İkimiz de berbat bir ruh halindeyiz, ben ateşe bakıp kaderin bana karşı daha nazik olmasını diliyorum ve U'dron... U'dron muhtemelen rezonans arkadaşına geri dönemediği için sinirli. Bütün gün boyunca ileri geri yürüyor, kıyıda odun topluyor ve kampımızın yakınına yığıyor. Sanırım kibar olmam ve fark etmemem gerekiyor ama... evet, ben böyle bir insan değilim.

Kocaman kalçaları terden parlıyor ve bir tahta parçasını her parçaladığında esniyor olsa da şu anda bakmamak için elimden geleni yapıyorum. Bu sadece dikkatimi, şu anda küçük ve tamamen yetersiz görünen peştamalına çekiyor. "Yemek mi?" Belli belirsiz soruyorum. "Juth geride bir şey mi bıraktı?"

U'dron homurdanıyor. "Hayır, o çöpçü bu sahili tüm eşyalarımдан temizledi. Salımız için odun ararken öğütülmüş fındık buldum." Gelip yanıma oturuyor, ateşin yanındaki yerini alırken büyük bacaklarını altına katlıyor. "Biraz acı olabilirler ama içlerindeki et iyi olacaktır ve eğer onları kavurursak lezzetini gizleyecektir." Tereddüt ediyor ve sonra dalı bana uzatıyor. "Bunlar benim evimden."

Bunu söylerken sesi yumuşak ve bunu benimle paylaşmasının onun için büyük bir olay olduğunu anlıyorum. Bu onun adada yiyeceği son yemeklerden biri. Biri burnumun dibine pizza koysa bu kadar cömert olacağımı hayal bile edemiyorum. Koluna dokunuyorum. "Teşekkür ederim. Bunlar Lauren adadayken yediklerinden mi?" Başını salladığında bir tanesine dokunup inceliyorum. Hindistan cevizinden daha küçük, sert ve kahverengi, tenis topu büyüklüğünde, belki daha büyük, kabuğu sade, mütevazî bir kahverengi. Kümede altı tane var ve dal uzun süre sahilde kaldıktan sonra solmuş ve acınası görünüyor. Dalı ona geri veriyorum. "Bana bir tanesini nasıl açacağımı gösterir misin?"

U'dron başını sallıyor ve bir tane alıyor. Bir çeşit bıçağa ihtiyacımız olup olmadığını sormadan, bir tane kapıyor ve alına vuruyor.

Zıplıyorum, ürkek bir ciyaklama çıkarıyorum. "Ne oluyor lan!?"

Elini indirerek bana göz kırptıyor ve elini kafasına vurmadığını, boynuzlarından birinin dibine vurduğunu fark ediyorum. U'dron cevizi bana uzatıyor ve sanki düzgünce ikiye bölünmüş gibi görünüyor, içi soluk sarı ve ortasında koyu kahverengi bir "yumurta" var, bir tür avokado gibi.

Kıkırdıyorum, kolunu tokatlıyorum. "Ödümü kopardın."

U'dron'un gülümsemesi yavaş yavaş yüzüne yayılıyor. "Pak'ın yaşındayken bana yer fıstığı açmayı böyle öğretmişlerdi." Sanki bir sırrını paylaşıyormuş gibi bana yaklaşıyor. "Gerçi daha önce birkaç kez kafama vurmuşluğum var."

Gülüyorum, bana uzattığı yarısını alıp parmak ucuyla dokunuyorum. "Bunu beklemiyordum ama oldukça sert bir kafan var."

Homurdanıyor, sesi eğleniyor ve sonra bana kabuğu dikkatlice kömürlerin içine nasıl sokacağımı gösteriyor. Fındıkların pişmesini izliyoruz, Lauren'ın bana fıstık ezmesi gibi olduğunu söylediği ortasından yağ damlıyor. Fıstık ezmesini düşünmek bile ağzımı sulandırıyor ve öğleden sonra olduğunu ve hiçbir şey yemediğimizi fark ediyorum. Juth tarafından özenle bırakılmış bir su tulumu var ve bütün gün sırayla ondan su içtik. U'dron sessizce bana uzatıyor ve ben de

yudumluyorum, su boş midemde şırırdıyor.

mide.

Sanırım şimdi ona kiminle rezonansa girdiğini sormak için iyi bir zaman. Sadece bunu ortaya çıkarıp hayatıma devam etmek istiyorum. Su tasını geri veriyorum ve ona bakıyorum. "Yani..."

Deriyi geriye doğru yatırıp boşaltışını izliyorum, bir damlacık derisinden aşağı kayıyor ve çene kıllarının arasında kayboluyor. Dilini dışarı çıkarıyor, derinin dudağının sertleşmiş kenarını yalıyor ve o dil ucunun ve dilinden aşağıya doğru akan çıkıntıların görüntüsünden tamamen büyülendiğimi fark ediyorum.

U'dron bana bakıyor. "Yani...?" Diye soruyor.

"Bir... sal?" Sesim kısık, idare ediyorum. "Bu gece bir tane inşa edebilir miyiz?"

"Fantastik bir şey olmayacak ama evet, makul bir zanaat yapabiliriz." Kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Tabii burada Juth'un dönmesini bekleyerek daha fazla zaman geçirmek istemiyorsanız."

Evet deseydim, benimle kalır mıydı acaba? Ayak bileği hikayemle bizi bir kez oyaladım zaten. Birkaç gün daha ne fark eder? Bir yanım kaçınılmaz olanı ertelemek istiyor, çünkü onun başka biriyle yankı bulmasının beni öldüreceğini biliyorum. O her zaman benim... dostum oldu. Pek dost sayılmazdı. Bir arkadaştan daha fazlası, bir sevgiliden daha azı. En iyi arkadaşım, eğer buna bir etiket koymam gerekirse. Bu gezegendeki herkesten daha çok güvendiğim kişi.

Ve onu kaybediyorum. Muhtemelen Steph'tir. Ya da Sam. Belki Daisy. Flor?

Bridget? Fark eder mi ki? Nasıl olursa olsun perişan olacağım.

"R'ven?"

Adımı söylediğinde küçük bir ürpertiyle savaşıyorum. "Hmmm?"

"Bir ya da iki gün daha kalmak ister miydiniz? Juth ve Pak'ı beklemek için?" "Hayır, sanırım bu adil olmaz."

"Adil mi?" diye yankılanıyor.

"Nedenini biliyorsun." Yani, yeni arkadaşının onu özlemesini gerçekten önemsemesi gerektiğini ona söyleyen kişi olmak istemiyorum. "Pak ve Juth'un gerçekten geri dönmeyeceğini düşünüyorsan, o zaman devam edip diğerlerinin yanına dönmeliyiz."

Boş su tulumuyla oynayarak bir an düşünür. "Dışlanmış kabile hakkında bildiklerime göre, geri döneceklerini sanmıyorum, hayır. Bizi izleyeceklerinden eminim ama kampımıza geri dönmeyecekler." Omzumu dürtüyor ve koca bedeninin ne kadar sıcak olduğunu hatırlıyorum. Tunik ve kürk katmanları arasından bana çarpıyor ve vücuduma tüylerimi diken diken ediyor. Bu adam kocaman bir ısıtıcı gibi. "Bunlar hazır. Eğer onları çıkarabilirsen, su tulumumuz için eritecek daha fazla kar getireceğim."

U'dron kampın uzak ucuna doğru ilerlerken ben de bir çift dal parçasını maşa gibi kullanarak yer fıstıklarını ateşten alıyorum. Ayakları buzun üzerinde kayıyor, bu da beni biraz kıkırdatıyor. İri ve kaslı olmasına rağmen buzda nasıl yürüneceği hakkında hiçbir fikri yok. Onun için tamamen yabancı olduğunu bile bile kayarak ilerlediğini görmek büyüleyici. Buzun en kalın olduğu yere gidiyor ve deriyi doldurmaya başlıyor, ben de dikkatimi bekleyen yer fıstığına veriyorum. Karnavaldaki kavrulmuş fındıklar gibi harika kokuyorlar ve midem öfkeyle gurulduyor. Bir parmağımı gizlice kremsi bir soğanın yüzeyinde gezdiriyorum ve karşı koyamayarak tadına bakıyorum.

Tadı mutluluk verici - sıcak fıstık ezmesi ve fındık birbirine karışmış ve boğazımdan kaçan inlemeye engel olamıyorum. Kısa bir mesafe ötede U'dron'un buzlu zeminde neredeyse dengesini kaybederek deriyle uğraştığını görüyorum. Doğruldu ve bana, parmak ucumdaki yağları emdiğim yere baktı ve yemin ederim...

Eğer adamın başka biriyle daha önce tanıştığından emin olmasaydım, donumu yakmaya çalıştığını söylerdim.

Aldatıldığı için ona lanet olsun. Kim olduğumu bilseydi benimle birlikte olmak istemezdi... ama yine de.

Lanet olsun.

O dönerken parmağımı emmeye devam ediyorum. Belki de içimdeki şeytan bana bunu yaptırıyor ama bana nasıl baktığını fark ettim. Belki de sahip olamadığı şey için pişmanlık duymasını istiyorum. Belki de kötü bir insanım, çünkü onun alındığını biliyorum ve yine de onu istiyorum ve bu benim hakkımda ne söylüyor? İyi bir şey değil.

Ona dokunmayacağım ama belki de biraz acı çekmesini istiyorum. Bu yüzden parmağımın ucunu yalıyorum ve ona fazla neşeli bir gülümseme sunuyorum. "Tadına bakmadan duramadım."

"Sorun değil," diyor bana, sesi biraz kısık. Yanımda yere çöktüğünü ve hemen battaniyeyi kucağının üzerine çekerek ereksiyonunu gizlediğini fark ediyorum. "Karnını doyur."

Birini ona ikram edip diğerini alıyorum, o da karların erimesi için deriyi ateşin yanına koyuyor. Benimkini çabucak, dağınık bir aceleyle yiyorum. Yağlar her yere bulaşıyor ve bittiğinde (çok hızlı bir şekilde) parmaklarımı yalayıp iç çekiyorum. U'dron hemen bir tane daha boynuzuna vurup onu da parçalıyor ve ateşin üzerine koyuyor.

"Onları saklayalım mı?" Tüm yiyeceğimizi yakacağımızdan endişelenerek soruyorum.

Bana bakarak başını sallıyor. "Onları başkasıyla paylaşmaktansa seninle paylaşmayı tercih ederim."

Sözleri beni daha önce olduğu gibi aynı sıcak özlemle dolduruyor ve bir an için en iyi arkadaşımınla yıldızların altında oturup yıldız resimlerini görmekte ne kadar kötü olduğumuza gülüyorum. Bir dakikalığına bile olsa benim olamayacak olması çok adaletsiz. Korkudan gözlerim doluyor ve daha önce yaptığım gibi başımı onun koluna yaslıyorum. "Sadece kim olduğunu söyle? Yemin ederim zorlamayacağım. Sadece... bilmek istiyorum."

"Neyi biliyorsun?"

Gözyaşlarıma rağmen köpüklü bir kahkaha attım. "Oh, hadi ama." "Ben ciddiym, R'ven. Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Oturduğum yerden kalkıp bakışlarını karşılıyorum. "Kiminle rezonansa girdin? Steph miydi? Bahse girerim Steph'ti." Nazık, zeki ve güzel bir gülümsemesi var. "Sadece seni kaptığında büyük bir gol attığı için kimi fena halde kıskanacağımı bilmem gerekiyor."

U'dron bana göz kırpmıyor. Sertçe yutkunuyor, kalın boynu çalışıyor. "R'ven, ben kimseyle rezonansa girmedim."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, ağzım açık. "Ama birlikte olamayacağımızı söyledin. Başka ne sebebi olabilir ki?"

Yüzü kızarıyor ve kulağını ovuşturarak başka tarafa bakıyor. "Bu... özel bir mesele."

Aniden sinirlenerek koluna bir tokat attım. "Bana söyleyecek misin? Senden ne kadar hoşlandığımı tüm dünyaya haykırdım. Son yirmi dört saattir kıskançlık içinde kıvranıyorum çünkü senin başka biriyle birlikte olduğunu sanıyordum. En azından bana neler olup bittiğini anlatabilirsin, öyle değil mi?" Ellerimi açtım. "Bütün kirli çamaşırlarımı kuruması için dışarı asıyorum, değil mi?"

U'dron perişan görünüyor. Bir eliyle çenesini ovuşturuyor ve sonra derin bir iç çekiyor. "Benim... bir sırrım var."

İçim çalkalanıyor. Kahretsin.

Sıcak bir an için benim de bir sırrım olduğunu unuttum. Kötü bir sır. Paylaşırsam benden nefret etmesine neden olacak bir sır. "Belki... belki sen bana seninkini anlattırsın, ben de sana benimkini anlatırım? Bunu kendimize saklayabiliriz."

Şimdi şaşırılmış görünen o. "Bir sırrın mı var?"

Tırnağımı çiğniyorum, tartışıyorum. "Ben... geçmişimle ilgili birkaç şey uydurmuş olabilirim."

Tekrar sertçe yutkunuyor, adem elması çalışıyor. "Bu benim de sorunum."

"O zaman benimle paylaşır mısın?" Serçe parmağımı uzatıyorum. "Kimseye söylemeyeceğimize söz verebiliriz." Bu geceden sonra benden nefret etmezse, sırrı her ne olursa olsun sonsuza dek saklamaya hazırım.

U'dron serçe parmağıma dokunuyor, belli ki onunla ne yapacağından emin değil. "Sırrımı öğrendiğinde bana artık saygı duymayacağından ya da arzuyla bakmayacağından endişeleniyorum." Kulağını ovuşturuyor, kuyruğu tedirgin ve kuma sürtünüyor.

"Evet, bu ikimiz için de geçerli." Ne de olsa dünyanın en masum sırlarına sahip değilim. Ona söylersem ve o da diğerleriyle paylaşırsa, başım büyük belaya girer. "Paylaşmak istemezsen anlarım."

"Sana söylemek istiyorum." Ağzı alaycı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Ve aynı zamanda, istemiyorum." Anlayabiliyorum. "Önce benim gitmemi ister misin?"

"Önce sen gitmek ister misin?"

"Hayır." Bir kahkaha attım. "Hiç gitmek istemiyorum. Belki de önce kimin döküleceğini belirlemek için kağıt-kaya-makas oynamalıyız."

"Bu takas başına ödemeyi bilmiyorum," diye itiraf ediyor. "Nedir bu?"

Kıkırdıyorum. "Bu bir el oyunu, sana daha önce gösterdiğim gibi ve aptalca tartışmaları çözmek için kullanılıyor." Avucuma yumruğumla vuruyorum ve sonra elimi düzleştirerek ona "kâğıdı" gösteriyorum. Elini hemen "kâğıdımın" üzerine koyduğunda gülüyorum. "Bu sadece aptalca bir şey ve oyalama taktiği. Eğer gerçekten ilk benim başlamamı istiyorsan, yaparım."

Her nedense, U'dron'un seğirmesine ve terlemesine neden olan bir sırrı olduğunu bilmek beni biraz daha iyi hissettiriyor. Aptalca ama sanki en iyi arkadaşımı geri kazanmışım gibi hissediyorum. Sanki tekrar aynı sayfadaymışız gibi. Kendimi ona yakın hissediyorum ve göğsümdeki endişenin bir kısmı hafifliyor. Ne de olsa benden sonra geldi... ve başka biriyle yankılanmadı.

Ben de onun elini kendi elime aldım. "Sanırım önce ben gideceğim ama sana söyleyeceklerimi başka bir canlıya söylemeyeceğine söz vermelisin."

Bana bakışı son derece ciddi, parmakları sıcak ve nasırlı. "Sırlarını saklayacağım, R'ven. Buna söz veriyorum."

Dudaklarımı yalıyorum, aniden gerginleşiyorum. Midemdeki sıcak fıstık ezmesi çalkalanıyor ve safra boğazımın arkasına doğru süzülüyor. Kendimi korkuttuğumun farkındayım ama elimde değil. Sırrım ortaya çıktığı için kabileden atılırsam, benim için nasıl bir hayat olur? Zavallı Juth ve Pak gibi yaprak giyip çöp mü karıştıracağım? Derin bir nefes alıyorum ve hemen geri çekilmek istiyorum. Bunu yapamam. Yapamam. "BEN... BEN... BEN..."

"Önce ben gideceğim," diyor U'dron bana nazikçe. "Sonra sen kendininkini paylaşmak isteyip istemediğine karar verebilirsin."

Çok nazik ve anlayışlı davrandığı için aptal gözlerime yaşlar doluyor. "Bu konuşmayı yapmak zorunda olmamızdan nefret ediyorum. Bu berbat bir şey."

"İnanın bana, şimdiye kadar olduğu gibi devam etmekten başka bir şey istemem." U'dron iç çeker. "Ama neden böyle davrandığımı anlamanız gerekiyor. Çünkü..." Derin bir nefes alıyor ve başını öne eğiyor. "Ben gerçek bir avcı değilim."

I O konuştukça geriliyor, bombanın patlamasını bekliyordum ve o söylediğinde... Anladığımdan tam olarak emin değilim. İri vücudunu, geniş omuzlarını, kalın boynunu inceliyorum. Ada klanlarından herhangi biri kadar büyük, güçlü ve yetenekli. İşte bu yüzden

Benimle mi? "Özür dilerim, gerçek bir avcı olmadığınızı mı söylediniz?"

U'dron başını sallıyor, burun delikleri duyguyla alevleniyor. Belli ki mutsuz, bu yüzden bu onun için büyük bir anlam ifade ediyor olmalı ve ben bunu anlamıyorum. Elini cesaretlendirici bir şekilde ovuyorum. "Bununla ne demek istediğini bana açıklayabilir misin? Nasıl oluyor da gerçek bir avcı olamıyorsun?" Şaşkın şaşkın baktığında parmaklarını sıkıyorum. "İstemiyorsan açıklamak zorunda değilsin. Ben sadece durumu anlamaya çalışıyorum."

Birbirine kenetlenmiş ellerimize bakıyor ve parmaklarımla oynuyor. Parmak uçlarının hafif nasırlı, avuç içlerinin pürüzlü olduğunu fark etmeden edemiyorum ve bu, cildinin geri kalanının yumuşak, süet benzeri hissiyle garip bir tezat oluşturuyor. Bu onun çok çalışkan olduğunu gösteriyor ve ben bunu son derece seksi buluyorum. Parmak uçlarını parmak eklemelerime sürttüğünde, onu tutup öpmek için kendimi zor tutuyorum. "Sen... Gölge Kedi klanının nasıl sadece dört kişi olduğunun hikâyesini bilmiyor musun?" Sözleri tereddütlü.

"Adanızdaki yanardağın patladığını ve birçok insanın öldüğünü biliyorum, ama tüm bildiğim bu." Başparmağına dokunuyorum, sanki benmişim gibi onu okşuyorum, çünkü rahatlatılmaya ihtiyacı var gibi görünüyor. "İstemiyorsan bu konuda konuşmak zorunda değiliz."

"Bu da hikâyenin bir parçası," diyor U'dron, sözleri yavaş ve düşünceli. "Mağaramızın yok edilmesinden sağ kurtulmamızın nedeni I'rec, O'jek, A'tam ve benim kanıtlama alanında olmamızdı. Diğerleriyle birlikte yok olmamamızın tek nedeni buydu."

"Kanıtlama alanı mı?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Mevsimlerin her tam dönüşünde, her klan reşit olmaya hazır olan gençlerini gönderir. Adanın merkezinde, yırtıcıların en bol olduğu yerde buluşur ve Mızrakların Bekçisi'ni selamlarlar. Bekçi, yolculuğa çıkarken yanımızda silah ya da ek eşya getirmediğimizden emin olduktan sonra bizi gerçek birer avcı olmaya gönderir. Kendi silahlarımızı ve tuzaklarımızı yaratmalı, bir gök pençesini kendi başımıza indirmeli ve sonra da onu öldürdüğümüze dair bir tür kanıt getirmeliyiz. Bekçi bu sefer kuyruk ucunu istedi, biz de avlanmak için yola çıktık. Bu sefer gitmeye çok hevesliydim çünkü son iki kanıtlamayı kaçırmıştım. Birinde ayak bileğimi incittiğim için, ikincisinde ise ayrılacağımız gün annem doğum yapacağı ve zor günler geçireceği için kalmak zorunda kalmıştım. Kalmak zorunda kaldım." Sesi kesiliyor ve ellerimize bakıyor.

"Elbette kalmalıydın," diyorum ona yatıştırıcı bir şekilde. Annesini sevdiği çok açık ve bu kararın onu bir süredir yıprattığı da benim için çok açık. "Annen tehlikede olsaydı, onun yanından hiçbir şey için ayrılmazdın. Kimse bırakmazdı."

"Ama bu, kanıtlamayı bir başka mevsim dönüşüne ertelemem gerektiği anlamına geliyordu." İri omuzlarını silkiyor ve elimin arkasındaki mavi damarı izlemeye başlıyor, tüylerim diken diken oluyor. "O zaman kanıtlamaya gönderilen diğerlerinden daha büyüktüm ve bu konuda benimle dalga geçtiler. Bütün erkekler böyle şeyler yapar." Ağzının bir tarafı neredeyse gülümseyerek kıvrılıyor.

Onun adına diğerk herkesi yumruklamak istiyorum, sadece sik kafalı ergen çocuklar oldukları için.

"Ve sonra bunun bir önemi kalmadı, çünkü kanıtlama başladı. Elbette ben de diğerkleri kadar güçlü ve yetenekliydim. Ama en büyükleri ben olduğum için en son benim gitmeme karar verdik. Birbirimize yardım edecektik.

ve sonra zafer kazanmış olarak Mızrağın Bekçisi'ne döneceğim." Omuz silkiyor, damarlarını tekrar tekrar izliyor. "Büyük Tüten Dağ ilk ölümünü gerçekleştirdiğinde ben de avımı yakalamak üzereydim. Tüm ada sarsıldı ve ağaçlar yere devrildi. Her yer duman oldu ve tüm gök pençeleri uçup gitti." Başını iki yana sallıyor. "Avımı asla alamadım ve asla gerçek bir avcı olmadım. Mızrakların Bekçisi'ni aramak için kanıtlama alanına döndük ama o ölmüştü. Evimiz olan mağaraya döndük ve bulduk ki..." Başını sallıyor. "Hiçbir şey."

"Ah, U'dron," diyorum usulca. "Ne korkunç bir şey oldu." Boştaki elimi dizine koyup onu rahatlatmaya çalışıyorum. "Bu korkunç bir şey ve bunu yaşamak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Kanıtlamayı hiç tamamlamadım," diyor yine başını sallayarak. "Halkımın gözünde ben bir yetişkin değilim. Bir eş alamam, çünkü yetişkin değilim." Bana acınası bir bakış attı. "Şimdi neden sana sahip olamayacağımı anlıyor musun? Benim olmanı ne kadar çok istesem de mi?"

Elimi dizinde bırakıyorum, çünkü ona dokunmaya devam etmek istiyorum. "Bunlar eski kurallar," diyorum. "O dünya artık yok, değil mi? Şu anda avlanıyorsun. Sahildeki herkes kadar büyük ve güçlüsün, hatta daha da güçlüsün. Neden bir eşin olamayacağını düşündüğünü anlamıyorum."

"Klanım benim ne olduğumu biliyor," diye belirtiyor U'dron. "Bunu onaylamazlardı... ve sahip olduğum tek şey onlar."

Kalbim onun için kırılıyor. Ergenliğe giriş töreni korkunç bir trajediyle kesintiye uğradı ve şimdi hayatının geri kalanında bunun bedelini ödemek zorundaymış gibi mi hissediyor? Bu çok kötü. Omuzlarının çöküşünden ve kuyruğunun kederli hareketinden bile bunun ona ağır geldiğini anlayabiliyorum. Nedense değersizmiş gibi davranıyor. Sanki "gerçek" bir yetişkin olmadığı için ondan kaçacakmışım gibi.

Lütfen. "Bunların hiçbirisi umurumda değil, U'dron. Benim gözümde sen de o sahildeki herkes kadar erkeksin. Hatta daha da fazlası." Eğilip yanağına dokunuyorum ve oradaki tüylerin üzerinden geçiyorum. "Ne de olsa beni bulan tek kişi sensin. Benim için Juth'la savaştın. Bir sürü deniz yarattığı sana saldırırken beni sudan çıkardın. Ve şu anda buradasın, istemediğin bir şeyi itiraf ediyorsun, çünkü cesursun."

Elimi tutuyor ve göğsüne, tam kalbinin üzerine bastırıyor. "Keşke şu anda seninle rezonansa girebilseydim, R'ven. Eğer rezonansa girseydim, kimse bizi birlikte olmaktan alıkoyamazdı."

"Keşke ben de öyle olsaydım." Ne kadar kötü bir insan olursam olayım, U'dron'a rezonansa giriyor olsaydım kimse beni kovamazdı. Bana yapışıp kalırlardı. "Ama sırlar söz konusu olduğunda, bu o kadar da korkunç değil, gerçekten. Yani, bunu ne kadar sinir bozucu bulduğunu anlayabiliyorum ama bu sana bakış açımı değiştirmiyor." Başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Seni bir saat önceki kadar seksi ve güçlü buluyorum. Sen hâlâ gelip beni kurtaran adamsın ve bundan da öte, sen benim arkadaşım, müzik partnerim ve yıldız izleme partnerimsin. Bunların hiçbirisi en ufak bir şekilde değişmedi."

"Ama şimdi sana neden dokunamadığımı anladın mı?" Yüzündeki ifade tam bir ıstıraptı.

Ona hayır, anlamıyorum demek istiyorum. Bana göre bu, ona karşı uygulanan saçma bir gelenek. Geldiklerinden beri yaptıklarıyla ve davranışlarıyla kendini defalarca kanıtladı. Uzun, yorucu saatler boyunca balık tutuyor. Av üstüne ava çıkıyor. Eğer bir gönüllüye ihtiyaç duyulursa, U'dron yardım etmek için oradadır. Ben sadece yardım etmeye çok meraklı olduğunu düşünüyordum, ama şimdi bunun büyük bir kısmının aşırı telafi olduğundan, eksik olduğunu düşündüğü şeyleri telafi ettiğinden şüpheleniyorum. Nasıl olduğunu bilirim. Geldiğimden beri süper dostluk modunda değil miydim, olmadığım biri gibi davranmaya çalışmıyor muydum? "Benim ve senin insanların bunu

onaylamayabileceğini anlıyorum ama... belki de bilmeleri gerekmiyordur?"

U'dron bana tatlı bir gülümseme veriyor. "Ama bilmelerini isterdim. Kürklerimi giyen böylesine harika bir dişiyle ne kadar gurur duyduğumu görmelerini isterdim."

Kalbim sıkışıyor, çünkü ben harika değilim ve şimdi o sırrını paylaştığına göre, paylaşma zamanı geldi

Benim.

R'ven sıkıntılı görünüyor. "Sırrını benimle paylaştığın için minnettarım. Tam olarak anlamasam da saygı duyuyorum." Derin bir nefes alıyor ve bana sahte bir gülümseme sunuyor. "Benimki daha kötü."

Daha kötüsü var mı? Ona klanımın yok edilmesinden bu yana her gün yaşadığım utancı, rezonans devreye girmedikçe asla bir eşe sahip olamayacağımı, gerçek yetişkinlik ve gençlik arasında sonsuza dek sıkışıp kalmaya mahkûm olduğumu anlattım. Kırılgan olduğu kadar güzel olan, memesini elime ve ağzıma bastıran, benimle çiftleşen ve beni hayal bile edemeyeceğim şekillerde baştan çıkaran önümdeki dişiye nasıl sahiplenemeyeceğimi.

Belki de en büyük zalimlik budur - R'ven bu kadar güzel ve istekli ve ben onu geri çevirmek zorundayım. Benim gibi bir erkeğin utancından daha iyisini hak ediyor.

"Ben..." Tereddüt ediyor ve sonra kendini korumak istercesine kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bir nefes daha veriyor. "Sadece söyleyip kurtulacağım. Ben iyi bir insan değilim, U'dron."

Bu...belirtmek için garip bir şey gibi görünüyor. "Bence sen hoş birisin."

Boğulurcasına attığı kahkahanın sesi neredeyse ağlayacakmış gibi çıkıyor. "Buraya geldiğimde kim olduğum konusunda yalan söyledim. Çiçek çocuk, dünyayı umursamayan iyi hippy bir insan olursam herkesin beni daha çok seveceğini düşündüm. Aylardır öyle biriymişim gibi davranıyorum. Ama ben öyle biri değilim."

Kaşlarımı çatmamaya çalışıyorum, çünkü benim hikâyemi dikkatle dinledi. "Peki sen kimsin?"

Dudaklarını yalıyor, bir an düşünüyor ve sonra iç geçiriyor. "Ben bir striptizciyim. Para için kıyafetlerimi çıkarıyorum."

I...

Bu kötü mü? Genellikle çok az kıyafet giyerim. "Mah-nee nedir?"

"Kahretsin. Doğru." Bir an düşünüyor ve sonra ekliyor: "Tamam, erkeklerin -yabancıların- önüne çıkıyorum ve onlar bana yiyecek ve ev gibi şeyler satın almak için kullanabileceğim jetonlar teklif ediyorlar." Başını öne eğiyor. "Eğer kıyafetlerimi çıkarırsam tabii."

"Giysilerinizin açık ya da kapalı olması neden umurlarında olsun ki?" Gerçekten kafam karıştı. "Senin rahatına mı odaklanmışlar?"

R'ven bana göz kırpmıyor. "Aman Tanrım. Hayır, U'dron..." dudağını ısırtıyor. "Kıyafetlerimi çıkarmamı istiyorlar, böylece çıplak bedenimi görerek kendilerine dokunabiliyorlar. Ben de onlar için dans ediyorum ve eğer bana fazladan para verirlerse, onları baştan çıkarmak için sadece onlara özel bir dans yapıyorum."

Şaşkına döndüm. R'ven'in memelerine, yumuşak tenine uzanan, sanki onlara aitmiş gibi onu mıcıklayan erkek gruplarını hayal etmeye çalışıyorum. "Ama bunu neden yaptın?"

Soruma sinirlenerek elini yeleinde gezdiriyor. "Çünkü iyi para veriyor. Annem beni on dört yaşındayken evden kovdu. Gençken birçok fast food işinde çalıştım ama faturaları ödemiordu. Ya uyuşturucu satmak gibi daha büyük bir şey yapacaktım ya da striptiz yapacaktım. Ve striptiz o kadar da kötü değil. Müziği ve dans etmeyi seviyorum. Sadece... müşterileri sevmiyordum." Omuz silkiyor. "Artık bir fahişe olduğumu düşünüyorsun, değil mi?"

Bu kelimenin ne olduğundan emin değilim, bana ne söylediğini nasıl anlayacağımı da

bilmiyorum. "Erkekler onları baştan çıkarman için sana para ödedi..." Yavaşça tekrarlıyorum. "Bu doğru mu?"

"Çok para," diye kabul ediyor.

"Ve bunu yaptınız çünkü... onları baştan çıkarmak mı istiyorsunuz?"

"Striptiz kulüplerindeki adamlar mı?" Yüzünü buruşturdu. "Hiç de değil. Bu sadece bir işti ve çok para kazandıran bir işti. Müşterilerle hiç çıkmadım. Çoğu pislikti."

Hâlâ anlamakta güçlük çekiyorum. "Kabileniz tüm bunların neresindeydi? Neden seni beslemediler ya da kalacak bir yer vermediler?"

"Size söyledim, annem beni çocukken evden kovdu. Sahip olduğum tek kabile oydu. Başka kimse beni beslemez ya da bana bakmazdı. Ben de hayatta kalmak için yapmam gerekeni yaptım."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Ve erkekler sana bakmak için çok şey teklif etmeye hazırdı, çünkü çok güzelsin."

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Dürüst olmak gerekirse neye benzediğimi pek umursadıklarını sanmıyorum. Önemli olan bir kadının yüzlerine bakıp göğüslerini göstermesi. Geldiğim yerde çok farklı bir dünya var. İnsanlar vücutlarını çok daha fazla saklıyorlar, bu yüzden biraz et gördüğünüzde bu size çok yaramazca geliyor. Ama daha önce iş olarak ne yaptığımı kimseye söylemedim çünkü bu pek çok insanın anlayabileceği bir şey değil. Para için kıyafetlerimi çıkardığımı duyuyorlar ve bir anda sürtük oluveriyorum. Bunu neden yaptığım ya da müşterilerimi becermediğim önemli değil, sadece yaptığım önemli. Para karşılığında erkekleri baştan çıkarmak için vücudumu kullandım." Omuz silkiyor. "Bu yüzden hiçbir şey söylemedim. Bu onurlu bir iş değil. Flor hemşireydi ve bazı kızlar da öğrenciydi. Sam geçimini sağlamak için kahve yapıyordu ve bu benim yaptığımdan çok daha saygın bir iş olarak görülüyordu. Bu yüzden yalan söyledim..." Koltuğunda kıpırdanıyor, bana bakarken kollarını memelerinin altında sıkıca kavuşturuyor. "Ne... düşünüyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Dediğin gibi, senin dünyanın farklı. Erkeklerin sizi kıyafetsiz görünce neden bu kadar heyecanlandıklarını anlamıyorum-"

R'ven kıkırdarak, "Çünkü gün içinde çok fazla meme görmediler," diyor. "Ya da yeni memelerin yeniliği idi."

"Ama diğer avcılar ayarttığın için senden hoşlanmadığımı soruyorsan..." Ona elimle işaret ediyorum. "Sen kendi kişiliğine sahipsin. Benim ne düşündüğüm neden önemli olsun ki?"

"Bazı erkekler bir kızın soyunmasının ayıp olduğunu düşünür." Gülümsemesi cesur ama gözlerindeki endişeyi görebiliyorum. "Vücuduyla yaptıkları yüzünden saygı görmeye layık olmadığını düşünüyorlar."

Bunu düşünerek homurdanıyorum. "Eğer sen benim rezonans eşim olsaydın ve seni ateşin yanında meme uçların I'rec'in suratında görseydim, bu belki de beni mutlu etmezdi... tabii bu seni mutlu etmediyse. O zaman durum değişir. Her şey bir dişiyle eşiyle olan ilişkisinde neyin mutlu ettiğine bağlı. Babam bazen eski bir sevgilisiyle kürklerini paylaşırdı. Annemin gözlerinde hiçbir zaman kıskançlık olmadı çünkü o onun eşiydi, ama bazen kendi eşi olmayan çocukluk arkadaşını özlüyordu. Çoğu kişi yankılandığında eşinin kürklerini bırakmaz, ancak herkes bundan rahatsız olmadığında bu o kadar da korkunç bir şey değildir."

Uzanıp elimi tutuyor. "Tanışmadan önce soyunduğum halde soyunduğum için bana kızan bir erkek arkadaşım vardı. Bırakmamı ve sadece onunla birlikte olmamı istiyordu. Ona bunun kendi sorunu olduğunu söyledim. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Bence istediğini yapmakta özgürsün ama bedenle yapmayı seçtiğin şeyi beğenmediyse seninle çiftleşmemeliydi." Ve şimdi ben onun geçmişindeki bilinmeyen bir erkeği kıskanıyorum çünkü onu kürklerine büründürmüş ve bir kenara atmış. Ne aptalım.

Elimi dudaklarına götürüyor ve parmak uçlarıma bir öpücük konduruyor. "Bunları beni daha iyi hissettirmek için mi söylüyorsun? Çünkü bunu oldukça iyi karşılıyorsun."

"Bunu kötü mü karşılamalıyım?" Elime değen dudakları beni büyölüyor. Bu çok... dikkat dağıtıcı.

"Bunun beni daha az insan yaptığını düşünmüyor musun?"

"Soyunup dans etmeyi sevdiğin için mi? Soyunup dans etmeyi seviyorum. Daha az mı düşünüyorsun

Ben mi?"

Kıkırdıyor, pençelerimden birini ısırıyor ve vücuduma sıcaklık yayıyor. "Birini baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır. Sen?"

R'ven'in gülümsemesi biraz daha kolay ve bir sonraki parmağımı ısırıyor, sonra da sırayı takip ediyor. "Tek istediğim cüzdanlarıydı. Ama... eğer istersen senin için dans ederim. Seni baştan çıkarma fikri hoşuma gidiyor."

Sikim canlanıyor, bir anda ağırlı bir şekilde sertleşiyor. "Bunu ben de isterim."

"Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, burada hiç kimse için dans etmedim. Eğer bir ilişkim olsaydı, bu farklı olurdu. Eğer sen ve ben birlikte olsaydık, sadece senin için dans ederdim."

"Ben... iyi miyim?" Ağzına fazla dikkat edemeyecek kadar büyülenmiş durumdayım. Dudakları - ve çıplak, baştan çıkarıcı dansından bahsetmesi- sikimi peştamalımın içinde taşa çevirdi. Elimi çekmeliyim ama bir sonraki parmağımı yalarken bakmaktan kendimi alamıyorum, pembe dili pürüzsüz ve ıslak bir şekilde tenime değiyor.

"Ben de bir süreliğine hapse girdim."

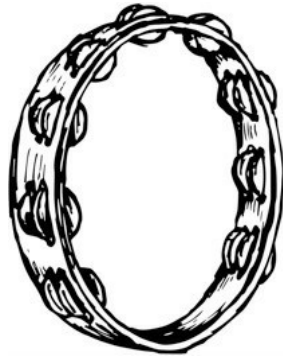
"Pekâlâ."

Gülümsemesi genişliyor ve kıkırdıyor. "Şu anda neden bahsettiğimi bile bilmiyorsun, değil mi?"

Yüzüm ısınıyor. "Düşünmüyorum. Elime böyle dokunduğunda hiçbir şey düşünemiyorum."

"Orası kötü bir yerdi. Yaramaz bir kız olduğum için oraya gönderildim." Elimi tuniğinin ön kısmına doğru götürüyor. "Ama sanırım bunu daha sonra konuşabiliriz... eğer başka bir şey yapmak istersen?"

Elimi yine memesine koyuyor, tıpkı dün gece yaptığı gibi. Kim olduğumu bilmesine rağmen beni hâlâ istiyor.

O Beklediğimden biraz daha iyi gitti. U'dron'un ona söylediklerimi tam olarak anladığından emin değilim ama benden nefret etmiyor. Ne kadar kötü olduğumun ince noktalarını daha sonra anlatmaya çalışabilirim ama şimdilik,

Sadece büyük bir rahatlama hissediyorum. Striptiz yapmanın kirli ve yanlış olduğunu ya da bunu yaptığım için büyük bir sürtük olduğumu düşünmüyor. Bir striptizciyle birlikte olma düşüncesine bayılan o kadar çok erkekle çıktım ki... ta ki işe gitmek zorunda kalana kadar. Sonra, bunu sorun ettiler. Ama nedense, U'dron bunu yapar mıydı bilmiyorum. Kabul ediyorum, sahilde deniz kabukları için kıcıımı sallamak istemiyorum, ama istesem bile, içimden bir ses ben bu işe girdiğim sürece U'dron'un da gireceğini söylüyor.

Bu da kalbimi sımsıcak duygularla dolduruyor.

Elini tekrar göğsüme koyduğumda geri çekilmiyor. Belki çok ileri gidiyorum ama bir erkeğe ondan hoşlandığını göstermenin en iyi yolunun ona bunu gerçekten göstermek olduğunu biliyorum. Ve U'dron'un ona karşı her türlü duyguyu beslediğimi anlamasını ve arkadaşlığımızın sadece yıldız izleme arkadaşı olmanın ötesine geçmesini istiyorum.

U'dron'un bakışları avuçladığı göğsümle yüzüm arasında gidip geliyor, sanki önce nereye bakacağına karar verememiş gibi. Öne doğru eğilip aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Seni öpebilir miyim? Yoksa daha fazla konuşmamız mı gerekiyor?"

"Epeyce konuşmuşuz gibi hissediyorum," diyor U'dron, sesi kısık. Kasıtlı olarak yaklaştığımda yüzümü inceliyor. "Kim olduğumun seni rahatsız etmeyeceğinden emin misin?"

Gülüyorum, çünkü bu kadar küçük bir şeyi ona karşı kullanmam bana çok saçma geliyor. "Benim sabıka kaydım seninkinden çok daha kötü, seni temin ederim." Tabii ki bu beni yeniden kararsız hissettiriyor ve tereddüt ediyorum. "Sen... Muhtemelen sana hapishanenin ne olduğunu açıklamalıyım. Ben de dışlanmış biriydim çünkü halkım artık beni istemiyordu." Bunu söylemenin daha basit bir yolu var ama öpüşme partisi yapmadan önce anlamasını istiyorum. Sabahın erken saatlerinde pişmanlık duymasını isteyeceğim son şey bu. "Bir bakıma Juth gibiydim. Ve sen dışlanmışların insan olmadığını söylemiştin-"

"Siz de bana öyle olduklarını ve onlara karşı adil olmamız gerektiğini hatırlattınız, çünkü daha önce içinde bulunduğumuz dünya artık şu anda içinde bulunduğumuz dünya değil. Bu doğru mu?" Bana gülümsüyor, yüz ifadesi hem alaycı hem de bilgili.

Beni yakaladı. "Sadece emin olmanı istiyorum. Seks yaptıktan sonra iğrenç olduğuma falan karar vermemen benim için önemli." Çünkü bu beni gerçekten öldürür ve burası küçük bir plaj. Saklanacak hiçbir yer olmazdı ve her gün ona bakmak zorunda kalırdım. Bu biraz Bridget ve A'tam'ın rahatsız edici durumu gibi olurdu ama A'tam Bridget'in iğrenç olduğunu düşünmüyor... sadece onunla hiçbir şey yapmak istemiyor.

U'dron'un büyük elleri sırtımın alt kısmına yerleşiyor. "Seni rahatsız edecekse hiçbir şey yapmak zorunda değiliz," diye mırıldanıyor ve onun kollarında kendimi çok narin hissediyorum. Dizlerim kumların üzerinde, ama önüm onunkine dayanmış durumda ve kendimi bir oyuncak bebek gibi hissediyorum, kırılgan, kırılabilir ve çok narin. Bu benim için yeni bir duygu ve kendimi erkeğine karşı küçük hissetmekten hoşlanan kızlardan biri olarak hiç düşünmemiştim... ama şimdi öyle

hissediyorum.

Şimdiden, U'dron beni diğer erkekler için mahvediyor ve henüz iyi bir öpüşme seansımız bile olmadı.

"Benim hakkımda bir şey bilmelisin," diye fısıldıyorum ona. "Çok fazla sınıırım yok. Bir tane bile

çok şey beni rahatsız ediyor. Annem bir hippi-topluluk tipiydi - bu doğru- ve ben çok fazla çıplak insan, özgür aşk... ve uyuşturucu kullanımı görerek büyüdüm. Beni şok eden pek bir şey yok. Bana boşalmak için kışında bir yengece ihtiyacın olduğunu söyleseydiniz, muhtemelen bunu kabul ederdim."

Kafası karışmış görünüyor. "Neden kışında bir yengece ihtiyacım olsun ki?"

Lanet olsun, ama bu uzaylılar bakir olduklarında çok tatlı oluyorlar. "Prostatının çimdiklenmesini istersen diye mi?"

"Benim neyim?"

"Boş ver. Sana başka bir zaman gösteririm. Şimdilik sadece öpüşebilir miyiz?" Eğildim ve çok da ince olmayan bir imayla burnumu onunkine sürttüm.

U'dron öne doğru eğiliyor ve karşılık olarak dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Buna gülümsüyorum, gözlerimi kapatıyorum ve onu tekrar öpüyorum. Ve tekrar. Bu bir dizi küçük, dostça öpücük, dudaklar buluşuyor ve hafifçe keşfediliyor. Ağzının benimkine karşı verdiği hissi, sert, sıcak ve kuru oluşunu ve etrafındaki sakallarının yumuşaklığını seviyorum. Sakalları kaba ya da pürüzlü değil, ipeksi bir yumuşaklıkta, bu da beni büyülüyor. Alt dudağını ısııyorum, karşılık olarak çıkardığı iniltiyi seviyorum.

Dudakları benimkilerin altında hareket ediyor. "Sana dokunabilir miyim?"

Zevkle gülümsüyorum, çünkü en son ne zaman biri gerçekten bunu sormuştu? "Bana dokunursan çok sevinirim," diye mırıldanıyorum, üst dudağını ısırarak. "Nereme istersen dokun."

U'dron'un ağzı bir kez daha benimkine doğru hareket ediyor ama bu sefer benim öpücüklerimi taklit ederek dudağımı hafifçe ısırıyor ve bu tüm vücuduma lezzetli bir karıncalanma gönderiyor. Elleri sırtımda aşağı yukarı geziniyor, ödünç aldığı tuniği tenimin üzerinde kaydırıyor ve ben onun tuniğin altına uzanıp bana gerçekten dokunmasını istiyorum. Yine de hızı onun belirlemesine izin veriyorum; çok açgözlü görünmek istemiyorum. Elleri kışıma doğru kaydığında, ona doğru geri itiyorum, öpücüğü derinleştiriyorum ve bir miktar dil ekliyorum.

İnliyor, nefesi kesiliyor. "Az önce beni yaladın mı?" "Evet.

Hoşuna gitti mi?" Onu incelemek için geri çekiliyorum.

Bana şaşkın bir ifade veriyor, odağı ağzımda." Bu... Oyunlardaki öpücükler gibi değil."

Oyunlar mı? Sonra Tia'nın şişe çevirme gibi öpüşme oyunlarını hatırladım. Bir kez katılmıştım ama sonra geri çekildim çünkü kimseye yanlış bir izlenim vermek istemedim. O oyunlardaki öpücükler tatlı, masum küçük şaplaklar... U'dron'a yapmak istediklerimle alakası yok. Bana seksi hatırlatan derin, ayak parmaklarını kıvıran, bademciklere kadar uzanan bir öpücüğü severim. Ağzımın fethedilmesini ve işgal edilmesini seviyorum. Nerede olduğumu unutturacak kadar sert ve derin öpülmeyi severim. "Bu öpücüklere bağlı kalmamızı mı tercih ederdin?"

"Yeni şeyler denemeyi seviyorum," diyor hızla, beni tekrar kendine çekerek. "Sadece bunu yapabileceğimizi bilmiyordum."

Beni öptüğünde gülümsüyorum, dilini ayırdığım dudaklarıma değdiriyor. "İstediklerimiz... her şeyi... yapabiliriz," diyorum ona dilinin alaycı hareketleri arasında. Dili dudaklarıma değdiğinde onu yakalayıp ucunu emiyorum ve elleri kışımda sıkışıyor. Derin derin inliyor ve sonra dudakları sıkıca dudaklarıma yapıyor, dili ağzıma giriyor ve hiç istemediğim kadar derin ve sert öpüşüyoruz. İncelikte eksikliğini büyük bir coşkuyla telafi ediyor ve çıkıntılarla kaplı dilinin benimkine doğru süzüldüğünü hissetmek, asla bıkmayacağımdan emin olduğum yeni bir his. Sırtımı tekrar tekrar sıkıca devasa eller gibi bu da inanılmaz hissettiriyor. Kumların üzerinde kayıyorum, açılmış kalçalarının arasında diz çökmek yerine ona sarılmak istiyorum.

"R'ven," diye homurdanıyor, hava almak için başını kaldırıyor. Kışımı tekrar yoğuruyor ve

tuniğim yavaşça yukarı kalkıyor.

Ağzını yalayarak beni tekrar öpmesi için onu cesaretlendiriyorum, ellerimi ön tarafa doğru kaydırırken bile

göğsünü. Onu her yerinden tutmak istiyorum-tanrım, *her yerinden-* çünkü o çok büyük ve nefis. *Yavaş*, kendime hatırlatıyorum. *Yavaş ol. Bütün gece senin.*

Buna daha fazla dayanamayacağımı düşündüğümde, U'dron'un iri, sıcak elleri tuniğin altından geçip kıcımı kavıyor ve ben de cesaretle inliyorum. Ağzı benimkinin üzerine eğiliyor, dilini benimkinin üzerinde gezdirerek bana sahip oluyor ve parmakları kıcımın yarığına doğru kayarken ihtiyaçtan nefesim kesiliyor. *Evet*, sessizce düşünüyorum. *Oh evet. Bana tam da her zaman istediğim gibi dokunuyor.*

Elleri kalçalarıma doğru kayıyor... ve sonra kıcımı çimdikliyor. Sertçe.

"Ow!" Şaşırarak ondan uzaklaştım. Bu birdenbire ortaya çıktı. Yani, biraz acıya razıyım ama önce bir kızı uyar. "U'dron-"

Sıkışma tekrar oluyor, daha keskin ve ardından bir tane daha. Bacaklarımın altındaki kum kayıyor ve U'dron'un da en az benim kadar şaşkın baktığını fark ediyorum. Elimini kıcıma sürüyorum ama orada olmaması gereken bir şeyle karşılaşıyorum.

Bir kıskaç.

W Bir ıgık atarak ayağa fırladım. O Őey kıcımdan dūőuyor ve önümdeki kuma yuvarlanıyor. Korku filmlerinden fırlamıő gibi görünüyor; küçük bir kedi büyüklüğünde, tırtıl gibi kalın tüylerle kaplı, büyük, çirkin bir ıstakoz. Kısaaları esniyor ve sıçrarken

Uzakta, çok fazla bacak ve dikenli bir kuyruk görüyorum. Uzaktaki suya doğru yöneliyor ve o yöneldikçe kum daha fazla dalgalanıyor. Yakınlarda bir tane daha ortaya çıkıyor ve o da sahile doğru gitmeye başlıyor.

şok içinde U'dron'a bakıyorum. "Ne oluyor lan?"

Aşağıya bakıyor ve ben de baktığımda tüm kumun hareket ettiğini görüyorum. Ayağa fırlıyor ve biri kuyruğunu sıkıştırıyor, diğeri de ayağını.

Her yerdeler.

U'dron yine de hızlı dūőünüyor; ben bir Őey söyleyemeden battaniyeyi kapıp beni omzuna atıyor ve ateőten hızla uzaklaőırken beni mağara adamı tarzında taşıyor. İtiraz etmiyorum, çünkü bu bana iyi bir fikir gibi geliyor. O korkunç yaratıkların yakınında olmak istemiyorum. "Kayalıklara gideceğiz," diyor U'dron, koőarken beni itip kakarak. "Orası daha güvenli olacak."

"őikayetimin yok," diye karşılık veriyorum, içten içe titreyerek. Kıcımin sıkıőtığı yer hâlâ acıyor ve uyumadığımızı seviniyorum. Uyandığımızda her tarafımız o Şeyler tarafından ısırılmış olur muydu? Ya da daha kötüőüne?

Bir an sonra U'dron tırmanmaya başlıyor ve dünya etrafımda dalgalanıyor. Beni dikkatlice yere bırakıyor ve sahildeki koyu koruyan kayalıkların dibindeki kayalardan birinin üzerinde olduğumuzu fark ediyorum. Bana bakarken rahat bir nefes alıyor ve sonra kürk battaniyeyi dikkatlice tekrar üzerime örtüyor. "Bu gece burada uyuyabiliriz."

"Benim için sorun değil." Kayanın üzerine oturuyorum ve kıpırdanarak rahat etmeye çalışıyorum. Ayaklarım üőüyor ve taşın soğukluğu sayesinde kıcım da üőüyor ama beni ısırın bir Şey yok. En azından bu da bir Şeydir. Tekrar ateşe bakıyorum... ve kusmak istiyorum.

Kumsal ıstakoz-tırtıl Őeyleriyle canlı gibi görünüyor. Tekrar tekrar kumun içinden sürünerek ay ışığının aydınlattığı kumsala çıkıyor ve suya doğru ilerliyorlar. Karınca sürüsü gibi, sadece daha büyük ve çok daha korkutucu. Ben izlerken, biri diğerini geçip yemeye başlıyor ve diğerleri de kendi paylarını yemek için düşen kardeşlerinin üzerine üőüşüyor.

"Tamam, bu çok korkunç," diye nefes alıyorum. U'dron'a bakıyorum. "Neler oluyor?"

"Yumurtadan ıkıyorlar." Bir an için elini başımın üstüne koyuyor, sonra yanımdaki kayaya inip oturuyor. "Bizim oralarda da benzer bir Őey vardı. iek mevsiminde, dolunay gecesi kumsala giderdik çünkü kumsal küçük, sert kabuklu yaratıklarla canlanır, yuvalarını geride bırakarak sulara doğru akardı. İyi yemekti onlar." Dūőünceli görünüyor. "Senin için birkaç tane almamı ister misin? A mısın?"

Telaőla ona baktım. "Tanrım, hayır! O Şeyleri yemek istemiyorum. Bir tanesi kıcımı imdikledi." Aslında sadece popom olduğü ve çok çok daha hassas olan yakın bir yer olmadığı için memnunum. Bu düşünce beni ürpertiyor.

Eğilip kıcıma bakmaya alıőıyor. "Acıyor mu? Senin için kontrol edeyim mi?"

Ona şüpheci bir bakış fırlatıyorum, ancak dudaklarında bir gülümsemenin oynadığını

görüyorum. "Biliyor musun, memlekette bir sakatlığın varsa, iyileşmesi için onu öpebileceğini söylerler."

"Böyle bir şeyi yapmaktan çok mutlu olurum," diye alay ediyor, dişleri ay ışığında parlarken

Gülümsüyor.

Homurdanıyorum. "Kusura bakma ama katil yengeç yığını keyfimi kaçırdı." Sanki evren bize karşı komplo kuruyor. Ne zaman öpüşecek olsak, boktan bir şey oluyor. Kuzgun gibi davranıyor olsaydım, bir yerlerde kötü bir karma biriktirdiğimizi söyledim. Huysuz bir şekilde U'dron'a battaniyenin bir köşesini uzatıyorum. "Üşüdün mü? Paylaşmak ister misin?"

"Benim daha iyi bir fikrim var." U'dron bir kolunu belime doluyor ve beni kucağına çekiyor. Bacak bacak üstüne atıyor ve beni bacaklarının beşiğine yerleştirerek göğsüne doğru kıvrılmama izin veriyor. Bununla birlikte battaniyeyi ikimizin üzerine, omuzlarının üzerine örtüyor ve etrafıma doluyor.

Bu bir sıcaklık kozası ve göğsüne sarılıyorum. "Haklısın. Bu daha iyi. Teşekkür ederim." "O kabuklu yaratıklara teşekkür etmeliyim," diye mırıldanıyor. "Bu şekilde bütün gece sana sarılabiliyorum.

uzun."

Kalbim sıkışıyor. Benim bunu hayal kırıklığı olarak görmem komik çünkü öpüşmeye devam edemeyeceğiz, oysa U'dron sarılabileceğimiz için çok heyecanlı. Belki de bakış açımı değiştirmeliyim. "Bu mükemmel bir nokta."

Göğsüne yaslanıyorum ve rahatlıyorum.

"*SEN STRIPTİZCİ MİSİN?*" Tia kulağıma çığlık atıyor.

Sahildeki ana ateşin yanında oturuyorum ve herkes akşam yemeği için toplanmış. Yemeğin tadını alamıyorum. Çok sıcak, bu yüzden kasemi tutuyor ve soğumasını bekliyorum. Şaşkınlıkla Tia'ya bakıyorum, o da diğerleriyle birlikte oturuyor -Bridget, Sam, Steph, Flor, Willa... herkes burada. "Ne?"

"Angie bana striptizci olduğunu söyledi," diye haykırıyor Tia.

Lauren ve Veronica ile fısıldaşan Angie'ye bakıyorum. Herkes bana bakıyor gibi görünüyor, yüzlerindeki ifade korku ve tiksinti karışımı. "Yani... bu sadece bir işti," diye kekeliyorum. "Para için yaptım, çünkü faturalarımı bu şekilde ödüyordum."

"Bu çok iğrenç!" Tia geri çekiliyor.

"Sadece soyunuyorum," diyorum ama tiksintilerinin içime işlediğini hissedebiliyorum. Gözlerimi kâseme dikiyorum. "Yalan söylediğim için özür dilerim."

"Özür dilemek yeterli değil," diyor yeni bir ses ve bu R'jaal. Yüzünde sert bir hoşnutsuzluk ifadesi var ve hemen arkasında U'dron var. Ellerinde kelepçeler var ve ben izlerken U'dron elimdeki yemek kâsesini alıp bileklerime kelepçe takıyor.

"Sen sürgün edildin," diyor U'dron. "Geri kalanımıza ait değilsin."

"U'dron, bekle," diye başlıyorum, sızlanarak. "Benden hoşlandığını sanıyordum."

"Bu senin ne kadar kötü olduğunu bilmeden önceydi. Hiç söylemedin." Uzaklaşıyor, giysileri bir hapisane üniformasına dönüşüyor. Beni sahile doğru götürürken, etrafımın artık buz gezegeni olmadığını fark ediyorum. Bir gardiyan eşliğinde bir kadın hapishanesindeyim. Bej rengi üniformamın göğsünde kimlik numaram, altında da şablonla yazılmış "STRIPPER" kelimesi var. Burada bile yabancılar -diğer mahkumlar- bana iğrenerek bakıyorlar.

U'dron beni hücreme götürürken, "Bu sadece bir işti," diye tekrar itiraz ediyorum. Tam olarak bıraktığım gibi, gri, gri bir odada dört ranza ve duvarı saran hüznü küçük bir tuvalet. Ranzaların

yanına yapıştırılmış birkaç yırtık dergi resmi var ve en üsttekinin üzerinde bir İncil var. O kadar tanıdık ki, yakındaki kafeteryanın kokusunu alabiliyorum ve sürekli çamaşır yıkamaktan giysilerime sinen hafif çamaşır suyu kokusunu

İşim gereği yerleri temizlemek zorundayım.

"Buraya geri dönmek istemiyorum," diye inliyorum, kelepçeli ellerimi uzatarak. "Ben cezamı çektim. Lütfen."

U'dron -hâlâ gardiyan üniforması içinde- bana çirkin bir bakış attı. "Ait olduğun tek yer burası. Şimdi... soyun."

Hapishane üniformama bakıyorum. "Ama giymem gerekeni giyiyorum."

"Kıyafet alamazsın. Hatırladın mı? Onları çıkarmayı çok seviyorsun. Şimdi... soyun." Ve uzanıp üstümü yırttı. Yakındaki kadınların gülüşmelerini duyabiliyorum. Gail'in kahkahası diğer mahkûmlarinkine karışıyor. Harlow'u, Liz'i, Nadine'i ve Penny'yi duyuyorum. U'dron tüm giysilerimi bedenimden ayırıp beni çıplak bırakırken herkes gülüyor.

"Bir şeyler söylemeliydin. Hepimize yalan söyledin." U'dron'un sesi küçümseme ve hayal kırıklığıyla karanlığın içinde kayboluyor. "Bir yalancı her şeyden daha kötüdür..."

BİR GASPLA UYANIYORUM, uzuvlarım çırpınıyor. Elim sert bir şeye çarpıyor ve çatırdıyor. Bir homurtu var.

Etrafıma bakıyorum, kalbim küt küt atıyor. Hâlâ sıcağım ve U'dron'un kollarına sarılmış durumdayım, bacakları da benimkilerin altında. Kürklü battaniye ikimizi de örtüyor ve battaniyenin dışında, gece gökyüzünü ilk ışık çizgileriyle aydınlatmaya başlayan loş gün doğumunu görebiliyorum. Okyanus kumsala doğru kıvrılıyor ve dalgalanıyor. Kumsalda hiç hareket yok, sadece tüylü yengeç canavarı şeylerin suya ulaşmayı başaramamış birkaç püsküllü cesedi var.

Yine de önümdeki manzara bu olduğu için son derece rahatlamış durumdayım.

Hapiste değilim. Hâlâ burada, buz gezegenindeyim. Kimse sırrımı bilmiyor. Şey, sırlar, çoğul olarak.

U'dron'a bakıyorum ve yüzünü buruşturarak çenesindeki bir noktayı ovuşturuyor. Elim zonkluyor ve az önce suratına bir yumruk attığımdan şüpheleniyorum. "Özür dilerim. Kötü bir rüyaydı."

"İyi misin?"

Buna ne diyebilirim ki? Herkes yalanlarımı söylediği ve beni tekrar hapse attığı için mi kabus gördüm? Bana iğrenerek baktın ve kendimi bir solucan gibi mi hissettirdin? Bunun bir rüya olduğunu biliyorum ama yine de beni rahatsız ediyor. Bir yalancı gerçekten her şeyden daha mı kötüdür? Yoksa bu sadece beynimin U'dron'a itiraf ettiğim ve o da bunu iyi karşıladığı için diğerlerine itiraf etmemi sağlamaya çalışması mı?

Ne yazık ki son birkaç gündür kamptan uzak olmak hoşuma gitti çünkü olmadığım biri gibi davranmak zorunda kalmadım. Juth beni götürmeye çalışsa ve bu hiç eğlenceli olmasa da, U'dron'la uzakta olmak hoşuma gitti. Birdenbire yalan söylemekten, gerçek ben yerine tuhaf, her zaman mutlu Raven olmaktan çok yoruldum.

"Kampa döndüğümüzde herkese itiraf edeceğimi söylesem ne yapardın?" Kalbim göğsümde çılgınca çarpmasına rağmen sesimi yumuşak tutarak U'dron'a soruyorum. Eğer bu fikirden nefret ediyorsa, bunu yapmayacağım.

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor. "Bunu paylaşmak istemediğini sanıyordum?"

"Sadece rol yapmaktan çok yorulduğumu fark ettim," diye iç geçiriyorum. "Ama eğer bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüyorsan-"

U'dron başını bana doğru sallayarak sırtımı ovuyor. "Hayır. Bence bu çok iyi bir fikir. Bir sırrı

saklamanın ne kadar yorucu olabileceğini anlıyorum."

Yapardı. Tekrar ona sokulup yanağımı göğsüne bastırıyorum. "Yine de korkuyorum. Ya herkes benden nefret ederse?"

"O zaman seni benim tanıdığım gibi tanımıyorlar. Senin iyi bir kalbin var." Eliyle karışık saçlarımı okşuyor. "Müzikle dolu bir ruhun var. Ve sen verici ve nazıksın. Bunlar için seni sevmiyorlarsa ama yemek yiyebilmek için kıyafetlerini çıkardığın için kızmaya karar veriyorlarsa, o zaman seni hak etmiyorlar demektir."

Kulağa çok basit geliyor.

M Gözlerim yaşla doluyor, ki bu çok saçma. Ben ağlamam. Annemin beni evden attığı gün ya da mahkemede suçumu kabul ettiğim gün ağlamadım. Bu gezegene geldiğim zaman da ağlamadım. Ben ağlayan biri değilim. Ama... anlaşılmak çok güzel. İçimdeki düğümü yutuyorum.

ve kollarımı U'dron'un beline doladım. "Sen en iyisisin. Bunu biliyor musun?"

"Buna katılmayabilirim." Kıkırdıyor.

"Onun ne düşündüğü umurumda değil. Sen de umursamamalısın." Gerçekten de benim ve diğerlerinin ona davranış biçimi beni öfkeliyor. Bir yandan, hala her zamanki kurallara göre hareket etmelerini anlıyorum. Hayatınızdaki neredeyse her şeyi kaybettiğinizde, tanıdık olanla teselli bulursunuz. Ama Icehome sahilindeki insan kümesi bu işte hep birlikte. Kendi dünyamızı yaratabilir ve artık bize uymayan eski yöntemleri bir kenara bırakabiliriz... bir insanı "daha az" ya da diğerini yanlış doğmuş olarak parmaklayan yöntemleri.

U'dron ne kadar tam bir avcıysa, Juth ve Pak da o kadar insandır.

Ama sanırım eski bir striptizci ve eski bir mahkum olarak, eski etiketlerin önemli olmadığına dair büyük bir yatırımım var. Belki diğerleri aynı fikirde değildir.

"Sırrını saklayacağım, U'dron," diyorum ona. "Bu konuda endişelenmene gerek yok." "Belki ben de kendiminkini paylaşmalıyım. Eğer sen cesur davranıp kendininkini paylaşıyorsan."

"Bu konuyu açmadım çünkü ikimizin de itiraf etmesi gerektiğini düşündüm. İtiraf etmek zorundaymışın gibi hissetmeni istemiyorum. Ben sadece... öyle hissediyorum." Özellikle de o rahatsız edici rüyadan sonra. Sırlarımı herkese anlatma fikrinden hoşlanmıyorum ama eninde sonunda ortaya çıkacak. Ben de bu işi bitirebilirim. "Seni etkilememe izin verme."

"Bunun üzerinde düşüneneğim." U'dron'un yüz ifadesi düşünceli. "I'rec ve diğerlerinin itiraf etmemden hoşlanıp hoşlanmayacaklarını bilmiyorum. Hepsi bu sırrı benden sakladı. Diğerlerinin kanıtlamayı geçemediğimi bilmesini istemediler. Gölge Kedi'nin diğerlerinin gözünde 'daha az' görülmesini istemediler."

U'dron'un sırrını saklamalarının U'dron'a duydukları herhangi bir duygudan ziyade kendi gururlarından kaynaklandığını hissediyorum, ama belki de haksızlık ediyorum. "Madem bu kadar önemli, neden sana kendi özel kanıtını vermiyorlar?"

U'dron bana bakıyor. "Özel bir... kanıtlama mı?"

"Evet." Elimi havada salladım. "Mızrağın Bekçisi falan olacağımı söyle. Bundan hoşlanacaktır. Her şeyden sorumlu olmayı sever. Özel bir tören yap ve sonra git ve işini yap. Avını bitirdiğinde geri gel. Sizden ve benden başka kimsenin bilmesine gerek yok. O zaman kendini daha iyi hissedersin."

Dudakları aralandı ve boş gözlerle bana baktı. "Ben... bunu düşünmemiştim."

"Buna fikirleri birbirimize zıplatmak deniyor," diyorum ona. Bana öyle gururlu bir bakış atıyor ki bu beni rahatsız ediyor. "Ben sadece fikirlerimi ortaya atıyorum. Yardım etmeye çalışıyorum."

"Sen çok akıllı ve zekisin, döndüğümüzde bunu diğerleriyle tartışacağım." Tereddüt ediyor ve sonra kollarını bana dolayarak beni sıkıca kavıyor. "Teşekkür ederim, R'ven. Fikirler hakkında konuştuğumuz için memnunum. Ve itiraf etmekten. Belki... belki sorunum diğerlerinin önünde daha az olduğumu kabul etmeden çözülebilir."

Klan açısından büyük bir olay olmalı. Sanırım bunu görebiliyorum. Uzun bir süre boyunca klanların kendi içlerinde de benzer sayılar vardı. Lauren Güçlü Kol'un beş yetişkin üyesi olduğunu ama birinin birkaç gün önce öldüğünü söyledi.

Z'hren'in annesi de kısa süre önce öldü. Uzun Boynuz'un dört güçlü üyesi var ve Gölge Kedi'nin de öyle. Üç klan her zaman aşırı rekabetçi olmuştur ve hepimiz aynı kumsalda yaşıyor olmamıza rağmen bu durum pek değişmedi. Ne zaman bir rekabet olsa, Gölge Kediler birbirlerine destek olurlar.

U'dron'un başarısızlık duygularına yardımcı olamaz.

Ben de onu sıkıyorum, sarılmanın keyfini çıkarıyorum. "Döndüğümüzde onlarla konuşursun. Bu konuda hiçbir şey söylemeyeceğim. Yemin ederim. Sır saklamakta iyiyimdir."

"Ve... öpüşmek."

Büyük eli sırtımı aşağı yukarı ovalarken bile şaşkınlıkla ona bakıyorum. Yüzünde tahrik olduğunu belli eden uykulu bir ifade var ve sabahki sert odununun kalçamı ittiğini hissedebiliyorum. Oh. Bu çok çabuk seksi oldu. İçime bir sıcaklık doluyor ve dudaklarımı yalıyorum. "Öpüşme şeklini beğendin mi?"

"Her şeyden çok." Bakışları ağzıma odaklanıyor. "Ben de senin dilini seviyorum."

Kıkırdıyorum. "Hepsi öpüşme. Sadece... bunu yapmanın farklı yolları." Elimini göğsünden aşağı kaydırıyorum, bunu yaparken parmaklarımı bir meme ucunun üzerinde gezdiriyorum. "Saat çok erken... Güne ne kadar erken başlamamız gerekiyor? Yoksa biraz oyalanabilir miyiz?"

"Ne... kandırıyor muyuz?"

Bu beni tereyağı gibi eritti. "Dalga geçmek dokunmaktır. Öpüşmektir. Birbirimizi iyi hissettirmektir." Eğiliyorum ve boynundaki ipleri yalıyorum. "Tabii sal için tüm gücüne ihtiyacın yoksa?"

İnliyor, sesi açlık ve acı dolu bir ihtiyaçla dolu. "Çok fazla gücüm var. Bolca."

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor," diye mırıldanıyorum, dişlerimi teninde gezdiriyorum. Boğazına sokulup bir noktasını yalıyor ve sonra emiyorum, kampa dönmeden önce onu benim olarak işaretleme ihtiyacı hissediyorum. Elim peştamalına değene kadar göğsünden aşağı kayıyor ve sikinin sert, sokucu uzunluğu parmak uçlarıma çarpıyor. Her yeri o kadar büyük ki. Tanrım, buna bayılıyorum. İçimin derinliklerinde beni sıkıyor, vücudumun her yeri katıksız bir istekle ağrıyor.

Küçük bir deri patlamasıyla onu bırakıyorum ve boynunda bıraktığım izi görmekten memnun oluyorum. Soluk mavisine karşı parlak bir şekilde görünüyor ve yanındaki bir noktayı öpüp ona tekrar saldırıyorum. Bu sırada elimle sikini okşuyorum. Bunların hiçbirinde incelik yok, yavaş gitmek yok, işleri ağırdan almayı seçmek yok. Tek yapmam gereken onunla bu mutluluk anını yakalamak, battaniyenin altında küçük bir hanky-panky paylaşmak ve dünyada neyin iyi ve doğru olduğunu hatırlamak.

U'dron iyi ve doğru olandır. Onu memnun etmek ve kendim için de biraz zevk almak istiyorum. "Dokun bana," diye fısıldıyorum ona. "Benim sana dokunduğum gibi dokun bana."

"Nerede?" diye sorar, sesi kısık ve ağırlıdır.

"Nereyi istersen. Nereyi istersen." Elimini peştamalının bağcıklarına götürüyorum ve onları çekiştirerek çözüyorum. Ne yaptığımı anladığında nefesini içine çekiyor. "Sana istediğim yerde dokunabilir miyim?"

"Her zaman."

Sesinin bu kadar çiğ çıkmasına bayılıyorum ve peştamalı bir kenara fırçalayıp sikini elime alıyorum. Burada kavurucu bir sıcak var ve ucu şimdiden ıslanmış. Bir parmak ucumu içinden geçirip sikinin başının etrafında dolaştırıyorum. "Buna bayılıyorum," diye fısıldıyorum boynuna doğru, ona bir aşk ısırtığı daha vermek için eğilirken. "Çok büyük ve kalınsın. Sana dokunmayı hayal ediyordum."

Sıcak bir nefes çekiyor. "Öyle mi?" Eli kalçama doğru kayıyor ve sonra yukarı doğru sürünerek tuniğin altına doğru ilerliyor. "Bir tek ben varım sanıyordum. Yıldızları birlikte izlediğimiz ilk andan beri sana dokunmayı düşündüm."

O zamandan beri mi? Çok duygulandım ve biraz da gururlandım. Haftalar-aylar oldu, muhtemelen-

ve şimdiye kadar ilgilendiğini hiç belli etmedi. Kendi sırlarını saklamakta çok iyi olduğuna karar veriyorum ve elimi sikinin üzerinde gezdirerek bir dokunuşla onu öğreniyorum. Gerçekten kalın, neredeyse bileğim kadar büyük ve bu düşünce ağzımı sulandırıyor. Dahası, tüm bu büyüleyici çıkıntılara sahip. Ve bir mahmuz. Mümkün olan en iyi şekilde düpedüz gülünç. Hiçbir zaman dindar bir kadın olmadım ama sanki Tanrı beni bir buz gezegenine atmasının acısını peştamalının içinde kocaman bir oyuncak olan seksi bir uzaylı vererek çıkarıyor.

Benim için sorun değil.

Elimle onu okşarken U'dron inliyor. Gözlerini sıkıca kapatmış, sanki yoğun hislere karşı odaklanması gerekiyormuş gibi. Burada poker suratı yok ve dokunuşumun onu ne kadar etkilediğini görebilmeyi seviyorum. "Sahili bir kez daha keşfe çıkayım mı?" Elime karşı sarsılıyor, sikini kavrayışıma doğru itiyor.

Bu söylenecek garip bir şey gibi görünüyor. "Uh, neden?"

"Juth'un yakınlarda olma ihtimaline karşı... izliyor." Elime karşı sallanıyor.

Sözleri beni duraksattı. Bir yanım Juth'un izliyor olmasını umursamıyor - sonuçta para için soyundum, değil mi? Muhtemelen yüzlerce kişi göğüslerimi görmüştür. Ama başkasının önünde seks yapmak aynı şey değil ve o anın samimiyetini ortadan kaldırıyor.

Kabileye tekrar katılmak için beklesek daha iyi olur zaten. Tüm sırlarımı itiraf ettikten sonra U'dron benim hakkımda tereddüt etmezse, onu Pazar gününe kadar üç şekilde beceririm ve merhamet için yalvarmasını sağlarım. Eğer tereddüt ederse, o zaman... zarar yok, sanırım.

Yani, kalbim dışında tabii ki. Ama o da daha önce birkaç kez kırıldı. Hayatta kalacağım. Sonunda, beni olduğum gibi, tamamen ve bütünüyle isteyen biriyle birlikte olmalıyım. Bu yüzden öne doğru eğildim ve ona iffetli bir öpücük verdim. "Diğerlerine katılana kadar bekleyeceğiz."

U'dron başını sallıyor ve yüzündeki hayal kırıklığı, az önce kendi kendini engellediği düşünüldüğünde oldukça tatmin edici. Geri çekilmesini bekliyorum, ama onun yerine beni kendine çekiyor ve sarılıyor, büyük kollarını etrafıma doluyor ve bana sarılıyor. Bu... çok hoş. Mutlu bir şekilde iç çekiyorum ve ona sarılıyorum.

Eğer seks yapamıyorsak, sarılmak da en az onun kadar iyidir.

To sal korkunç, berbat bir fikir. Yani, doğru ellerde muhtemelen iyi olurdu. Ama U'dron'un ve benim elimde? Tam bir felaket. Koca adam bir sal inşa etmede harika, ama o kadar da harika değil. dümene geçiyor. Suyu saldırıyormuş gibi küreklere asılıyor ve bir süre daireler çizerek ilerliyoruz. Daha da kötüsü, o kadar iri ki sal sürekli onun yönüne doğru devriliyor gibi hissediyor ve dengemizi bozmak için fazla bir şey gerekmiyor.

Birkaç zorlu başlangıçtan sonra yola devam etmeyi başardık ama küçük salın ucuna tutunmak zorundayım yoksa U'dron'un kucağına kadar kayıyorum. Bu iyi bir şey... ancak o zaman her şey devriliyor ve her şeye yeniden başlamak zorunda kalıyoruz.

O gün üçüncü kez buz gibi suya atladıktan sonra, "Bu konuda pek yetenekli değilim," diye itiraf ediyor. Beni kıyıya çekiyor, ısıtmak için ellerini ıslak kollarıma sürüyor. "Sal yapmak yerine buraya yüzerek geldim."

"Neden bunu yapmıyoruz?" Titreyerek soruyorum.

"Senin için zor olacağından endişeleniyorum. Büyük suda yaşayan yaratıklar sana lezzetli bir ikram olarak bakacaklar."

Mükemmel bir noktaya değindi. Ben de yenmek istemiyorum. "Sal olsun o zaman. Ama ben de bir kürek istiyorum."

Beşinci tur uğurlu gibi görünüyor ve yola koyulduğumuzda ikiz güneşler doğmuş ve ılık ışıkları sıcaklığı o kadar da kötü göstermiyor. U'dron kürek çekmeyi çözüyor ve sonra dalgaların içine çekilmeyeceğimiz kadar kıyıda uzakta, suyun içinde ilerliyoruz. Onunla birlikte kürek çekiyorum, gerçi benimkinin çoğu sadece dümen tutmak ve o mola verdiğinde, hareket etmemizi sağlamak için biraz daha sert itiyorum. Bizi ilerletmeye ve eğik, dayanıksız saldan düşmemeye o kadar odaklanmışım ki günün geç olmaya başladığını fark etmiyorum bile. Ama kafamı kaldırıp baktığımda gökyüzünün kararmaya başladığını görüyorum.

Kollarım çok yorgun ve her yerim ağrıyor. Küreğimi suya batırıyorum ve omzumun üzerinden U'dron'a bakıyorum. Her zamanki gibi sağlam ve güçlü görünüyor ve sanki saatlerce devam edebilirmiş gibi. Hatta yıllarca. "Kıyıya çıkıp ateş yakalım mı?" Yorgunluğumu sesimden uzak tutmaya çalışarak soruyorum. Pısırik olduğumu düşünmesini istemiyorum. "Ya da bir barınak?"

"Devam edeceğiz," diyor ve ben zavallı bir aptal gibi ağlamak istiyorum. Sanki ne kadar bittiğimi hissetmiş gibi uzanıp omzuma dokunuyor. "Bu sahil şeridini tanıyorum. Çok uzakta değiliz. Dinlen. Yolun geri kalanında bizi ben götüreceğim."

Küreğimi çapraz bacaklarıma üzerine yerleştiriyorum. "Dinleneceğim, ama sadece kısa bir süre için. Sen devam edebiliyorsan, ben de edebilirim."

Bunun üzerine kıkırdıyor. "İnsanlar sakhlarla aynı yapıda değiller. Eğer ayak uydurabilirsen, çok etkileneceğim."

Mmm, bu bir meydan okumaya benziyor ve normalde onu kabul etmeye çalışırdım, ancak bütün gün kürek çektiğim ve bitkin olduğum gerçeği dışında. Bunu zihnimde daha sonrası için saklıyorum ve bunun yerine kıyıyı tarıyorum. U'dron buranın ona tanıdık geldiğini söylüyor, ama bana göre burası sadece daha karmakarışık kayalıklar ve yasaklayıcı, davetkâr olmayan bir kıyı şeridi ile aynı derecede davetkâr olmayan dağlardan oluşan bir fon. Burası Icehome'daki gibi rahat ve konforlu bir

sahil değil. Her şey sanki denizden yeni çıkarılmış gibi görünüyor ve dalgalar

keskin, pürüzlü kayalar. Hawaii, değil.

Sanırım daha kötü olabilirdi, ama... çok değil.

Bunu U'dron'a söylemek için başımı çevirdiğimde, suyun üzerinde, bizden daha uzakta bir şey görüyorum. Kaşlarımı çatarak tüm vücudumu cesaret edebildiğim kadar döndürüyorum ve arkama bakıyorum. Koyu yeşil denize karşı mavi bir parıltı var ama bir anda kayboluyor. "Sanırım bir şey gördüm."

U'dron onaylarcasına homurdanıyor. "Juth, büyük ihtimalle."

"Sence bizi takip mi ediyor?" Görmeye çalışarak kendimi biraz daha büküyorum ve sonunda sırtüstü düşünüyorum, başım U'dron'un çapraz bacaklarının arasına giriyor. Sal sallanıyor ve devriliyor ve endişe verici bir an için gidip bizi tekrar alabora ettiğimi düşünüyorum. U'dron omzuma bir el koyuyor, hareketsiz kalıyor ve sonra su üstünde kaldığımızda rahat bir nefes alıyorum. "Özür dilerim."

Bana çarpık bir gülümseme veriyor. "Belki de şimdilik böyle kalmalısın."

"Pssh. Başımı kucağına almak istediğin için böyle söylüyorsun." Bacağını dikkatlice dürtüyorum ve ona bakıyorum.

"Bunu söylüyorum çünkü hava karardıktan sonra ikimizi de denizden çıkarmak istemiyorum." Kayalıkları işaret ediyor. "Ve karaya çıkacak hiçbir yeri olmayan, özellikle hoş olmayan bir sahilden geçiyoruz."

"Anlaşıldı." Sahile bakıyorum (dikkatlice, dikkatlice) ve burada gerçekten hiç kum olmadığını, sadece suyun kenarına kadar uzanan ve onunla buluşan kayalıklar olduğunu fark ediyorum. U'dron'u ve beni ararken bu kayalıkların yanında nasıl yüzmüş olabileceğini düşünüyorum ve kalbim minnettarlıkla kabarıyor. "Benim için geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Her zaman senin için geleceğim," diyor ciddiyetle ve bana gülümsüyor. Başım kucağında olduğu için görüş alanım daha çok çenesi ve burnu oluyor ama yine de ona bakmak hoşuma gidiyor. "Ve haklısın," diye ekliyor bir süre sonra. "Juth bizi takip ediyor. Bir süredir takip ediyor."

"Ama neden?"

Omuz silkiyor, küreğini tekrar suya saplarken kasları esniyor. "Kampımız kaynaklar açısından zengin - yiyecek, kürk... kadınlar. Hayatlarını kolaylaştırmak için kendisi ve oğlu için ne çalabileceğine bakacak."

"Keşke onlara yardım etmemize izin verselerdi."

"Ben de bunu isterdim." U'dron arkasına baktı, sonra kürek çekmeye devam etti. "Ama ömür boyu süren güvensizliğin üstesinden gelmek için bir kürkten fazlası gerekecek. Kampımızı keşfedecek ve bir süre bizi izleyecek. Ve senin karşılığında söz verdiğim şeyleri aramaya gelecek."

Öfkelendim. "Yine de ona tüm o şeyleri verecek misin?"

"Yapacağımı söyledim." Bana bakıyor. "Juth benden bunu bekleyecek, ben de öyle yapacağım. Kampın yakınında bir yer ayarlayacağım ve bunları ona bırakacağım. Onların benden geldiğini bilecek ve sözümün eri bir avcı olduğumu görecek. Belki de sonunda gelip daha fazlası için takas yapacak."

"Ve sonunda kalabilir mi?"

"Eninde sonunda," diyor U'dron gülümseyerek. "Ne de olsa kalmak için pek çok neden var." "Öyle mi?"

Akıllıca başını sallıyor, küreği kollarıyla birlikte hareket ediyor. "İsimleri S'teph ve B'shit, ve F'lor, ve-"

Dizine vurarak kıkırdıyorum. "Peki ya Raven?"

"Hayır," dedi bana, yüz ifadesi ciddi. "O alındı."
Bunun üzerine kalbim gizli bir heyecanla sıkışıyor.

I Bir ara uyuyakalmış olmalıyım, başım hala onun kucagında, çünkü U'dron beni uyandırmak için omzuma dokundu ve doğrulduğumda tamamen karanlıktı. Hemen suya atlayıp beni şok ederek uyandırdı ve sonra uzaktaki kamp ateşini gördüm.

Eve geldik. Tanrıya şükür. Vücudumu saran yorgunluğa rağmen gülümsüyorum. Kampı görmek ne kadar yorgun olduğumu fark etmemi sağladı ve rahat kürk ve battaniye yuvama geri dönüp mecazi buz inekleri eve gelene kadar uyumayı dört gözle bekliyorum.

"Sıkı tutun," diyor U'dron bana ve salı kıyıya doğru çekerek çalkantılı sularda ilerliyor. Kumu kazıyınca elini uzatıyor ve ben de tutuyorum. Bütün gün aynı pozisyonda durmaktan bacaklarım ağrıyor ve ona doğru yalpalıyorum. Yüzündeki ifade endişeli bir ifadeye dönüşüyor. "İyi misin?"

"Sadece yorgunum," diyorum yüzümü gülümsemeye zorlayarak.

"Sen de üşümüşsün." Kaşlarını çatıyor, sonra bir elini çenemin altına koyuyor. "Dudakların neredeyse tenimle aynı renkte."

"Bu renkte olmamaları gerekiyordu," diye şaka yapıyorum. "Sorun değil. Beni ateşe götür yeter."

U'dron'un kaşları derinleşiyor. Düşündüğümde çok daha uzakta görünen uzaktaki ateşe bakıyor. Henüz kimse bizi karşılamaya gelmedi - geldiğimizi fark edemeyecek kadar uzaktalar. Başını sallıyor ve sonra eğiliyor. Ne yaptığını anlamam bir anımı alıyor. Kolunu dizlerimin arkasına geçiriyor ve sonra beni kollarının arasına alıyor, balayı tarzında. Oh. "Yürüyeblirim," diye itiraz ediyorum. "Gerçekten mi?"

"Bırak seninle ben ilgileneyim, R'ven. Daha önce kimse seninle ilgilenmedi mi ki her şeyle savaşmak zorunda kalıyorsun?" Bana eğlenerek bakıyor.

Hayır, aslında kimse yapmadı. Hayatım boyunca güvенеbileceğim tek kişi ben oldum. Onun da beni kolladığını fark etmek çok sarsıcı bir duygu. "Tamam," diyorum usulca. "Teşekkür ederim." Başımı göğsüne yaslıyorum... ve hemen tekrar uykuya dalıyorum.

Bir de baktım ki heyecanlı sesler rüyalarımaya giriyor.

"O iyi," diyor U'dron kibar ama kararlı bir sesle. "Sadece uyumaya ihtiyacı var. Sabah herkesle konuşacak."

Oh. Uyanmak için çabalıyorum ama göz kapaklarım çok ağır geliyor ve U'dron'un koca bedeni sarılmak için çok sıcak. Esneyerek bir gözümü açmaya çalışıyorum. Veronica'nın endişeli yüzü kirpiklerimin arasından belirliyor, Sam'inki de öyle. Onların arkasında başka pek çok kişi görebiliyorum ve sanki tüm kabile buradaymış gibi belli belirsiz bir ses geliyor.

Bir el bileğime dokunuyor. "Sadece yorgun," diyor Veronica diğerlerine. "Her şey yolunda."

"Bırak uyusun," diyor Raahosh, sesi keskin. "Sabah tüm sorularınıza cevap verebilir."

Sam, "Ben gidip mağarada onun için battaniyeleri açayım,"

diye gönüllü olur. "Zahmet etmeyin. Bu gece benim

kulübemde uyuyacak."

"Onun için sorun olur mu?" Liz'in sesi keskin ve uykulu halimi kesiyor. Yorgun bir baş parmağım ile onay vermeyi başarıyorum ve Liz'in güldüğünü duyuyorum. "Tamam, iyi o zaman. İkinizle sabah görüşürüz. Biraz uyuyun."

U'dron bir şeyler mırıldanıyor, göğsünün alçak gümbürtüsü yanağımı rahatlatıyor. Küçük bir iç çekiyorum ve rüyalarımaya geri dönüyorum, sıcak, önemsenene ve tapılan.

R Onu kulübeme taşıırken Ven'in formu kollarımda hafifliyor. Geri dönmek, toplanan insanların rahatlamış yüzlerini görmek güzel. Havada midemin guruldamasına neden olan yemek kokusu var ama bunu duymazdan geliyorum. R'ven üşümüş ve yorgun.

Rahat. O benim önceliğim.

Şifacı benimle biraz yürüyor, eli R'ven'in ayak bileğinde, sonra başıyla onaylıyor ve koluma dokunuyor. Tekrar başını salladı. "İkiniz de iyisiniz." Sonra paytak paytak eşinin yanına gidiyor ve onu her gördüğümde karnı daha da büyümüş gibi görünüyor. Eşi onu hızla kolunun altına alıp götürüyor ve ben kıskançlıktan çatlıyorum. Onların sahip olduğu şeyi istiyorum.

Ama şimdi R'ven var. Ve bu daha da iyi.

Kulübemin içi soğuk, uyuyan dişiye kürklerimin içine yavaşça bırakırken nefesim kesiliyor. Onlar da soğuk ve bedenim onunkini terk ettiği anda sıkıntıyla inliyor. Üzerindeki nemli tuniği çıkarıyorum ama hâlâ titriyor. Yanındaki kürklere tırmanmak ve iri bedenimle onu -ve onları ısıtmak hiç de zor değil. Derin bir uykuya daldığında onu bırakıp ateşi yakıyorum. Ateş çıtırdayıp ısınmaya başladığında eşyalarımı karıştırıp R'ven'in sabah giymesi için birkaç sıcak tunik çıkarıyorum. Midem gurulduyor ve dünden beri bir şey yemediğimi hatırlıyorum. R'ven de acıkmış olacak. Belki de gidip ateşin yanında hâlâ yiyecek bir şeyler olup olmadığına bakmalıyım.

Uyuyan dişiye bakıyorum. Solgun yeleleri yüzüne dolanmış, yanağını avucunun içine almış, ağzı açık ve bir kedi yavrusu kadar rahat bir şekilde uyuyor. Benimle güvende hissettiğini fark ediyorum ve bu düşünceyle içimi sıcak bir zevk kaplıyor. Ne olursa olsun ona göz kulak olacağımı biliyor. Ona dokunmaktan kendimi alamayarak uzanıyorum ve parmaklarımı pürüzsüz alnına sürüyorum.

R'ven uykusunda yumuşak bir ses çıkarıyor ve içgüdüsel olarak dokunuşuma doğru dönüyor ve o sahiplenme hissi bir kez daha beni ele geçiriyor. Bu dişi benim. Juth onu benden alamayacak. I'rec onu benden uzak tutamayacak. O benim. Benimle paylaşmayı seçtiği gerçekleri sadece ben biliyorum ve o benim sırlarımı biliyor ve hala bana hoş bir gülümsemeyle bakıyor ve açgözlü elleriyle bana dokunuyor.

Birden, tekrar dokunabilmemiz için uyanması için sabırsızlanıyorum. Sikimin üzerindeki elini ve ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüyorum. Zevk konusunda utangaç değil R'ven'im ve onunla daha fazlasını deneyimlemeye açım. Onun her yerini tatmak istiyorum, onu okşadığımda iç çekişlerini duymak istiyorum... ve her gece onunla kollarımda uyumak istiyorum. Bir zamanlar tamamen rezonansa odaklanmıştım. Rezonans eşinden başka bir şey istemiyordum çünkü bu beni tüm klanımın ve diğer herkesin gözünde "gerçek" bir avcı yapacaktı. Şimdiyse böyle bir şeyin gerçekleşmesi konusunda isteksizim... tabii R'ven'le olmadığı sürece.

Başka kimseyi istemiyorum. Asla.

Bir süre daha onu izledikten sonra kalkıyorum. Kulübemden çıktığım anda A'tam'ın elinde iki kap yemekle beni beklediğini görünce şaşıyorum. Kulübemin platformunun kenarından ayağa kalkarak bana sırtıyor. "Acıkmış olabileceğini düşündüm."

Parmağımı dudaklarıma götürerek sessizliği işaret ettim. "R'ven uyuyor."

Homurdanarak kaseleri bana uzatıyor. "Az önceki konuşmadan uyuduysa her şeyden uyur. Ye hadi. Her şeyden biraz getirdim."

Bir kase, tuzlu kök parçaları ve kalın et parçaları içeren sıcak bir güveç. Diğer kâsede ise kuru tohum karışımı, çiğ kökler ve burada yetişen birkaç acı yemişin yanı sıra bir parça kuru meyve ve bir şerit kurutulmuş et var. Bu daha iyi dayanır, bu yüzden bunu R'ven için saklıyorum ve yahninin içine atıyorum. "Nerede bu

Diğerleri?" Lokmalar arasında soruyorum.

I'rec ve O'jek'i kastettiğimi biliyor ve sırıtsı hüzünlü. "Oh, geliyorlar. Sana söyleyecek çok şeyleri olacak." Bakışları temkinli bir hal alıyor. "Onunla rezonansa girdin mi?"

"Hayır."

A'tam başını sallar. "Çok kötü."

Çenemi sıkıp hiçbir şey söylemiyorum. Çok kötü, çünkü bu onu eş olarak alamayacağım anlamına mı geliyor? En yakın dostum A'tam bile kanıtlamayı geçemediğim için beni gerçek bir avcı olarak görmeyecek mi? R'ven'in bana söylediği onca şeyi düşünüyorum. Juth'un da tıpkı diğerleri gibi bir insan olduğunu ve benim de herkes kadar yetenekli bir avcı olduğumu. Kendimiz için koyduğumuz kuralların bir önemi yok. Yeni bir yerdeyiz. Yeni kurallar koyabiliriz... ve kimse beni dışından alıkoymaz. "O benim. Diğerlerinin ne düşündüğü umurumda değil." A'tam buna bir şey demeyince kaseden bir parça et çıkarıp ona bakıyorum. "B'shit'ten ne haber?"

Elini yüzünde gezdirerek derin bir iç geçiriyor. "Ne haberi? Haber yok. Hâlâ benden nefret ediyor. Bir yerlere varıyoruz sanıyordum... ama sonra D'see geldi ve bana soğuk davranmaya başladı."

"D'see ile bu kadar çok vakit geçirmenden hoşlanmıyor. Bunu her aptal görebilir." Görünüşe göre A'tam dışında her aptal.

A'tam bir el sallayarak endişelerimi yok sayıyor. "D'see sadece bir arkadaş. Ve birlikte çok zaman geçirirsek B'shit'i kışkandıracağımızı söylüyor... ki öyle de oluyor."

"Evet, ama bu onu kollarınıza çekmek yerine uzaklaştırıyor. Belki de bu stratejiyi yeniden düşünmenin zamanı gelmiştir." Kaseyi dudaklarıma götürüp yemeğin son parçalarını da mideye indiriyorum. "Bunu getirdiğin için teşekkür ederim. Şu ana kadar ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim." Midem hâlâ gurulduyor ama diğer kâsedeki yemeği dikkatle görmezden geliyorum. O R'ven için. Kendi karnımı doyurmak için onun ağzından yemek almayacağım.

"Tabii ki." Omzuma bir tokat attı. "Sen iyi bir arkadaşsın. Ayrıca... sen ve bu kadın hakkında her şeyi duymak istedim. Senin iyiliğin için bunun bir rezonans olmasını umuyordum."

"Önemli değil," diye belirtiyorum. Yüzü biraz düşüyor ve rahatsız görünüyor. Onun gözünde ben bir kural ihlalcisiyim.

"Ne önemi var ki?" diye sesleniyor yeni bir ses ve dönüp baktığımda I'rec ve O'jek'in yaklaştığını görüyorum. İkisi de yemek dolu kaseler taşıyor ve rahatladığım için gülmek istiyorum. Bazı şeyler değişir ama bir klanın her üyesi karnının tok olmasının önemli olduğunu bilir. O'jek'in bana sessizce uzattığı kâseyi alıyorum ve yemeye başlıyorum. "Rezonanstan bahsediyorduk," diyorum onlara lokmalar arasında.

I'rec yavaşça başını sallıyor. "Yani sen ve dişi arasında bir rezonans vardı. Onu bu şekilde buldun." "Hayır." Yemeye devam ediyorum. "Onun koku izini takip ettim."

Gözleri açılıyor ve etkilendiğini anlayabiliyorum. O zaman benim aptal olduğumu mu düşünüyor? Bir kokuyu takip edemeyeceğimi mi? "Çok kararlı olmalısın," diyor I'rec, duyduklarına pek de inanmadığını gösteren bir ses tonuyla. "Nereye kaçtığını nasıl bildin?"

"O kaçmadı. Kaçırıldı. Peşinden gittiğim anda bunu anladım." "Kaçırıldı mı? Kim tarafından?" I'rec kaşlarını çatı.

"Serseriler klanından biri. Daha sonra açıklayacağım."

"Yaşıyorlar mı?"

"Bazıları." Başka bir şey söylemeyeceğim.

O'jek kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Peki sen nereden biliyorsun?" "Neyi?"

"Kaçmadığını mı?" Açıkça şüpheli.

"Çünkü onu tanıyorum." Omuz silktim. "Bir şey söylemeden gitmeyeceğini biliyordum."

I'rec gözlerini bana dikti. "O zaman onu çok iyi tanıyorsun? Ve yine de rezonans değil miydi?" O

O'jek ile bir bakış alışverişinde bulunur.

Kalbim acıyla kabarıyor. Ne ima ettiğini biliyorum. R'ven ve benim onunla olan ilişkim konusuna giriyor. Arkadaş olmak istiyor ama liderlik görevi ona kurallarımızı çiğnediğim gerçeğiyle yüzleşmesi gerektiğini söylüyor. Neden sadece bir geceliğine bu işin peşini bırakamıyor? Ama sanırım öyle olmayacak. Biliyorum, bir dolunay boyunca ortadan kaybolabilirim ve kendi başımın çaresine bakabilecek kadar yetkin olduğumu varsayarak benim için endişelenmez. Çok palavra sıkıyor ama iyi niyetli de. Lider olmak zordur, özellikle de bu kadar küçük ve parçalanmış bir klanda.

Ama artık yetti ve R'ven'le arama girmesine izin vermeyeceğim. "Ya açıkça söyle kardeşim, ya da hiç söyleme." Yemek yemeye devam ediyorum, ses tonum yumuşak, böylece öfkemi görmüyor.

Yüz ifadesinden anladığım kadarıyla benden beklediği cevap bu değil. Şaşkınlık sert yüzüne kazınmış ve kuyruğu sinirli bir şekilde ileri geri sallanıyor. "Neyi kastettiğini biliyorsun."

"Evet." Sanki bunu itiraf etmek dilini utandırarakmış gibi söylememesini komik buluyorum. "Ve umurumda olmadığına karar verdim." Üçü de şaşkınlıkla bana bakınca devam ediyorum. "Kanıtlama sınavını geçemedim, bu doğru. Ama yıllarca avlandım, balık tuttum ve iz sürdürdüm. R'ven'i bir koku izinden yola çıkararak buldum. Kamp için yiyecek sağlıyorum ve her gün katkıda bulunuyorum. Eski kurallarımız kanıtlamayı geçene kadar buna layık olmadığımı söylüyordu ama bence bu yanlış. Artık geçmem gereken bir kanıtlama yok, o halde nasıl buna tabi tutulabilirim?"

I'rec adım atmaya başladı, tüm vücudu sinirden gergin bir çizgiye dönüşmüştü. "Yani atalarımızın kurallarını sana uymuyor diye bir kenara mı atacaksın? O zaman kendini Güçlü Kol olarak mı saymak istiyorsun? Ya da Uzun Boynuz? Eski kurallar artık uymuyor diye mi?"

Dramatik ifadeleri karşısında gözlerimi deviriyorum. "Tabii ki hayır. Ama yeterli olamamaktan da yoruldum. Layık olamamaktan. Günlerimi bir eşim olmadan, gizli utancımı saklayarak geçirmeyeceğim çünkü fethedebileceğim bir kanıtlama alanı yok. R'ven benim kalbime sahip, ben de onunkine. Uyuşup uyuşmamamız önemli değil. Onunla birlikte olacağım... ve eğer bu seni rahatsız ediyorsa, o zaman mızrağı eline alıp bana bir kanıtlama görevi vermelisin. Bunu başaracağımı biliyorsun."

I'rec telaşlı adımlarını durdurup beni inceliyor. Düşünerek çene tüylerini ovuşturuyor. "Belki de haklısın. Sadece dördümüzün bildiği yeni bir kanıtlama görevi. Bunu yapıp geri dönebilirsin ve diğer klanların bundan haberdar olması gerekmez."

O'jek başını sallar. "Bu iyi bir plan."

Bir zamanlar onlara katılırdım ama şimdi klan rekabetini yorucu buluyorum. Juth ve küçük oğlu Pak'ı ve hayatta kalmak için ne kadar çok çalıştıklarını düşünüyorum. Ateşin ve sırtlarını dayayacakları bir klanın olmadığı bu garip, soğuk yeni dünyada her gün nasıl mücadele etmiş olmalılar... ve bu Büyük Tüten Dağ'ın ilk ölümünden sonra oldu. Hiç kimse dışlanmış klanın hayatta kalıp kalmadığını görmeyi düşünmedi. Hepsinin öldüğünü varsaydık, ama bir süre daha devam etmiş olmalılar, çünkü Pak dağın ilk ölümünden birkaç mevsim sonra doğacak kadar genç. Ve yine de, tüm bunlar boyunca, Juth hayatta kaldı.

Klan rekabetleri bunun yanında çok küçük ve önemsiz kalıyor.

"Yeni bir kanıtlama," diye mırıldanıyor I'rec. Bir yumruğunu düzleştirilmiş avucuna vuruyor. "Evet, bunu sevdim. Sabah buluşacağız ve törene başlayacağız-"

Bir elimi kaldırdım. "Yarın olmaz. Ertesi gün olması gerekecek." I'rec bana kuşkulu bir bakış attığında devam ediyorum. "Öncelikle tutmam gereken sözler var ve uyandığında R'ven'le ilgileneceğim. O..." Daha fazlasını söylemeden önce kendimi durduruyorum. Bunlar R'ven'in saklayacağı ya da paylaşacağı sırlar. "Tüm kabileyle konuşmak istediği şeyler var ve ben de ona

destek olmak için orada olacağım. Konuşacak çok şey var." Bu sadece onun geçmişî değil, Juth ve Pak'ın da geçmişî.

"O zaman ertesi gün," diye açıkladı I'rec. "Ama bunu hemen yapmalıyız." Parmağıyla beni işaret ediyor. "Ve biz

bunu sizin için kolaylaştırmayacaktır. Hiçbir kanıtlama asla kolay değildir."

Başımı salladım. "Meydan okumamı hevesle bekleyeceğim." Ve bu doğru. Bunu üstlenmeye çok ama çok hazırım. Bu işi bitirmek istiyorum, çünkü başarısızlığımı bir pelerin gibi üzerimde taşımaktan yoruldum. Her zaman aklımın bir köşesinde bulunmasından yoruldum. Bitmesini istiyorum çünkü R'ven'le birlikte olmak istiyorum. Hiç kimsenin benim onunla, onun da benimle olmayı hak etmediğimi ima etmesini istemiyorum.

Ve eğer birlikte olmamızdan hoşlanmazlarsa... Umurumda olduğundan emin değilim. Bu düşünce beni özgürleştiriyor.

I Sıcak ve pelüş kürk battaniyelerle çevrili bir şekilde yavaşça uyanıyorum. Sırtımda kocaman, aynı derecede sıcak bir beden var ve kendimi çok lezzetli hissediyorum. Cildim kum ve tuzla kirlenmiş, saçlarım iğrenç bir şekilde birbirine karışmış, ama bunlar dönüp de yanımda uyuyan U'dron'u görünce ikinci planda kalıyor.

Bana bakıyor, iri yüz hatları uykuda rahatlamış. Birkaç dakika onu inceliyorum; büyük, düz burnu, güçlü çenesi, kalın kaşları. Yorgun görünüyor, gözlerinin altında derin halkalar var ve umarım dün gece kimse onu geç saatlere kadar ayakta tutmamıştır. Onu uyurken izlerken içimi koruyucu bir his kaplıyor. U'dron'un neye ihtiyacı olduğunu düşünmeden kendimden geçmişim. Şüphesiz diğerleri sorularla dolu olacaktı ve ben bunu düşüneyecek kadar bitkin düşmüştüm.

Dün geceyi telafi edemem ama en azından uyandığında ona bir kahvaltı hazırlayabilirim. Onu rahatsız etmemeye çalışarak bacaklarımı yavaşça kürklerin altından çıkarıyorum. Kulübenin içindeki hava serin ama dışarıda olmak kadar kötü değil. Ben de U'dron'un kulübesine ilk kez giriyorum ve şaşkınlıkla etrafıma bakıyorum. Kulübesi oldukça güzel. Elbette derme çatma ama buradaki her şeyin olduğu gibi derme çatma. Zeminde simetrik bir tasarım var, sanki birbirine mükemmel bir şekilde uyan parçaları seçmiş gibi. Ortadaki ateş çukurunun etrafındaki ahşap halkalar ve onu çevreleyen kayalar bile birbiriyle uyumlu görünüyor. Geniş ve her şey düzgünce asılmış. Duvarlar boyunca kancalar var ve pelerinler, giysiler, ağlar ve olta takımları özenle düzenlenmiş. Duvarların kendisi taş ve harçtan yapılmış ve U'dron bunları da özenle yapmış; duvarlarda hafif bir zig-zag deseni göze çarpıyor. U'dron'un bir sanatçı olduğunu fark ediyorum ve bu adamı takdir ediyorum. Tam onun hakkında her şeyi bildiğimi düşündüğüm anda bana yeni bir şey gösteriyor. Bu çok hoş.

Çok sevimli.

Dönüp yatakta benimle birlikte uyuyan adama bakıyorum. Gözlerini kırıştırıyor, bir dirseğinin üzerinde doğrulup gözlerini ovuşturuyor. "Her şey yolunda mı, R'ven?"

"Evet, yeni uyandım." Esniyorum, battaniyeleri geriye itiyorum. "Sanırım şimdi kalksam iyi olacak."

Kolları belime dolanıyor ve beni yatağa geri çekiyor. Bir kıkırdamayla, neşeyle onunla birlikte kürklerin içine düşüyorum. "Henüz değil," diyor U'dron, yüzünü boynumun kıvrımına gömerken. "Bırak da kürklerimin içinde olmanın tadını çıkarayım. Bu uzun zamandır benim hayalim."

Tatlı sözler nefesimi kesiyor. "Öyle mi?"

"Ah, evet. Hepsi uyumakla ilgili rüyalar değildi, ama hepsinde sen vardın." Buna güldüm. "Avlanmakla ilgili rüyalar mı o zaman?" Alay ediyorum.

"Bazıları. Ama avlanırken hiçbir şey giymediniz. Bu sayılır mı?" Dudakları boynuma değiyor ve burnunu sokuyor, sonra tenime bir öpücük konduruyor. Vücudumda ürperti yaratıyor ve inliyorum. Boğazıma yapışıyor, emiyor ve benim onu işaretlediğim gibi onun da beni işaretlediğini biliyorum ve bu içime bir sıcaklık gönderiyor.

Sabah erkenden bir öpüşme seansına çok ama çok varım.

"Çok mu yorgunsun?" diye mırıldanıyor, eli çıplak bacağımın üzerinde geziniyor. "Uyumana izin vereyim mi?"

"Lanet olsun, hayır" diye nefes alıyorum. Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bu anı

bekliyordum. U'dron ile yatakta kesintisiz, kaliteli zaman geçirme şansı. Artık kimse bizi rahatsız etmeyecek, yangına saldırıp söndürmek için Juth yok, yerden yükselecek yengeçler yok, hayır-
U'dron başını kaldırır ve donakalır.

"Oh hayır," diye inledim. "Şimdi ne olacak?"

"Söz verdiğim gibi Juth için yiyecek ve malzemeleri hazırlamalıyım."

Boğazımda küçük bir sızlanma hissediyorum. "Hemen şimdi olmak zorunda mı?"

Duraklıyor, kaşları çatılıyor. "Bu sabah olmalı. Sabah olacağına söz verdim." "Sabah daha çok zaman var. Şafağa kadar bekleyebilir mi?"

Tereddüt ediyor ve elimi tekrar sikine götürüyorum. Sert ve sabah odunuyla ağrıyor ve cesaretlendirici bir bakışla onu okşuyorum. U'dron inliyor ve beni tekrar altına çekiyor. "Bekleyebilir, kesinlikle."

"İyi karar." Boynumu bükerek, öpücüklerle boğması için ona mümkün olduğunca fazla erişim sağlamaya çalışıyorum. "Henüz kalkmak için acelem yok."

U'dron omzumun köprücük kemiğimle birleştiği noktayı ısıyor ve bu da doğrudan amıma bir ihtiyaç şimşegi gönderiyor. "Ben de." Tekrar ısıyor, boğazıma doğru ilerliyor, dişleri o kadar ateşli bir şekilde hafifçe sıyrıyor ki beni kıvrandırıyor. "Burada günlerce kalabilirim."

Siktir, ben de. "U'dron," diye inliyorum. "Dokun bana." "Sana dokunuyorum."

"Bana daha aşağıdan dokun," diyorum cesaretle ve sikini tekrar ovuyorum. "Benim sana dokunduğum gibi dokun bana."

Utangaç olacağından, tereddüt edeceğinden ve sorun olup olmadığını soracağından endişeleniyorum. Ne de olsa o bir bakire. Ama U'dron aynı zamanda çok hevesli ve hemen tuniği belime kadar itip elini kalçalarımın arasına yerleştirdiğinde saf sevinçle gülmek istiyorum. Orada hiç tereddüt yok, sadece saf, katıksız bir ihtiyaç var ve ben buna kesinlikle bayılıyorum. Kalçalarımı onun için açıyorum ve sertleşmiş, kalın parmakları kıvrımlarımın dikişine bastırdığında nefesim kesiliyor. Çok ıslağım ve parmaklarını kayganlığıma sürttüğünde inliyorum.

"Seni tatmak istiyorum," diye mırıldanıyor, boğazıma tekrar tekrar sıcak öpücükler konduruyor. "Seni tatmama izin ver, R'ven."

Sanki hayır diyecekmişim gibi? "Bana nasıl istersen öyle dokun, U'dron. Ben de istiyorum."

Zevkle inliyor, sonra ağzı boğazımdan ayrılıyor ve tuniği kaptığı gibi bedenimden sıyrıp bir kenara fırlatıyor. Tuniği tanımadığımı geç de olsa fark ediyorum, dün gece bayıldıktan sonra bana giydirdiği bir şey olmalı. Umurumda değil, önemli değil. Önemli olan şu anda tamamen çıplak olmam ve onun göğüslerimi görmezden gelerek doğrudan amıma yönelip önümden aşağıya doğru sıcak öpücükler kondurması.

Tamam, farklı ama kabul ediyorum. Normalde tüm ilgiyi göğüslerim çeker ve amım görmezden gelinir. Bu eğlenceli bir değişiklik.

U'dron kalçalarımın daha fazla öpücük konduruyor, sanki beni mümkün olan her şekilde deneyimlemek istiyormuş gibi ağzını tenime sürüyor. Tenimin deniz suyuyla tuzlandığını geç de olsa hatırlıyorum ve onu durdurmak için bir elimi saçına koyuyorum. "Bekle, yıkanmamı istiyor musun-"

Başını sallıyor, sessiz bir cevapla kalçalarımın arasına dalıyor.

Küçük bir zevk çılgılığını ısıyorum, çünkü doğrudan iyi şeylere gitmek için zaman kaybetmiyor. Dilini kıvrımlarımın üzerinde gezdiriyor, tadıma bakıyor, diliyle beni keşfediyor. Ve lanet olsun, o dil. Tüm çıkıntılar ve kalın bir güç ve onu çekirdeğime doğru çalıştırıyor, hevesle fiske atıyor ve beni tatmak için içeri giriyor. "U'dron," diye nefes alıyorum, parmaklarımla kıvrımlarımı ayırmak için aşağı uzanıyorum. "Klitorisim."

"Göster bana," diye hırlıyor ve sesi o kadar seksi ki vücudumda bir ürperti yaratıyor. Siktir, eğer benimle böyle konuşursa çok fena boşalacağım.

Küçük tomurcuğa dokunuyorum, hafif bir parmak ucuyla etrafındaki başlığı daire içine alıyorum. "Bu," diyorum ona, bir parmağımı ıslaklığıma daldırıp sonra tekrar klitorisime doğru sürüklüyorum ve tekrar daire çiziyorum. Bu şekilde mastürbasyon yapıyorum ve onun beni böyle hevesli bir ifadeyle izlemesi beni delirtiyor. Ben de

Daha önce hiç bir erkeğe beni nasıl tatmin edeceğini göstermek zorunda kalmamıştım... ama yine de hiç kimse neyin iyi hissettirdiğini sorma zahmetine de girmemişti. Öğrenmek istemesine bayılıyorum.

Erkek bakireler hakkında şaka yapan herkes, U'dron gibi onları tatmin etmeye aç birine hiç sahip olmamıştır.

Ağzı orada olmadan önce klitorisimle zar zor alay ediyorum, dili klitorisime bastırıyor ve sonra ona gösterdiğim gibi daire çiziyor. Bu his karşısında gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi oluyor ve kalçalarımı onun ağzına doğru eğiyorum. "Oh, bu çok iyi," diye nefes alıyorum, klitorisimi çalıştırırken ellerimi saçlarının arasından geçiriyorum. "Sen de emebilirsin-"

O söylemeden önce kelimeleri bile çıkaramadım ve bacaklarım tepki olarak sarsıldı, bir inilti kaçı

Ben.

"Tadın mükemmel," diyor ve bana uzun uzun bakmak için ağzını kısa bir süreliğine kaldırıyor, yavaşça yalamak. "Bunu her zaman yapmak istiyorum."

"Bunu yapmandan mutluluk duyuyorum," diyorum ona, parmaklarımı yelesinde dolaştırarak. "Hepsi senin."

Zevkle gürlüyor, ağzı yine klitorisime yapışıyor. Dilimin ucunda ona parmakların da içimde olmasını, klitorisimle aynı anda beni çalıştırmasını sevdiğimi söylemek var, ama o kadar hevesle emiyor ve sonra dilini amıma karşı o kadar hızlı, yoğun bir şekilde vuruyor ki orgazmım aniden orada, tepeye çıkmayı bekliyor ve içimdeki her şey beklentiyle geriliyor. "Oh," diyorum, nefes nefese. "Boşalacağım!"

Ona mı söylüyorum, yoksa şaşkınlıktan mı söylüyorum bilmiyorum, ama lanet olsun, bir sonraki anda bana çarptığında, bir yük treni tarafından çarpılmış gibi. Tüm vücudum zevkle aydınlanıyor, dili klitorisime hızla fiske fiske vurmaya devam ederken kaslarım serbest bırakılmamın gücüyle kasılıyor. Beni kendisine doğru tutarken ağzına karşı kıvranarak boşalmaya devam ediyorum ve salıverilmem kürklerin üzerinde gevşek ve soluk soluğa kalana kadar içimde ürperiyor ve cızırdıyor.

Az önce ne kadar çabuk ve ne kadar yoğun bir şekilde boşaldığımın şokuyla yere yığıldım. "Aman Tanrım."

Dili tembelce kıvrımlarımın ortasına doğru bir yol çiziyor, tenimin her tarafını karıncalandırıyor. "Tekrar yapmalı mıyım?"

Yüzünü okşayarak inliyorum. "Eğer yaparsan, beni öldürebilirsin." Sıcak ve aceleci ağzı hassas bedenime daha fazla öpücük kondururken kıpırdanıyorum. "Bu inanılmazdı."

"Her şeyi istediğin gibi yaptım mı?" Tenime sokulmaya devam ediyor, dili sanki beni yalamaya karşı koyamıyormuş gibi dışarı fırlıyor. O dilin her bir hareketi -tanrım, o çıkıntılar- beni çıldırtıyor.

Başımı sallarken inliyorum. "Harikaydın, U'dron. Çok harikaydın. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım."

O keskin dişleriyle kalçamın iç kısmını ısıyor ve yüzündeki ifade düpedüz sahiplenici. "Bir dahaki sefere daha sert boşalmanı sağlayacağım."

Sabırsızlanıyorum. "Şimdi sana dokunabilir miyim? Aynı şekilde?"

U'dron'un gözleri ateşle parlıyor. "Bunu benim için... yapar mısın? Ağzınla mı?" Başımı sallıyorum, hevesle. "Kesinlikle."

Titrediginde, onun da benim kadar heyecanlı olduğunu anlıyorum. Onu elime almak için çok hevesliydim ve az önce bana yaşattığı şiddetli orgazm bunu değiştirmede. Aksine, ona dokunmak, tadına bakmak ve boşalmasını izlemek için daha da açlık duymama neden oldu. İçimden bir ses onun kusursuz olacağını söylüyor. Belki şehvetten gözlerim kör oldu ama birazdan yapacağım oral

seksin şimdiye kadarkilerin en iyisi olacağından eminim.

Ve ben buna çok ama çok hazırım.

Karmakarışık saçlarımı geriye doğru iterek doğruluyorum. Kendimi son derece seksi ve güçlü hissediyorum, az önce beni serbest bıraktığı için bedenim hâlâ zevkle titreşiyor. Ona da aynı rahatlamayı yaşatmak, onu da şu anda hissettiğim kadar seksi ve güçlü hissettirmek istiyorum. Aç bir bakışla beni izliyor, kuyruğu kürklere çarpıyor. "Benim için arkana yaslan," diyorum ona, bir elimle omzunu dürtüyorum.

parmak. "Tabii ayakta durmayı tercih etmezseniz."

"Hangi yol en iyisi?" diye soruyor, yüzünde ciddi bir ifade var.

Kalbim bu adamın ne kadar mükemmel olduğu konusunda sızlıyor. Her şeyi doğru yapmak istemesini seviyorum, çünkü şu anda bile beni ve tercihlerimi düşündüğünden şüpheleniyorum. "Nasıl yapmak istersen, nasıl rahat edersen. Bu sefer yatarak yapabiliriz, bir dahaki sefere benim için ayağa kalkabilirsin." Bacaklarımı altına katlayarak oturuyorum ve bir elimi onun kalçasına koyuyorum. "Nasıl rahat edersen öyle olsun, çünkü bunun senin için zevkten başka bir şey olmamasını istiyorum."

U'dron "Ağzımı senin üzerinde gezdirmek zevkten başka bir şey değildi," diye belirtiyor ama yine de kürklerin üzerine uzanıyor. "Bunu tekrar yapabilirim."

"Sus ve ağzımı üzerine koymama izin ver." Sesimde alaycı bir ton tutarak ellerimi büyük kalçalarında gezdiriyorum. Aleti o kadar sert ki doğrudan havaya kalkıyor, o kadar kalın ve istekli ki neredeyse adımı haykırıyor. Yine de çok hızlı gitmek istemiyorum. Oral seksin eğlenceli yanlarından biri de beklentidir, biriktirmektir ve üzerinde çalıştığım adam kadar heyecanlanmaktır. Bu yüzden ellerimi onun büyük kalçalarında aşağı yukarı kaydırıyorum, onu okşuyorum ve ne kadar güçlü olduğuna hayret ediyorum. "Tanrım, kalçaların ağaç gövdesi gibi."

U'dron kürklerin üzerinde huzursuzca kayıyor. "Pek sayılmaz. Etraftaki ağaçlar çok daha kalın-"

"Şşşt, bırak anımı yaşayayım." Ona doğru ilerliyorum ve parmağımı dudaklarına götürüyorum. Parmağımı yalıyor, gözlerindeki bakış onu cesaretlendiriyor ve ben de kendi iniltimi bastırmak zorunda kalıyorum. İçimden bir ses bu sabah pek bir şey yapamayacağımızı söylüyor. Birimiz yorgunluktan bayılana kadar sırayla birbirimizi tatmin edeceğiz. Bir günü geçirmenin en kötü yolu bu değil, orası kesin. Parmağımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum, sonra göğsünden aşağı inip sikine doğru götürüyorum. "Bacaklarının ağaç gövdesi gibi olduğunu söylediğimde, bunun nedeni o kadar büyük ve kalın olmaları ki beni heyecanlandırıyor."

İnliyor, elleri kürklerin içinde, sanki bana dokunup anı mahvetmekten korkuyormuş gibi. "O zaman ağaç olabilirler. Seni memnun eden her şey olabilirler."

Ona boğucu bir gülümseme veriyorum ve ellerimi teninde aşağı yukarı gezdiriyorum. Ellerim üzerinde gezindikçe sanki bana ayak uydurmaya çalışıyormuş gibi renkten renge giriyor ve bu görüntüye bayılıyorum. "Sana bakmak çok büyüleyici. Bir süre sadece sana bakmaktan rahatsız olmazdım."

"Eğer... eğer istediğiniz buysa." U'dron'un sesi sanki boyun eğmiş ve bunu saklamaya çalışıyormuş gibi çıkıyor.

İsteksizliği beni kıkırdamaya zorluyor ve eğilip bir uyluğundaki şeridi yalıyorum. "Aldırmayacağımı söyledim. Yapacağımı söylemedim. Senin rahatlamaya ihtiyacın var ve bunu senden esirgersem zalim bir kadın olurum."

Ben onu yalarken nefesi ciğerlerinden tıslıyor, teninde okyanustan gelen tuzun tadını alıyorum. Beklenmedik bir tat ama hoşuma gitti. Teni dilimin altında sıcak ve canlı ve dokusu beni şaşırtıyor. Biraz kadife yalamaya benziyor ve bunun sebebinin teninin süet benzeri hissi olduğunu biliyorum. Yine de bunu umursamadığıma karar veriyorum. Onunla ilgili hiçbir şeye aldırmiyorum, ne baldırlarındaki ve kollarının altındaki kalın kürke, ne parmaklarının ucundaki pençelere ne de hafifçe uzamış dişlerine. Hepsini seviyorum, çünkü onu kendisi yapıyor. U'dron benim gözümde mükemmel.

Ve kendime karşı dürüst olursam, siki de mükemmel. O kadar büyük, kalın ve hazır ki, vücudunun o kısmına hücum eden kan akışı sayesinde mavinin daha koyu bir tonuna bürünmüş. Uyluklarını kemirerek oraya doğru ilerliyorum, onu tatma düşüncesiyle ağzım sulanıyor. Dilimle her

ıkıntının izini sürmek, mahmuzunu keşfetmek, kesesiyle oynamak istiyorum... Ona her türlü şeyi yapmak istiyorum. Ama bir kez daha alay etmeye dayanamıyorum. "Hepiniz renk değiştiriyor musunuz?" Kalçalarında bir yol yalayarak soruyorum.

Buna karşılık onun rengi de benim solgun tenime uyacak şekilde dalgalanıyor ve her yeri renk değiştiriyor. İri bedeninde bunu görmek tuhaf ve öptüğüm teni aniden benimki gibi solgunlaştığında kıkırdıyorum. "Seni en çok mavi olduğunda seviyorum," diyorum ona. "Bana uymak zorunda değilsin."

"Senden hoşlanıyorum," diye mırıldanıyor. "Hepinizden hoşlanıyorum."

Tatlı adam. Vücudumu onunkinin üzerinde gezdiriyorum, meme uçlarımın tenine sürtünmesine izin verirken diğer tarafımdaki eli tutmak için hareket ediyorum. Başımın üzerine koyup saçlarıma dokunmasına izin veriyorum. "Kürklere tutunmak zorunda değilsin," diyorum usulca. "Bana dokunabilirsin."

Büyük eli bana doğru uzanıyor. Saçlarıma dokunuyor, sonra elini çeneme doğru kaydırıp okşuyor. Bakışları ağzıma kilitlenmiş durumda ve yapmak üzere olduğum şeyi düşününce tamamen büyülendiğini söyleyebilirim.

Ellerimi göğsünde gezdiriyorum, ovuyorum ve sonra kalçalarına doğru yöneliyorum, çünkü adama işkence etmenin bir anlamı yok. "Bunu daha önce de yaptım ama bir uzaylıyla hiç yapmamıştım, o yüzden hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söylemen gerekecek, tamam mı?"

"Hepsini seveceğim, seni temin ederim." Yüzündeki ifade neredeyse ihtiyaçtan çıldırmış gibi ve kürklerin üzerinde seğiriyor. Başımı pençeleyip kasıklarına doğru itmediğine yarı şaşırılmış durumdayım. Bunu yapmamış olması bile onun ne kadar harika bir adam olduğunu gösteriyor. İhtiyaçtan aklını kaçırmış olmasına rağmen bana elini uzatmıyor. Erkeklerin beni istedikleri gibi elleyebileceklerini düşündükleri kulüplerde çalıştıktan sonra bunu takdir ediyorum.

O sadece... mükemmellik.

Bakışlarım U'dron'a kilitlenmişken, vücuduna doğru eğiliyor, sikine doğru eğiliyor ve başımı yalıyorum. Her şeyden çok nasıl tepki vereceğini görmek için. Ona dokunmaktan zevk alacağımı biliyorum, sadece nasıl dokunulmaktan hoşlandığını anlamaya çalışıyorum. Onu yalamamdan hoşlanmıyorsa, yaptığım pek çok şeyden hoşlanmayacaktır, bu yüzden sadece taktik değiştirmek ve nelerden hoşlandığını bulmak anlamına geliyor.

Endişelenmemeliydim. U'dron mutluluktan boğuk bir ses çıkardı. "Senin... dilin..."

"Hoşuna gitti mi?"

"Çok fazla." Sesi anlam yüklü ve sanki bana dokunmaktan hâlâ korkuyormuş gibi eli yine saçlarımda hafifçe kenetleniyor.

"Yok öyle bir şey," diye takılıyorum, eğilip onu tekrar yalıyorum. Bunu yaparken, sikinin başının son yalamamdan beri biriken pre-cum ile ıslak olduğunu fark ediyorum. Dilimin küçük fiskeleriyle onu kızdırmak için zaman ayırarak her bir sıvı damlasını kucaklıyorum. Tepkilerini, onu her tattığımda elinin saçlarımda seğirmesini seviyorum. Tek yaptığım sikinin başını yalamaktı ve o kadar istekli ve hazır ki ona dokunduğumda tüm vücudu tepki veriyor gibi görünüyor.

Çok hızlı gelirse endişelenmesini istemiyorum. Bakireler dayanıklılıklarıyla bilinmezler ve benim için sorun değil. Sadece yaptığımız şey hakkında iyi hissetmesini istiyorum. Klanının onun "gerçek" bir avcı olmadığına dair saçmalıklarla kafasını doldurmaya çalıştığını biliyorum ama o benim gözümde sahildeki en çekici, en erkeksi adam ve bunu onun da hissetmesini istiyorum.

Bu yüzden işleri biraz yavaşlatmaya çalışıyorum. Elimle onu hafifçe okşuyor, uzunluğunu öğreniyorum. Aletindeki çıkıntılar düşündüğüm kadar sert ve baştan çıkarıcı geliyor ve mahmuzu beni büyülüyor. Şimdilik ağzımı ondan uzak tutarak ellerimle her yerine dokunuyorum ve U'dron'a bakıyorum. "Ne iyi hissettiriyor?"

"Hepsi." Cevabı kesin ve ani.

Bu kadar çabuk cevap vermesine kıkırdamak istiyorum. "Diğerlerinden daha hassas olan bir yer var mı?" "Her yerim... Peştemalimin altı..."

Gülmek için dudağımı ısıırıyorum, çünkü sormuştum ve cevabı çok içtendi. Onun yerine farklı bir taktik deniyorum. "Ağzımın neresini istediğini söyle."

İnliyor, gözleri kapalı ve bir an için bana cevap vermeyeceğini düşünüyorum. Ama sonra

saçlarımdaki eli beni çok hafifçe sikine doğru yönlendiriyor. Ona alaycı bir yalama yapıyorum ve karşılığında aldığım düzensiz sese bayılıyorum.

"Bu kadar büyük olmaya bayılıyorum," diye mırıldanıyorum, parmaklarımı şaftının dibinde gezdiriyorum. "Hepsini ağzıma alıp emmek istiyorum ama sığacağından emin değilim."

U'dron'un acı dolu iniltisi kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Sen... deneyecek misin?"

"Oh evet," diye nefes alıyorum ve sikinin başını tekrar yalıyorum. "Bunun için endişelenme." Onu tekrar yalıyorum, dilimi şaftının alt tarafı boyunca sürüklüyorum. Vücudunun tepki olarak hareket etmesini, kuyruğunun sanki ne olursa olsun hareketsiz kalamayan tek parçasıymış gibi ileri geri sallanmasını seviyorum. Sikinin başına bir öpücük konduruyorum ve sonra ağzıma alıyorum.

Kesinlikle sıkı bir uyum, ama annem pes eden birini yetiştirmede.

Ağzımı onun üzerinde gezdiriyorum, dilimi derisinin üzerinde gezdirerek onu iyice ıslatıyorum ve daha da derine sokuyorum. Çenem gevşediğinde, muazzam miktarda uzaylı sikini ağzıma alabiliyorum, ancak hala gidecek o kadar çok şey var ki, onu asla normalde yaptığım gibi çalıştıramayacağımı biliyorum. Dudaklarımı üzerine kapatıp emişi artırıyorum, bir elimle şaftını pompalayıp diğer elimle kesesini okşarken bile. Mahmuzunu dahil etmek için yeterli elim yok, ama U'dron aldırıyor gibi görünüyor. Nefes nefese kalması bana bunun onun için yeterli olduğunu söylüyor ve eli saçlarımda düğümlenip hareket ettiğimde başımı itmeye başladığında, anın içinde kaybolduğunu biliyorum.

Ağzımın içine doğru hamle yapmasına bayılıyorum, kalçaları sarsılırken kendini benim bakımlarıma kaptırıyor. Çabalarımı iki katına çıkarmamı sağlıyor ve onu coşkuyla emiyorum, sadece derinlere itip boğazımın arkasına çarptığında ritmimi kaybediyorum. Biraz öksürerek onu bırakıyorum ve yüz ifadesi hemen pişmanlık duyuyor. "R'ven-"

"Bir şeyin yok," diyorum ona, dudaklarımı silip gülümseyerek. "Sen sadece büyük bir adamsın." Ona açık bir yalama daha yapıyorum. "Büyük ve lezzetli."

U'dron'un nefesi kesiliyor ve onu tekrar ağzıma alıyorum, dilimle sikinin başını çalıştırıyorum. İki eli de saçlarıma gidiyor ve çok geçmeden ağzımı sikmeye başlıyor, uzun aletini bir içeri bir dışarı hareket ettiriyor. Buna bayılıyorum. Ne kadar büyük olduğunu, kendini ne kadar kaptırdığını, boğazından çıkardığı sesleri seviyorum, sanki hayatında hiç bu kadar iyi bir şey yaşamamış ve bu onu öldürüyormuş gibi. Bu beni yeniden tahrik ediyor ve bir elimi kalçalarımın arasına sokup kendime dokunmak istiyorum ama onun aldığı zevkten uzaklaşmak istemiyorum. Ben zaten kendiminkini aldım.

Hareketleri daha çaresiz hale geliyor, neredeyse zorlayıcı bir coşkuyla ağzımın içine giriyor ve elimle kaygan uzunluğunu çalıştırarak başka bir yalama ile onu çekiyorum. Yeni bir ön sperm fişkırması hemen horoz kafasını parlatıyor ve yüzündeki vahşi gözlü bakıştan, yakın olduğunu biliyorum. "U'dron, bebeğim... ağzıma mı yoksa tenime mi boşalmak istersin?"

İnliyor, gözleri kapanıyor, sanki bu karar çok ağırmış gibi.

Aklıma bir fikir geliyor ve sikinin ıslak başını dudaklarıma sürterek onunla alay ediyorum. "Eğer tenime boşalırsan, kokunu bütün gün üzerimde taşıyacağım. Herkes birlikte olduğumuzu bilecek."

U'dron nefesini içine çekiyor ve bakışları benimkilerle buluşuyor, gözleri aç. Evet, bu fikir hoşuna gitti.

Aletini bir kez daha yalıyorum ve sonra çeneme sürtüyorum. "Seni üzerimde koklayacaklar ve ne yaptığımızı anlayacaklar. Rezonansa girmemiş olmamızın bir önemi olmayacak çünkü kokunu bir pelerin gibi üzerimde taşıyacağım. Yüzümün her yerinde olacak, göğüslerimde ve-"

Bir iniltiyle boşalıyor, sanki artık kendini kontrol edemiyormuş gibi fişkırıyor. Ne kadar sert geldiğini sevdiğim için mutlu bir iç çekiyorum ve sikini tutuyorum, böylece çeneme, boğazıma ve göğüslerime fişkırıyor. Boşalırken uzunluğunu sağlıyorum, ona ne kadar seksi olduğunu ve beni ne

kadar tahrik ettiğini söylüyorum ve sonunda bittiğinde, kalçalarımın üzerine oturuyorum ve ona memnuniyet dolu bir bakış atıyorum. Bu şimdiye kadarki en zevkli oral seks olabilir.

"Sen..." diye iç geçiriyor, sanki tamamen tükenmiş gibi. "İnanılmazsın, R'ven."

"Teşekkür ederim." Kıkırdıyorum, parmaklarımı tohumunun üzerinde gezdiriyorum ve göğüslerime sürüyorum. O

hevesli bir ifadeyle izliyor, beni görünce tamamen büyülenmiş. "Belki bu gece daha sonra birlikte yıkanabiliriz? Tuzlu su yüzünden hâlâ yapış yapışım ama bir süre daha kirli kalmanın sakıncası yok." Ve tenime müstehcen bir daire çiziyorum.

Ayağa kalkıyor, atılmış bir tuniğe uzanıyor ve salgısını yüzümden siliyor. "Gerçekten benim tohumumu mu taşıyacaksın?"

Başımı salladım. "Bütün gün senin gibi kokma fikri hoşuma gidiyor. Ayrıca, muhtemelen arkadaşlarını kıskançlıktan çıldırtacak ve bu da beni mutlu ediyor."

U'dron kıkırdıyor, cildimi kuruluyor -göğüslerim hariç, fark etmeden edemiyorum- ve sonra bana bir öpücük vermek için eğiliyor. "Daha önce senin gibi bir dişiyle hiç tanışmamıştım."

"İyi." Yani, kötü olabilir ama ben iyi olarak kabul etmeyi seçiyorum.

"Çok iyi." Tüm şefkatiyle alt dudağımı ısıırıyor ve sonra iç çekiyor. "Juth için sahilin uzak ucuna erzak götürmeliyim. Her ne kadar günü burada seninle kürklerin içinde geçirmek istesem de söz verdim."

Bu da bana yapmam gereken işler olduğunu hatırlattı. Ugh. Kendi iç çekişime karşı koyuyorum. "Sanırım herkes nerede olduğumuzu bilmek isteyecek. Sanırım ben de onlara sırlarımı anlatmalıyım."

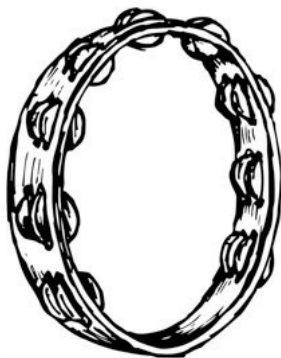
"İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin," diye beni rahatlatıyor U'dron. "Sırlarını sonsuza dek saklayacağım."

Başımı sallıyorum. "Sırlardan bıktım. Kim olduğumdan hoşlanmıyorlarsa, bununla başa çıkmak zorundalar. Kim olduğumu sonsuza kadar saklayamam. Hata yaparsam kazara öğrenmelerindense, benim bu konuyu açmam daha iyi."

"Eğer sizi sevmiyorlarsa, aptal olan onlardır" diyor inatla.

Bu adamdan hoşlandığımı biliyordum. Ona gülümseyerek elini tuttum ve avucuna bir öpücük kondurdum. "Geri gelmeni bekleyeceğim. Ben diğerlerine itiraf ederken yanımda olur musun?"

U'dron yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor. "Senin yanından ayrılmayacağım."

W U'dron sahilin uzak ucuna erzak götürmeye gittiğinde, benim için sakladığı kahvaltıyı mideye indiriyorum. O kaseyi gösterene kadar ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim ve sonra kendimi o kadar hızlı yediğim yemekte boğulurken buldum. Ben de yalayabilirim

Kırıntıları da kaseden çıkar. Ne de olsa etrafta görececek kimse yok. Onun dönmesini beklerken ateşin üzerinde biraz daha su eritip biraz temizleniyorum. Yüzümü ve kollarımı yıkıyorum ama U'dron'un kurumuş döllerini göğüslerimde bırakıyorum. Bu benim için biraz pis (tamam, çok pis) ama Gölge Kedi klanının tüm klanlar arasında en hassas burunlara sahip olduğunu biliyorum.

Ona nasıl davrandıkları ve bir şekilde değersiz olduğunu düşündürdükleri için hala kızgınım. Onun kokusunu üzerimde hissetmelerini ve kıskanmalarını istiyorum. Ne de olsa üçü de biz kadınlar söz konusu olduğunda başarısız oldular ve umarım bu içlerini kemiriyordur.

Kirli saçlarım karmakarışık ama onlarla uğraşacak ne enerjim ne de sabrım var. Saçlarımı düğümlüyorum ve yüzümden uzak tutmak için topuzun içine bir çubuk sokuyorum ve sonra giyiniyorum. Kıyafetlerim U'dron'un kulübesinde değil, bu yüzden onun tuniklerinden birini çıkarıp elbise gibi kuşanıyorum. Dizlerime kadar sarkıyor ve üzerine bir pelerin atıyorum. Günlerce ıslak kıyafetlerle -ya da kıyafetsiz- oturduktan sonra, bu bana lüks bir sıcaklık cenneti gibi geliyor. Yine de ayakkabım yok ve ödünç almak için U'dron'unkilerden birini aldığımda, kendi kendime homurdanıyorum ve geri koyuyorum. Onlar bot değil, bot. Adamın ayakları acayip büyük ve nedense ayaklarının ne kadar büyük olduğunu görmek bana garip bir zevk veriyor.

Çok aptalca. Ayaklarının büyüklüğü beni sersemletiyorsa o adama aşık olduğumu biliyorum ama umurumda değil. Kimsenin iyi ruh halimi bozmasına izin vermeyeceğim. Az önce inanılmaz bir orgazm yaşadım, evde güvende ve sıcak bir ortamdayım ve aylardır arzuladığım adam da beni arzuluyor.

Eğer kabilenin geri kalanı eski bir striptizci olduğum gerçeğine çok üzülmezse, hayat oldukça harika olacak.

U'dron beklediğimden daha erken dönüyor ve kulübeye girdiğinde ayağa fırlıyorum. Ona gülümseyerek bakıyorum ve bir öpücük vermek için öne atılıyorum. "Seni özledim," diyorum ona, kollarımı beline dolayarak.

İri adam kızarıyor, yanakları daha koyu bir maviye boyanıyor ama beni geri öpüyor. "Ben de seni özledim."

"Ho, R'ven," diye sesleniyor arkasından bir ses ve A'tam'ın da kulübeye doğru ilerlediğini görünce biraz hoşnutsuz oluyorum. Beyaz dişleri ve kalın sakalıyla bana sırıtıyor. Tüm adalılar arasında en klasik güzel yüz hatlarına sahip, burnu ve ağzı mükemmel, gözleri parlak ve eğlenceyle parlıyor. Yine de ben büyük burnu, güçlü, kare çenesi, kocaman elleri ve ayaklarıyla U'dron'u tercih ederim. U'dron'un her şeyini tercih ederim, gerçekten.

A'tam'a yüzümü döndüm. "İçeri gelsene. Bir şey yapmayacaktık," diye yalan söylüyorum, U'dron'la tekrar yatağa girme hayallerim suya düşüyor. Büyük dostuma dönüyorum -çünkü o artık benim, ne derlerse desinler- ve bir elimle sırtını sıvazlıyorum. "Yemeği teslim ettin mi? Juth ve Pak'ı gördün mü?"

U'dron başını sallar. "Onları fark edeceğimiz zaman ortaya çıkmayacaklar. Gardımızı

düşürmemizi bekleyecekler ya da gecenin karanlığında gelip erzakları çalacaklar. Ama onları alacaklar."

"Mmm." Yüzünde dikkati dağılmış bir ifade olan A'tam'a bakıyorum. Burun delikleri parladığında kulübede bir koku aldığını anlıyorum. Bakışları bana kayıyor ve yanağımı U'dron'un göğsüne yaslayarak ona kendini beğenmiş bir gülümseme atıyorum. *Batsın bu*, diye düşünüyorum kendi kendime.

"Aç mısın?" U'dron sırtımı okşuyor, sanki benim ona dokunmaya ihtiyacım olduğu kadar onun da bana dokunmaya ihtiyacı varmış gibi. "Ateşin üzerinde sıcak yemek var ve diğerleri seni soruyordu. Eğer konuşmaya hazır değilsen sana bir şeyler getirebilirim."

Doğru. "Sanırım olabileceğim kadar hazırım."

U'dron giysilerimle uğraşırken A'tam meraklı bir hayranlıkla bizi izliyor, zaten giydiğim katların üzerine bir kürk daha ekliyor. Ayakkabılarımın olmamasından hoşlanmıyor ve diğer mağaradan benimkileri getirmeyi teklif ediyor ama ben başımı sallıyorum. "Ayaklarımı sıcak tutmak için bacağına dayamama izin vereceksin, değil mi?" Ses tonum hafif ve parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. Bu diğerlerine onunla birlikte olduğumu göstermenin bir başka yolu ve umarım bu I'rec ve O'jek'i kıskançlıktan çıldırtır. Belki iyi bir insan değilim ama bir süre ilişkimiz üzerine kafa yormaları fikri hoşuma gidiyor.

U'dron öne eğiliyor ve burun delikleri açılıyor. Gözleri şehvetle kararıyor ve tenimden onun kokusunu aldığını anlayabiliyorum. Ona çok tatlı bir şekilde gülümsüyorum ve giydiğim ödünç tuniğin yakasıyla oynuyorum, tenimden daha büyük bir koku alabilmesi için biraz indiriyorum.

"Gidip diğerlerine maceralarımızı anlatalım o zaman. Bu işi bitirmek istiyorum, böylece tekrar baş başa kalabiliriz." A'tam'a sert bir bakış atıyorum ve U'dron'a dönüyorum. "Sen hazırsan ben de hazırım."

"Sen önderlik et, ben de takip edeyim," diyor hararetli bir sesle ve kabilenin geri kalanıyla kahvaltıya gitmekten daha fazlasını kastettiğinden şüpheleniyorum. Kalbim sıkışıyor ve ona gülümsüyorum, ıslıl ıslıl. Ne yapmak üzere olduğumu anladığımda bu ısıltı hızla boğazımda gergin bir düğüme dönüşüyor. Umarım hikayemi diğerlerinin önünde anlattıktan ve onlar da tepki verdikten sonra o da aynı şeyi hisseder.

Diğerleri yüzünden benim hakkımdaki hislerini değiştirirse... Sanırım bu beni yıkabilir.

Tanrım, ateşin yanında bir sürü insan var.

Boğazım kurudu ve diğerlerini selamlamak için dışarı çıkarken U'dron'un eline yapıştım. A'tam birkaç adım arkamızda duruyor ve U'dron'la bu gece buluşmak gibi bir şey hakkında konuşuyor ama ben dikkat etmiyorum. Ortak ateşin başında toplanmış yüzler denizine bakıyorum ve hepsi de bize doğru bakıyor.

Willa ve Gren. Lauren ve K'thar. Hannah ve J'shel. N'dek ve Devi. Angie ve Vordis. Thrand ve Nadine. Liz ve Raahosh ve çocukları. Brooke ve Taushen. Bek ve Elly. Mari ve T'chai. Harlow ve Rukh ve bebekleri. Gail ve Vaza ve oğulları. Penny yemeği karıştırıyor ve yanında duran Callie ile sohbet ediyor. S'bren ve M'tok yakınlarda, R'jaal ile fısıldaşıyorlar. Tanrım, bu sabah herkes kahvaltıya geldi mi? Devi ve N'dek normalde sabahları ilk iş olarak sahilleri tararlar, ama hevesli yüzleriyle ateşin yanındalar. Flor, Bridget, Sam ve Steph de ateşin başında oturmuş onları izliyor.

Arkadaşlarımı selamlamak için dışarı çıkıyormuşum gibi hissetmiyorum. Sanki bir idam mangasının önünde duracaktım gibi geliyor. U'dron'un elini biraz daha sıkı tutuyorum, avuçlarım terliyor.

Kulağıma fısıldamak için bana doğru eğildi. "Gidebiliriz."

"Hayır, sorun değil." Sertçe yutkunuyorum, çünkü gerçekten korkup kaçmak istiyorum. "Bunun halledilmesi gerekiyor." Kimse bir Şey söyleyemeden Flor ayağa fırlıyor. "Kahretsin kızım, sana sarılabılır miyim?" Kollarını önüme açıyor, yüzünde endişeyle karışık bir mutluluk ifadesi var.

"Biz

Senin için çok endişelendim."

Biraz şaşırdım. "Öyle miydin?" U'dron'un elini bırakıyorum ve Flor beni sıkıca kucaklıyor. Sonra Bridget, Sam, Brooke ve herkes üzerime yığılıyor, bana sarılıyor ve rahatlamış bir şekilde gülüyorlar. U'dron korumacı bir şekilde arkamda dururken ben birbiri ardına insanlara sarıldıkça endişem ve sıkıntımın bir kısmı kayboluyor.

Bu insanlar beni seviyor, kendime hatırlatıyorum. Her şey yoluna girecek.

"Tabii ki endişelendik. Sen çok tatlısın," diyor Brooke ve bana sarılırken gülümsüyor.

Bir iniltiyi bastırıyorum. Doğru ya. Tatlı, hafif dalgın Raven'ın yalnız ve kendi başına olmasından endişeliydiler. Kimse eski mahkum Raven'ı bu kadar özlemezdi. Benim gibi davrandığım kişiyi özlüyorlar. "Um..."

U'dron, Brooke'u nazıkçe üzerimden alıyor ve sarılmak isteyen insan kalabalığıyla arama giriyor. "Bırak otursun ve hikâyesini anlatsın. Sonrasında sarılıp öpebilir."

Flor buna kıkırdıyor. "Hepimizin oturup birbirimizi öptüğümüzü mü sanıyorsun?"

Brooke yardımsever bir şekilde, "Fransızlar yapar," diyor. "Marlene'le tanıştınız mı? Sizi her iki yanağınızdan da öpecektir."

"Bu kadınla tanışmak istiyorum," diye mırıldanıyor biri.

"Evet," diye haykırır Penny. "Gel otur. Callie ve ben kahvaltı hazırladık. Bir kâse kap ve rahatına bak." Elindeki kepçeyle yakındaki koltukları işaret ediyor. "Karides çayı ve Icehome yulaf ezmesi var."

"Icehome yulaf ezmesi nedir?"

"Baharatlı," diyor Callie yardımsever bir şekilde.

"Her şeyi baharatlı seviyorsun," diye homurdanıyor Sam. "Çocuklar ve sinüslerinin temizlenmesine ihtiyaç duymayan bizler için daha az baharatlı bir versiyonu var mı?"

Callie ikinci ocak ateşinin üzerindeki üçayağı işaret ediyor. "Bebek versiyonu burada, evet." Bana sırtıyor, ince bir meydan okumayla çenesini kaldırıyor. "Hangisini istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Baharatlı olması umurumda değil." U'dron'un benim için bıraktığı atıştırma dışında, son birkaç gündür çiğ dokunaçlardan başka bir şey yemedim. Birkaç sıcak yemek harika olurdu. Callie bana bir kase yemek hazırlıyor ve oyulmuş bir kaşık uzatıyor. Bir çeşit lapa, muhtemelen tohumlar ve doğranmış köklerle yapılmış. İçinde bir sürü baharat ve birkaç yaprak var ve merakla karıştırıyorum. "Pek kahvaltıya benzemiyor."

"Sadece ye." Çevirmenimin yakalayamadığı İspanyolca bir şeyler mırıldanıyor ve karıştırmaya devam ediyor. Penny'nin dudakları seğiriyor ve bana eğlenerek bakıyor.

"Teşekkür ederim, Callie. Eminim muhteşemdir." Elimde olmadan ses tonumu normalde olduğundan biraz daha tatlı tutuyorum ve Raven olarak eski "rutinime" yeniden dönüyorum. Yulaf ezmesinden bir ısırık alıyorum ve öksürüyorum. Ağzıma bir baharat dalgası doluyor, ardından bir tatlılık patlaması geliyor ve hemen ardından burnum akıyor. "Bu harika," diyorum ona yemek ısırıkları arasında. "Eğer dudaklarım yanmazsa, ikincisini istiyorum."

Callie kıkırdarak Penny'yi dürtüyor. "Sana söylemiştim."

"Ben bir şey demedim!" Penny kızgın bir şekilde. "Çok lezzetli olduğunu söyledim! Baharat sevmediğini söyleyen Sam'di."

U'dron yanımdaki koltuğa geçerken sıcak bir lokma daha yiyorum. Bana bir fincan karides çayı uzatıyor ve Sam ile Callie kahvaltı üzerine tartışırken ve Harlow'un yeni bebeği ağlamaya başlayıp Rukh onu yatıştırmak için ayağa kalkarken mutlulukla yudumluyorum. Her yerde insanlar var, ateşin etrafında toplanıyorlar ve Hannah'nın Brooke'la oturup örgü dersleri aldığını, her ikisinin de arkadaşlarının saçları üzerinde çalıştığını görüyorum. Lauren'ın K'thar'ın çirkin evcil yarasa-şeyini

beslediğini ve Farli'nin Chompy'nin saçlarını fırçaladığını görüyorum.

eşiyile konuşurken tüylü paltosunu çıkarıyor. Raahosh ve Liz çocuklarını besliyor, Bek ve Elly kendi küçük dünyalarındaymış gibi görünürken Flor bana işaret ediyor, sessizce U'dron'u becerip beceremediğimi soruyor ve kaşlarını bana doğru oynatıyor.

İşaretlerini görmezden geliyormuş gibi yaparak gülümsememi bastırıyorum ve o da bana doğru küçük bir deniz kabuğu fırlatıyor. Baldırıma çarpıyor ve U'dron'un kuyruğu bileğime dolanırken kız gibi bir kıkırdamaya karşı koyuyorum. Isıttığına şüphe yok.

Tanrım, bütün bunları özlemişim. Burada, sahilde, ateşin dumanı yüzümdeyken ve fincanımda karides çayı varken, herkesin birbiriyle konuşmasını dinlemek? Buna kesinlikle bayılıyorum. İnsanların arasında olmayı seviyorum. Seyirciyi seviyorum. Ortaya çıkan çılgın sohbetleri ve herkesin her zaman katkıda bulunacak bir şeyi olmasını seviyorum. Mari ya da Hannah gibi bazı insanlar için bunun bunaltıcı olabileceğini biliyorum ama ben kalabalığı seviyorum. Pak ve Juth gibi yaşamayı hayal edemiyorum, güvenebileceğiniz kimse yok, etrafınızda yaslanabileceğiniz başka kimse yok. Bana cehennem gibi geliyor.

R'jaal geliyor ve U'dron ile benim karşıma oturuyor. Neredeyse boş olan yemek kabımı işaret ediyor. "Bitirdiğinizde konuşun. Hikâyeni dinlemek istiyoruz."

Gülümsemem biraz azalıyor ama başımı sallıyorum.

U'dron ona homurdanıyor ve sahiplenici bir elini dizime koyuyor. "Hazır olduğunda konuşacak. Onu acele ettirmeyin."

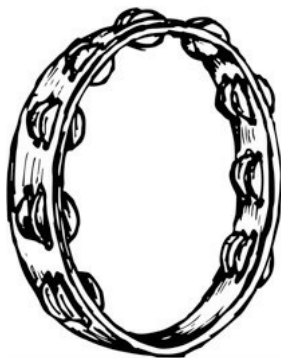
R'jaal kaşlarını çatarak arkasına yaslanır. Raahosh'la bir bakış alışverişinde bulunur ve sonra tekrar konuşur. "Bilmemiz gereken bir rezonans var mı?"

"Hayır," diye araya giriyorum işler karışmadan önce. "U'dron'la takılıyorum." Herkes komik bir şey söylemişim gibi gülüyor ve ben de daha hafif, daha tatlı ses tonumla konuştuğumu fark ediyorum. Kahretsin. "Onun yanına taşınıyorum," diyorum, sanki bu her şeyi açıklığa kavuşturacakmış gibi.

"Birlikte güzel müzik yapabilesiniz diye mi?" Bridget alay ediyor. "Sevişebilelim diye," diye karşılık veriyorum.

Bridget'in gözleri büyür. Daha fazla kahkaha. Harlow oğlunun kulaklarını kapatıyor ama dudakları seğiriyor. I'rec ve O'jek'in A'tam'ın yanında durduklarını ve hep birlikte fısıldaştıklarını fark ediyorum. Umarım bunu duymuşlardır çünkü fikrimi değiştirmeyi kesinlikle düşünmüyorum. Elimi sahiplenerek U'dron'un dizine koyuyorum.

"Ve maceram hakkında konuşmaya hazırım," diyorum hepsine.

I Kasemi bir kenara bırakıp karides çayını yudumluyorum, baharatlı tadını ve sıcaklığını seviyorum. U'dron'un kuyruğunun bileğime dolanmasını seviyorum ve konuşmaya başlarken ona yaslanıyorum. Herkes sessizleşiyor, bir masala hazırlar ve itiraf etmeliyim ki dinleyicileri seviyorum. Daha önce

Gösteri yapmayı her zaman sevmişimdir ve bir hikaye anlatmak bana dans etmek ya da şarkı söylemekle aynı heyecanı verir. Eski Raven olmaya kaymak kolay ve konuşurken tam olarak "kendim" olmadığımı biliyorum. Bunun için daha sonra yeterince zamanımız olacak.

Şimdilik onlara sahilde ayak izlerini nasıl gördüğümü ve peşlerinden nasıl gittiğimi anlatıyorum. Bir gelgit mağarasında nasıl bayıldığımı -Juth'un muhtemelen beni pazarlık aracı olarak çalmak için uyuşturduğu gerçeğini özenle geçiştiriyorum- ve uyandığımda Juth ve Pak'la karşılaştığımı. Onları tarif ettim ve hemen ada klanları huzursuz oldu.

"Serseriler klanı," diyor J'shel ekşi bir ifadeyle. "Neden onlar hayatta kaldı da Uzun Kuyruk kalamadı?" "Onlar insan," diye kolayca cevap veriyorum. Hikâyeme geri dönüyorum, sevimli küçük Pak'tan ve nasıl

beni beslemeye kararlıydı. Klanın geri kalanı çoktan gitmiş olmasına rağmen Juth'un dışlanmış klanın kurallarına nasıl bağlı kaldığını. Ateş yakıp tekrar söndürdüğümünden ve sahilde titrediğinden bahsettim.

U'dron'un kahramanca kurtarılmasından bahsediyorum ve muhtemelen bunu biraz abartıp olduğundan çok daha dramatik bir hale getiriyorum. Hepsinin U'dron'la benim kadar gurur duymasını istiyorum. Daha önce hiç kimse benim için gelmemişi ve bu asla unutmayacağım bir şey değil. Yaşadığım sürece, U'dron'un peşimden suya dalması ve beni almak için Juth'la savaşması gözümün önünden gitmeyecek. Şimdi bile bu görüntü beni baş döndürücü bir neşeyle kıvrandırıyor... ve biraz da tahrik ediyor. Kurtarılmanın bu kadar tahrik edici olduğunu hiç bilmezdim.

"Juth kurnaz biri," diyor U'dron, ben duraksadığımda hikâyemin dizginlerini eline alarak. "Sahilin kanunlarını iddia etti ve R'ven'i bulduğu için onun olduğunu söyledi." Dramatik bir etki yaratmak için duraklıyor ve hikâyeye devam etmek için elini kaldırmadan önce grupta alçak bir mırıltının dalgalanmasına izin veriyor. Normalde hikâyemin devralınmasına sinirlenirdim ama U'dron'un hikâyeye devam etmesi olabildiğince doğal geliyor. Dinleyicilerimi onunla paylaşmayı umursamıyorum ve kendi bakış açısından anlatmasını dinlemeyi seviyorum. "Onu pazarlık edilecek bir şey olarak gördüğünü ve ona zarar vermediğini anladığımda pazarlık yaptık. Onun düşüncesi kendisi ve oğlu için erzak almaktı."

"Bize çocuktan bahset," diyor Harlow, oğlu Rukhar'ı kucaklayarak. "Çok küçük müydü?"

"Z'hren'den büyük ama senin R'khar'dan küçüktü," diye devam ediyor U'dron. "Akıllı ve zeki bir çocuktu. O kadar

Babası kadar vahşi ve iyi bir avcı. R'ven, 'spag-hee mon-starr' dediğiniz şeylerin çoğunu yakaladığını ve onu beslediğini söylüyor."

"Spagetti canavarı," diye mırıldanıyorum dizini okşayarak.

"O zaman dışlanmış bir klandan doğmuş? Mevsimlerin son on turunda onlara hiç genç geçmedi," diye işaret ediyor I'rec, kollarını göğsünde kavuşturarak.

U'dron başını sallar. "Sanırım öyle. O ve Juth birbirlerini iyi tanıyorlardı ama Juth onun isimden başka bir şey olarak babası değildi. Bence belki de onlar hayatta kalan son iki kişidir ve Juth ona bakıyordur." Kesintilere rağmen, U'dron hikâyeyi yeniden anlatmaya başlıyor ve bana karşılık erzak konusunda anlaşmak için Juth'la yaptığı pazarlık turlarını süslüyor. Hikâyeyi kusursuz bir şekilde kurguluyor ve sesinin yumuşak tonu, her şeyi çok heyecanlı ve tehlikeli bir şekilde anlatması beni büyülüyor. Uyuduğumuzdan ve ertesi sabah uyandığımızda Juth ve Pak'ı gitmiş bulduğumuzdan bahsediyor.

malzemelerimiz çalındı. Yarıda kesilen sevişme seanslarımızı görmezden geliyor ve bunun yerine kıllı istakoz göçünden bahsediyor, bu da birden fazla kişinin tiksintiyle ciyaklamasına neden oluyor. Onları tekrar düşününce ürperdiğimi itiraf etmeliyim.

Ve sonunda, ateşin uzak ışığı eşliğinde salımızı kıyıya getirerek bitiriyor.

Hikâyeyi bitirdiğinde herkes zevkle iç çeker ve Sam takdirle alkışlar. Steph düşünceli görünüyor, elini kaldırıp konuşuyor. "Sizce kültürleri bize katılmalarını yasaklıyor mu? Yoksa gitmelerinin farklı bir nedeni olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

U'dron omuz silkiyor. "O dışlanmış biri. Kendisini hoş karşılanmış olarak görmeyecektir."

"O halde onları hoş karşılamalıyız," diyor Raahosh ve arkadaşı başını sallıyor. "Hayatta kalan herkese kapımız açık. Hangi klandan oldukları umurumda değil. Artık hepimiz Icehome'uz."

Bu konuda birkaç takdir mırıltısı var, ancak Gölge Kedi'nin sessiz kaldığını fark etmekten kendimi alamıyorum. Tüm klanlar arasında, entegre olmak için tam olarak geriye doğru eğilmediler ve bunun bir kısmının kendileri dışında herkesin rezonansa girmiş gibi görüldüğü gerçeğine kızgınlık olduğunu biliyorum.

Başa çıkmak zorundalar.

"Sağ salim olduğun için çok mutluyuz Raven ve kimse seninle dalga geçmeye çalışmadı." Liz, M'tok ve S'bren'e pis bir bakış fırlatır. M'tok öksürüp bakışlarını kaçırırken, S'bren utanmış görünüyor. "Sonu iyi biten her şey iyidir," diye devam eder Liz. "Geri döndüğün için mutluyum ve gidip birilerinin kışını tekmelememiz gerekmiyor."

Ona gülümsedim. "Teşekkür ederim. Geri döndüğüm için mutluyum. Hepsi U'dron sayesinde." Elimi dizine koyuyorum ve sıkıyorum. Hikâyeyi anlatmak beni kurtarıcıma olan minnettarlığımı yeniden artırdı ve onu tekrar kürklerin içine sokabilmek için yalnız kalmayı dört gözle bekliyorum. I'rec'in U'dron'un bacağındaki elimi izlediğini fark ediyorum ve bu yüzden I'rec'i güveç yapmak için U'dron'u kasıtlı olarak biraz daha yukarı ovuyorum.

U'dron elimi kendi eliyle kapatıyor, boğazından yumuşak bir ses çıkıyor. "Burada olmaz." Doğru, doğru.

"Bu senin için çok korkutucu olmalı Kuzgun." Gail oğluna sıkıca sarılır ve Vaza'ya bakar. "Kampın yakınlarında gizlenen ve kendini tanıtmayan biri hakkında ne hissedeceğimden emin değilim."

Steph tekrar söz alarak, "Aslında yardım etmek istiyorum," diyor. "Juth ve oğlu için malzemeleri yerleştirmeye yardım etmek istiyorum. Belki onlarla yakınlık kurmaya çalışabiliriz." Gözleri heyecanla parlıyor. "Bir güven ortamı yaratmamız gerekiyor. Sabah erzakları yerleştirirken seninle gelebilir miyim, U'dron?"

Bir an için kıskançlığım alevlendi. Steph bana kıyasla çok zeki. Ama kendime U'dron'un benden sonra geldiğini, benden hoşlandığını hatırlatıyorum ve aptalca kıskançlığım kayboluyor. Steph her şeyden çok Juth ve çocuğuyla ilgileniyor gibi görünüyor.

"Güvenli olmayabilir." I'rec konuşuyor, vücut dili sinirlilikle gergin. "En nazik dişiler kampa yakın kalmalı. Bak R'ven'e ne oldu."

Her nedense, muhtemelen U'dron'a karşı hala savunmacı hissettiğim için, ifadesi üzerime geliyor. "Geri çekil dostum. İsterse gidebilir."

Bunu gerçekten yüksek sesle söylemiş olmalıyım çünkü tüm kamp sessizliğe gömüldü. Steph şaşkınlıkla bana göz kırptı. Flor'un ağzı açılıp kapanıyor.

"İyi misin, Raven? Sesin kendin gibi gelmiyor," diyor Nadine.

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Kahretsin. Lanet olsun. Şimdi her şeyi anlatmak için

mükemmel bir zaman ama yine de düşüncesi bile beni dehşete düşürüyor. Tereddüt edip duruyorum, çünkü kelimeleri çıkarmak çok zor. Kendimi bunu yapmaya ikna edemiyorum. Ya... ya hepsi benden nefret ederse?

U'dron'un kuyruğu baldırıma sürtünüyor, sanki beni sessizce teselli ediyormuş gibi. Eli dizime doğru hareket ediyor ve

Başparmağını tenime sürüyor. Benim için orada. Ne olursa olsun, arkamda olduğunu bilmemi sağlıyor.

Bunu yapabilirim.

Derin bir nefes alarak daha dik oturuyorum, omuzlarımı geriye atıyorum ve ellerimi indiriyorum.

"Herkesle konuşmam gerek."

I kötünün iyisini seçmeye karar verdim. Eğer "soyunma" olayını iyi karşıarlarsa, o zaman asıl büyük darbeyi -suçlu olduğumu- daha sonra ekleyebilirim. "Geçmişim hakkında tamamen dürüst olmadım. Gerçeği öğrendiğinizde benim hakkımda ne düşüneceğinizden emin değildim,

Bu yüzden gerçekte olduğumdan biraz daha granola gibi davranıyorum." Derin bir nefes alıyorum. "Gerçek şu ki, ben bir striptizciyim."

Kampın etrafı gerçekten sessizleşti. Buz gezegeninde cırcır böcekleri olsaydı, şu anda cıvıldıyor olurlardı.

İlk konuşan R'jaal oldu. "Siz... ağaçların kabuklarını mı soyuyorsunuz?"

Gülüyorum ama bu biraz histerik. "Hayır, ağaçlarla alakası yok. Para için kıyafetlerimi çıkarıyorum." Doğru. U'dron da bana boş boş baktı, o yüzden açıklamaya devam etmeliyim. "Eğer bir erkeğin eşi yoksa, gidip benim kıyafetlerimi çıkarmamı izleyerek... kendini tatmin edebilir. Herkesin her zaman giyindiği evimizde durum farklı. Ben erkekleri memnun etmek için soyunuyorum. Dans etmem için bana para veriyorlar ve ben de bu parayı yiyecek ve giyecek gibi şeyler almak için kullanıyorum." Midem düğüm düğüm oldu, az önce yediğim baharatlı yemekler mideme tuğla gibi oturdu. "Bir şey söylemedim çünkü buradaki herkesin evinde iyi bir hayatı varmış gibi görünüyor. Üniversite öğrencisisiniz ya da güzel, normal işleri olan insanlarsınız... ve bir de ben varım. Uyum sağlayamayacağımı düşündüm, bu yüzden 'Raven' olayına biraz eğildim. Raven benim sahne adım. Siyah bir peruk takar, ağır bir göz makyajı yapardım ve sahne kişiliğim gotik olurdu. Marilyn Manson ya da Nine Inch Nails'le dans ederdim. Gerçek adım Louise. Ve aslında bir hippie değilim. En azından annem öyleydi ve ben de bu yaşam tarzı hakkında çok şey biliyordum. Ve-"

"R'ven," diyor U'dron nazıkçe.

Doğru. Gevezelik ediyorum. Nefes alıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Sadece... sessizlik çok can sıkıcı.

Bekliyorum, saniyeler yavaş yavaş geçiyor.

Birisi boğazını temizliyor. "Bir sorun göremiyorum?" Bu Sam, sesi sakın ve mantıklı. "Dar gömlekler ve kısa şortlar giymemizi isteyen bir yerde çalıştım. Parası gerçekten çok iyiydi."

Onu öpebilirim. Ağlak bir bebek değilim ama sırf onun desteği için sevinçten ağlamak istiyorum. Gözlerimi açtığımda bana destekleyici bir gülümseme ve başparmak işareti yapıyor.

"Bunda büyütülecek ne var anlamıyorum," diyor Flor. "Striptiz barında çalışabilir. O lanet bir yetişkin.

Bunda yanlış bir şey yok."

"Bu doğru," diyor bir başkası. Daisy. Bana doğru gülümsüyor, her zamanki neşesiyle.

"Kabul edilmeyeceğini hissettiysen özür dilerim," diye ekliyor Willa tatlı güneyli sesiyle.

"Bunun büyük bir mesele olduğunu düşünmüyorum."

Düşük bir onay mırıltısı ve birkaç kişi başını sallıyor.

"Sorun değil kızım," diye ekliyor Callie. "Yani, suçlu falan değilsin."

Yüzümdeki gülümseme kayboluyor. Karnıma bir yumruk yemiş gibi hissediyorum.

Kamp yine sessizleşir.

"Kahretsin," diyor Callie.

Bakışlar şimdi geniş gözlü ve biraz endişeli. Angie bebeğini biraz daha sıkı tutuyor ve ben de onu suçlamıyorum. Bir katil ya da çocuk hırsızı olabilirdim. Olaylar büyümeden her şeyi açığa çıkarmanın zamanı geldi.

daha da kötüleşir. "Açıklayabilirim." Ellerimi alnıma bastırıp kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Hayır. Her şeyi ağızmdan kaçırıp kurtulmak daha iyi. "Annemin bir hippie olduğunu söyledim ama asıl söylemem gereken, sürekli uyuşturucu kullandığı için yaşadığı komünden atıldığı olmalıydı. Annemin bir doları bile olsa onu uyuşturucu için kullanırdı. Kazandığı her şey burnuna giderdi, yetmeyince de çalmaya başlardı. Bu yüzden komünden atıldık. O tam bir pislikti ve benim karnımı doyurmamın tek yolu okula gitmek ya da çalmaktı. Çocukken zamanımın çoğunu ıslahevine gidip gelerek geçirdim çünkü hırsızlıktan yakalanıyordum. Liseden mezun olamadım, okulu bıraktım. On sekiz yaşına geldiğimde sabıkam ve itibarım vardı ve bunlar aleyhime işledi. Kendimi kaybettim ve erkek arkadaşımın beni aldattığını öğrendim, bu yüzden arabasını çalıp bir ağaca sürmüş olabilirim." Burnumu kırıştırarak tırnağımı ısıyorum. "On yedi yaşında aptal bir çocuktum ve iki yıl hapis yattım. Kimse sabıkası olan on dokuz yaşında birini işe almak istemedi, ben de striptizci olarak çalıştım." Omuz silktim. "Ama ben buyum işte. Yalan söylediğim için özür dilerim. Gerçeği sevmeyeceğinizi düşündüm ve bir hikâye uydurdum."

Yine rahatsız edici bir sessizlik çöküyor.

İlk konuşan Lauren oldu. "Neden kimsenin seni sevmeyeceğini düşündün?"

Ona doğru bir kaşımı kaldırıyorum. "Evde kaç tane striptizciyle arkadaşsın?" Lauren'ın ağzı çalışıyor ve sonra susuyor.

"Haklı," diyor Hannah, yüzünü hafifçe buruşturarak.

Omuz silkiyorum. "Bunu aptal olmak için söylemiyorum. Sadece... striptizciler diğer striptizcilerle takılır. Geceleri çalışırız, nakit öderiz, aynı yerlerden alışveriş yaparız... Sen sadece arkadaşlarınla takılırsın."

Flor parmaklarını şıklatarak canlanır. "Bir hippinin sırtında neden bir dolarlık banknottan oluşan bir damga olduğunu hep merak etmişimdir. Artık biliyorum."

Gülüyorum, çünkü bu çok saçma bir şey. "Bunu tamamen unutmuştum." Sırtımın küçük kısmına, uzun zamandır görmediğim, düşünmediğim dövmenin üzerine dokunuyorum. "O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti."

"Bu aynı zamanda neden tüm şarkılarının striptiz şarkısı olduğunu da açıklıyor," diye ekliyor Veronica. "Yani, onları farklı söylüyor ama... yine de striptizci şarkıları."

Haksız değil. En iyi bildiğim şarkılar bunlar. "Sadece şarkı söylemeyi seviyorum. Dans etmeyi de ama burada yapmayacağıma söz veriyorum. Bütün kıyafetlerimi çıkarıp bir direğin üzerinde dönmek için yanıp tutuşmuyorum. Sadece parayı sevdim." Omuz silkiyorum. "Ve hapse girdiğimden beri hiçbir şey çalmadım, yani bu konuda da endişelenmenize gerek yok. Ama kamptan ayrılmamı isterseniz anlarım."

"Kimse gitmeni istemiyor," diyor Harlow. "Dünya'da her ne olduysa bir ömür önce oldu. Sadece senin için değil, hepimiz için." Hâlâ kucağında olan Rukhar'a sarılıyor, sanki Dünya'daki hayatına kıyasla şimdi ne kadar farklı bir hayatı olduğunu düşünüyormuş gibi. "Şu anda yapabileceğimiz tek şey seni yaptıklarıyla yargılamak ve sen burada her zaman katkıda bulundun ve iyi davrandın. Ben bir sorun görmüyorum."

"Yine de bir şey söylediğine sevindim," diye ekliyor Liz.

"Dürüstlüğü tercih ederim." "Ben de bir şeyler söylemene sevindim," diye ekliyor Flor.

"Öyle misin?" Buna şaşırdım.

"Elbette," diye devam ediyor Flor, yüzünde muzip bir gülümsemeyle. "Eğer acil bir durum olursa, 'Thong Song'un sözlerini öğrenmek için kime gideceğimi biliyorum.'"

İnliyorum. Flor'u dürten Bridget de öyle. Sam ona doğru bir bakış fırlatıyor.

"Ne?! Uygunsuz mizah benim garip durumlarla başa çıkma yöntemimdir," diyor Flor. Bana uysal bir bakış attı. "Özür dilerim."

"Sorun değil. Daha kötülerini de duydum, inan bana."

Yine rahatsız edici bir sessizlik çöküyor ve kendimi çok garip hissediyorum. Her şey açığa çıktığı için rahatlardım, ama bunun yeni gerçekliğim olacağından korkuyorum: nereye gidersem gideyim bir sürü garip sessizlik. Kimse bana ne söyleyeceğini ya da etrafımda nasıl davranacağını bilemeyecek ve içimden bir ses bunun araba hırsızlığımdan çok striptizciliğimle ilgili olduğunu söylüyor. Bu benim hayat hikayem. Aldatan bir erkek arkadaşına bu kadar kızgın olmayı herkes anlayabilir... Ama para için soyunmayı pek kimse anlayamaz. Bundan zevk almam ya da bunda iyi olmam ya da sadece dans etmeyi ve gösteri yapmayı sevmem önemli değil.

Mesele soyuluyor olması, nokta. Ve gerçekten, bunu daha önce onlarca kez yaşamadım mı? Arkadaşlarımla buluşma ya da tatilde ailemi görme zamanı gelene kadar işimi "sorun etmeyen" çıktığım tüm erkekler? Striptiz yaptığımı öğrenene kadar kulüplere gitmeyi seven ve sonra bana bir fahişeymişim gibi bakan kız arkadaşlar? İşte bu yüzden striptizciler birlikte takılır. Sizi yaptığınız şey için yargılamayacak arkadaşlar arasında olmak güzel.

Biri boğazını temizliyor. Başımı kaldırıp bakıyorum ve R'jaal'in yüzünde tam bir şaşkınlık ifadesi görüyorum. "Hâlâ anlamıyorum. Sorun nedir? Ben her zaman kıyafetlerimi çıkarırım. Çoğumuz yaparız. Durmalı mıyız?"

Kadınlardan birkaçı kıkırdıyor ama kimse ona cevap vermeyince ben konuşuyorum. "Dansın türü bu.

Para için dans ettiğimde aynı şekilde dans etmiyorum. Kıyafetlerinizi çıkarma şekliniz de farklı." "Bize gösterebilir misin?" diye soruyor. Yakınlarda, O'jek ve Sessah aynı derecede şaşkın ifadelerle başlarını sallıyorlar.

Kadınlardan bir koro halinde inilti ve tiksinti dolu sesler yükselir. Sam bir avuç kumu onlara doğru fırlatır. "Bir kadından sizin için kıyafetlerini çıkarmasını isteyemezsiniz, aptallar!"

"Ama bu neden bu kadar önemli?" Sessah beni işaret ederek haykırıyor. "Ray-ven her zaman dans eder!" İçimden bir ses onlara gösterene kadar meraklarının geçmeyeceğini söylüyor. Bu tıpkı

U'dron, ben birkaç kez açıklayana kadar anlamadı ve şimdi bile anladığından emin değilim. Dans ettiğimi ve bunun bir sorun olduğunu biliyor ama geri kalanında bana güveniyor. Ellerimin tozunu alıp ayağa kalkıyorum. "Sanırım size biraz gösterebilirim."

Harlow özür dileyen bir sırıtışla, "Çocukları sahile götürme vaktim geldi," diyor. "Her ne kadar seni çalım atarken görmek istesem de, bu genç gözler için fazla olabilir. Haydi, Rukhar, tatlım. Neden gidip dalgaların tadını çıkarmıyoruz ve güzel deniz kabukları var mı diye bakmıyoruz?" Ayağa kalkar, oğlunun elini tutar ve Liz kızlarını onlarla birlikte gönderir.

Daha fazla insanın uzaklaşmasını bekliyordum ama şaşırtıcı bir şekilde çoğu kişi etrafta kaldı. Yüzlerde yargılayıcı bakışlar da görmüyorum. Elbette, bekâr kızlardan birkaçı yabancı erkeklerle bıkın bakışlar atıyor ama onlar daha çok benim adıma sinirlenmiş görünüyorlar. Beklerken birkaç esneme hareketi yapıyorum, dans ederken söyleyecek düzgün bir şarkı bulmaya çalışıyorum. Nine Inch Nails değil. Destiny's Child'ı seçeceğim sanırım. Eğlenceli ama mesafeli bir şey. Burada da direk yok ama Vaza'nın mızrağıyla kenarda durduğunu görüyorum ve aklıma bir fikir geliyor. Ona doğru ilerleyip silahı işaret ediyorum. "Bunu ödünç alabilir miyim?"

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle uzatıyor.

Onu aldım ve U'dron'a getirdim. "Ayağa kalkıp bunu benim için sabit tutar mısın? Ne kadar çekersem çekeyim, onu sabit tutmak için sana ihtiyacım var."

Büyük adamım bana başını sallıyor. Eğildi. "Eğer bunu yapmak istemiyorsan, yapmak zorunda değilsin. Hepsine gitmelerini söyleyebilirim."

"Biliyorum. Başka bir şey olmasa bile onlara göstermek istiyorum. Yine de bir daha olmayacak.

Bundan sonra tüm danslarım senin için özel olacak." Ona gülümsüyorum, beni durdurmaya çalışmadığı ya da kıskanmadığı için memnunum. Sadece rahat olmamı istiyor ve bu da en iyi destek türü.

Kafamda bir şarkı mırıldanarak gruba göz gezdiriyorum. Üzerimde büyük boy, kemerli bir tunik var, hava soğuk ve ayaz ve buradaki çiftlerin çoğu evli - pardon, çiftleşmiş. Benim yarattıklarım dışında müzik yok ve bu garip bir durum, ama... bu özel bir gece kulübünden daha garip değil.

Parası olan yaşlı bir sürüngenin doğum günü partisi ve Tanrı biliyor ya ben de öyle şeyler yaptım. Kendi kendime omuz silktim, saçımı topuzdan kurtardım ve sırtımdan aşağı dökülmesine izin verdim.

Gözlerimi kapatıyorum, bir elimi "direğe" koyuyorum ve şarkı söylemeye başlıyorum. Ve dans etmeye.

"Bootylicious" en seksi şarkı değil ama eğlenceli bir şarkı. Şarkıları alıp yavaşlatmayı, temposunu değiştirmeyi ve yeni bir şey haline getirmeyi seviyorum ve bu sefer de bunu yapıyorum. Elim direğin üzerindeyken, onu patlatmak ve kilitlemek için kullanıyorum, aşağı iniyorum ve sonra tekrar yukarı çıkıyorum, kalçalarımı döndürüyorum ve saçlarımı savuruyorum. Müziğin içine giriyorum, bir gösteri yapıyorum ve tuniğimin eteğinin dönmesine ve muhtemelen olması gerekenden daha fazlasını ortaya çıkarmasına izin veriyorum. Yine de U'dron'a odaklanıyorum. İri ve yakın, bu yüzden ona doğru yalpalıyorum, dönüyorum ve dönen kalçalarımı onunkilere doğru itiyorum. Dönüyorum, tuniğimin içinden göğüslerimi avuçluyorum ve doğaçlama bir rutin üzerinde çalışırken bile şarkı söylemeye devam ediyorum. Ellerimi bacaklarında aşağı yukarı gezdirerek onu ne kadar çok istediğimi gösteriyor, her yerine dokunuyorum. Tamam, normalde dans ederken bunu yapmam ama normalde kıyafetlerimi de çıkarmıyorum ve biraz doğaçlamanın hiçbir şeye zarar vermeyeceğini düşündüm.

Ayrıca, ben performansımı sergilerken U'dron'un bana doğru gönderdiği yakıcı bakışları seviyorum.

Şarkının sonuna geldiğimde biraz soluk soluğaydım, birazdan daha fazla tahrik olmuşum ve U'dron beni omzuna atıp kulübesine geri götürmeye hazır gibi görünüyordu.

"Vay anasını," diyor Brooke. "Bu inanılmazdı."

Biri alkışlıyor. "Bravo," diye bağırıyor Daisy, gözleri coşkuyla parlıyor. "Çok güzeldiniz!"

Sırıtiyorum ve sahte bir reverans yapıyorum. "Normalde tangadan başka bir şey giymezdim ama siz anladınız." R'jaal ve diğerlerine bakıyorum... ve gittiklerini görüyorum. "Um, nereye gittiler?"

Flor homurdanıyor. "Ne yaptığını anladıktan sonra çekip gittiler. Muhtemelen gidip birini dövecekler."

Bridget ona küçük bir tokat atar. "Aman Tanrım.

Kes şunu!" "Ne? Gerçek bu."

"R'ven'e sorusu olan başka biri var mı?" U'dron aniden soruyor. Kimse cevap vermeyince eğilip kulağıma fısıldıyor. "Artık kulübeme dönebilir miyiz?"

Yüzü ifadesiz ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Olamaz. Bundan hoşlanmadı. Sonunda dans etmekle ne demek istediğimi gerçekten anladı ve şimdi bununla ilgili bir sorunu var.

R Kulübeme geri döndüğümüzde 'ven çok durgun. Yanımda sessizce yürüyor, omuzları sert ve adımları amaç dolu.

Ona sorunun ne olduğunu sormalıyım ama bir şey düşünmekte zorlanıyorum.

Ona ne kadar ihtiyacım olduğu dışında. R'ven dans etmeyi teklif ettiğinde ne bekliyordum bilmiyorum. Ama sonra mızrağı tuttu ve vücudunu mızrağa dayadı ve kalçalarını sikime doğru salladı ve gözlerindeki bakış o kadar baştan çıkarıcı, hareketleri o kadar şehvetliydi ki doğru düşünemiyorum.

Etkilenen tek kişi ben değildim. R'jaal'ın yüzünde bir ifade gördüm ve kamp ateşini tek başına bırakıp peştamalını gizlice düzeltti. Diğerlerinden birkaçı da öyle yaptı. R'ven'in dansı gerçekten de çok farklıydı. Normalde şarkı söyleyip dans ettiğinde bunu eğlendirmek için yapardı.

Az önce yaptığı dans baştan çıkarmak içindi ve üzerimde dans etti. Yanımda böyle bir dişi olduğu için hiç bu kadar şanslı, bu kadar ayrıcalıklı hissetmemiştim... ve kokumu bir onurmuş gibi taşıyor. Ne zaman alçalsa ve memelerini göğsüme değdirse, tenindeki tohumumun kokusunu alıyordum. Başkalarının da kokusunu alabildiğini biliyorum.

Onu tutup yere sürüklememek ve solgun kalçalarının arasına girmemek için kendimi zor tutuyorum.

Yine de yürümek zor. Pençelerimi avuç içlerime batırıyorum, acı konsantre olmamı sağlıyor. Bir ayak diğerinin önünde. Bir adım diğerinin önüne. Kulübem her adımda biraz daha uzaklaşıyor, sanki bir şekilde geri çekiliyor. Onunla yalnız kalmayı ne kadar çok istediğimi biliyor.

Sonunda önümde duruyor ve onu içeri sokmak için bir elimi R'ven'in sırtına koyuyorum. Bu küçük dokunuş bile sikimin seğirmesine neden oluyor, neredeyse beni ikiye katlıyor ve elimi itmesine aldırmiyorum. Sadece içeri girmem gerekiyor.

Sadece birkaç adım daha.

Sonunda onunla yalnız kaldığım için rahatlamış bir şekilde R'ven'in peşinden içeri dalıyorum. İçimden derin bir oh çekiyorum.

Şimdi diğerlerinin önünde peştamalımı dökerek kendimi utandırmayacağım.

Sürpriz bir şekilde R'ven üzerimde dönüyor, yeleleri başının etrafında uçuşuyor. Yumrukları sıkılı ve bana öfkeli bir bakış atıyor. "Fikrini değiştirdin, değil mi? Dansımı gördükten sonra senin için yeterince iyi olmadığımı mı karar verdin?"

Ben... ne? "Hayır-"

Yüzündeki ifade yaralıydı. "O zaman beni neden buraya geri getirdin? Beni diğerlerinden uzaklaştırmak zorundaydın-"

Bana ne yaptığının farkında değil mi? Ona doğru birkaç adım atıyorum ve beni meydan okuyan bir bakışla karşılıyor, çenesi havada. O kadar güzel, o kadar gururlu ki, daha fazla dayanamıyorum. Tuniğinin önünü ellerimle kavrayıp parçalara ayırıyorum. Kendi giysilerimi mahvetmek umurumda değil.

-Onun güzel vücudunu çıplak görmeliyim.

Meme uçları parçalanmış deriden dışarı taşıyor ve bu manzara karşısında inliyorum. "U'dron!" Nefes nefese kaldı. "Ne oluyor lan?"

"Sana ihtiyacım var," diye trpledim. Parçalarını vücudundan ayırıyorum ve kalçalarının arasındaki bukleleri görüyorum. Gördüğüm manzara karşısında ağızım sulanıyor ve önünde dizlerimin üzerine kp kalçalarını öpüyorum, sonra da ellerimle poposunu avulıyorum. "Seni tatmam gerek."

Her yerinin titrediğini hissedebiliyorum. Elleri saçlarımda geziniyor, sonra bir avuç tutuyor ve

Başımı geriye çekiyor, tek yapmak istediğim onun tatlı amını yalamakken beni gözlerine bakmaya zorluyor. "Sen... bana kızgın mısın?"

Şimdi kafam karıştı. "Neden kızayım ki?"

"Diğerlerinin önünde dans ettiğim için mi?"

Onun tatlılığını tatmak için çaresizce başımı sallıyorum. "Çok güzeldin. Her gün dans etsen de umurumda değil, çünkü dans ederken tahrik kokunu alabiliyordum. Hâlâ ıslaksın, değil mi?" Yeleme dolanmış elime rağmen yüzümü öne doğru itiyorum ve burnumu amına bastırıyorum. "Tadına bakmama izin ver."

Nefesi boğazında düğümleniyor ve elleri okşamaya, okşatmaya başlıyor. Parmakları boynuzlarımın üzerinde geziniyor ve kalçalarını açgözlü ağızma bastırıyor. "Kızgın değil misin?"

"Neden kızayım ki?"

"Dans ettiğim ve seninle olduğum için mi?"

Dilimi kıvrımlarının arasına daldırıyorum ve onun sıcak tadı ağızma doluyor. İnliyorum, yüzümü amına daha da bastırıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Ona daha fazla ihtiyacım var. "Burada benimlesin. Meme uçlarında benim tohumumu taşıyorsun. Diğerlerine göstermek için üzerimde dans ettin. Neden kızayım ki?"

"Ben sadece... bu benim için yeni bir şey." Kahkahası yükseliyor, sonra amını tekrar yaladığımda tıslamaya dönüşüyor. "Tanrım, bu gerçekten iyi hissettiriyor."

"Uzanırsan daha iyi hissedeceksin," diye söz veriyorum ona. "Yüzümü kalçalarının arasına gömmeme ve seni titretene kadar yalamama izin ver."

R'ven kalçalarını burnuma doğru sallayarak inliyor. "Ya da yüzüne oturabilirim."

Şimdi inleyen benim, çünkü bunu düşünmek beni neredeyse boşaltıyor. "Bunu yapmak istiyorum."

Evet."

"O zaman kürklere gidelim," diyor R'ven usulca. "Ama önce beni öp."

Ayağa fırlıyorum ve yüzünü ellerimin arasına alıp onu öyle bir coşkuyla öpüyorum ki dişlerimiz birbirine çarpıyor. Kıkırdıyor ama ayrıldığımızda bakışları benimkileri arıyor ve onunla gerçekten birlikte olmak istediğime inanmakta hâlâ zorlandığını biliyorum. Dans ettiği için bu dişinin gitmesine izin veren her erkek aptaldır. "Çok güzeldin," diyorum ona tekrar. "Hiçbir şeyi bu kadar arzulamamıştım."

Gülümsüyor. "Amaç da bu zaten. Seni şehvetten çıldırtmak ve tüm cüzdanını bana doğru fırlatmanı sağlamak."

"Wall-et'in ne olduğunu bilmiyorum ama benim her şeyeime sahip olabilirsin." Ellerine ateşli bir öpücük konduruyorum. "Sadece benimle ol."

"Senden senden başka bir şey istemiyorum," diyor usulca. Bir an sonra tekrar düşünüyor ve ekliyor: "Vücudunu istiyorum."

"Bu senin." Elini tutup onu kürklerimin yanına götürüyorum, sırtüstü yatarken ne kadar istekli olduğumu göstermemeye çalışıyorum. "Gel ve o güzel amcığını yüzüme oturt."

R'ven boğucu bir inilti çıkarıyor ve ihtiyacının sesi kalbimin çarpmasına neden oluyor.

Onu yanıma çağırıyorum ve vücudumun üzerinde süründüğünde, onu görmekten neredeyse boşalıyorum. Bu dişi çok güzel ve vücuduna bu kadar güvenmesine bayılıyorum. Güzel olduğunu biliyor, dansının beni ihtiyaçtan çılgına çevirdiğini biliyor. O mükemmel ve sırf beni savunmasının benim için ne kadar önemli olduğunu bilsin diye tüm gün boyunca onu memnun etmek istiyorum. Kokumu sürünerek dans ettiğinde kendimi sahildeki en önemli erkek gibi hissetmemi nasıl sağladığını. Onukurtardığımda, sanki başka hiçbir erkek onu bulamazmış gibi beni nasıl övdüğünü.

Kendimi yaşıyan en iyi avcı gibi hissetmemi sağladı ve şimdi ona geri vermek istiyorum.

Şey... bundan daha fazlası. Onu tekrar tatmak için açlık çekiyorum. Onun benim olduğunu iddia etmek istiyorum. Onu her şekilde istiyorum, sadece beni gururlu ve güçlü hissettirdiği için değil. Onu istiyorum çünkü o R'ven ve

Bana gülümsediğinden beri, başka bir dişi var olmadı. Daha sonra, Gölge Kedi'deki diğerleri kanıtlamam için ısrar edecekler ve ben de gitmeye hevesli olacağım.

O zamana kadar, R'ven tamamen bana ait.

I Üzerimde dört ayak üzerinde hareket ederken, bir eliyle peştemalimi yırtarken açlıkla izliyorum. Şakacı küçük bir kıpırdanma yapıyor, yelesi başının etrafına düşüyor, neredeyse kar kadar solgun. Dizleri kulaklarımı çevreliyor ve kokusu havayı dolduruyor. "Hazır olduğunda söyle bana-"

Bir ihtiyaç iniltisiyle, o sözünü bitiremeden kalçalarını yüzüme doğru çekiyorum. Uzun zamandır hazırdım. Kokusu çok baştan çıkarıcı, amcığının görüntüsü çok kışkırtıcı bir şekilde yakın. Amının kıvrımları dudaklarıma sürtünüyor ve onu ağzıma sürüklüyorum, dilimi tatlılığına doğru itiyorum.

Doğrudan sikime giden boğucu küçük bir nefes veriyor ve ardından tadı ağzıma doluyor. Benim için zaten çok ıslak, R'ven'im ve bu beni daha fazlası için acıktırıyor. Kıvrımlarını açgözlülükle yalıyorum ve çekirdeğinin sıcak kuyusunu buluyorum. O kadar kaygan ki dilimi içeri sokuyorum, daha fazla tat almak için çaresizce.

R'ven inleyerek yüzüme bastırıyor. "Tanrım, evet. Tanrım, neden seninle olan her şey bu kadar büyük? Dilin bile kocaman." Kalçalarını sallıyor, amını dilime karşı çalıştırıyor. "Ne kadar büyük... muhteşem... bir dil..."

Boğazımda kısık bir sesle homurdanıyorum. Onu ne kadar güzel, ne kadar mükemmel bulduğumu söylemek istiyorum ama ağzım amıyla dolu ve bu anı bölmemin imkanı yok. O güzel amını yüzüme doğru sallarken kalçalarını tutuyorum ve burnum amının tepesindeki küçük tomurcuğa değdiğinde çıkardığı nefesi seviyorum. Ona klitoris diyordu. Hassas kısım. Kasıtlı olarak burnumu tekrar oraya doğru hareket ettiriyorum, hatta her seferinde dilimi onun içine sokuyorum. Bu sırada R'ven yüzüme sürtünüyor, kalçalarını oynatırken küçük zevk sesleri çıkarıyor.

Amcığının ilk dalgalanması beni şaşırtıyor. Nefesi kesiliyor ve içine çekiyor ve onu bu şekilde sıkın şeyin zevk olduğunu anlıyorum. Açlıkla kalçalarını kavriyorum, onu ağzıma doğru daha sert çekiyorum, o kendini bana sürtünürken bile dilimi daha derine sokuyorum. Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum, sadece sonsuza kadar burada kalabileceğimi, kaygan amcığını yüzüme karşı çalıştırırken yüzümün uyluklarının arasına gömüldüğünü.

Vücudu titriyor, hızlı hızlı nefes alıyor ve nefes nefese adımı söylüyor. Daha önce hiçbir şey bu kadar tatlı gelmemiştir.

Yüzümü ona daha sert sürtüyorum, dilimi derinlere daldırırken bile sürtünmeyi artırıyorum ve üzerimde nefes nefese bir ses çıkarırken ve tüm vücudu doruk noktasıyla titrerken yeni bir ıslaklık patlamasıyla ödüllendiriliyorum. Bana karşı tekrar sallanıyor, boşalırken hareketleri sarsıntılı ve vahşi ve sonra çekilmeye çalışıyor.

İtiraz ederek inliyorum, tadını olabildiğince çabuk yalıyorum. "Daha fazla."

Kıpırdanmaya devam ediyor, kaçmaya çalışıyor ve bir kahkaha atıyor. "O dilinle beni öldüreceksin." İsteksizce gitmesine izin veriyorum ve o da kayarak uzaklaşıyor, yüzü serbest bırakılmanın etkisiyle kızarmış ve pembeleşmiş. Uykulu ve bitkin görünüyor ve yanıma gelip hâlâ ıslak olan ağzımı öpüyor. "Harikasin," diye fısıldıyor bana. "Buna bayıldım."

"Bunu tekrar yapmak istiyorum," diyorum ona, hâlâ acil bir ihtiyaçla doluyken. "Dinlen ve sonra gelip tekrar yüzüme otur."

Nefesi kesiliyor ve bana tatlı bir gülümseme veriyor, eli göğsümde geziniyor. "Ya da sadece

seks yapabiliriz...? İtiraf etmeliyim ki bununla dolma fikri hoşuma gidiyor." Eli göğsümün üzerinde geziniyor.

horoz. "Yüze oturmayı sevmediğimden değil. Ama bazen bir kızın tanıştığı en büyük, en kötü avcıyla tıka basa dolu olması gerekir."

Homurdanıyorum, eline karşı sallanıyorum.

"O ben miyim?" R'ven kıkırdıyor. "Bebeğim, öyle olduğunu biliyorsun."

Bana bu sevgi dolu isimlerle hitap etmesi hoşuma gidiyor. Başkalarının eşlerinden bebek olarak bahsettiğini duymuştum ve bunun iyi bir şey olduğunu anlamam biraz zaman aldı. Bundan hoşlandığıma ve daha fazlasını istediğime karar verdim. R'ven'in her şeyinden daha fazlasını istiyorum. Bir elimi boynunun arkasına koyup onu tekrar öpüyorum, ondan ne istediğimi gizlemeyen derin bir fetihle dilimi onun kine sürüyorum. İnliyor, bana yapışıyor ve geri çektiğimde dili benim kine sürtünüyor.

"Her şeyini istiyorum," diyorum ona, çenesini ve boynunu öperek. Teni burada da kızarıyor ve yumuşak, soluk tenine ve altındaki damarlara hayran kalarak dişlerimle ısırıyorum. Narin köprücük kemiklerini seviyorum ve orayı da öpüyorum, sonra aşağı doğru yalıyorum.

Memeleri büyük ve belirgin, meme uçları bakışlarımı çeken daha koyu bir pembe. Meme uçlarına pek dikkat etmemiştim ama yanlarına yaklaştığımda hafifçe eğildiğinde, elleri omuzlarımda gezinirken, okşanmalarından hoşlanıp hoşlanmadığını merak ediyorum. Başparmağımı bir meme ucunun üzerinde gezdiriyorum ve nefesi kesilirken bile sıkılaşıyor.

Evet, ben karar veririm. Başka bir hassas yer. R'ven'de onlardan çok var. Sanki sadece bana özel bir ziyafette ziyafet çekiyormuşum gibi hissettiriyor. Meme ucunu ağzıma alıyorum, çıkardığı sese bayılıyorum. Dilimle alay ediyorum, ucunu emiyorum ve sonra sıyrıkları yalamadan önce ısırıyorum. Buna bayılıyor, küçük zevk sesleriyle bana bunu belli ediyor, beni memelerine doğru tutarken elleri yelemde. Teninin bakımlarımdan dolayı kızarmasını seviyorum ve bir meme ucu gergin ve işaret ettiğinde, aynı ilgiyi göstermek için diğerine geçiyorum. Tohumumun kokusu burada ve onu tekrar kendim için talep ederken bile teninin her yerinde kendimi koklamak beni zevkle dolduruyor.

Başımı kaldırdığımda altımda kıvranıyor, tahrik olmuş bir şekilde nefes nefese kalmıştı. Amcığının parfümü kulübeyi dolduruyor ve benim için tekrar ıslandığını biliyorum. Kokusunu alabiliyorum ve ismimi çağırıyor. "Ağzımı tekrar üzerine koymak istiyorum," diyorum ona.

Ama başını sallıyor. "Seni içimde istiyorum," diyor kalçalarını bacaklarının arasında tuttuğum uyluğa doğru sallarken. "Beni çok derinden doldurmana ihtiyacım var, U'dron."

Bir elimi kalçasında gezdirip poposunun yumuşak yuvarlak memelerinden birini okşayarak inliyorum. "Evet?"

"Oh evet." Kavrayışımın altında kalçalarını oynatıyor. "Çok klişe olmak istemem ama ağrım var ve beni doldurmana ihtiyacım var."

Bundan pek bir şey anlamıyorum ama "doldur beni" cümlesini çok iyi anlıyorum. Altıma girip sırt üstü yatarken, bacakları belime dolanırken ani bir gerginlik dalgasıyla savaşıyorum. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. R'ven yaptı. Ya onu memnun edemezsem? Ya yanlış yaparsam ve o da A'tam ve dişisi gibi bundan nefret ederse? O zaman onu kaybederim-

"Hey," diyor R'ven, parmaklarını yanak tüylerimin üzerinde gezdirmek için uzanıyor. Bakışları endişeli. "Bunu istemiyor musun?"

"Ben... yanlış yapmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum. "B'shit'in A'tam'dan nefret ettiği gibi senin de benden nefret etmeni istemiyorum."

Bana gülümsüyor. "Sormuş olman seni şimdiden A'tam'ın fersah fersah önüne geçirdi. İyi hissettirmeyen bir şey yaparsan sana haber vereceğim, söz veriyorum. Ve eğer yaparsan, ikimiz de

zevk alana kadar başka bir şey deneyeceğiz. Sadece birbirimizle konuşmamız gerekiyor." Parmakları dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Şimdiye kadar beni iyi hissettirdin, değil mi? Bu da farklı olmayacak."

Bana olan güveni kalbimin kabarmasına neden oluyor. Onu tekrar öpüyorum, sikimi amına doğru sallıyorum. Bu hareket şaşırtıcı derecede iyi hissettiriyor ve inliyor, gözleri kapanıyor, ben de tekrar yapıyorum. Ve tekrar. I

sikimi onun kaygan kanalında gezdiriyor, kıvrımlarını aşağı yukarı sürüyordum.

"Tanrım, aletine bayılıyorum," diye nefes alıyor. Gözleri kapalı ve kalçalarımın tutunmuş, yüzü zevkten gerilmiş. "Bu kadar büyük olmasına bayılıyorum. O çıkıntıları seviyorum. Hareket ettirme şeklini seviyorum."

Alçak sesle homurdanıyorum, sözleri bana her şeyi yapabileceğimi hissettiriyor. Aletim vücudundan kayganlaşana kadar uzunluğumu kıvrımlarına tekrar sürüyorum. "Şimdi onu senin içine sokacağım."

Kıkırdıyor, gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. "Teşekkür etmeli miyim?"

"Nasıl istersen." Amcığına bakıyorum, yayılmış, güzel ve ıslaklıkla parlıyor. Teni burada da kızarmış ve bacakları kalçalarımın etrafında kilitlenmiş, onu almam için tamamen açık. Parmaklarımı pembe kıvrımlarında gezdirmekten kendimi alamıyorum ve bir parmağımı klitorisine sürdüğümde vücudu sarsılarak inliyor. Meme uçları baştan çıkarıcı bir şekilde zıplıyor ve bunu tekrar yapıyorum çünkü hareket ettiklerini görmek istiyorum.

"Siktir." Elime karşı kıvranıyor. "Tam bir baş belasısın. Zalim adam."

"Benim zalim olduğumu düşünüyor muşsun gibi gelmiyor," diye mırıldanıyorum, bu kadar heyecanlanmasına bayılıyorum. "Sanki sikimi istiyorsun gibi geliyor."

"İstiyorum," diye inliyor. "Çok, çok kötü." Kalçalarını parmaklarıma doğru kaldırıyor. "Lütfen, U'dron."

Elimi sikimin üzerine koyup son bir kez kıvrımlarından geçirdikten sonra başını vücudunun girişine yerleştiriyorum. Küçük görünüyor, sikimin başı teninde devasa duruyor. Bir an tereddüt ediyorum, çünkü onu incitmek istemiyorum, ama kalçalarını kavislendiriyor ve bana doğru itiyor ve kafa yine de içeri dalıyor.

Bunun üzerine ikimiz de inledik.

"Oooh, Tanrım," diye inliyor R'ven. "Harika hissediyorsun. Devam et."

Sikimi yavaşça vücuduna sokarken vücudumdaki her kas gergin hissediyor. Çok sıkı, amı sıcak ve kaygan, ama canını yakmamak için dikkatlice girmem gerektiğini hissediyorum. R'ven'in çığlıkları beni cesaretlendiriyor ve sesi o kadar uyarılmış geliyor ki kontrolü kaybedeceğimden korkuyorum. Kalın uzunluğumu vücuduna yedirirken onu izliyorum, sikimi kavrayışını görünce büyüleniyorum.

"Bu iyi," diyor bana, sesi cesaretlendirici bir şekilde gırtlaktan geliyor. "Beni çok iyi dolduruyorsun."

Kontrolüm bir anda paramparça oldu. Kendime engel olamayarak ileri atılıyorum ve sonra onu bir şekilde incittiğim endişesiyle donup kalıyorum.

Ama R'ven sadece tekrar inliyor, tırnakları en küçük pençeler gibi derime batıyor. "Oh... devam et."

İnliyorum, onun hevesi tarafından çözülüyorum. Tekrar itiyorum, sıcaklığına daha derine dalıyorum ve sonra tekrar tekrar, tamamen oturana kadar kendimi kanalına sokuyorum. Bir kez oturduğumda, kalçasını tutuyorum ve yüzünü izleyerek kendiminkini ona doğru sallıyorum. Kirpikleri titriyor, dudakları aralanıyor ve eli aşağı doğru iniyor. Bir an için, birleşmiş bedenlerimize dokunacağını düşünüyorum, ama eli onun yerine klitorisine gidiyor, mahmuzumun bastırıldığı yere.

"Ooooh, Tanrım," diye inliyor. "Seni yaratan her kimse, bunun için teşekkür ederim."

"Devam etmeli miyim?" Merakla soruyorum. Tüm vücudum kendimi tekrar onun içine gömmeye, itme, itme ve azgın bir canavar gibi ona sahip olma ihtiyacıyla geriliyor. Ama sözlerinin iyi mi kötü mü, yoksa sadece gevezelik mi olduğundan tam olarak emin değilim.

"Devam et." Başını çılgınca sallıyor. "Eğer şimdi durursan, leceğim."

"Bunun olmasını istemiyorum," diyorum ciddiyle. Sanırım abartıyor... Sanırım. Ama hayatını kurtarmak için sikimi onun daracık amına sokmam gerekiyorsa, bunu seve seve yaparım. "Ölüyorsan söyle bana."

Tekrar ittiğimde kıkırdaması boğuk bir çığlığa dönüşüyor ve bacakları sarsılıp kalçalarımın etrafında sıkışıyor. "Siktir," diye tekrar nefes alıyor. Durakladığımda bir elini omzuma vuruyor. "Devam et, U'dron. Tanrım, devam et."

Eğilip onu öpmeye çalışıyorum, ama aramızdaki boy farkı o kadar fazla ki, tek yapabildiğim öpmek oluyor.

başının üstüne. Bunu yapıyorum ve üzerine eğildiğimde, sikimi vücudunun daha derinlerine itiyor. Bir gıcırta çıkarıyor, elleri kalçalarımın gömülüyor. Bu hoşuna gitmişti. Derinlere inmem hoşuna gitmişti. Cesaretle kalçalarımı çalıştırıp tekrar içine sokuyorum. Açık biraz farklı olsa da, sonraki birkaç itişimi onun çıkardığı o büyüleyici gıcırtıyı nasıl yeniden yakalayacağımı bulmaya çalışarak geçiriyorum. Bana inanılmaz hissettiriyor, amcığı beni o kadar sıkı kavıyor ki odaklanmamı zorlaştırıyor... ama ben de onu tekrar boşaltmak istiyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, nefes nefese, bedenlerimizi tekrar değiştirdiğimde.

"Seni gıcırdatmaya çalışıyorum," diye işaret ediyorum ona, iterken kalçalarımı tekrar sallıyorum. Kalçaları, kalçalarımın etrafına sarıldıkları için yoluma çıkıyor gibi görünüyor ve istediğim kadar derine inemiyorum. Uyluklarından birini çekip öne doğru itiyorum, dizi neredeyse memesine geliyor ve bu sefer itişimle gözleri açılıyor ve tekrar ses çıkarıyor.

Mükemmel.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" İçine girerken bile törpülüyorum. "Durmali mıyım?"

"Hayır. Durmak yok!" Ona o kadar derin giriyorum ki kesem tenine çarpıyor. "Durma!"

Ona istediğim kadar sert girebilmeyi seviyorum - canını yakmak için değil, sadece bırakmak için. Altımda kırılmıyor ama beni coşkuyla ve nefesimi boğazımda düğümleyen o ciyaklamalarla kabul ediyor. Hiçbir şey dişimin içinde olmak, onu sahiplenmek, bedenimin ondan çıkardığı zevk seslerini dinlemek kadar iyi hissettirmemişti.

Nefesi kesiliyor ve öne doğru bastırdığım kalçası avuçlarımda titriyor. Amcığı sikimin etrafında sıkışıyor ve sıkışıyor ve eli aramızda, mahmuzumun klitorisine dokunduğu yere uçuyor. "Boşalacağım," diye inliyor, eli yumruya doğru kayıyor. "U'dron, boşalacağım..."

"O zaman gel," diye emrediyorum ona. "Göster bana." Ve tekrar içine giriyorum, hareketlerim kaba ve koordinasyonsuz. Amcığı zevkli kasılmalarıyla dikkatimi dağıtıyor, etrafımda sıkışıyor-

Ağzının yaptığı gibi.

Bu görüntü çok fazla. Bir hırıltıyla ona vuruyorum, tohumum dışarı dökülüyor ve salıverilmem okyanus kadar vahşi bir şekilde içimden fişkırıyor. Hareket etmeyi durduramıyorum, sanki tohumumun her bir parçasını vücudunun olabildiğince derinlerine itmek zorundaymışım gibi. Altımda titriyor, ben üzerine yığılırken boğazından küçük bir inilti kaçıyor.

"Çok yakın," diye soluk soluğa kalıyor. "Lütfen, U'dron."

Kendi salıverilmemle sersemlemiş olsam da dişime dikkat etmeliyim. "Nereye?" diye soruyorum. "Sana nerede dokunacağımı söyle."

"Clit-"

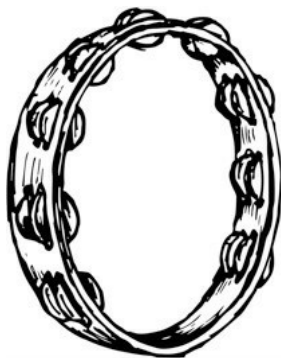
Elimi birleşmiş bedenlerimizin arasına sokuyorum ve küçük çıkıntısını buluyorum. Onu ovuyorum, nefesimi tutmaya çalışırken kalçalarımın etrafında dönüyorum. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Hiçbir şey R'ven'e sahip çıkmak kadar iyi hissettirmemişti. Küçük bir çılgık attığında ve orgazm olurken amcığı tekrar etrafımda kasıldığında, bir gurur dalgası hissediyorum. Klitorisini ovmaya devam ediyorum, adını mırıldanıyorum ve titremesi sonsuza dek sürecek gibi görünüyor, bu da beni memnun ediyor.

"Stooooop," diye inliyor sonunda, elimi itiyor. "Tanrım, beni öldüreceksin."

Ona sokuluyorum, bitkin ama tok. "Önce seninle çiftleşmediğim için seni öldüreceğim, sonra da tam tersi için seni öldüreceğim. Hangisi?"

"Sen... beni... çok sert boşalttın," diye soluk soluğa bağılıyor, kolları boynuma dolanıyor. "Bir molaya ihtiyacım var." "Küçük bir tane," diye izin veriyorum, gülümseyerek. Başının tepesine bir öpücük daha konduruyorum. "Çünkü ben gidiyorum bunu tekrar yapmak istiyorum."

Kıkırdıyor, bir ayağını kalçalarımın birine sürüyor. "Ben de öyle."

I Her zaman seksi seven bir kız oldum. Bir erkeğe karşı beni neyin memnun ettiğini söylemekten hiç çekinmedim ve eğer öğrenmekle ilgilenmiyorsa, ilişki asla çok uzun sürmedi. Ve seksle ilgili tüm çağrışımlarım her zaman iyi çağrışımlar olduğu için Bir erkekten hoşlanıyorsam onunla yatmam için çok fazla cesaretlendirilmem gerekir.

Tabii ki şimdi her şeyi "U'dron'dan Önce Seks" ve "U'dron'la Seks" olarak sınıflandırmak zorunda kalacağım çünkü o muhteşem uzaylı adam beni tüm zamanlar için mahvetti.

Bütün öğleden sonra sevişiyoruz ve her seferinde bir öncekinden daha iyi oluyor. Aletleri mükemmel boyutta ve içimdeki tüm doğru noktaları ovuyor gibi görünüyor, yüzünde bir konsantrasyon ifadesi var, çünkü cevap vermemi sağlamaya çalışıyor. Kendisi kadar benim de zevk almamı istediği açık ve bir başka sarsıcı orgazm turundan sonra, kürklerin üzerinde kemiksiz ve doymuş bir haldeyim, başım göğsüne yaslanmış.

"Bu kulübeden bir daha asla çıkamayabilirim," diye iç geçiriyorum mutlu bir şekilde, parmağımı karın kaslarının üzerinde gezdirirken.

"Açlıktan ölmene izin vermeyeceğim. İkimize yetecek kadar yiyecek avlayacağım ve bir daha asla kürklerimi terk etmene gerek kalmayacak." Elini omzumda gezdiriyor, tembel ve tok. "Ama ateşin başında dans etmeyi ve şarkılar söylemeyi özleyeceksin."

"Mmm. Ve muhtemelen karides çayı." İğrenç kökenine rağmen gerçekten çok sevmeye başladığım bir şey. Bir dirseğimin üzerine oturup kulübenin etrafına bakıyorum. İçerisi biraz karanlık, ama bunun nedeni seks maratonumuz yüzünden ateşin sönmesine izin vermiş olmamız olabilir. Günlerdir deniz suyuyla yıkandığım için zaten pütürlü ve sert olan saçlarıma dokunuyorum ve kürkler arasında sikilmekten (mutlu bir şekilde sikilmekten, çok mutlu bir şekilde sikilmekten) tam bir yuva gibi hissediyorum. Muhtemelen bir deniz cadısına benziyorum. "Saat kaç?"

U'dron esniyor, eli belime doğru kayıyor. "Sanırım geç oldu. Güneş batmış olacak. Acıktın mı? Gidip ateşten yiyecek alıp sana getireyim mi?"

Gözlerimi ovuşturuyorum ve ona bakıyorum. Göğsünde ve boynunda benim hevesli ağzımın izleri var ve muhtemelen tırnaklarım yüzünden sırtı çizilmiş. Saçları da dağınık ve sanki saatlerdir sevişiyormuşuz gibi görünüyor... çünkü sevişiyoruz. "Olabilir mi? Peştamalin nerede?"

Kaşlarını çatarak etrafına bakınır. "Bir yerlerde. Eminim başkaları da vardır ve eğer yoksa..." Omuz silkiyor.

Ona alaycı bir gülümseme veriyorum. "O canavarı gizli tutmak isteyebilirsin. Diğer kızların ne kadar iyi olduğumu kıskanmasını istemiyorum."

U'dron bana sırtıyor, gözleri eğlenceyle parlıyor. "Sahildeki en iyi dişinin zaten bende olması onlar için çok kötü."

"Sahildeki en iyi kadın, ha? Dalkavuk." Ona takılmadan edemiyorum. O her zaman çok tatlı ve kendimi çok iyi hissettiriyor. "Diğerlerinin aynı fikirde olduğundan emin değilim."

"Yaparlardı," dedi bana ciddiyetle. "Özellikle de seni dans ederken gördükten sonra."

O kadar içten ki nefesimi kesiyor. Gerçekten de dansımın harika olduğunu düşünüyor, ne eksik ne fazla. Yeteneklerimle gurur duyuyor ve en ufak bir kıskançlık duymuyor. Tanrım, böyle bir adamla tanıştığım için şanslıyım... bir buz gezegenine atılmak zorunda kalsam bile. Artık o kısmı o kadar da umursamıyorum. Gülümseyerek ona doğru eğiliyor ve dudaklarına bir öpücük

konduruyorum. Tadı hâlâ benim vücudum gibi ve kıkırdayarak ağzını siliyorum. "Sakalının muhtemelen bir banyoya ihtiyacı var."

"Asla." U'dron bana sırtıyor. "Yapacağım-"

Biri kulübenin kapısını tırmalıyor. "Ho," diye seslenir bir ses. "İçeri geliyoruz."

"İçeri gelebilir miyiz" ya da "meşgul müsünüz" değil, bir talep. O noktada kim olduğunu hemen hemen biliyorum. I'rec olmalı. Başka hiç kimse kendini o kibirli hıyar kadar Sahil Prensi sanmıyor. Sinirli bir iç çekişle battaniyeleri göğüslerime sıkıştırıyorum ve kapının açılmasını bekliyorum.

U'dron da ayağa kalkıyor ve beni kapının görüş alanından engellemek için hareket ediyor. Bu centilmence bir hareket ve takdir ettiğim bir hareket, bu yüzden bir kolumu boynuna doladım ve çenemi omzuma dayadım, Gölge Kedi'nin diğerleri U'dron'un kulübesine girerken arkadan ona yaslandım. Kapıdan ilk A'tam giriyor, onu O'jek takip ediyor ve sonra I'rec geliyor. Kulübeye girerken A'tam'ın burun delikleri parlıyor ve diğer ikisine dönüp bakıyor.

"Hadi ama," diye sesleniyorum, yaşadıkları şoktan bıkmış bir halde. "Burada ne yaptığımızı sanıyordunuz? Yorgan mı dikiyorduk?" Başımı sallıyorum. "Eğer buraya onaylamamak için geldiyseniz, arkanızı dönüp gidebilirsiniz."

U'dron boğazından bir ses çıkararak elimi kendi eliyle kapatıyor. "Kanıtlama için buradalar." Bu beni duraksattı. "Ne?"

I'rec boğazını temizliyor. İlk defa alnında soluk beyaz boyayla çizilmiş bir şey olduğunu fark ediyorum. Önce bir ok sandım ama sonra bunun bir mızrak olduğunu fark ettim. Doğru. Mızrağın Bekçisi. Saçları dağınık değil, uzun bir örgü halinde geriye toplanmış ve bize bakarken yüzünde ciddi bir ifade var.

"Hâlâ kendini kanıtlamak istiyor musun, U'dron?" I'rec saçma sapan bir sesle soruyor. O'jek ve A'tam'ın yüzleri tamamen ifadesiz.

Cevap verirken bile U'dron'un parmakları sessiz bir şefkatle elimin üzerinde geziniyor. "Seviyorum."

I'rec başını sallar. "Şafakta hazır ol. Alnındaki sembolleri boya ve her şeyi kulübende bırak. Kıyafet yok. Silah yok. Kanıtlamaya bu dünyaya geldiğin gibi gireceksin ama oradan bir avcı olarak çıkacaksın... yoksa ölüm seni ele geçirecek."

Sıkıntıdan kaşlarımı çatıyorum. Tropik bir adada çıplak prova yapmak başka bir şey. Burada karda çıplak olmak iyi bir fikir değil. Ama bu benim kültürüm değil ve U'dron için çok şey ifade eden bir şey, bu yüzden kelimeler dilimde yanıyor olsa da hiçbir şey söylemiyorum.

"Hazır olacağım," diyor U'dron, sesinde sakın bir kararlılıkla.

I'rec, "Şafakta size kanıtlamanızın ayrıntıları verilecek," diyor. "Bu yolculukta hiçbir yardım alamayacağınızı unutma. Sadece ve sadece kendine güvenmelisin."

"Yapabilirim."

Onu daha sıkı sıkıyorum. Yapabileceğini biliyorum. Diğerlerinin onu incelemesini izliyorum, çıplak ve muhtemelen hickie kaplı, saçları buruşuk ve yatağımız çok ve çok seks kokuyor. Ama hiçbir şey söylemiyorlar. I'rec bir kez başını sallıyor ve sonra gidiyor. O'jek sessizce onları takip eder. A'tam da onları takip ediyor ama son anda dönüp bize sırtıyor. "İyi şanslar kardeşim," diye fısıldıyor. "Bu gecenin tadını çıkar!"

Onlar giderken sessizce izliyoruz.

"Yani..." U'dron ile tekrar yalnız kaldığımda söyledim. "Bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?"

Elimi tutup ağzına doğru çekiyor ve dudaklarını en gıdıklayıcı şekilde avucuma sürüyor. Bu bana bugün çok fazla sevişmiş olsak da hala en az bir tur daha atmam gerektiğini hatırlatıyor. Ya da belki de beni dokunmaya ve dokunulmaya aç bırakan U'dron'un kendisidir. Ayrıca bir dikkat dağıtıcı gördüğümde anlıyorum ve sadece ona güvendiğim için bundan kurtuluyor. "Sabah kanıtlama işimi yapacağım."

Nefes nefese, gözlerinin içine bakabilmek için arkasından yanına doğru ilerliyorum. "Öyle misin?"

U'dron başını sallar. "T'rec ve diğ'erlerine, seninle birlikte olmam hakkında ne düşündüklerini umursamadığımı ve eğer hoşlarına gitmezse bana bir kanıt verebileceklerini, böylece onlara herkes kadar 'gerçek' bir avcı olduğumu gösterebileceğimi söyledim. Bu yüzden töreni sabah gerçekleştireceğim ve sadece Gölge Kedi

yolculuğumdan haberdar olacak."

Gurur çığlıklarımı bastırıyorum, çünkü doğduğundan beri kafasında pekiştirilen sosyal "kuralları" aşmasının çok şey gerektirdiğini biliyorum. "Bu harika. Neden daha önce bir şey söylemedin?"

Sırıttırıyor, vücudumun tepkisini izleyebilmek için bir parmağını göğsümün eğiminde gezdiriyor. "En iyi şekilde dikkatim dağıldı."

Yeterince adil. "Sabah, o zaman? Bu kadar çabuk mu?" Ağgözlü yanımda birkaç gün daha onunla yatağa giremeyeceğim için biraz kızgın ama bunu istediğini biliyorum. Buna katlanmak zorundayım. Kulübesine bakıyorum, aniden tüm yiyecek malzemelerini yediğimiz için endişeleniyorum. "Sana bir çanta hazırlamamız gerekiyor mu? Gidip erzak çadırını basayım mı?"

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok. Başım ve bedenim çıplak bir şekilde kanıtlamaya devam edeceğim. İhtiyacım olanı yapacağım. Bu iş böyle yapılır."

Dudaklarımı büzüyorum. Oyunbozanlık yapmamaya çalışıyorum çünkü bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Yine de... tek bir silah olmadan tek başına dışarı çıkmak tehlikeli. Onu bulabildikleri en büyük, en kötü şeyi öldürmeye göndereceklerinden eminim ve bir çift ayakkabısının bile olmaması beni rahatsız ediyor. "Buranın soğuk olduğunun farkındalar mı? Ve karlı?"

Başparmağı tekrar meme ucumda geziniyor ve tepki olarak sertleşiyor, vücudumda bir şehvet sarsıntısı yaratıyor. Elini uzaklaştırıyorum çünkü bu konu hakkında konuşmak istiyorum. Elimde değil ama endişeleniyorum ve ne kadar iyi olursa olsun, zevk yüzünden dikkatimin dağılmasını istemiyorum. "Her şey yoluna girecek," diye beni rahatlatıyor U'dron. "Juth ve Pak'a bak. Onlar hiçbir şey olmadan hayatta kalabiliyorsa, ben de kalabilirim. Bu da mücadelenin bir parçası olacak ve avımla döndüğümde kimse benim onlar kadar avcı olmadığımı söyleyemeyecek."

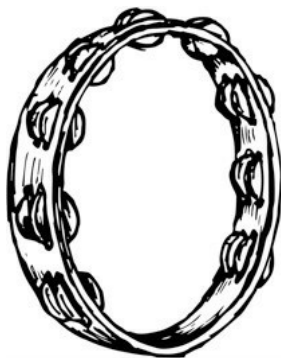
Endişelerimi bastırarak ona genişçe gülümsüyorum, çünkü bu büyük bir mesele. Onun için heyecanlı olmak istiyorum -en az onun kadar heyecanlı- ve eğer bunu yapamıyorsam, en azından yapmacık davranabilir ve o gittikten sonra endişelenebilirim. "Sabah ilk iş, o zaman? Ne kadar kalacağını biliyor musun?"

"Ne kadar sürerse." Omuz silkiyor, bir kolunu belime doluyor ve beni kollarının arasına çekiyor. Beni kendine doğru çekiyor, ağzı göğsüme gidiyor. "Bu seni üzecek mi? Bensiz yatağымda olmak?"

"Korkunç," diye itiraf ediyorum, parmaklarımı saçlarında dolaştırıyorum ve dişleri meme ucumu sıyrıldığında zevkle iç çekiyorum. "Sen yanımda olmayacağın için her gece kendime dokunmak ve kendimi boşaltmak zorunda kalacağım."

Homurdanıyor, bizi kürklerin içine yuvarlıyor ve beni altına sıkıştırıyor. "Bu eve çok daha hızlı döneceğim anlamına geliyor," diyor göbeğimi öperek.

Umarım öyle olur. Şimdilik, birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarıyorum.

W

Şafaktan çok önce uyandım ve R'ven yelemini kesmeme yardım etti. Bu sadece en sadık avcılarının yaptığı bir şeydir, yelelerini yardım için bile kullanmayacaklarını kanıtlamak için. Benimki herhangi bir ip yapmak için çok kısa, ama I'rec ve diğerlerinin

Bu işi ne kadar ciddiye aldığımı görmek için. Elimizden geldiğince yanları kesiyoruz ve R'ven üst kilidimi kesiyor, yelemin sadece birazını üstte bırakıyor.

"Çok seksi," diyor ve bana bir öpücük daha veriyor.

Gözlerinde endişe olduğunu görebiliyorum ama gülümsemesi parlak. Benimle gelmekte ısrar ediyor ve yıkanmak isteyip istemediğini sorduğumda başını sallıyor. "Sen gittikten sonra yıkanırım. Umarım kesinlikle seks kokarım ve bu beni çıldırtır." Gözleri eğlenceyle parlıyor. "Bu benim için kötü mü?"

"Hiç de değil." Bu düşünce çok hoşuma gitti. Hepsinin onun benim olduğunu bilmesini istiyorum. "Söz verdiğim gibi Juth'a erzak götürmeliyim. Ben yokken bunu yapar mısınız?"

"Tabii ki. Bana onları nereye koyacağımı gösterir misin?" Başının üzerinden bir tunik geçiriyor -benim tuniklerimden biri, gururla fark ediyorum- ve beline bağlıyor. Etrafına bakınıyor ve kaşlarını çatıyor. "Hâlâ ayakkabım yok. Biri sürekli dikkatimi dağıtıyor ve diğer mağaradan kıyafetlerimi almayı unutuyorum." Bana sinsi bir sırıtış atıyor. "Sanırım yine yalınayak gideceğim." Bir an düşünüyor ve sonra omuzlarına ağır bir pelerin ekliyor. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

Ayaklarımı da çıplak bırakıyorum. Ana kamptan yiyecek malzemeleri topladığım için peştamal giyiyorum ve erkekler çıplak dolaştığında dişiler garip sesler çıkarma eğiliminde oluyor.

El ele tutuşarak ana kampa gidiyoruz ve beni başıyla selamlayan ve Juth için hazırladığı küçük yiyecek paketini çıkaran Shail ile buluşuyorum. "Harlow, Rukhar'ın eski tuniklerinden birini de getirdi, haberin olsun." Gözleri yumuşuyor. "O adamın bebeği getirmesi gerekiyor ki ikisini de besleyebilelim."

"Güvenmesi zaman alacaktır," diyorum ona. "Eminim eninde sonunda kötü bir niyetimiz olmadığını anlayacaktır."

Başını sallıyor, kesik başıma ilgiyle bakıyor ama bu konuda başka bir şey söylemiyor. Ateşten ayrılmak için dönüyoruz ve yolda başka bir dişi bizi durduruyor. S'teph adında, siyah saçlı, dolgun memeleri ve aynı derecede dolgun kalçaları olan bir dişi. Dişi bize hevesli bir bakış atıyor. "Yardım etmek isterim."

Yardım mı? "Bir kayanın üzerine küçük bir malzeme paketi koyuyoruz. Yardıma ihtiyacımız olduğundan emin değilim."

S'teph ellerini birbirine kenetliyor. "Memlekette psikoloji diploması almaya çalışıyordum. Juth ve Pak'ı tanımaya çalışmak istiyorum. Onlarla güven inşa etmek istiyorum. Eğer sizin için de uygunsa, bugün sizinle gelmek ve bir şeylere kokumu katmak istiyorum, sonunda da teslimatı tek başıma yapmak istiyorum. Sanırım onlara ulaşabilirim. Sadece sabır ve anlayışa ihtiyaçları var."

Juth tarafından başka bir pazarlık aracı olarak kapılıp kapılmayacağını merak ederek dişiye bakıyorum. Ona zarar vermeyecek ama... ben de onu almak için burada olmayacağım. Diğerlerini her zaman uyarabilirim sanırım, böylece kaybolan başka bir dişi için tetikte olabilirler. Ne düşündüğünü görmek için R'ven'e bakıyorum. Omuz silkiyor, elimi sıkıyor. "Pekâlâ," diyorum bir

süre sonra. "Ama sana gösterdiğim noktadan fazla uzaklaşma. Götürülmek istemezsin."

Hevesli ifadesi duraksıyor. "Raven'ı kurtardığını sanıyordum?" Kadınıma bir bakış attı.

R'ven çabucak, "Yaptı," diye ekliyor. "Ama ne yapacağı belli olmaz. Sadece dikkatli olmanızı söylüyoruz. Hadi ama.

Ayaklarım donuyor."

"Neden ayakkabı giymiyorsunuz?" Üçümüz sahile inerken S'teph soruyor,

ve R'ven ona kopan bağcıklar hakkında hızlı bir cevap veriyor. İyi yalan söylüyor, dostum. Nedense bu beni memnun ediyor. Onun fazla zeki zekasını seviyorum.

Yiyecekleri kıyının uzak ucundaki belirtilen kayaya bırakıyoruz. Bu, geniş, yuvarlak bir ucu ve daha dar, üçgen bir "kuyruğu" olan, biraz balık şeklinde bir kaya. Bu kayanın diğer tarafında kumsal, suların taşlara çarptığı kayalar ve keskin uçurlardan oluşan bir yığından başka bir şeye yol açmıyor.

"İşte burası," diyorum onlara.

"Burada olduğuna emin misin?" S'teph yüzünde endişeli bir ifadeyle soruyor. "Ya onun için bıraktığın erzaklar leş yiyciler tarafından kapıldıysa?"

Juth'un kokusunu buram buram almıyor mu? Ama R'ven bana meraklı bir bakış attığında, insanların Güçlü Kol klanının en kalın kafalıları kadar iyi koku alamadığını hatırlıyorum. Bu yüzden kumun üzerindeki ayak seslerini işaret ediyorum. "Bunları görüyor musun?"

"Bunlar bizim değil mi? Oh." Aşağıya bakıyor. "Daha küçük izler görüyorum. Çocuğu da yanında getirmiş olmalı. Harika. Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum." Bu ihtimal onu heyecanlandırmış görünüyor.

Belli ki henüz onlarla tanışmamış, yoksa bu kadar hevesli olmazdı. Ona yiyecek paketini uzatıyorum -kuru et, biraz kök ve avcıların patikadayken yanlarında taşıdıkları "kah" karışımından biraz- ve elimle kayayı işaret ediyorum. "Bunları teslim etmek için sabahları R'ven'ime eşlik eder misin? Onun kokusunu şimdiden biliyor."

S'teph paketi kayanın üzerine koyuyor, sanki onun için mükemmel bir yer bulması gerekiyormuş gibi iki kez ayarlıyor, sonra da çuvalın içinden çıkan ve bir tuniğe ait olduğu anlaşılan bir parça saçağı düzeltiyor. "Bizimle gelmek istemiyor musun?"

R'ven çabucak, "Önümüzdeki süre boyunca meşgul," diyor. "Avlanmakla. Bu bir Gölge Kedi olayı." Ve elimi sıkıyor, sanki bana sessizce daha fazla konuşmak zorunda olmadığımızı söylüyormuş gibi.

"Elbette," diyor S'teph ve paketi bir kez daha ayarlamak için uzanıyor.

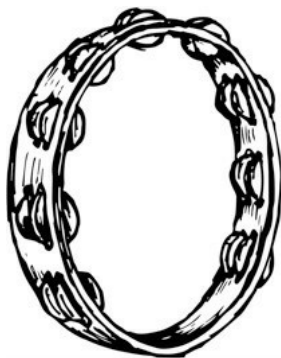
Sonunda sahilin tanıdık kısmına geri döndüğümüzde, şafak bulutları yarmaya başlıyor. En azından karsız bir gün olacak, bunun için şükrediyorum. S'teph bize küçük bir el sallayarak ateşe doğru yöneliyor ve sonra R'ven ile yalnız kalıyorum. Esinti değişiyor ve muhtemelen çoktan kulübemin dışında bizi bekleyen klan kardeşlerimin kokusunu alıyorum.

R'ven'e dönüyorum ve ellerini ellerimde kavriyorum. "Bunu yapmamın sakıncası yok değil mi? Seni günlerce yalnız bırakacağımı biliyorum."

Başını sallıyor, yüzünde sert bir ifade var. "Bunu yapmanı istiyorum. Bulabildiğin en büyük, en kötü yaratığı öldür ve onlara ne kadar belalı bir avcı olduğunu göster." Parmakları benimkileri sıkıca kavriyor. "Bunu yapabileceğini biliyorum. Karşına ne çıkarırlarsa çıkarsınlar kesinlikle yok edeceğini biliyorum. Ama bu senin için endişelenmeyeceğim anlamına da gelmiyor. Seni seviyorum, biliyorsun." Sesi biraz titriyor. "Seni seviyorum, bu yüzden bana geri dönsen iyi olur çünkü burada sensiz kalırsam çok kızarım."

Onu kendime doğru çekiyorum ve öpebilmek için eğiliyorum. "Böyle bir şey olmayacak. Beni beklediğini bilmek en kötü karda bile beni sıcak tutacak."

"Bu iyi," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Çünkü çıplak kığın muhtemelen önümüzdeki süre boyunca çok soğuk olacak."

I

Onun gidişini izlemek çok zor.

U'dron bu işi başlatmak için o kadar hevesli görünüyor ki en ufak bir şüphe duyduğum için bile kendimi suçlu hissediyorum. O'jek'in bakışlarını görmezden gelerek battaniyeleri vücuduma sımsıkı sarıyorum.

ve A'tam'ın bana verdiği. Seks kokmak istiyordum ve koktuğumdan da eminim, o yüzden bırakın baksınlar. Peştamalıni çıkarırken hevesle gözleri parlayan ve I'rec mızrağın ucunu alnına sürüp kan akıtırken kıpırdamadan duran U'dron'a odaklanıyorum.

"Bir gök pençenin kuyruk ucunu geri getir," diye anons ediyorum. "Ve gerçek bir avcı olduğunu kanıtlamış olacaksın."

Bir gök pençesi. Orospu çocuğu. Karlı dağlar için biraz daha uygun bir şeyi kanalizetmesini umuyordum, şu büyük tüylü kedilerden biri ya da süper büyük bir dvisti ya da başka bir şey gibi. Olmadı. Gökyüzü pençesi. Ama U'dron sadece sırtıyor ve ayağa kalkıyor. Başparmağını alnındaki kanda gezdiriyor ve burnundan aşağıya, sonra da her iki yanağının altına bir şerit çiziyor. Bununla birlikte klanına başını sallıyor, bana hızlıca bir bakış atıyor ve ardından sahil kampımızı çevreleyen tepelere doğru koşmaya başlıyor.

İç çekerek çıplak poposunun gidişini izliyorum. İşini *çabuk bitir ve güvende kal*, diyorum zihnimden ona. *Bekliyor olacağım*.

BİR GÜN GEÇER. Sonra iki. Sonra dört. Steph her sabah Juth ve Pak için mama bırakırken bana eşlik ediyor ama ikisini de hiç görmüyoruz. Kumda her zaman taze ayak izleri oluyor ve yiyecek bitmiş oluyor, bu yüzden yiyecekleri aldıklarını biliyorum. Steph onları hiç görmediğimiz için biraz hayal kırıklığına uğradı.

"Kamufle oluyorlar," diye hatırlatıyorum ona. "Merhaba demek istemediği sürece sana kendini göstermeyecektir." Ve Juth'u tanıyorsam, hiçbir şey söylemek istemez.

Ama Steph'in yüzünde kararlı bir ifade var. Bu bakışı tanıyorum. U'dron'un tepelerde kaybolmadan önce taktığı bakış bu - katıksız bir kararlılık. Steph sonunda istediğini aldığında Juth neye uğradığını şaşırarak.

Kampın geri kalanı bana U'dron'un nereye kaybolduğunu soruyor. Her seferinde cevabım aynı oluyor. Bir av. Teklif ettiğim tek şey bu ve tatmin edici görünüyor. Elbette bu bir av. Herkes avlanır... ben hariç, çünkü "yaşlı" Raven bunun hippie prensiplerini ihlal ettiğini söyledi. Yemek için bir şeyler öldürme fikri beni hâlâ heyecanlandırmıyor, özellikle de herkes bu konuda çok daha iyiymiş. Onun yerine ateşin yanında oturup bir çerçevenin üzerine gerilmiş bir deriyi kazıyorum. Aslında deriyle çalışmaktan hoşlanıyorum. Dağınık bir iş olduğu kesin, ama pürüzsüz taraftaki tüm pislikleri kazıyıp yağ ve beyin macunuyla ovarak yumuşak ve esnek hale getirmenin çok tatmin edici bir yanı var. Tüm kürkü sağlam tutma ve içini güzel ve yumuşak hale getirme konusunda gerçekten iyi oldum, bu yüzden biri kampa özellikle güzel bir post getirdiğinde, onu bana getiriyorlar. Bugün Nadine beyaz, ayaklarında ve kuyruğunda daha koyu gri halkalar olan bir

hopper postu getirdi ve ben de tüm o güzel desenin bozulmadığından emin olmak için üzerinde çalışıyorum.

Çalışırken, kendi tuniğimin önüne biraz beyin ve yağ yapışkanı sıçratıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. Hava o kadar soğuk ki kıyafetimin önü donmaya başlıyor, ben de ellerimi siliyorum

ve işimi bir kenara bıraktım. "Gidip üstümü değiştireceğim," diyorum Angie ve Hannah'ya, bu sabah yemek görevindeler. "Benim için projeme göz kulak olur musunuz?"

"Elbette," diyor Angie tatlı bir sesle, göğsüne sıkıca sarılmış bebeğini düzeltiyor. "Sen de biraz taze karides çayı ister misin?"

"Her zaman." Ona sırtıyorum ve sonra uçurum kenarındaki kulübelere doğru koşuyorum. Diğerlerinin yanında işler hâlâ biraz garip. Herkes iyi, ama geçmişimi ve yalanlarımı düşündüklerini bildiğim ve ne söyleyeceklerini bilemediğim zaman konuşmada kesin bir durgunluk oluyor. Bu tıpkı bir partiye gitmek ve sizin dışınızda herkesin birbirini tanıdığını fark etmek gibi. Ne kadar arkadaş canlısı olurlarsa olsunlar, yine de biraz başıboş hissedersiniz. Ama gülümsemeler samimi görünüyor ve kimse kötü bir şey söylemedi, bu yüzden her şeyin normale dönmesinin sadece bir zaman meselesi olduğunu umuyorum. U'dron'un kulübesine girerken ellerimi eski bir hurda parçasına siliyorum. O gittiğinden beri geçen günlerde tüm eşyalarımı onunla birlikte buraya taşıdım ve battaniyelerimizi birleştirdim. Tuniklerim şimdi onunkilerin yanında bir kancada asılı duruyor ve ikimizi de yerleştirmek için birkaç şeyi biraz yeniden düzenledim. Tefim onun davulunun üstünde duruyor, onu çok ama çok özlediğimi hatırlatıyor.

Ama sadece dört gün oldu. Bu tür şeylerin zaman aldığını biliyorum. Geceleri uyumak biraz zor olsa da sabırlı olabilirim. Daha önce hiç kimsenin yanında uyumaya ihtiyaç duymazken şimdi kürklerin içinde uyanık yatmam ve U'dron dışarıda bir yerlerde soğukta olduğu için rahatlayamamam ne kadar komik.

Tuniğimi çıkarıp yedek kıyafetlerimden birine uzanıyorum... sonra onunkini alıp kokluyorum. Birazcık onun gibi kokuyor. Gülümseyerek onu giydim ve kemerini sıkıca bağladım. Taytımın üzerine bir elbise gibi oturuyor ama umurumda değil. Mesele moda değil. Mesele erkeğime yakın hissetmek. Kulübeden çıkmak için dönüyorum, aklım U'dron'da ve A'tam bir anda yakınlarda belirdiğinden neredeyse platformdan düşecektim.

"Aman Tanrım, ödümü kopardın," diye tıslıyorum, yaşlı ve çelimsiz bir kadın gibi göğsümü tutarak. "Senin sorunun ne?"

Bana şakacı bir sırıtış atıyor, rengi bir an önceki kamufle olmuş rengi yerine normal tonuna geri dönüyor. "Konuşurken kimsenin beni görmesini istemedim. Seni korkuttum mu?"

"Hayır, sadece sebepsiz yere avazım çıktığı kadar bağırıyordum," diyorum alaycı bir şekilde. Sonra az önce görünmek istememekle ilgili söylediği şeyi fark ediyorum. Aman Tanrım. Bu U'dron'la mı ilgili? Kulübenin girişine dönüyorum ve kapağı kenara çekiyorum. "Gir içeri."

Hiç duraksamadan içeri koşuyor, ben de kapıyı arkamızdan kapatıyorum.

Onun yanına girdiğimde kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. "Ne oldu? Yanlış giden ne?" "Ters giden mi?" A'tam bana şaşkın bir bakış attı. "Bir sorun mu var?"

Güzel ama bu seferinde beyin yok. Kafasına vurma isteğimle savaşıyorum. "U'dron ile mi?"

"Eh?" A'tam gözlerini kırıştırıyor ve sonra koca gövdesini silkiyor. "U'dron'dan haber yok.

Henüz erken. Gelecek

önce Gök Pençe'nin izini sürmek için günler harcayacağız. Sabırlı olmalısın." Ateş çukurunun yanına çömeliyor, en sevdiğim kömür dürtme çubuğunu alıyor ve közleri dürtüyor.

Elinden kapmak istiyorum. "O zaman neden buradasın, ding-a-ling?" Biraz endişeliyim çünkü striptizci ifşamı ve A'tam'ın beni dans ederken görmek isteyen adamlardan biri olduğunu düşünüyorum. O zamanlar zararsız bir merakı ama... şimdi neden burada olduğunu bilmiyorum ve sinirlerim bozuldu. "Çıkar ağzındaki baklayı ya da defol."

Sakalını ovuşturarak derin bir iç çekiyor. Tüm Gölge Kediler arasında en kalın sakal onda ve ağzını mükemmel bir şekilde çerçeveleyiyor. Bir an için çok boğucu ve çok ama çok acınası

görünüyor. "Tavsiyeye ihtiyacım var."

"Açık mı?"

A'tam bana yaralı bir bakış attı. "B'shit artık bana bakmıyor bile. Yaptığım her şey yanlış. Nasıl oluyor da U'dron bir avcı olmadığı halde seni kendi tarafına çekebiliyor? Ne yapıyorum ben?"

insan dişilerinin sevmediği bir şey mi?"

Daha fazla dayanamadım. A'tam'ın yanına gittim ve kafasına bir şaplak attım. Sert değil, sadece kaşlarını çatmasına yetecek kadar. "Bu U'dron'un gerçek bir avcı olmadığını söylediğin içindi, seni pislik. Tabii ki öyle. Küçük töreninizde sikini sallayamamış olması onun diğerlerinizden farklı olduğu anlamına gelmiyor. O da herkes kadar cesur ve güçlü. Eve her zaman et getirir. O-"

"Gördün mü?" A'tam ayağa fırlar. "En ufak bir şey söylüyorum ve sen onu savunmak için atlıyorsun çünkü ona çok değer veriyorsun. Ben de B'shit'ten bunu istiyorum. Rezonans olmadan böyle bir sadakati nasıl elde edebilirim?"

Bana çok kurnaz, pişman bir ifade veriyor ve adamın bir kadına nasıl aşık olunacağı konusunda hiçbir fikri olmadığını anlıyorum. "Başlangıç olarak bütün gün Daisy ile takılmayı bırakabilirsin."

"Gördün mü?" A'tam şaşkın görünüyor. "Ama o bir arkadaş."

"O çok güzel. ÇOK güzel." Bunu belirtmekten nefret ediyorum ama Daisy'nin bu kadar çekici olması benim bile gözümü korkutuyor. Saçları sanki bakırdan yapılmış gibi görünen dalgalı bir kızıl-altın kütlesi, o kadar parlak ki. Cildi kusursuz, kaşları mükemmel, ağzı doğal olarak dolgun. Dişleri bile mükemmel ve düzgün ve sesi düpedüz müzikal. Çok güzel olduğu için yol arkadaşı olarak seçildiğini biliyorum ama aylarca sahilde soğukta yaşadktan sonra hepimiz biraz rüzgârdan yıpranmış hissederken Daisy'nin adı gibi taze görünmesi pek de yardımcı olmuyor.

"B'shit çok daha çekici," diyor A'tam sadakatle.

"Bunu ona söylemeyi denedin mi?" Başımı ona doğru eğiyorum. "Ondan ne kadar hoşlandığını söylemeyi denedin mi?"

"Ona çiftleşmemizin çok iyi olduğunu söyledim." Ayağa kalkıp gururla doğruldu. "Ve bunu onunla tekrar yapmaktan mutluluk duyarım. Daha ne söylemem gerekiyor?"

Vay be. Bridget'in A'tam hakkında anlattığı hikâyeler doğruysa, adamın ne bir oyunu ne de bir inceliği var. Bridget'in bazen biraz huysuz olduğunu biliyorum ama A'tam tüm o güzel yüz hatlarına rağmen en az onlar kadar akılsız. "Otur yerine. Bunun biraz uzun süreceğini hissediyorum." Onun karşısına oturup burnumun kenarını sıkıyorum. "Yalın gerçeği duymak ister misin?"

"Un-var-neesh?"

"Gerçek. Ne kadar nahoş olursa olsun gerçeği duymak istiyor musun?"

Bana eliyle işaret etti. "İşte bu yüzden buradayım."

Parmağımla yüzünü işaret ediyorum, dairesel bir hareketle gösteriyorum. "Bu seni sadece bir yere kadar götürür. Tatlısın ama yatakta kesinlikle berbatsın. Bunu balık tutmak gibi düşün. Harika bir yeminiz var ama avınızı oltaya takacak kancanız yok."

A'tam dehşetle bakıyor. "Kanca yok mu?"

"Hiç," diyorum kesin bir dille. "Bridget neden seninle birlikte olmak istesin ki? Olaya bir de onun açısından bak. Seninle yattı, hiç eğlenceli değildi ve şimdi ona söylediğin tek şey onunla tekrar yatmak için sabırsızlandığın. Neden daha berbat bir seksten başka bir şeyle ilgilendiğinizi düşünsün ki? Neden böyle bir şeyi kabul etsin ki?"

"Çiftleşmemiz korkunç değildi!"

Kaşlarım havaya kalktı. "Ben öyle duymadım."

Şok olmuş bir şekilde öne eğildi. "Bunu sana o mu söyledi?"

Tüm kampa anlattı ama ben akıllıca davranarak bunu belirtmedim. "Bir kadın cinsel deneyiminin nasıl geçtiği konusunda üzgünse, bu etrafa yayılır. U'dron beni aletini nasıl kullanacağını bildiği için kazanmadı. Beni kazandı çünkü beni dinledi. Bana kur yaptı. Benimle zaman geçirdi. Ve bu yüzden ona aşık olduğumda, onunla kürklere gittim... ve neyi sevdiğimizi birlikte bulduk. Bir ortak olmalısın, A'tam. Taşaklarını öylece çıkarıp, ona lanet olası bir sik

cebinden başka bir şeymiş gibi davranılmasını kabul etmesini bekleyemezsin."

A'tam sakalını ovuşturuyor; sakalını tekrar tekrar okşarken hareketleri neredeyse çılgınca. "Ona bir çük torbası gibi mi davrandım?"

"Onunla hiç seksten başka bir şey hakkında konuşuyor musun?" Ben soruyorum. "En sevdiği yemek nedir? Avlanmada ne kadar iyidir? Kampta katkıda bulunmayı sevdiğinde ne yapar? Saçları ne renk?"

"Meme uçları çok solgun," diyor bir süre sonra.

"Bu seksle ilgili, A'tam. Tekrar dene."

Burun delikleri genişliyor ve sinirlendiğini anlayabiliyorum. "Yelesi kahverengi," diyor sonunda. "Koyu. Güneş ışığında kırmızımsı bir rengin küçük vurgularıyla."

"Bu iyi bir başlangıç. Ayrıca iyi bir başlangıç mı? Daisy ile bu kadar çok takılmayı bırak. Ciddiyim."

Bana attığı bakış düpedüz huysuz. "D'see birlikte vakit geçirirsek B'shit'in kıskanacağını ve koşarak kollarıma geleceğini söyledi."

"Daisy, onu gerçek sevgilisi için sakal olarak kullanan yaşlı bir adamla evli bir gençti. Belki de ilişkiler konusunda onun tavsiyelerini dinlemiyorsundur diye düşünüyorum," diye belirtiyorum.

Yavaşça başını sallar. "O halde size geldiğim için memnunum. Bana yardım edecek misin?" Greaaaat.

T Ertesi gün, kulübenin girişinde bir tırmalama sesiyle uyandım. Bir an için uykulu beynim bunun U'dron olduğunu düşünüyor ve heyecanla doğruluyorum. "Bebeğim?" "Benim," diye sesleniyor Bridget, sesi taş duvarlar arasında boğuklaşıyor.

Sen?" "Uyandırdım mı

Hayal kırıklığına uğradım. Tabii ki U'dron değil. Kendi kulübesine girmek için kapıyı çalmazdı. Hayal kırıklığıma karşı koyuyorum ve bir elimi yüzüme sürerek esniyorum. "Yaptın ama sorun değil. İçeri gel."

Bridget elinde dumanı tüten bir kâse ve bir fincanla kulübeye girer. "Sana kahvaltı getirdim. Aç mısın?"

"Teşekkürler. Her zaman yemeğe hazırım." Yemeği bana uzatırken ona minnettar bir gülümseme gönderiyorum. "Saat ne kadar erken? Gidip Juth'un malzemelerini Steph'e bırakmam gerekiyor."

Kendini ateşimin önüne atarak kömürleri yeniden canlandırıyor. "Zaten oraya doğru gidiyor. Gelirken yanından geçtim. Onu bulduğunu sana söylememi istedi."

"Oh. Tamam." Çaydan bir yudum alıyorum ve kenarından Bridget'i izliyorum. Steph'in hareketlerine tamamen şaşırmasam da -Juth'la olan bu olayın nasıl sonuçlanması gerektiğine dair güçlü bir fikri var ve her şeyi halletmek istiyor- Bridget'i bu kadar erken kapımda görmek beni biraz şaşırttı. Bridget ve ben iyi anlaşıyoruz ama yakın olduğumuzu söyleyemem.

Diğer kadın U'dron'un kulübesinin etrafına ilgiyle bakıyor. "Bence burası A'tam'ın kulübesinden daha güzel.

Erkeklerin en sabırlısı değildir." Yüzü kızardı. "Kulübesinde çok fazla zaman geçirdiğimden değil."

"Yapıp yapmamanız beni ilgilendirmez," diyorum ve eğilip mutfak eşyalarımın yanında duran kap kaçak sepetinden bir kaşık alıyorum. Yemekten bir ısırık alıyorum ve sonra Bridget'e uzatıyorum. "Sen de ister misin?"

Elini havaya kaldırarak reddediyor. "Çoktan yedim. Saatlerdir ayaktayım." "Her şey... iyi mi?"

"Hiç oldu mu?" Bana belli belirsiz bir gülümseme veriyor, sonra dizlerini göğsüne çekip ateşe bakıyor.

Buraya sadece beni beslemek için mi geldi? Ona ne söyleyeceğimden tam olarak emin olmadan yemeye devam ediyorum. Düşüncelerim U'dron'a geri dönüyor -her zaman olduğu gibi- ve umarım bu sabah her neredeyse, iyi besleniyordur ve sıcaktır. Umarım yaralı ya da acı çekiyor değildir ve bunu düşünmek midemi bulandırıyor. Yulaf ezmesinin tadı kaçıyor ve daha fazlasını midem kaldırmadığı için kâseyi bir kenara bırakıyorum. "Bunları benim için getirdiğin için teşekkürler. Minnettarım."

"Elbette, Raven-" Bridget sözünü kesip bana baktı. "Sana Raven yerine 'Louise' mi demeliyim?"

Yüzümü buruşturuyorum. "Lütfen yapma. Kimse bana Louise demez. Raven gayet iyi." Buna kolayca cevap veriyorum ve "Louise "i Dünya'da bırakmayı tercih ediyorum. "Peki seni buraya getiren nedir?"

Bridget uzun bir süre sessiz kalıyor ve acaba bu bilgiyi ondan zorla almamı mı bekliyor diye merak ediyorum. Sonunda bana bakıyor ve yüzünde acınası bir ifade beliriyor. "Ben A'tam."

Lanet olsun. O koca salak şimdiden çuvalladı mı? Bridget'e karşı farklı bir yaklaşım benimsemesi, onu gerçekten tanınası gerektiği konusunda onunla konuşarak zamanımı boşa harcadım ve o şimdiden çuvalladı. Neden zahmet ettim ki? "Şimdi ne yaptı?"

Cevabım karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırıyor. "O... hiçbir şey... o hiçbir şey yapmadı. Sadece üzgünüm çünkü onu kaybediyormuşum gibi hissediyorum."

A'tam'ın daha dün burada olduğunu ve Bridget'i sorduğunu belirtmek isterim ama ona hiçbir şey söylemeyeceğime dair söz de verdim. Onun yerine, onu tanımanın yollarını konuştuk. Eğer onu gerçekten istiyorsa, onunla düzgün bir şekilde romantizm kurmak için. Sanırım bu plan henüz hayata geçirilmedi. "Bir erkeği bu kadar kolay kaybediyorsan, o erkeğin aslında senin olmadığını söyleyebilir miyim?"

"Daisy çok güzel, biliyor musun? Ve mükemmel." Ağzı titriyor ve gözleri şüpheli bir şekilde parlıyor. "Ona aşık olacak, bunu biliyorum."

"Bu konuyu onunla konuşmayı denedin mi?" Cevabı zaten biliyorum ama yine de içimdeki sağduyu bunu sormamı gerektiriyor. Bridget başını salladığında da şaşırmıyorum. "Birbirinizle konuşmak bir ilişkideki en önemli şeylerden biridir diye duymuştum," diyorum kuru bir sesle.

Ellerini kaldırıp onlara bakıyor. "Biz sadece... biz her zaman açıldaydık, biliyor musun? O geldiğinden beri." Elleriyle bir dik açı oluşturuyor ve onları birbirine çarpıyor. "Yağ ve su gibiyiz ama yine de onu aklımdan çıkaramıyorum."

"Her zaman yağ ve su gibi değildiniz," diye belirtiyorum. "Onunla yattığına göre bir şeyleri doğru yapmış olmalı."

Bridget acı bir kahkaha atar. "Bunun sadece sıradan bir seks olacağını düşünmüştüm. Dünya kulaklarımın dibinde yanıp kül olurken takılır ve eğleniriz sanmıştım. Ama... Hâlâ buradayım, hiçbir şey yanmadı ve seks o kadar da sıradan değilmiş gibi görünüyor."

"Ama berbattı, değil mi? Seks?"

Başını sallıyor.

"Ona berbat olduğunu söyledin mi? Berbat olduğunu ve eğlenmediğinizi belirttiniz mi?"

Başını sallıyor ve gözlerini ateşe diyor. "Onun duygularını incitmek istemedim. Aptalca, değil mi? Ama aynı zamanda onunla tekrar seks yapmak istememe de neden olmadı. Aletleri çok büyük. Hiç eğlenceli değil."

"Mmmm." Buna ne diyebilirim ki? Benim tecrübelerime göre, çok büyük diye bir şey yoktur. Her zaman biraz eğlenebilirsiniz. Ama Bridget'in bazı sorunları var gibi görünüyor ve acaba söylediğinden daha fazlası mı var diye merak ediyorum. "Ama onu hâlâ istiyorsun."

Bridget ellerini endişeyle iki yana açarak iç geçiriyor. "Sadece... işin içinde seks olmadığında ve konuştuğumuzda, o... hoş biri. Tatlı. Beni güldürüyor. Ve onu düşünmeden edemiyorum, bu yüzden acaba sorun bende mi diye düşünüyorum."

Buna ne demem gerekiyor? A'tam kadar o da sorunlu. O aşırı hevesli ve Bridget iletişim kurmuyor. İkisi kötü bir kombinasyon ama yine de birbirlerine doyamıyor gibiler. "Yani... A'tam hakkında konuşmak istediğin için mi bana kahvaltı getirdin?"

Bana mahcup bir bakış attı. "Aslında senden yardım istedim."

Kaşlarım havaya kalktı. "Benim yardımım mı?" Bu, A'tam'ın dün ortaya çıkıp benden de yardım istemesi gibi şüpheli gelmeye başladı.

"Evet." Saçının bir tutamıyla oynuyor, rahatsız. "Kendine çok güveniyorsun. Vücuduna. Ve ben... değilim. Ve öğrenmek istiyorum. Bu yüzden bana senin gibi dans etmeyi öğretip öğretemeyeceğini görmek istedim."

Gözlerimi kırpıştırıyorum, onu doğru duyduğumdan tam olarak emin değilim. "Sana nasıl soyunacağını öğretmemi mi istiyorsun?"

"Evet?" Bridget ellerini tekrar büküyor. "Peki ya hayır? Yani, alenen değil tabii ki. Sadece baştan çıkarıcı bir şekilde nasıl hareket edeceğimi öğrenmek istiyorum. A'tam'a seksi olabileceğimi göstermek istiyorum. Onun aklını başından almak istiyorum."

"O bir erkek. Aklını başından almak mı istiyorsun? Ona seks için hazır olduğunu söyle." Yine de

şakama gülmüyor ve ben de içimi çekiyorum. Doğru ya. "Demek dans etmeyi öğrenmek istiyorsun. Buna neyin sebep olduğunu sorabilir miyim?"

"Daisy," diyor Bridget açık
açık. "Daisy mi?"

Başını sallıyor, ifadesi daha kararlı. "Flor'la konuşurken kulak misafiri oldum. Bir erkeği etkilemek için dans etmeyi öğrenmek konusunda seninle konuşacağını söyledi ve... şey... ben de ondan önce davranayım dedim. Ona değil de bana mı öğreteceksin?"

Bu çok garip. "Daisy sormadı, ama... eğer sorarsa, sanırım ona meşgul olduğumu söyleyebilirim?"

Söylenecek en doğru şey buydu. Bridget bana rahatlamış bir bakış attı "Aman Tanrım, teşekkür ederim Raven. İnanılmazsın. Ne zaman başlamak istersin? Yarın mı?"

"Yarın iyi." Tüm bu konuşma beni hâlâ biraz şaşırtmış durumda. "Bazı temel hareketler ve kolay bir rutin hazırlayacağım ve onunla uğraşmaya başlayacağız. Bu öğleden sonra bitirmem gereken bir deri işi var ve U'dron'a göz kulak olmak istiyorum."

"Bu işe yarar," diyor heyecanla. "Yarın sabah yine kahvaltı getireceğim. Çok teşekkür ederim, Raven." Uzanıp elimi sıkıyor. "Gerçekten minnettarım. Hazır olacağım!"

Giderken ona gülümsüyorum. Şu anda heyecanlı ve rahatlamış durumda ve garip bir şekilde gururum okşandı. Ona nasıl dans edileceğini göstermemi isteyecek kadar iyi bir dansçı olduğumu düşünüyor. Kendime güvendiğimi ve seksi olduğumu düşünüyor. İğrenç bir suçlu olduğumu düşünmüyor. Bu çok hoş.

Bridget'in rekabetçi ve garip bir şekilde çekingen bir karaktere sahip olduğu kesin, ancak bu durum onun sert bir yetiştirilme tarzına sahip olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Kulüpte eşlerinin "soğuk" olduğundan ya da "seksi" olmadığından şikayet eden kaç erkekle tanıştım? Bunların bir kısmının sadece erkeklerin konuşması olduğunu biliyorum, ancak birçok kızın istediklerini istemekte zorlandığını da biliyorum. Bu benim yaşadığım bir sorun değil ama içimden bir ses Bridget'in ihtiyaçları konusunda hiç açık sözlü olmak zorunda kalmadığını söylüyor.

Öğrenecek.

Saçlarımı tarayıp gevşek bir örgü haline getiriyorum ve hâlâ Bridget'le yaptığım konuşmayı düşünüyorum. A'tam'ın dün, Bridget'in de bugün uğraması ve ikisinin de Daisy'den bahsetmesi çok komik. Sanki bu bir tuzak ve tuzağa düşürülen ben miyim diye merak ediyorum. Ama Daisy neden benimle uğraşsın ki?

Duygularım söz konusu olduğunda Bridget gibi küçülen bir menekşe olmadığımın, giyiniyorum ve bazı cevaplar almak için Daisy'yi aramaya karar veriyorum.

Kulübeden dışarı çıktığımda kampta bir kaos olduğunu görüyorum. İnsanların ava çıkmaya hazırlandığını sanıyordum ama onun yerine ateşin başında büyük bir grup var ve herkes tartışıyor ya da birbirinin üzerine konuşuyor gibi görünüyor. Gökyüzüne bakıyorum ve hava korkunç, sahile kar yağıyor ve bulutlar kalın ve uğursuz. Benim zavallı U'dron'um. Sudan sert ve soğuk bir esinti geliyor ve pelerinimi vücuduma daha sıkı sarıyorum ve endişelenmemeye çalışıyorum. Kendi başının çaresine bakabilir. Bakabilir.

Ateşe doğru yöneliyorum ve konuşmaları dinleyerek ilerliyorum. Ben yaklaşırken Willa bir fincan karides çayı doldurup bana uzatıyor, ben de hızlıca başımı sallayıp teşekkür ederek alıyorum. "Karidesi" fincanımdan çıkarıp ateşe atıyorum, sonra da Elly'nin yanındaki bir kayanın üzerine kıvrılıyorum. Daisy ateşin uzak tarafında, Brooke'la derin bir sohbete dalmış.

"*Survivor* iki takımdan oluşuyor," diyor Devi, bir taşın üzerine yazı yazarken bir parça kömürü sallayarak. "Bir takım mücadelesi var ve sonra kaybeden takım kendi kabilesinden birini oylamak zorunda."

"Ama ben kabilemi seviyorum. Kimsenin gittiğini görmek istemiyorum," diyor J'shel. "Sonsuza dek dışlanmaları çok acımasızca olur."

"Takımınızın kabilesi, gerçek kabileniz değil," diye ekliyor Hannah. "Mesela mavi

kabiledeyseniz ya da kırmızı kabiledeyseniz, o zaman oylamadan çıkarılırsınız."

"Ve sen de diğ er kabilenin bir parçası mı oldun?" R'jaal sorar.

Hem Devi hem de Hannah inliyor. "Hayır. Sen sadece yarışmanın dışındasın."

"Ama kabilen neden böyle bir şey yapsın ki?" J'shel üzgün görünüyor. "Zalimce görünüyor."

"Bu bir oyun," diyor Hannah tekrar, sıkıntılı arkadaşını kızdırmak için uzun saç örgüsünü çekiştirerek. "Tek bir kişiye düşene kadar insanlar kabilelerden oylanıyor ve o kişi bıçağı kazanıyor."

"Peki ya oylamadan çıkmak istemiyorsan? Uzun Boynuz'dan ayrılıp kırmızı bir kabileye katılmak istemiyorum."

Benimkinde kalmak istiyorum."

"Strong Arm'dan ayrılmak istemiyorum," diye ekliyor N'dek.

"Biliyor musunuz? Bundan sonra onlara takım diyeceğiz," diyor Devi yüksek sesle. "Millet, onlar TAKIM, kabile değil."

"Bıçak için başka bir yarışma mı?" Yanımızdan geçerken Willa'ya soruyorum.

Başını sallayarak gözlerini deviriyor. "Sonuncusu çok iyi gittiğinden beri, değil mi? Bugün hava kötü olduğu için herkes kampta kalıyor. Başka bir oyun turu planlamanın eğlenceli olabileceğine karar verdiler." Başını sallıyor. "Bazı çekingen üyelerin kıyasıya bir hayatta kalma oyunu oynamak istemeyeceklerini anlamıyorlar." Willa aceleyle uzaklaşıyor, çirkin arkadaşına bir fincan çay uzatıyor ve yanından geçerken onun yanağını okşuyor. Eminim Willa'nın yanında olmadığı ya da çocuklarla takılmadığı zamanlarda çoğunlukla içine kapanık olan Gren'i düşünüyordur. Zavallı Gren. Farklı olmasına rağmen yeterince iyi birine benziyor. Belki Juth'la iyi anlaşabilirler.

Çayımı yudumlayıp tartışmaları dinlerken Devi bir derinin üzerine isimleri yazmaya başlıyor. "Pekâlâ, kimin oynamak isteyip kimin istemediğini öğreneceğiz. Ben varım, Hannah var. N'dek var. Sam, sen var mısın?"

"Emin misin?" Sam geri arar.

Devi yazdıklarından başını kaldırıyor ve bakışları bana takılıyor. "Raven, var mısın?" "U'dron ile aynı kabilede olabilir miyim?" diye soruyorum.

"Oynayıp oynayamayacağından emin değilim," diye belirtiyor Hannah. "Burada değil ve eğer maçlara yarın başlarsak

."

"O zaman oynamak istemiyorum."

Hannah gözlerini bana diyor. "Peki, tamam. Oynayabilir. Sadece onun yokluğunda çalışacağız. Yani siz ikiniz var mısınız?"

"Aynı kabilede olabilir miyiz?" Tekrar soruyorum.

"Takım," diye belirtiyor Devi. "Ve eğer isterseniz, eminim bu ayarlanabilir."

"Kızım, sen hiç *Survivor* izlemedin mi?" Flor öne doğru eğilip bana bakarak soruyor. "Çiftler her zaman önce ayrılır."

Omuz silkiyorum. Bıçak gerçekten umurumda değil. Sadece U'dron'la birlikte olmak istiyorum. "Her şeyin nasıl şekilleneceğini göreceğiz."

"Eğer stratejiniz buysa," diye uyarıyor Flor sırtarak. "Bildiğim iyi oldu. Senin adam ne zaman dönecek?" "Yakında." Çay bardağını dudaklarıma götürüyorum, böylece daha fazlasını söylememe gerek kalmıyor. Doğruyu söylemek gerekirse

ne zaman döneceğini bilmiyorum ve bu beni endişelendiriyor. Bakışlarımla O'jek'i, A'tam'ı ve I'rec'i arıyorum ama hepsi U'dron'un günlerdir ortalıkta olmamasını umursamıyor gibi görünüyor. Bu işlerin normalde ne kadar sürdüğünü sormak istiyorum ama onun yeteneklerine tamamen güvenmiyormuşum gibi görünmek istemiyorum.

Endişeleniyorum. Sadece endişeleniyorum. Her kız endişelenir.

Bu yüzden kontrol edebildiğim şeylere odaklanmaya karar verdim ve Brooke Daisy'nin yanındaki koltuğundan kalktığı anda, fincanımı tekrar ateşin yanına bıraktım ve hızla yeni gelenin

yanına oturdum. "Merhaba," diyorum neşeyle. "Biraz vaktin var mı?"

Daisy bana geniş bir sırıtış atıyor, güzel yüzü aydınlanıyor. "Raven! Tabii ki biliyorum." Baş parmağımla gruptan uzaklaşan bir işaret yapıyorum. "Daha sessiz bir yere gidebilir miyiz?"

Bu isteğe şaşırdıysa da belli etmiyor. Daisy kürk pelerininin eteklerini sanki

Süslü bir balo elbisesi giyiyor ve toplantıdan uzaklaşıyor. Hareketlerini fark ederek arkasından takip ediyorum. Zahmetsizce zarif ve saçları birkaç haftadır sahilde olmasına rağmen mükemmel ve parlak. Bridget'in ondan korkmasına şaşmamalı. Daisy hoş bir gülümseme ve neşeli bir sözle her durumun üstesinden gelebilecekmiş gibi görünüyor.

Sahile doğru ilerlerken Daisy bana "Konuşma fırsatı bulduğumuz için çok mutluyum," diyor. Dalgalar bugün biraz daha karışık ama suya girmeyi planlamıyorum. "Sanki konuşmak için çok az fırsatımız olmuş gibi hissediyorum."

Haksız da sayılmaz, sanki geldiğinden beri her şey kaos içindeymiş gibi geliyor. "Bu komik, çünkü herkes benimle konuşurken senin adın çok sık geçiyor."

"Öyle mi?" Daisy bana doğru kurnazca bir bakış attı. "Söylemiyor musun?"

"Seni kimin yetiştirdiğini tahmin etmek ister misin?" Ses tonumu dostça ama kararlı tutuyorum.

"Umarım A'tam'dır. Zavallı çocuk tamamen kaybolmuş durumda." Başını sallıyor, kırmızı-altın saçları omuzlarında sallanıyor. "Onu ve Bridget'i bir araya getirmek için çok uğraştım ama inat etmekte kararlılar. Biraz hileye başvurmak zorunda kaldım." Bana muzip bir bakış fırlattı. "İşin püf noktası, müdahale ettiğimi anlamamalarını sağlamak."

Kuşkularıma rağmen kendimi gülümserken buluyorum. "Neden her ikisinin de gelip diğerine nasıl kur yapılacağı konusunda benden tavsiye istediğini merak ettim."

Gözleri kocaman açıldı. "Hiç bu kadar kalın kafalı iki insanla karşılaştın mı? Kef me, korkunçlar." Titreyerek kürküne sarılıyor, khui mavisi gözleri coşkuyla parlıyor. "Ama her şeye rağmen, A'tam Bridget'ten başka bir şey düşünemiyor ve Bridget de açıkça onu istiyor, bu yüzden aşklarının filizlenmesine yardımcı olmaya çalışıyorum."

"Bunun aşk olduğundan tam olarak emin değilim," diye belirtiyorum. "Sevdiğin biriyle gerçek bir konuşma yapman gerekir ve bu ikisinin konuşmadığı çok açık."

"Bu aşk," diyor yine hülyalı bir iç çekişle. "Keşke biri beni A'tam'ın Bridget'i düşündüğü kadar düşünseydi. Ama sanırım o zamana kadar tek yapabileceğim bu ikisini bir araya getirmeye çalışmak." Yüz ifadesi düpedüz hüznü. "İnsanları aşık görmeyi çok seviyorum." Dönüp bana bakıyor. "Lafi açılmışken, senin iri yarı delikanlın nerede?"

Hüznü bir iç çekme sırası bende. "Avlanıyorum. Yakında dönecek."

Umarım. Daha uzun sürerse duvarlara tırmanmaya başlayabilirim ya da daha kötüsü onun peşinden gidebilirim.

Bir Hafta Sonra

B Ridget kalçalarını yuvarlıyor, alçalırken hareket ne yumuşak ne de zarif. Yavaşça dönüyor... ve neredeyse düşüyor.

Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum. "İyileşiyorsun sanırım?"

Bridget kulübenin zeminine uzanıyor ve tavana bakarak iç geçiriyor. "İkimiz de dürüst olabiliriz. Ben bir dansçı değilim. Orta yaşlı bir babanın dans yeteneğine sahibim."

Dudaklarım eğlenerek seğiriyor. Tamamen haksız olmasa da, o da çok çaballıyor. "Vazgeçme. Bazıları sadece vücudunu gevşek tutmayı hatırlamaktır. Akıcı düşün. Dans ederken hâlâ inanılmaz derecede gerginsin."

"Çünkü konsantre oluyorum!"

"Belki de daha az konsantre olup nasıl hissettiğine daha çok odaklanmalısın?" Bridget yakın zamanda yerden kalkmayacak gibi görüldüğü için oturup bacaklarımı önümde çaprazlayarak bir mola veriyorum. "Ve pratik yap. Hatırlanması gereken bir numaralı şey pratik yapmaktır. Ve esnemek. Ve gevşek olmak."

"Bu üç şey demek."

Onu ayağımla dürtüyorum. "Dansçı olduğumu söyledim, matematikçi değil."

O gülüyor, ben de gülümsüyorum. En azından Bridget'in arkadaşlığıyla geçen hafta uçup gitti. Her gün ot toplamak ya da tuzakları kontrol etmek yerine neden kampta takılması gerektiğine dair bahaneler uyduruyor ve sırayla yemek pişiriyor, dikiş dikiyor ya da depolamak için et kurutuyor. O günkü işler bittiğinde benimle U'dron'un kulübesinde buluşuyor ve dans pratiği yapıyoruz. Çoğu temel hareketlerden ve vücudunu seksi bir şekilde çalıştırmayı öğrenmekten ibaret ama Bridget bu konuda kesinlikle berbat. Yine de pes etmiyor ve iyi bir mizah anlayışı var ve onunla dans üzerinde çalışmak benim için çok eğlenceli hale geldi.

Bridget düşünceli bir ifadeyle, "Belki de bana twerk yapmayı öğretmeni istemeliyim," diyor.

"Bende twerk yapacak kıç yok, sende de yok." Eğildim ve omzuna dokundum. "Otur. Biraz yer çalışması yapalım, tamam mı? Ayaklarını kavislendirmeyi unutma çünkü bu onları zarif gösterir."

Diğer kadın kocaman bir iç geçiriyor. "Ayaklarımın on numara olduğunu söylemiş miydim?"

"Umurumda olmadığını söylemiş miydim? Bu seksi olamayacağın anlamına gelmez." Onu tekrar dürtüyorum. Onu biraz daha yakından tanıdıktan sonra Bridget ile A'tam arasındaki sorunun ne olduğunu anlamaya başlıyorum. Bridget zaman zaman gürültücü ve şakacı olabiliyor ama bunun yoğun güvensizliğini örtmek için olduğundan şüpheleniyorum. Vücudu konusunda tamamen beceriksiz, öyle ki düzgün bir seks yapabilecek kadar rahat olup olmadığını merak ediyorum. Bana püriten bir anne babayla büyüdüğünü ve yirmi yaşına kadar kendi amına dokunmadığını itiraf etse, gözümü bile kırpmazdım. "Hadi ama. Bu sadece hareket etmeye ve kendini hissetmeye alışmak. Gerçekten iyi olduğun bir dans hareketi bul ve ona odaklan. Her geçen gün pist çalışmalarında daha iyi oluyorsun, hadi biraz pratik yapalım."

"Çünkü denge gerektirmiyor," diye homurdanıyor ama itaatkâr bir şekilde karnının üzerine yuvarlanıyor ve ayaklarını havaya kaldırarak kıvrımlı bir hareket deniyor.

Neredeyse iyi. Neredeyse. "Çalışmaya devam et," diyorum ona cesaretle. "Kalçalarını döndürürken bacaklarını sık ve-"

Birisi kulübenin giriş kapısını tırmalıyor.

Bridget dehşet içinde bir çığlık atar ve ayağa fırlar. "Kim o?"

"Bilmiyorum," diye tıslıyorum, parmağımı dudaklarıma götürerek. Bridget derslerimizin kesinlikle özel ve gizli olmasını istiyor ve... hareketlerini gördükten sonra onu suçlamıyorum. Ama gittikçe daha iyi oluyor ve kendine biraz güvenmeye başladığında ortalığı kasıp kavuracak. Ayağa kalkıp aceleyle kapıya doğru ilerliyorum ve dışarı bakıyorum.

Bu O'jek. Her zaman sessiz, her zaman ciddi. Bana başıyla selam veriyor.

Kalbim boğazımda düğümleniyor. Bundan daha fazlasını söylemesine gerek yok. Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum.

U'dron'un evi.

Bridget'e döndüm, vahşi gözlerle. "Gitmem gerek."

"Bir sorun mu var?" Botlarından birini kapıyor ve zıplayarak giyiyor. "Bir konuda yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır! Ben sadece... Gitmeliyim." Tekrar ediyorum, botlarımı giyiyorum ve onları bağlama zahmetine girmiyorum. Omuzlarıma bir kürk pelerin geçiriyorum ve kulübeden dışarı fırlayıp O'jek'i arıyorum. Onu takip edip etmediğimi görmek için beklemedi. Onun yerine, A'tam ve I'rec ile kısa bir mesafe ötede durduklarını, bakışlarının uzaktaki bir şeye kilitlendiğini görüyorum.

Kim olduğunu biliyorum.

Göğsümde kabaran heyecanla kampın içinden geçip O'jek ve diğerlerinin odaklanmış görüldüğü uzaktaki tepelere doğru koşuyorum. Yeterince eminim, karların arasından sendeleyerek çıkan bir figür var, adımları yavaş ama kararlı. Tüylü beyaz bir kürkle kaplı ve bir an için bunun diğerlerinin bahsettiği o korkunç metlaklardan biri olduğunu düşünüyorum, dağlarda yaşayan yaratıklardan.

Ama sonra doğruldu, durakladı ve o benim U'dron'umdu. Onun çerçevesini her yerde tanırım.

Bir çığlık atarak ona doğru koşuyorum, adımlarım sahile kum ve çakıl taşları püskürtüyor. Hâlâ epey uzakta, sarp dağlara açılan kayalıklar düşündüğümünden daha uzakta. Ama umurumda değil. Koşmaya devam ediyorum, onun yanına ilk varan olmaya kararlıyım ve beni gördüğünde hızı biraz artıyor. Koşarak bana doğru dönüyor ve attığı her adımda son derece yorgun olduğu belli oluyor. "U'dron!" diye sesleniyorum. "U'dron!"

Ona ulaştığımda berbat görünüyordu. Tepeden tırnağa kötü yapılmış kürklerle kaplı, cildi çamur, kir ve Tanrı bilir daha nelerle boğulmuş. Yüzü istediğimden biraz daha çukur ve belirgin, ama bana gülümsüyor ve onun benim adamım olduğunu anlıyorum. Arkasında sürüklediği şeyi bırakıyor ve ellerini bana doğru uzatıyor.

Tekrar çığlık atarak kendimi onun kollarına bırakıyorum ve ikimizi de yere düşürüyorum.

Kuma indiğimizde U'dron homurdanıyor ve ben onun ağzına öpücük üstüne öpücük konduruyorum. Elleri vücudumun her yerinde dolaşıyor, en az benim kadar çılgınca ihtiyaç duyuyorlar. "R'ven. Benim R'ven'im."

"Sen... çok... kötü... kokuyorsun..." diyorum ona her öpücük arasında zevkle. "Tanrım, eve döndüğüne çok sevindim. Sen-" Yüzünü buruşturduğunda endişeyle doğruldum. "Yaralandın mı?"

Yine homurdanıyor. "Sadece ağrıyor."

Vücuduna yapışmış kürkleri çekiyorum. Alt tarafları yapış yapış ve onları hazırlamak için kazımadığını fark ediyorum. Onu bir yaratığın derisini keserken, titrerken ve sonra ısınmak için üzerine atarken hayal ediyorum. İğrenç... ama hayatta kalmak için yapması gerekeni yapmış. Ellerim göğsünün üzerinde geziniyor, aynı derecede yapış yapış. "Lütfen bana bu kanın senin olmadığını söyle."

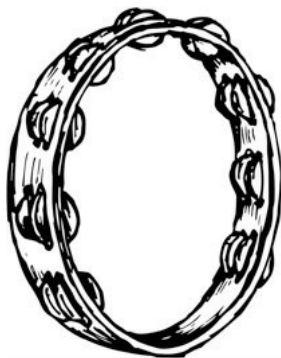
"Çoğu değil."

"Çoğu mu?!" Onu giderek artan bir endişeyle inceliyorum. "Seni hemen şifacıya götürüyorum!"

U'dron kolumu ovuşturarak başını sallıyor. "Ben iyiyim. Sadece yorgunum. Önce I'rec ve diğerklerini görmek istiyorum."

Buraya kadar geldi ve yüzündeki ifadeden caymayacağını anlayabiliyorum. Tamam o zaman. Hayal kırıklığıyla iç çekerek üzerinden yuvarlanıyorum ve ayağı kalkmasına yardım ediyorum. Eğer bu o kadar önemliyse

önce klanındaki diğerlerini görmeli, ben engel olmayacağım.
Hemen ardından onu şifacıya götüreceğim.

R'ven kampa doğru topallayarak ilerlerken benimle ilgileniyor, ödülleri de arkamda. Bitkinim ama devam ediyorum çünkü sona çok yaklaştım. Kanıtlamam neredeyse bitmek üzere. Bu, mevsimlerin on turundan uzun süredir beklediğim an, diğerlerine olduğumu göstermek için

aynı yetenekte. Ne kadar gecikmeli olursa olsun, çocukluğun o son ayinini geçmek, böylece hiç kimse yeteneğimi veya becerimi sorgulayamaz.

Acı soğuk geceler ve uzun takip günleri boyunca, kar fırtınasından sonra kar fırtınasının sefaleti ve ateş yakmaya çalışırken ellerimin titrediği soğuk günler boyunca beni ayakta tutan şeyin o gurur anı olacağını düşünmüştüm. İstedğim şey buydu ve bu yüzden sonuna kadar gitmeye kararlıydım.

Garip bir şekilde, beni taşıyan zafer düşüncesi değildi. R'ven'di. Onun eve dönmemi beklediğini bilmek, sıcak bedeninin kürklerimin içinde beklediğini bilmek, gülümsemesinin sadece benim için olduğunu bilmektir. Eve dönmek için dişime sahip olduğumu bilmek, yatmak istediğimde beni ayağa kaldırdı ve günler geçip de getirmem gereken gök pençesinden hiçbir iz bulamadığımda, pes etmek istediğimde bile savaşımaya devam etmemi sağladı.

Ama pes etmedim ve şimdi bitti.

I'rec, O'jek ve A'tam bana doğru koşarken diğerleri de arkamdan geliyor. Herkes beni görünce meraklandı. Diğerlerinin beni kampa benim gibi görünerek girerken görmeyi beklemediğine şüphe yok. R'ven gördüğüm ilgiyi fark ediyor ve elini kolumun kıvrımına sokarak bana doğru eğilip fısıldıyor. "Avlanacağını söylemiştik. Kimse nedenini söylemedi. Eğer soran olursa, sadece bir Gölge Kedi işi yaptığını söyle ve öylece bırak."

Ona minnettarlık dolu bir bakış attım. O halde Güçlü Kol ve Uzun Boynuz yolculuğumun ardındaki nedeni bilmiyor. Güzel. Bana gülümsüyor ve onu gördüğümde büyük bir mutluluk hissediyorum. Onu yakalamak ve her yerinden öpmek istiyorum ama... bu biraz daha beklemeli.

I'rec bana doğru ilerliyor, yüzünde temkinli bir ifade var. "Eee?"

Dağlarda arkamda sürüklediğim eşyaları çekiştirerek ayaklarının dibine fırlatmak için öne doğru çekiyorum. Bir değil, iki gök pençe kuyruk ucu. "Çiftleşmiş bir çift," diyorum sessizce ve hünerimin kendi adına konuşmasına izin veriyorum. Onları bulmamın ne kadar uzun sürdüğünü, bitmek bilmeyen soğuk geceleri ve aç günleri, yiyecek ve malzeme için kıyılarda nasıl dolaştığımı ve dağlara gitmeden önce kendime bilenmiş tahtadan bir mızrak yaptığımı anlatmak istiyorum. Onlara sadece sıcak derileri için katlettiğim ve sonra çiğ çiğ yediğim tüm yaratıkları anlatmak istiyorum çünkü etin ziyan olmasına izin veremezdim. Gök pençe yuvalarının ipuçlarını aramak için tırmandığım uçurumlarla övünmek istiyorum. Onlara bulduğum çiftleşmiş çifti ve yaralı numarası yaparak dikkatlerini üzerime çekmek için karda nasıl çırpındığımı anlatmak istiyorum. Aynı anda iki gök pençeyi alt etmeye çalışırken neredeyse nasıl öldüğümü ama başardığımı, çünkü kurnaz ve kararlı olduğumu belirtmek istiyorum.

Ve çünkü R'ven beni bekliyor.

Yine de bir şey demiyorum. Bunlar başka bir günün hikayeleri olacak. Bugün sadece bekliyorum.

Ayaklarının dibine yerleştirdiğim iki kuyruğa bakıyor, her ikisinin de ucunda o eşsiz ölümcül pençe var. Uzun bir süre hiçbir şey söylemiyor ve sonra bana bakıyor. Gözlerimiz buluştu. Başını salladı.

Sonra dönüp gidiyor. O'jek de bana başını sallıyor. A'tam da öyle yapıyor, arkasını dönmeden önce yüzünde bir sırıtma beliriyor.

Omuzlarımdan büyük bir yükün kaydığını hissediyorum. Her şey bitti. Halkımın gözünde tamamlandım.

R'ven'in eli kolumda sıkılaşıyor. "Bu kadar mı?" diye tıslıyor. "Tüm alacağın bu mu? Lanet bir baş sallama mı?" Benim adıma öfkeli görünüyor, sanki I'rec ve diğerlerinin beni övgü yağmuruna tutmasını bekliyormuş gibi. Ama bizim tarzımız bu değil. Kanıtlama eksikliğim utanç verici bir şeydi ve şimdi bu utanç ortadan kalktı. Onların gözünde kutlanacak ya da övülecek bir şey yok... ve ben de başka türlüünü istemezdim.

"Bu kadar yeter," diyorum güzel dostuma. Dönüyorum ve bitkin bir halde yüzünü avuçluyorum. Ellerim solgun tenine karşı kirli, pençelerim günlerce süren zorlu yaşamın pisliğiyle kabuk bağlamış. Bu kadar kirliyken ona dokunmamalıyım ama elimde değil. Bu yolculuk boyunca ona çok ihtiyacım vardı, sadece eve dönme düşüncesi bile olsa. Bana gururla gülümsediğini görmek için. "Artık sana yetiyor muyum?"

Elleri ellerimi tutuyor. "Sen her zaman yeterli oldun," diyor bana şiddetle, pembe ağzında kıvrılan bir gülümsemeyle. "Her zaman."

Kendimi daha da hafiflemiş hissediyorum. Ona sırtıyorum ve sürpriz bir şekilde görüşümün kenarları siyahla kaplanıyor.

Ne kadar ilginç. Yüzüyorum ama hava kararıyor.

Yer beni karşılamaya koşmadan önce gördüğüm son şey R'ven'in endişeli ifadesi oluyor.

Kulaklarımda hiç geçmeyen sabit bir uğultu var. Burnum seğiriyor ve ona vurmaya çalışıyorum ama ellerim ağırlaşıyor. Tüm vücudum ağırlaşıyor, sanki bir şey bana ağırlık yapıyor, üzerime baskı uyguluyor. Kar olabilir mi? Çok mu uzun süre uyudum? Kulaklarımdaki çınlama açlıktan ölmek üzere olan bedenimin en az iki gündür yemek yemediğim gerçeğine verdiği bir tepki mi? Zihnim sanki bunların hiçbirini kabul etmeye hazır değilmişim gibi uykulu hissediyor ve sürüklenmeye devam ediyorum.

Ya da en azından ben istiyorum. Ama uğultu gittikçe artıyor. Hayır, tam olarak uğultu değil. Daha çok davul sesi gibi.

Biri davulumu mu çaldı? Kaşlarımı çatıyorum. "Sanırım uyanıyor," diye fısıldıyor bir ses.

Nazik bir el alnımı okşuyor. "U'dron? Bebeğim? İçeride misin?"

R'ven'in sesi beni sürüklenen karanlıktan çekip çıkarıyor. Gözlerimi açmak için çabalıyorum ve alnımda yumuşak, ıslak bir bez geziniyor. "R...Raaaven?"

"Elbette, şimdi adımı doğru söylüyorsun." Sesi hafif ve alaycı ve elimi avuçlarının içine alıyor. Bir an sonra parmak uçlarıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. Bitkinim, vücudumun her zerresi yorgunluktan ağrıyor... ama sikim hala tepki veriyor.

Gözlerimi açmakta zorlanıyorum ama bir şekilde başarıyorum. Görüşüm önce bulanıklaşıyor, sonra güzel yüzü netleşiyor. Bana sevgiyle gülümsüyor, elimi memelerine koyuyorum. "Nasıl hissediyorsun?"

Dudaklarımı şapırdatıyorum, kafam karışıyor. "Yorgunum." Davullar çalmaya devam ediyor ve bensiz dönüşümü kutladıkları için itiraz etmek istiyorum. "Ne..."

"Ne oldu?" R'ven gülümseyerek devam ediyor. "Bayıldın. Şükürler olsun ki sadece yorgunluktan, ama Veronica yine de senin üzerinde biraz çalıştı. Birkaç saattir uyuyorsun." Elimi

yanağına götürüp tenine sürüyor ve artık kirli olmadığını fark ediyorum. Öne doğru eğilerek bana doğru uzanıyor ve meme uçları elime süründüğünde sikim kıpırıyor. Onun için yanıp tutuşuyorum. Uzakta olduğum süre boyunca onu çok özlemiştim. "Bu gece çadırında kalmanı istiyor.

seni kontrol edebilmek için, ama aslında sadece uykuya ihtiyacın olduğunu söylüyor. Susadın mı? Aç mısın?" R'ven alnındaki ıslak bezi düzeltiyor, sonra yanağıma dokunuyor. "Sana bir şey getireyim mi?"

"Beni öpebilirsin." Bu küçük kelimeleri söylemek bile çaba sarf etmek gibi geliyor ama söylediğime memnunum. Yüzü aydınlanıyor ve eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Daha iyi mi?" "Daha aşağı."

R'ven'in gözleri genişliyor ve gülüyor. "Evet, gittikçe iyileşıyorsun." Hâlâ göğsüne yasladığı elimi memelerinden birine doğru kaydırıyor ve bana şehvetli bir bakış atıyor. "Senin bir yanın da benim bir yanıma kadar ağrıyor mu?"

Hiçbir fikri yok. Gözlerimi kapatıyorum, memesinin ve sıkı meme ucunun elime karşı hissini seviyorum. Bu benim sikimin daha da ağrmasına neden oluyor ve bir damla ön spermin shaftımdan aşağı kaydığını hissedebiliyorum. Bu kadar bitkin olmama rağmen tamamen tahrik olmam garip. Uzuvarımda hiç güç yok ama R'ven kucağıma tırmanıp üstüme çıksa hayır demezdim. Yorgunluğuma rağmen heyecanlanırdım.

Davul sesleri daha da yükseliyor ve ben hayal kırıklığı içinde dişlerimi sıkıyorum. "Neden... kutlama yapıyorlar?"

"Ne?" R'ven kıkırdıyor, elimi memelerine bastırıyor ve titriyor. "Neden bahsediyorsun bebeğim?"

"Davullar..." Başımı sallamaya çalışıyorum ama gözlerim yine kapanıyor. Çok fazla çaba harcıyormuşum gibi geliyor. "Davulumu onlara kim verdi?"

Yine kıkırdıyor ve gözlerim kapalı olmasına rağmen üzerime eğildiğini hissediyorum. "Kimse davul çalmıyor, aptal."

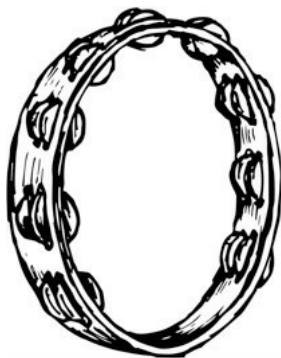
"Duyuyorum."

Dudakları yanağıma değiyor ve memeleri -hâlâ titriyor- elime sürtünüyor. Üzerimde hareket ettikçe, onun uyarılmayla yoğunlaşan kokusu üzerime sınıyor ve sikim ağrıyor, kesem sanki şimdiden dökülecekmişim gibi diken diken oluyor ve sıkılaşıyor. Hiç bu kadar tahrik olmamıştım. "Sen... duymuyor musun?" Yanımda uzanırken bile kulağımı ısırtıyor.

"Davullar mı?"

"Bu rezonans, aptal." Nefesi tenimin üzerinde fısıldıyor, sıcak, hoş kokulu ve harika. "Rezonansa giriyoruz ama sanırım çoğunuz bunu anlayamayacak kadar yorgunsunuz. Uyumaya devam et. Bekleyebilir."

Rezonans mı? Daha fazlasını söylemek istiyorum ama uyku beni çoktan içine çekiyor. "R'ven..." "Hemen burada olacağım," diye söz veriyor ve yanıma kıvrılıyor.

I Ne kadar uyuduğumu bilmiyorum, sadece uyandığımda dışarısı karanlık, yıldızlar barınağın tepesindeki duman deliğinden parıldıyor. R'ven yanıma kıvrılmış, elim hâlâ onun elinin içinde ve kalçaları her ikisini de sarmış durumda. Derin bir uykuda, göğsü yankıyla inliyordu.

Benimki gibi.

İnanılmaz bir şekilde eşime bakıyorum. Bilincim yerinde değilken nasıl rezonansa girdim? Nasıl oldu da hemen uyanmadım ve bunu fark etmedim? Aletim durumun çok farkında, sertleşmiş ve ağrıyor gibi görünüyor ve aşağı bakmak için battaniyeleri yukarı çektiğimde henüz çıplak olduğumu görüyorum. Şaftım dölle ıslanmış, kürkler onları çektiğimde sikime yapışıyor. Görünüşe göre bir süredir sert ve sızdırıyor. Etrafıma bakıyorum; V'ronca'nın çadırındayız, kendini yaralayanlar için ayırdığı bölümde. Eşimin baştan çıkarıcı, ısrarcı kokusu üzerinde, yan odadaki diğer dışının ve eşinin kokusunu belli belirsiz alabiliyorum. Uyuyorlar...

Ve R'ven tam burada. Onun khui'si benimkine şarkı söylüyor ve ben güzel eşime bakarken içimi aç bir özlem dolduruyor. R'ven'in elleri hâlâ benimkileri kalçalarının arasında sıkıyor ve ben de deneysel olarak bacaklarını birbirinden ayırıyorum. Uykulu bir iç çekişle yuvarlanıyor ve sonra uyarılmışlığının yoğun kokusu bana tepeden gelen bir dalga gibi çarpıyor. Ağzım sulanıyor.

Arkadaşıma ihtiyacım var.

Sessiz hareketlerle kürklerin içinde aşağı kayıyorum. Bedenim hâlâ yorgunluktan ağırlaşıyor ama kadınıma sahip çıkamayacak kadar yorgun değilim. Tozluklarını çekestiriyorum, onlardan hiç hoşlanmıyorum. Tuniğimi elbise olarak giymesini tercih ediyorum, çünkü o zaman etek ucunu kolayca yukarı kaldırayabilirim ve ağzım anında amının üzerinde olabilir. Taytının ipini gevşetiyorum ve deriyi kalçalarından aşağıya doğru çekestiriyorum.

R'ven uykusundan uyanır. "Mmm...ne..."

"Şşşt," diyorum ona. "Seni boşaltacağım ama sessiz olmalısın."

Nefesini içine çekerken çıkardığı sese bayılıyorum, sonra yüzümü kalçalarının arasına sokup kıvrımlarını yalarken parmaklarının yelemde sıkışmasına. Bana durmamı söylemiyor. Utangaç da değil. Bunun yerine beni içine çekiyor, ben açlıkla dilimi üzerinde gezdirirken amını yüzüme sürüyor. Onun khui'si vücudunu ihtiyaçla titretiyor, şarkısı zonkluyor ve sonsuz, benimki kadar sonsuz. Çiftleşmemize başka bir his katmanı ekliyor. Başparmağımı klitorisine sürterken bile dilimi vücuduna daldırıyor, onunla birlikte içine pompalıyorum. Onun sert ve hızlı boşalmasını istiyorum.

Ona ihtiyacım var. Buna daha önce hiç ihtiyaç duymadığım kadar çok ihtiyacım var ve açlığımın şiddeti beni sersemletiyor.

R'ven amını yüzüme sürüyor, nefesi karanlıkta kabarıyor ve gürliyor. Elleri yelemi o kadar sıkıyor ki sanki avuç avuç koparacakmış gibi geliyor ama durmasını istemiyorum. Onu çılgına çevirdiğimi bilerek acıdan zevk alıyorum.

Eşim. Rezonans eşim. O her yönüyle benim, benim R'ven'im ve aramıza asla hiçbir şey giremeyecek.

Boşaldığında küçük bir nefes veriyor ve amcığı dilimin etrafında sıkışıp kenetleniyor. Onun salıverilmesinin tatlılığını içiyorum, ama kendiminki de sıranın bana gelmesi için çaresizce beni zorluyor. İhtiyacı olan vahşi bir yaratığım ve onu burada, bir başkasının kürklerinden ayak sesleri

uzakta çiftleştiremem.

Kulübeme geri dönmeliyiz. Kulübemize.

Ellerine öpücükler kondurup onları yelelerimden kurtarıırken R'ven küçük bir iç çekiyor. Karanlıkta bana gülümsüyor ve konuşmak için ağzını açıyor ama bir parmağını dudaklarına bastırıyorum. Ayağa kalkıyorum - biraz çaba sarf etmeden değil - ve eşimi kollarıma çekiyorum. Onu göğsüme çektiğimde gözleri irileşiyor ve başını sallayarak sessiz bir itiraz sesi çıkarıyor.

"Seni kulübemize geri götüreceğim," diye fısıldıyorum. "Ve sonra seni tekrar tekrar çiftleştireceğim."

"Oh. Emin misin? Yürüyebilirim."

İtirazlarını görmezden geliyorum ve onu kulübeden çıkarıp sahile taşıyorum. Gece geç saat, kamp çoğunlukla terk edilmiş, ama ateşin yanında bir figür görüyorum. Seçmek için çok uzakta ve eminim tuhaf görünüyorum, kumların üzerinde dişisini taşıyan sert bir horozla çıplak bir erkek.

Yine de umurumda değil. Tek umursadığım R'ven ve onu tekrar boşaltmak.

Kulübeme varmam sonsuza dek sürecek gibi görünüyor ve kulübem görüldüğünde rahatlıyorum. R'ven elimden kurtulup ayaklarını kumun üzerine koyuyor ve başını bana doğru sallıyor. "Bırak da içeri kendim gireyim." Tüm kulübelerin üzerine inşa edildiği ahşap platforma adım atıyor ve kapağı kenara itiyor. Havadaki serinliğe dikkat ederek onu takip ediyorum. Ateş sönmüş, demek ki bir süredir burada değil. "Ne zamandır uyuyorum?"

"Kahvaltıdan sonra ortaya çıktığından beri," diye itiraf ediyor R'ven. Sonra kolumu yumrukluyor. "Bu arada ödümü kopardın."

"Bunu telafi edeceğim," diyerek onu rahatlatıyorum ve kendime çekiyorum. "Bu kadar yorgun olduğumu fark etmemiştim."

Elleri karnımın üzerinde geziniyor ve orada yeni iyileşmiş bir yara izi olduğunu fark ediyorum. Bir kar kedisi ve şiddetli bir savaşla ilgili belli belirsiz anılarım var ama kanıtlama dönemimin çoğu bulanık. "Veronica sadece yorgun olduğunu söyledi ama beni gördüğünde rezonansa girmeye başladık. Kanın muhtemelen buraya aktığını söyledi." Küçük eliyle sikimi kavırıyor, gözleri karanlıkta parlıyor. "Ve bu da bayılmana neden oldu."

"Fark etmemiştim." Dokunuşunun sürtünmesine ve sıcaklığına ihtiyaç duyarak eline doğru pompalıyorum. "Kıyafetlerini çıkar. Her yerini yalamak istiyorum."

Tuniğini çıkarıp bir kenara fırlatıyor ve ardından taytını çıkarırken beni izliyor. "Uzan," diye ısrar ediyor. "Hâlâ dinlenmen gerekiyor."

"Dinlenmek aklımdaki son şey, sizi temin ederim-"

R'ven hemen kürklerin yanına gider ve sırt üstü düşer. "O zaman gel üzerime uzan." Eli kalçalarının arasına kayıyor ve kıvrımlarını ayırarak gözlerimin önünde ıslak amını okşuyor.

İtaat etmekten başka bir şey yapamadan inliyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, eşimin kendine dokunuşunu görünce büyüleniyorum. Rezonansın zonklaması kanıma işliyor ve göğsüm khui'min onun için söylediği şarkının şiddetinden patlayacakmış gibi oluyor. "Sen olduğun için mutluyum," diyorum onun üzerinde hareket ederken. "Sen olduğun için çok mutluyum."

"Ben de." Bana vahşi bir gülümseme veriyor. "Aramıza girebileceğini düşünen her kadının gözlerini oyarım."

R'ven'immin beni benim onu sahiplendiğim kadar şiddetle sahiplenmesini seviyorum. Onun üzerinde hareket ediyorum, rezonans içime işliyor ve o da beni hevesli dokunuşlarla ve gözlerinde aç bir bakışla karşılıyor. Rezonans benim için her zaman hayal edemeyeceğim kadar büyük bir şeydi, umut ettiğim ama asla benim olacakmış gibi görünmeyen bir şey. Yine de şu anda, istediğim her şeye sahibim. Tamamen memnunum.

Ya da rezonans doyuma ulaştığında olacağım. Şimdilik, damarlarımda çılgılık atıyor, eşimin bedenine dalmamı ve onu tohumumla doldurmamı talep ediyor. Kalçasını kalçama doğru

kaldırıyorum ve sikimi girişine yerleştiriyorum. Küçük bir cesaretlendirme sesi çıkarıyor, bana karşı sallanıyor ve amcığı hala

Kıvrımları sıcak, kaygan ve davetkâr. Tek bir hamleyle, onun içindeyim.

Titriyor, tüm vücudu tepki olarak titriyor. "U'dron. U'dron. Öyle hissediyorsun ki..." Cümleyi bitirmek yerine inliyor ve vücudunda bir dalgalanma daha hissediyorum. "Beni nasıl bu kadar çabuk tekrar boşaltacaksın?"

"Bu bir rezonans," diyorum ona, sesim ihtiyaçla kalınlaşarak. Geri çekiliyorum, tekrar derine sokmadan önce sikimin başıyla girişiyle alay ediyorum ve ikimiz de yanıt olarak nefes alıyoruz. "İnanılmaz hissediyorsun, dostum."

R'ven cesaretle inliyor ve ben ona tekrar sokulduğumda kalçalarını kaldırarak beni kuvvetle karşılıyor. Bu ne nazik bir çiftleşme, ne de durgun bir serbest bırakma olacak. O da bunu benim kadar çok istiyor, bedenlerimizde uğuldayan rezonans ikimizi de ihtiyaçtan çılgına çeviriyor. Kendimi onun üzerine atıyorum ve derin, güçlü vuruşlarla vücuduna sahip çıkarak bir ritim tutturmaya başlıyorum. Her biri bir öncekinden daha iyi hissettiriyor ve tüm vücudum açlıktan yanıyor. Şaftım her itişte zonkluyor gibi görünüyor, nabzım kulaklarımda çarpıyor. Kesem tohumla o kadar sıkı ki sanki tüm vücudum yukarı çekiliyormuş gibi hissediyorum... ve hala eşime doğru sürüyorum.

Ben onun üzerinde sallanırken R'ven, "Sikeyim evet," diye inliyor. "Çok iyi. Çok iyi, U'dron. Bana her şeyi ver."

Hırlıyorum, içine girerken onu vücudumla hapsediyorum. Yavaşlayamıyorum, kontrolüm kalmadı. İçgüdülerimden başka bir şey değilim, ona vururken yüzümü yumuşak yelesine gömüyorum. Cesaretle sızlanıyor, kör tırnakları derime batıyor ve bu deneyime bir parça acı katıyor.

"Daha sert," diye yalvarıyor. "Daha sert istiyorum. Beni doldurmana ihtiyacım var."

Kontrolüm paramparça oldu. Durdurulamaz bir şekilde içine dalıyorum, kesem tenine ritmik bir şekilde çarpıyor. Küçük bir çığlık atıyor, parmakları kasılıyor ve amcığı sertçe titreyerek beni bir mengene gibi sıkıyor. Tekrar boşalıyor R'ven'im ve onun boşalması benimkini teşvik ediyor. Kendimi onun içine gömüyorum ve bırakıyorum, içimden öyle bir boşalıyorum ki gözlerimin önünde yıldızların uçtuğunu görüyorum. Adını haykırıyorum, tohumlarımın her fışkırışında içine doğru sallanıyorum. Sonsuz gibi görünüyor, salıverilmem, sanki rezonans her şeyi ileri çekiyor ve eşime pompalıyor.

Hareket etmeyi bıraktığımda nefessiz ve bitkinim... ve doymuşum. Şimdilik.

"Mmmm," diye iç geçiriyor R'ven altımda. "Tanrım, bu işte çok iyisin."

Üzerine fazla bastırmamaya çalışarak ağırlığımı değiştiriyorum ve vücudu sikimin etrafında titriyor. "Ben... ben seni incittim mi?" Kontrolüm kaybolmuştu ve o çok küçük ve kırılgandı. "Hareket etmeli miyim?"

"İkisine de hayır." Elleri sırtımda aşağı yukarı kayıyor ve zevkle mırıldanıyor. "Sen orada kal çünkü bunu çok yakında tekrar yapmak isteyeceğim."

Kıkırdıyorum. "Seni tatmin edemedim mi? Bir dahaki sefere daha çok çalışmam gerekecek."

"Oh, beni tatmin ettin." R'ven altımda kıpırdandı ve sonra bir iç çekiş daha yaptı. "Beni o kadar tatmin ettin ki aklımı kaybedeceğimi sandım." Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor ve bir elini göğsüme koyuyor. "Ama ikimiz de hâlâ rezonansa giriyoruz. Ya yüzücüleriniz henüz tam olarak yukarı çıkmadı ya da bir tura daha ihtiyacımız var."

"Benim... ne?"

"Yüzücüleriniz. Tohumun." Tekrar kıkırdıyor. "Boş ver. Beynimin lapa olmadığı başka bir zaman açıklarım." Parmakları omurgamda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Döndüğüne çok sevindim, U'dron. Seni çok özledim."

Başının tepesine bir öpücük konduruyorum. Üzerinden inmeli, yana yuvarlanmalı, çekilmeliyim... ama garip bir şekilde hareket etmeye isteksizim. Burada onunla birlikte, onun içinde, tamamen dolu bir şekilde uzanmak çok iyi hissettiriyor. "Ben de seni özledim. Tek düşüncem sana geri dönmekti, hem de hemen." Tenine dokunuyorum, okşuyorum

Boynuna, omzuna, ne kadar yumuşak olduğuna hayret ediyorum. Meme uçlarından birine dokunuyorum ve meme ucu tepki olarak büzüldüğünde, kasıklarımnda cevap veren bir çağrı hissediyorum.

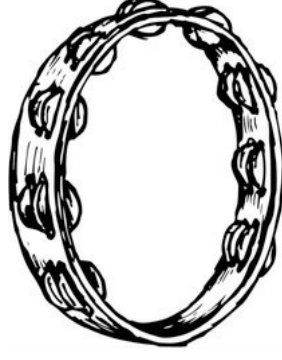
Belki de düşündüğüm kadar 'doygun' değildir.

Parmakları omurgamda geziniyor ve sonra kuyruğumun dibini okşuyor, yanıt olarak nefesimi kesiyor. "Bir dahaki sefere böyle uzun bir ava çıktığında..." R'ven fısıldar, "Beni de yanında götürür müsün?"

"Avlanmak mı istiyorsunuz?"

"Seninle birlikte olmak istiyorum," diye düzeltiyor gülümseyerek. "Başka hiçbir şeyin önemi yok."

EPILOG

İki Hafta Sonra

"S o...eşin için dans ettin mi?" Ben kahvaltımı ağızıma tıkıştırırken Daisy ilgiyle bana bakıyor. Bugün Callie'nin baharatlı yulaf ezmesi yok. Elly ve Gail, tatlılık katmak için biraz hraku ile tatlandırılmış koyu kıvamlı bir yulaf lapası yapmışlar. Kendi tarzında rahatlatıcı ve ikinci bir porsiyon almadan önce kâsemi sıyrıyorum.

Elly'den kâsemi geri aldığımda ona "Birkaç kez," diyorum. "Hoşuna gidiyor ama zaten yaptığım her şeyi seviyor." U'dron için dans etmenin genellikle kulübe geri döndüğümde olduğundan çok farklı sonuçlandığını belirtmiyorum. O zamanlar kıcımlı birinin suratına dayadığımda, G-string'ime birkaç banknot sokmaktan başka bir şey yaparlarsa çıldırırdım. Şimdi, U'dron'un suratına kıcımlı dayadığımda, kalçalarımı kavırıyor ve üzerime atlıyor.

Bu tepki o kadar hoşuma gidiyor ki dansım asla uzun sürmüyor.

Daisy ne kısa konuşmamdan ne de rekor hızda yemek yememden rahatsız oldu. Bugün U'dron ile ava çıkıyorum. Bu benim ilk avım ve bana nasıl tuzak kuracağımı ve ava çıktığımda nelere dikkat etmem gerektiğini göstermek istiyor. Biraz gerginim, çünkü kendi ellerimle hiç bir şey öldürmedim, ama hayatta kalmanın önemli olduğunu da biliyorum ve titiz olmak beni sadece engeller. Nadine ve Penny düzenli olarak avlanırlar. Lauren ve diğer birkaçı da zaman zaman ava çıkıyor ve kadınların çoğu için avlanmak bir seçim. Eğer avlanmaya yardım etmezseniz, yiyecek toplamaya, deri işlemeye ya da yemek yapmaya yardım ettiğiniz varsayılıyor. Avlanmayı sevip sevmediğimi göreceğim... ama çoğunlukla zamanımı U'dron ile geçirmek istiyorum.

Görünüşe göre ben erkeğinin yanından bir dakika bile ayrılamayan o yapışkan kadını. Onunla birlikte olmaktan gerçekten hoşlanıyorum. Beni gülümsetiyor. Beni güldürüyor. Harika sohbetlerimiz var. Müstehcen şarkıların garip versiyonlarını seviyor. Neden bütün günümü bu adamla geçirmek istemeyeyim ki?

Daisy biraz daha yaklaşmış yemeğimi izliyor. "Bugün çok açsın."

"Dışarı çıkıyorum," diyorum lokmalar arasında ve kaşığımı kulübemizin yanında A'tam ve O'jek ile konuşan arkadaşşıma doğru sallıyorum. "Avlanmaya."

"Avlanıyor musun?" Daisy büyülenmiş görünüyor. "Bunu yapmadığını sanıyordum."

Omuz silkiyorum. "Bir deneyeceğim. Ayrıca, sahildeki en ateşli öğretmene sahip olacağım." Daisy'nin gözleri büyüdü. "Sen mi? Kim?"

Ona göz kırpmıyorum. "Eşim mi?"

Yüzü kızarıyor ve bu bile büyüleyici bir güzellikte. "Oh, Tanrım. Tabii ki." Dudağını ısırtıyor ve sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi eğiliyor. "Sen... farklı hissediyor musun?"

Yemeğimden bir ısırık daha alıyorum ve bunu yaparken Lauren'ın çay fincanının üzerinden bana sempatik bir bakış attığını fark ediyorum. Sanırım Daisy daha önce onu sorgulamıştı ve şimdi sıra bende. "Sadece iki haftalık hamileyim."

Daisy, "Rezonansı kastetmiştim," diye devam ediyor. "Nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum. Eşine yaklaştığında karıncalanıyor musun? Khui'nin şarkı söylemesi tuhaf hissettiriyor mu? Rezonansa girmeden önce ve girdikten sonra bir fark görebiliyor musun?" Bana biraz daha yaklaşıyor. "Her şeyi bilmek istiyorum."

Ağızıma tıkıştırdığım yemek için minnettarım, çünkü bu beni garip bir sohbetten kurtarıyor. Daisy'nin *her şeyi* bilmek istediğini sanmıyorum. Ona üç gün boyunca hiç durmadan seviştığımızı,

sadece su içmek ve uyumak için ara verdiğimizizi söylememi gerçekten istiyor mu? Sonunda rezonansa girmeyi bıraktığımızda, günümün geri kalanında çarpık bacaklı yürüyecekmişim gibi hissettiğimi? Biraz korktuğumu

Anne olmak ama yine de hiçbir şeyi değiştirmezdin? Hiç olmadığım kadar mutlu olduğumu ve U'dron'un sadece bana ait olduğunu bilmenin güvenliğini?

Bunların hiçbirini söylemiyorum elbette. Bir lokma yemeğin etrafında, "Sanırım öyle." diyorum. "Sanırım ne?"

Karidesli çayımı yutup arkadaşımı arıyorum. Hâlâ O'jek'le konuşuyor, ki bu bile başlı başına bir başarı, çünkü adamın son bir ayda üç kelimedenden fazla konuştuğunu sanmıyorum. Görünüşe göre bir süre daha Daisy tarafından ızgara edilmeye mahkumum. "Her şey biraz farklı, elbette. Eşine karşı daha güçlü hissediyorsun. Yani, ben zaten U'dron'a aşkıttım. Şimdi daha çok aşığım. Ve biraz daha muhtaç. Onun gitmesini istemiyorum. Bu yüzden onunla ava çıkıyorum."

Daisy bunun karşısında erir. "Bu çok tatlı. Umarım yakında rezonansa girerim." Ellerini dramatik bir şekilde kavuşturuyor. "Bunu çok isterim."

Neden bu kadar heyecanlandığından emin değilim. U'dron'u (tabiri caizse) kaptıktan sonra sahildeki avlar azalmaya başladı. Ama romantik Daisy bana mutluluk dolu bir bakış atıyor ve ben de ona gülümsüyorum. Anında aşk ihtimali onu heyecanlandırıyorsa, bırak heyecanlansın.

"Muhtaç, ha?" Lauren sırtarak soruyor. "Sen mi?"

Başka birine hitap etmediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum. "Neden ben değil?"

Omuz silkiyor, yanıma oturmak için ilerliyor. Birkaç aylık hamile olmasına rağmen Lauren her zamanki gibi görünüyor, belki göğüsleri biraz daha büyük. Değişiklik olmaması hem sevindirici hem de endişe verici. Sevindirici, çünkü hayatımın hemen değişmeyeceği anlamına geliyor... ve biraz endişe verici, çünkü muhtemelen uzun, çok uzun bir süre hamile kalacağım anlamına geliyor. Bu da biraz korkutucu.

Daisy aniden ayağa fırlar ve kürklerini etrafında toplar. "Beni bağışlayın ama gitmeliyim." Koşar adımlarla uzaklaşıyor ve ben nereye gittiğini takip etmeye çalışıyorum ama Lauren beni dürtüyor. Daisy'nin uzakta bir adamla -Tam, belki? - buluştuğunu görüyorum ve dikkatimi Lauren'a çeviriyorum. "Özür dilerim, dikkatim dağıldı."

"Hamilelik beyni için çok erken," diye dalga geçiyor Lauren. "Ben de şimdi ne kadar farklı görüldüğünle ilgili şaka yapıyordum. Hepimizi bu kadar uzun süre kandırdığına inanamıyorum." Kararsız bakışım karşısında gülüyor. "Bu bir iltifat."

"Ben tam olarak nasıl farklıyım?" Ona merakla sordum.

"Küfür ediyorsun, başlangıç olarak." Yemeğimi işaret ediyor. "Sen de ava çıkmak üzeresin. Ve ses tonun da farklı..."

"Yani ben bir sürtüğüm." Ona kaşlarını çatıyorum.

Lauren tekrar başını sallar. "Hiç de değil. Sen daha samimi görünüyorsun. Daha gerçek. Daha önce hep iyi ama uçarı biri olduğunu düşünmüştüm. Biraz kırık. Sanki bu gezegen seni çiğneyip tükürecekmiş ve bu sadece bir zaman meselesiymiş gibi."

"Peki ya şimdi?"

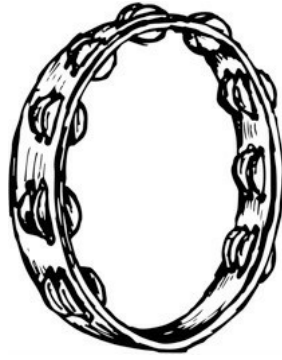
Gülümsemesi daha da genişliyor. "Artık kendini toparladın. Bu gezegenin seni mahvedeceğini sanmıyorum. Bence gayet iyi uyum sağladın." Ayağa kalkıyor, derisinin tozunu alıyor ve tünüğünü düzeltirken bir bebek yumrusunun en ufak ipucunu yakalıyorum. "Arkadaşın buraya geliyor. Avda iyi şanslar."

Ben de ayağa kalkıyorum, bakışlarım otomatik olarak U'dron'a gidiyor. Taytlar ve önden açılıp belden bağlanan kürklü bir tunik giymiş, sahilde bana doğru yürüyor. Ceketini ve pantolonuyla bana bir karate tulumunu anımsatıyor ve delicesine muhteşem göğsünü ortaya çıkarıyor. Bence şaşırtıcı derecede yakışıklı görünüyor. Saçları hala kırılmış ama bu da hoşuma gitti.

Gözlerimiz buluşuyor ve bana sırtıyor, bana doğru ilerlerken ayakları biraz daha

hızlı hareket ediyor. Evet, sanırım ben de iyi olacağım.

EPILOG II

TKamp şafak vakti asla sessiz olmaz. Herkesin yatakta olacağını, birkaç dakika daha uyumaya çalışacağını ya da güne başlamadan önce arkadaşlarıyla ateşin etrafında oturacağını düşünürsünüz ama hayır. Bu insanlar sabah insanıdır ve gün doğmadan çok önce

Şafak vakti kadınların mağarasından çıktığımda, ana ocak ateşinin başında insanlar vardı ve diğerleri avlanmaya gidiyordu. Birinin sulara ağ attığını ve Gail'in büyük bir kese karides çayı yaptığını görüyorum.

Geçerken ona gülümsüyorum ama durmuyorum. Henüz durmadım. Her şeyden önce paketimi teslim etmeliyim.

Aslında bu benim paketim değil. Teslimatı U'dron ve Raven'dan zorla aldım. Belki de içimdeki yeni yetme psikolog yüzünden, ama Juth ve oğlunu neyin harekete geçirdiğini anlamak istiyorum. Onlara kampımızın iyi bir şey olabileceğini ve hoş karşılandıklarını göstermek istiyorum. Ve sanırım bunu herkesten daha nazık ve daha incelikli bir şekilde yapabilirim.

Artık dışlanmışlar için erzak hazırlayan kişi benim. Küçük porsiyon yiyeceklerden daha fazlası var. Çoğu gün, Raven hiçbir şeyleri olmadığına dikkat çektiği için onlara faydalı olabilecek küçük bir şey daha eklemeye çalışıyorum. Bazen bu, birisinin eline yüzüne bulaştırdığı fazladan bir kürk ya da oymacının istediği gibi çıkmayan oyma bir kaşık olabiliyor. Tüm bunları kapıp bakım paketlerimle birlikte dağıtıyorum. Bazen bir şeyler almak zor oluyor, çünkü kötü işlenmiş bir derinin bile bir faydası var ve çirkin bir kaşık hala çorba tutabilir. Kimse hiçbir şeyi ziyan etmek istemez. Ama aynı zamanda insanlara daha fazla kaşık yapabileceğimizi ve bu çirkin kaşığı neden benim alamayacağımı ve zaten tüm bunların başka bir kabile üyesine yatırım olmadığını hatırlatıyorum. Bu aslında bir şeyleri atmak değil. Sadece onları eskisinden daha fazla kullanacak yeni bir sahip bulmak.

Böyle şeyleri yeniden konumlandırma konusunda oldukça iyiyimdir.

Bugünün hediyesi, kendi yaptığım bir şey. Birkaç günümü aldı ama deriden bir top dikmeyi başardım. Birbirine dikilmiş kat kat deriden yapıldı ve dış kısmı Brooke'un bazı boyaları test ettiği renkli deri parçalarından yapıldı. Yeşil bir şerit, pembe bir şerit ve parlak bir kırmızı şerit var. Dünyanın en güzel ya da en yuvarlak topu değil (aslında çok çirkin bir futbol topuna benziyor) ama hiç görmediğim küçük Pak'ı düşünüyorum ve onun buna bayılacağından şüpheleniyorum.

Paketimle birlikte belirlenen kayalıklara doğru ilerlerken arkamdan gelen olup olmadığına bakıyorum. Kimse yok. Kimsenin benimle gelmesini istemediğimi açıkça belirtmişim. Benim kokum dışında başka koku yok. Güven inşa etmeleri gerekiyor ve ben de bu güveni inşa etmeye niyetliyim. Juth ve Pak'ın beni kokladıklarında güvende olduklarını bilmelerini istiyorum.

Her zamanki gibi kayanın kendisi ıssız, çünkü kuru et ve iki nişastalı kök bağışından eser yok. Onlara asla büyük miktarda yiyecek vermiyoruz çünkü sürekli geri gelmelerini istiyorum. Onlara büyük bir parça et verirsek çekip gideceklerinden ve onlardan bir daha haber alamayacağımızdan korkuyorum. Bu yüzden yemekleri kasıtlı olarak küçük tutuyorum. Kulağa acımasızca geliyor (ve dürüst olmak gerekirse öyle hissettiriyor) ama kendime bunun sürecin bir parçası olduğunu hatırlatmam gerekiyor. Yemek yemelerine yetecek kadar olmasına dikkat ediyorum ama ertesi gün tekrar gelmelerine gerek kalmayacak kadar değil. Normalde ikramları koyduğum yerin tozunu

alıyorum ve yiyecekleri bırakıyorum. Yakınlarda kimse yok ama tüylerim diken diken oluyor ve izlenip izlenmediğimi merak ediyorum.

Bazen dışarıdayken böyle hissediyorum. Sanki biri bana bakıyormuş gibi. Umarım Juth ve

Pak. Umarım onlar için bir şeyler bıraktığımı görürler.

"Bugünün yemeği," diye sesleniyorum yüksek sesle, her bir parçayı büyük bir özenle yerleştirerek. Büyük bir balık, kafası hala bağlı, iç organları oyulmuş ve her şey tütsülenmiş ve otlarla ovulmuş. "İğrenç görüldüğüne ama tadının harika olduğuna söz veriyorum." Bir avuç dolusu kurutulmuş dvisti eti koydum. "Her zamanki kurutulmuş et tabii ki." Sonra da vazgeçmekte zorlandığım bir şeyi ekliyorum: kurabiye. Tatlı bulmak zordur ve hraku tohumları çok değerlidir. Brooke ve Gail, Croatoan'dan getirdikleri son hraku tohumlarıyla bir grup kurabiye yaptılar ve ben de bugün buraya getirebilmek için kurabiyemi sakladım. Tohumların püre haline getirilmesinden ve biraz da patatessiz yapıldığından yüzde yüz kurabiye gibi değil ama güzelce kırılaştı ve bütün gece düşündükçe ağzım sulandı.

Umarım bunu takdir ederler, çünkü bu şişman kız için pastasından vazgeçmek tabiri caizse çok zor. Elimle işaret ederek kayanın üzerine bırakıyorum. "Kurabiye," diyorum yüksek sesle ve sonra duraklıyorum, acaba ne olduğunu bilecekler mi? Tatlı kokuyor ve umarım çürük olduğunu düşünmezler. Uzanıp ikiye bölüyorum ve sonra bir tarafını alıp küçük bir ısırık veriyorum. "Sen ye."

Tanrım, bu çok güzel bir kurabiye. İçindeki sıkıntıyı bastırıyorum - ihtiyacım olan son şey bir kurabiyenin daha doğrudan kalçalarımın gitmesi - ve onu tekrar yerine koyuyorum. Topu yiyeceğin yanına koyup biraz okşuyorum. "Bir oyuncak. Bir top. Senin için Pak."

Belki biri beni karşılamaya çıkmıştır diye etrafıma bakıyorum ama plaj her zamanki gibi bomboş.

Hayal kırıklığı içinde iç çektim. "Neden konuştuğumdan emin değilim. Nasıl olsa beni anlayamazsınız." Yüzümde isteksiz bir gülümsemeyle hiçbir şeye el sallamıyorum. "Pekâlâ, yarın görüşürüz o zaman." Dönüyorum ve ikramı arkamda bırakarak uzaklaşıyorum.

Birkaç adım atıyorum ve sonra durup gökyüzüne bakıyorum. Hava biraz bulutlu ve acaba yiyeceklerin üzerini örtecek bir şey getirsem mi diye düşünüyorum. Etrafta olmazlarsa mahvolabilirler. Arkama bakıyorum-

Renkli, çirkin top gitti.

Her nasılsa, bu günümü daha parlak kılıyor. Kampa dönerken kendi kendime gülümsüyorum.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Nereden başlasam? Parmaklarımı kırdığımı hayal edin. Otur. Hadi konuşalım. Lol. Neden seks işçisi bir karakter yazdığımı merak ediyorsunuz. Burası size ne düşündüğümü anlattığım kısım!

Bu kitap sır kavramıyla başladı. Karakterlerimi her zaman tuhaf senaryolar içinde hayal ederim ve bir gün sahildeki karakterlerden birinin koca bir yalancı olduğu fikriyle oynamaya başladım. Kesinlikle söyledikleri kişi değiller. Yalancı olmak için Raven adını kullanan tuhaf bir hippie sarışından daha iyi kim olabilir? 'Raven' denince aklınıza siyah saçlı ve gotik biri gelir (en azından ben öyle düşünüyorum). Parlak bir kişiliği ve tatlı bir mizacı olan birini düşünmezsiniz.

Bu yüzden, birinin bir sırrı olması fikri ortaya çıktığında, bunun Raven olduğunu kesinlikle biliyordum. Sonra, Dünya'daki geçmişin hiçbir önemi yokken birinin ne tür bir sır saklayabileceği üzerine beyin fırtınası yaptım. Eğer herkes yeniden başlıyorsa ve siz hala sır saklıyorsanız, bu ağırbaşlı bir şey olmalı. Raven'ı evlendirme ya da birine evinde bir aile verme fikriyle oynadım ama... bu tür senaryolardan gerçekten nefret ediyorum. Birinin mutluluğu geride bırakıp yeni bir mutluluk için ticaret yapmasını istemiyorum. Mutluluklarını BULAN insanlar hakkında hikayeler istiyorum. O yüzden bu yoktu.

Peki insanlar başka ne tür şeyler saklayabilir? Suç teşkil eden şeyleri tabii ki! Ya da yeni toplumun geri kalanının anlamayacağını düşündükleri şeyler. Muhtemelen şöyle düşünüyorsunuz, tamam, soyunmak o kadar da önemli bir şey değil. Eski erkek arkadaşının arabasını çaldığı için hapse girmek de o kadar kötü değil. Dışarıda çok daha kötüler var.

Bu doğru. Ancak olaya Raven'ın perspektifinden bakarsanız, o yuvarlak deliklerle dolu bir durumun içine düşmüş bir köşebent. Kedi adasındaki tek köpek insan o. Cumhuriyetçilerle dolu bir ülkedeki tek demokrat o... anladınız siz onu. Yeni bir toplumda en önemli şeylerden biri uyum sağlamaktır. Raven bunu biliyor. Ve herkes iyi huylu işlerini ve geçmişlerini (Üniversite! Hemşirelik! Kasiyer!) itiraf ettiğinde, kimsenin hoşlanmayacağı yeni, iyi huylu bir kişilik yaratmaya karar verir. Kitapta da bahsettiği gibi, diğer tek arkadaşı striptizcilerdi ve işi diğer ilişkilerinin çoğunu mahvetme eğilimindeydi. Onun bakış açısına göre, seks işçisi olduğunu öğrendiklerinde herkes ondan nefret edecektir.

Günün sonunda, o kadar da önemli değil ve endişelerin çoğu Raven'ın kafasında. Onu yazmayı çok sevdim, çünkü birçok büyüleyici kişilik özelliği var. Raven seks konusunda çok pozitif ve soyunmak ve vücudunu göstermek konusunda kesinlikle özür dilemiyor. Aynı zamanda, eğitim eksikliğinden utanıyor ve kim olduğunu gizliyor çünkü başkalarının bundan hoşlanmayacağını düşünüyor. Yetiştirilme tarzı nedeniyle güven sorunları olan yalnız bir kızdır, ancak U'dron onun

için geri döndüğünde (ilk kez

hiç kimse onun için geri dönmedi), kendisi olabilmek için açılma ve gerçekte kim olduğunu paylaşma zamanının geldiğini fark eder. Başka biri gibi davranmaktan bıkmıştır.

Sabıka kaydına ve hapse girmesine gelince, kendimi Raven'ın yerine koymaya çalıştım. Çok gençti, kötü kararlar almak için çok yalnızdı, babası yoktu ve uyuşturucu bağımlısı bir annesi vardı ve muhtemelen ben de onun yaptığı seçimlerin aynısını yapardım. Kim on sekiz yaşında yıllar sonra pişmanlık duymayacağı ya da vicdan azabı çekmeyeceği aptalca kararlar almamıştır ki?

Her neyse, Raven'ın tüm bu yönlerini büyüleyici buldum ve umarım ona neden böyle bir arka plan vermeyi seçtiğimi biraz daha anlamışsınızdır. Umarım onu ne kadar mücadeleci bir hayatta kalan ve her zaman ne kadar uyumlu biri olduğu için sevmeyi öğrenmişsinizdir. Berbat bir durumda olduğunu kabul ediyor ve hayatı boyunca yaptığı gibi hayatta kalmanın ve gelişmenin yollarını bulmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyor.

Romantizm yazarlığında çoğu okuyucunun seks işçisi kadın kahramanlardan ya da suçlu kadın kahramanlardan nefret ettiğine dair genel bir inanış vardır. Bu muhtemelen doğru, ama ben yine de Raven'ı yazdım, çünkü farklı türde karakterler yazmayı seviyorum :)

Hızlı bir temizlik notu - Raven kendisinden seks işçisi yerine striptizci olarak bahsediyor ve bu benim açımdan kasıtlı bir seçimdi. Onun iş tercihlerini aşağılamaya çalıştığımdan değil - beden senin bedenindir ve onunla ne istersen yapabilirsin - ama terminolojiyi değiştirirken biraz özgün olmaya çalıştığım için. Raven Dünya'dan en az beş yıl önce 'alındı', bu yüzden tüm kulüp şarkıları bu on yıla ait değil. Seçtiğimiz kelimelerin giderek daha fazla farkına vardığımız son yıllarda ortaya çıkan bir şey olduğunu düşündüğümde, kitapta Raven'ın anlatısı aracılığıyla seks işçisi terimini kullanmamın özgün olmayan ve yazarın müdahalesi gibi görünebileceğini hissettim. Eğer bu sizin için sorun teşkil ediyorsa, kesinlikle anlıyorum ve özür dilerim! Kendimden farklı karakterler yazmak da her zaman öğrenmekle ilgilidir.

U'dron'a gelince! Benim büyük, yumuşacık, taparcasına seven köpek yavrusu kahramanım. O en iyisi. Raven şarkı söylerken davulunu çalmaya başladığı andan itibaren birlikte olmaları gerektiğini biliyordum ama onlara bağ kuracakları başka şeyler de vermek istedim. Birlikte yıldızları izlemek için gizlice dışarı çıkmaları fikrini sevdim (ve takımyıldızlarını göremedikleri gerçeği üzerine bağ kurmalarını). Her ikisinin de onları canlı canlı yiyen büyük, ağır sırları olmasını ve bunları birbirleriyle paylaşmalarını sevdim.

Her iki karakterin de onları kabileleri arasında (en azından kendi gözlerinde) dışlanmış kılan 'kusurları' vardı, bu da birbirlerini daha iyi anlamalarını sağladı. Raven U'dron'un kendini kanıtlamak için riske atmasından hoşlanmıyor ama bunu yapma ihtiyacını %100 destekliyor.... tıpkı U'dron'un Raven'a asla vücuduyla ne yapması gerektiğini ya da dans etmemesi gerektiğini söylememesi gibi. Benim için aşk ortaklık ve aidiyetle ilgili ve onlar birbirleri için mükemmeller.

Sırlar ve aidiyet ikilemini de sevdim... ve yeni karakterleri tanıtmayı! Juth ve Pak'ın ortaya çıkışı, küçük gruplardan oluşan bölünmüş kabilemizi insan olmanın ne anlama geldiğini yeniden düşünmeye zorluyor. İnsanlar iyiiken neden dışlananlar bir klanın 'gerçek' üyeleri olarak görülüyor? Bildiğiniz dünyanın çoğu volkanla birlikte yok olmuşken her yaşamın bir önemi yok mu? Yeni sorulara ve yeni düşüncelere zorluyor ve bir yazar olarak bu tür şeyleri seviyorum. Umarım Juth ve küçük Pak'ı beğenmişsinizdir ve ikisini daha çok göreceğimizden emin olabilirsiniz!

(Ayrıca, kim bekar bir babayı sevmez ki? Merhaba!)

Sırada kimin olduğunu merak ediyorsanız... Steph değil! Onun sonsözünün Juth ve Pak ile ilgili bazı düşüncelerini göstermesini istedim, ancak Bridget'in sırada olacağına inanıyorum, çünkü onun kitabı için çok fazla çağrı alıyorum.

Her zaman olduğu gibi, bu karakterlere ve kitaplarıma verdiğiniz sonsuz destek için ve sadece harika hayranlar olduğunuz için çok teŖekkür ederim. Hepinize bayılıyorum ve bana bu kitabı yazmam için sebep verdiğiniz için çok teŖekkür ederim.

bu dünyada tekrar tekrar oynamak. <3 Ruby

ICEHOME İNSANLARI

'Kazazedeler' (Icehome Kabilesi)

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, yeni hamile. Marisol'un arkadaşı.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girer. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından 'kapatılır'.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yeni hamile. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis'te yankılanır. Şimdi tekrar hamile.

Glory - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Yeni doğmuş ve çok tatlı.

Willa - Güneyli bir twang ile yetişkin kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e yakınlık duyuyor. Hamile.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü.

Veronica - Gezegendeki en yeni şifacı. Geldiğinde Ashtar'la rezonansa girdi. Biraz sakar. Hasta başı davranışları üzerinde çalışması gerekiyor. Hannah'yi asistanı olarak görevlendirdi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Veronica ile hemen rezonansa girer. Damızlık.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Thrand ('Bland' ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e benziyor.

Tia - Plaj kampında bir genç. Sessah'la ve muhtemelen diğer herkesle flört ediyor. Çiftleşmemiş tüm erkeklere kişisel haremiymiş gibi davranıyor. Şimdilik Croatoan'a transfer edildi.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrand'a benziyor.

Callie - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a benziyor. Ayrıca

M'tok'tan çok uzun bir süre nefret etti. Bunu atlattı.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takılıyor. A'tam'dan ayrıldım. Karışık bir durum.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Eski psikoloji öğrencisi.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynleri var. Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi seviyor. Gerçek adının Louise olduğu, aslında hippie olmadığı ve striptizci olduğu ortaya çıktı. Yine de harika. Juth ve Pak'ın bulucusu. U'dron'la rezonansa giriyor.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneş ışığı. Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından çalındı. S'bren'e yankılanıyor.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'le rezonansa girer ve yeni hamiledir.

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ve bunu kimse anlayamıyor.

Daisy - Yeni gelen! Mardok'un eski dostu Niri tarafından buz gezegenine bırakıldı. On yılı aşkın süredir eski köle. Çok güzel. Son derece heyecanlı ve çiftleşmeye ve bebek sahibi olmaya hazır, bu da çiftleşmemiş herkesin ondan nefret ettiği anlamına geliyor.

Eski Kabileden (Croatoan)

Raahosh (Ruh-HOSH) - Croatoan kabilesinin avcısı. Karmakarışık boynuzları var. Liz ile çiftleşti ve 3 kızı var, Raashel, Aayla ve şimdi de Ahsoka. Genelde etrafta olmak hoş değildir (eşi hariç).

Liz - Raahosh'un huysuz insan eşi. Raashel, Aayla ve yeni doğan Ahsoka'nın annesi. Yıldız Savaşları ineği. Tuzlu.

Raashel (Ruh-SHELL) - Liz ve Raahosh'un en büyük kızı. Biraz ispiyoncu.

Aayla (Ay-LAH) - Liz ve Raahosh'un ortanca çocuğu. Gren tarafından büyülenmiş.

Ahsoka (Uh-soh-kuh) - Liz ve Raahosh'un yeni doğan kızı.

Sessah (SESS-uh) - Croatoan'dan bekar, sırık gibi, genç sa-khui. Şu anda Icehome'daki tüm bekar kadınların gözlerini kamaştırıyor. Tia'nın sürekli olarak tüm bağlanmamış penislerle flört etmesine kızgın.

Rukh (ROOKH) - Croatoan kabilesinin avcısı ve eski yayıncı. Eşi Harlow'dur. Raahosh'un kardeşi, Rukhar'ın ve şimdi de Daya'nın babası.

Harlow - Rukh'un eşi, Rukhar ve yeni doğan Daya'nın annesi. Mardok'a parçalanmış gemilerden çalınan/yağmalanan teknoloji konusunda yardımcı olur.

Rukhar (ROOKH-arr) - Harlow ve Rukh'un küçük oğlu.

Daya (DIE-uh) Harlow ve Rukh'un yeni doğan kızı.

Farli (FAR-lee) - Az sayıdaki sa-khui dişisinden biri. Mardok ile çiftleşti ve Chompy adında evcil bir dvisti var. Hamile.

Mardok (Mar-DOCK) - Buz gezegeninde kalmayı seçen eski asker. Teknoloji gurusu. Farli ile çiftleşti.

Taushen (Tow (inek ile kafiyeli)-SHEN) - Avcı ve Brooke'un eşi. Icehome kampına yeni geldi. **Brooke** - yakın zamanda Taushen ile çiftleşti. Dünya'daki kuaför, Icehome kampına yeni geldi. Beş dakikadan fazla hareketsiz oturan herkesi öreri. Hamile.

Bek (BECK) - Avcı ve Elly'nin eşi. S'bren ve Penny ile birlikte Icehome kampına yeni geldi. Kendini tamamen kadınına adanmış. Onun dışında biraz çatlak bir canavar.

Elly - On yılı aşkın bir süre boyunca uzaylı esaretinde tutulan dişi insan. Çok kırılgan ve utangaçtır ve huzursuz olduğunda gerileme eğilimi gösterir. Gail'e tapıyor. Bek'e tapıyor. Yıldızları sever.

Ada Klanları

Güçlü Kol Klanı

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'in sahibi.

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

I'chai (Göz-utangaç) - merhum kadın, Z'hren'in annesi

Z'hren (ZRENN) - Güçlü Kol'un yetim çocuğu, şimdi Gail ve Vaza'nın çocuğu

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - klanın gece kuşu evcil hayvanı

Gail - Z'hren'in evlatlık ebeveyni, bir zamanlar Croatoan'lı olan yaşlı insan dişi. Kabilede ona izin veren herkese annelik yapmayı seviyor.

Vaza - Z'hren'in evlat edinilmiş ebeveyni, yaşlı sa-khui erkeği, bir zamanlar Croatoan'lı. Çoğu kötü olan tavsiyeler vermeyi sever.

Uzun Boynuz Klanı

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz Avcısı, Marisol'e rezonansa girer. Adada skyclaw tarafından saldırıya uğrar ve neredeyse yaralarından ölür, bu yüzden şifacı rezonansını durdurur. Sonunda Mari ile yeniden rezonansa girer.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye benziyor. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever.

Biraz sinsice.

S'bren (Suh-BRENN) - Avcı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beynine karşı kas gücü (Pinky?). Kadınların etrafında hödük. Penny'yi kendisi için çalışıyor ve ona yankılanıyor.

Gölge Kedi Klanı

I'rec (I WRECK) - Klan lideri. Bir çeşit bok karıştırıcı. Tia'nın flört hedeflerinden biri.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz. Tia'nın flört hedeflerinden biri.

A'tam (Uh-TAMM) - Avcı, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Balık oltası pek iyi değildir.

Ŗu anda Bridget yüzünden kafam karışık.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul  alar. Geç olgunlaşır, kendini kanıtlar. Raven'a benziyor.

Serseriler Klanı

Juth (joooth) - Mal karşılığında Kuzgun'u yakalayan serseri erkek. Pak'ın üvey babası. Şu anda Icehome sahilinde dolaşıyor ama kabileye katılmayacak.

Pak (sürü) - En küçük dışlanmış! Juth'un evlatlık oğlu.

DAHA FAZLA OKUMAK İSTER MİSİNİZ?

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, yani gönlünüzce ödünç alabilirsiniz! Eğer daha fazla kitap arıyorsanız işte size önerilerim.

Icehome'a en baştan başlamak ister misiniz?

[Lauren'in Barbarı](#)

...ya da EN BAŞTAN başlamak mı?

[Buz Gezegeni Barbarları](#)

Ya da belki biraz tatlılık ve kedi-uzaylı gladyatör bir kahramanla destansı bir yavaş yanma havasındasınızdır?

[Mırıldandığında](#)

Ya da belki okumak için çok az zamanınız var ve tek başına duran tatlı ve güvenli bir şey mi istiyorsunuz?

[Uzaylı'nın Posta Siparişi Gelin](#)

İyi eğlenceler!

